



T.C

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

**ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN HAYATI, SANATI VE ESERLERİ
ÜZERİNDE BİR İNCELEME**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HAZIRLAYAN

NURGÜL GÜRSOY

DANIŞMAN

DOÇ. DR. HATEM TÜRK

GİRESUN-2020

JÜRİ ÜYELERİ ONAY SAYFASI

Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün 30/12/2020 tarihli toplantısında oluşturulan jüri, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Nurgül GÜRSOY'un "ŞAHABEDDİN UZUNKAYA'NIN HAYATI, SANATI VE ESERLERİ ÜZERİNDE BİR İNCELEME" başlıklı tezini incelemiş olup aday 30/12/2020 tarihinde, saat 11:00'de jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Aday çalışma, sınav sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Sınav Jürisi	Unvanı, Adı Soyadı	İmzası
Üye (Başkan)	Doç. Dr. E. Bilgehan TÜRK	
Üye	Doç. Dr. Hatem TÜRK	
Üye	Dr. Öğretim Üyesi Gülseren ÖZDEMİR RİGANELİS	

ONAY

...../...../202

Prof. Dr. Enver SARI**Enstitü Müdürü**

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Şahabeddin Uzunkaya’nın Hayatı, Sanatı ve Eserleri Üzerinde Bir İnceleme” adlı çalışmamın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım kaynakların kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

30/12/2020

Nurgül GÜRSOY

ÖN SÖZ

Giresun'un yetiştirdiği önemli kültür adamlarından Şahabeddin Uzunkaya'nın babası İsmail Hakkı Uzunkaya da Giresun'un önemli bir sanatkârıdır. Şahabeddin Uzunkaya yazın yaşamına gazeteci kimliği ile adım atmıştır. Lise okumak için gittiği İstanbul'da Türk basın hayatını tanıyan Uzunkaya, burada önemli basın organlarında çalışma olanağı bulmuştur.

İstanbul'daki gazetecilik çalışmaları sürerken memleketine gelen Şahabeddin Uzunkaya, burada ilk olarak çeşitli gazetelerde yazarlık yapmasının ardından kendi gazete ve matbaasını kurmuştur.

Gazeteciliğinin yanında romancılığı, öykücülüğü ve şairliği de olan Uzunkaya'nın dört romanı vardır. 1943-1944 yıllarında yayımlanan “Evlenecek Kız Aranıyor” ve “Aşk Çılgınlıkları” adlı eserleri yazarın kurgu açısından benzerlik gösteren ilk iki romanıdır. 1953 yılında yayımladığı “Namus Pazarı” ise yazarın üçüncü romanıdır. Namus Pazarı ilk iki romana göre kurgu ve üslup açısından değişiklik gösterir. Yazarın son romanı ise Gündüz Matbaasından tarihsiz olarak yayımladığı Giresun'un menkıbevi şahsiyetini anlattığı “Seyid Vakkas”tır.

Şahabeddin Uzunkaya'nın kitap olarak yayınlanmasa da yazdığı öyküler vardır. Süreli yayınlarda kalan bu eserlerinden 17 adedini tespit etmiş bulunmaktayız. Yazarın bu öykülerinin de tıpkı romanları gibi gazeteciliğinin ortaya çıkardığı konu, dil ve üslup özellikleri gösterdiği söylenebilir. Zaten öykülerin çoğu, romanlarıyla benzerlikler arz eder.

Şahabeddin Uzunkaya'nın süreli yayınlarda kalmış şiirleri de bulunmaktadır. Tespit edebildiğimiz 35 şiirinden hareketle onu şair saymanın doğru olacağını düşünmekteyiz. Bu şiirlerinde de yazarlığının etkisi ağır basmaktadır.

Şiir, hikâye, roman, köşe yazısı gibi türlerde eserler kaleme alan Şahabeddin Uzunkaya didaktik bir söylem ile eserlerinin sonunda daima bir kıssadan hisse sunmuştur.

Beş bölümden oluşan bu çalışmada Şahabeddin Uzunkaya'nın hayatı, romancılığı, hikâyeciliği ve şairliği üzerinde durulmuştur. Sanatçının bu türlerdeki

eserleri değişik açılardan incelenmeye tabi tutulmuştur. Çalışmanın beşinci bölümünde ise Şahabeddin Uzunkaya'nın gazete ve dergilerdeki yazılarının açıklamalı dizini verilmiştir.

Çalışmanın sonunda Şahabeddin Uzunkaya'nın gazeteciliğiyle başta Giresun ve Karadeniz olmak üzere Türk basını için önemli bir değer olduğu tespiti yapılmıştır. Gazeteciliğine bağlı olarak romancılığı, hikâyeciliği, şairliği ve mizah yazarlığı da üzerinde durulması gereken özellikleridir.

Bana bu çalışmayı yapmamda fırsat tanıyan ve hiçbir zaman desteğini esirgemeyen kıymetli hocam Doç. Dr. Hatem Türk'e teşekkür ederim.

Nurgül GÜRSOY
GİRESUN, 2020.

ÖZET

GÜRSOY, Nurgül “ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN HAYATI, SANATI VE ESERLERİ ÜZERİNDE BİR İNCELEME”

Yüksek Lisans – 2020, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı

Hasan Şahabeddin Uzunkaya (10 Temmuz 1919 Giresun - 5 Eylül 2000 İstanbul,) İlk ve ortaokulu Giresun’da okuduktan sonra liseyi Haydarpaşa Lisesi’nde bitirmiştir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ni üçüncü sınıfta terk eden Uzunkaya, bundan sonraki hayatını basın dünyası içinde geçirmiştir. Gazeteciliğinin yanında romanları, öyküleri ve şiirleri de bulunan Uzunkaya’nın hemen hemen tüm eserleri gazeteciliğinin izlerini gösterir. 1936’da ilk şiir ve hikâyeleriyle süreli yayınlardaki yazın hayatına başlar. Çıkarıldığı gazete ve dergilerle Giresun basın tarihinin önemli bir figürü olmayı başarır.

Romanlarından biri olan Seyit Vakkas’la Giresun’un manevi mimarlarından biri olan Seyit Vakkas’ı tarihi roman kurgusu içinde söz konusu eder.

Yapılan bu çalışmada Şahabeddin Uzunkaya’nın hayatı, sanatı ve eserleri üzerinde durulmuştur. Beş bölümden oluşan çalışmanın birinci bölümünde “Ailesi, Hayatı, Gazeteciliği ve Yazarlığı” üzerinde durulmuştur. İkinci bölümde romancılığı, üçüncü bölümde hikâyeciliği, dördüncü bölümde şairliği değişik açılardan incelenmiştir. Tezin son bölümünde ise yazarın süreli yayınlarda kalan tüm yazıları yayın adlarına ve tür-konularına göre tasnif edilmiştir. Dolayısıyla bu çalışmada yazarın tüm yazı birikiminden hareketle edebi ve kültürel kişiliği ortaya konmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Şahabeddin Uzunkaya, Giresun, Gündüz Gazetesi, Seyit Vakkas Romanı.

ABSTRACT**GÜRSOY, Nurgül “A STUDY ON ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’S
LIFE, ART AND WORKS”****Post Graduate – 2020, Turkish Language and Literature
Department**

Hasan Sahabeddin Uzunkaya, (10th July 1919 Giresun – 5th September 2020 Istanbul) finished primary and secondary school at Giresun and high school at Haydarpasa High School. Uzunkaya, that quited Istanbul University faculty of law, passed rest of his life at press world. Besides his journalist side, his other works such as novels, stories and poems also carries the effect of his journalism. At 1936, he started his literature life at periodical publication with his first poems and stories. He has achieved to be an important figure of the history of Giresun publication life with his magazines and newspapers.

He has mentioned about Seyit Vakkas, who is one of the spiritual architectures of Giresun, inside the historical novel fiction with the novel named as Seyit Vakkas.

At the study the life, art and works of Sahabeddin Uzunkaya has been discoursed. The study has consisted of five parts and “His family, Journalism and Writing” has been urged upon at the first part. Also his novelism at the second part, his storytelling at he third part and his poesy at the fourth part have been discoursed from different point of views. At the last part of the thesis the all of the articles, that have come down to periodical publications, have been classified according to their type and subject. So that, it has been purposed to reveal his literal and cultural personality with reference to his accumulation of writings at the study.

Key Words: Sahabeddin Uzunkaya, Giresun, Gündüz Newspaper, Seyit Vakkas Novel.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	III
ÖZET.....	VI
ABSTRACT	VII
İÇİNDEKİLER	VIII
KISALTMALAR	XI
BİRİNCİ BÖLÜM: AİLESİ, HAYATI, GAZETECİLİĞİ VE YAZARLIĞI	1
1.1. Ailesi ve Hayatı.....	1
1.2 Gazeteciliği ve Yazarlığı.....	8
1.3. Çıkardığı Gazeteler	12
1.4. Gezileri ve Gezi Yazıları.....	18
1.5. Röportaj, Mülakat ve Anketleri	24
İKİNCİ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN ROMANCILIĞI	27
2.1.ROMANLARIN İNCELENMESİ.....	27
2.1.1.Evlenecek Kız Aranıyor.....	27
2.1.2. Aşk Çılgınlıkları.....	39
2.1.3. Namus Pazarı	50
2.1.4. Seyid Vakkas	58
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN HİKÂYECİLİĞİ	69
3.1. HİKÂYELERİN MATERYAL UNSURLARINA GÖRE İNCELENMESİ	69
3.1.1. Olay Örgüsü	69
3.1.2. Anlatıcı ve Bakış Açısı	74
3.1.3. Şahıslar.....	77
3.1.4. Zaman	80
3.1.5. Mekân	82
3.1.6. Değerlendirme.....	84
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: ŞAHABEDİN UZUNKAYA’NIN ŞAİRLİĞİ	88
4.1. ŞİİRLERİN MUHTEVALARINA GÖRE İNCELENMESİ.....	88
4.1.1. Aşk ve Güzelleme Konulu Şiirler	88
4.1.2. Demokrasi, Hak ve Adalet Konulu Şiirler	90
4.1.3. Milli Hassasiyetleri Konu Alan Şiirler.....	92
4.1.4. Eleştirel Şiirler	94
BEŞİNCİ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN GAZETE VE	
DERGİLERDEKİ YAZILARI	102

5.1.1. Gündüz Gazetesi	102
5.1.2. Vatan Gazetesi	136
5.1.3. En Son Havadis Gazetesi	138
5.1.4. Demokrasi Gazetesi	139
5.1.5. Giresun Gazetesi	141
5.1.6. Yeşilgiresun Gazetesi.....	142
5.1.7. Yeşilgiresun Gazetesi.....	145
5.1.8. Akgün Gazetesi.....	145
5.1.9. Çenebaz Gazetesi	146
5.1.10. Ulus Gazetesi	147
5.1.11. İstiklâl Gazetesi.....	147
5.1.12. Hakikat Gazetesi	148
5.1.13. Cumhuriyet Gazetesi.....	150
5.1.14. Yürüyüş Mecmuası	152
5.1.15. Servetifünun Uyanış.....	153
5.1.16. Demokrasi Yolunda (Gündüz Eki)	154
5.1.17. Yeni Adam.....	154
5.1.18 Aksu Dergisi	154
5.2. Taziye Haberleri ve Belgeler	155
5.3. Hakkındaki Yazılar	155
5.4. Yazılarının Konu ve Türlerine Göre Tasnifi	158
Hikâye	158
Anket.....	159
Şiir	160
Roman Tefrikası.....	163
Açık Mektup / Anı /Deneme	173
Gezi Yazısı / Röportaj / Mülakat	173
Köşe Yazısı	177
Aksaklıklar ve Eleştiriler.....	183
Haber	186
Sağlık ve Temizlik Hakkında.....	186
Ahlak Hakkında	186
Halkevi Hakkında.....	187
Memurlar Hakkında	188
Gazetecilik ve Gazeteler Hakkında.....	188

Şahıslar Hakkında	190
Giresun Hakkında.....	191
Siyaset Hakkında.....	194
Siyasi Partiler Hakkında.....	196
Seçimler Hakkında	200
Demokrasi Hakkında.....	202
Ekonomi – Ticaret Hakkında	203
Diğer.....	204
SONUÇ.....	208
KAYNAKÇA	209
EKLER.....	215
ÖZ GEÇMİŞ.....	216

KISALTMALAR

- Bk.** Bakınız
C. Cilt
nr. Numara
S. Sayı
s. Sayfa
Ş. U. Şahabeddin Uzunkaya
Y. Yıl



BİRİNCİ BÖLÜM: AİLESİ, HAYATI, GAZETECİLİĞİ VE YAZARLIĞI

1.1. Ailesi ve Hayatı

Hasan Şahabeddin Uzunkaya, (10 Temmuz 1919 Giresun - 5 Eylül 2000 İstanbul) Giresun'da Kapu Mahallesi'ndeki evlerinde doğar. Şehrin en işlek caddesi olan Gazi Caddesi'ne bakan evleri daha sonra aile apartmanına dönüştürülür. Halen Şahabeddin Uzunkaya Apartmanı olarak bugün de varlık gösteren bu binanın alt katı sonradan matbaaya dönüştürülecek ve Gündüz gazetesi burada çıkarılacaktır.

Şahabeddin Uzunkaya, varlıklı ve kültürlü bir ailenin çocuğudur. Annesi Sıddıga Ayşe Uzunkaya, babası İsmail Hakkı Uzunkaya¹'dir. Büyükbabası Uzun Hacı Hasan Zade Şaban Efendi, dedesi ise Hacı Ahmet Zade (Gürsoy) Hafız Ömer Efendi'dir. Babası İsmail Hakkı Uzunkaya tüccardır. Ailenin tek çocuğu olan İsmail Hakkı Uzunkaya, sanatkâr ruhlu bir kişiliğe sahiptir. Küçük yaşlardan itibaren gemi maketleri yapmaya meraklıdır. 2 metre 10 cm boyundaki vapur maketi, el işçiliğinin bir örneğidir. Yaptığı bu vapur maketi Ankara, İstanbul, İzmir fuarlarında ve Giresun'da sergilenir. İsmail Uzunkaya aynı zamanda iyi bir hattattır. İstanbul'un tanınmış hattatlarından olan Hacı Nuri'den dersler alır. Hat çalışmaları Giresun'un birçok eski camiinde bulunmaktadır. İsmail Uzunkaya diploması olmamasına rağmen inşaat konusunda da oldukça bilgilidir. Onu mühendislik okuluna göndermediği için

¹ Osman Fikret Topallı, İsmail Uzunkaya ile ilgili şunları söylemiştir: “PEHLİVAN İSMAİL EFENDİ Giresun Gönüllü Taburunda milis Yüzbaşı Pehlivan İsmail Efendi, Kolordu ve Ahz-ı Asker Riyasetinin 18 Haziran 338 tarihli ve 4. Şube, Kısım 3, 26/15264 emirleri üzerine Fırka 17 kalem-i mahsusunda 4. 7. 337 tarihinde 314 numaralı emirleri üzerine terhis edilmiştir. Pehlivan Hüseyin terhisinde Giresun'da idi. Giresun Jandarma Tabur Komutanı Ziya Nurettin, Reji Memuru Naki (Nakiyüddin askeri kaymakamlıktan emekli idi) ve Şube Reisi Yüzbaşı Hamdi Beyleri, Çarşı Camii bahçesinde Giresun'u terk etmeye davet ve ihtar eylemiş, bunun üzerine tahkikat yapıp bir dosya vücuda getirilmişse de Nizameddin Bey'den son zeyl yazısıyla mülkiyece bir muamele yapılmamış ve cürmün vukuu (24 Haziran 338) tarihinde mevzu ile asker olduğundan dosyası Askerlik Şubesine gönderilmiştir. Giresun'un Kapu Mahallesi'nden Uzunhacıhasanoğullarından Şaban Efendi'nin oğludur. Annesi - Giresun'un zengin fındık ihracatçılarından Dumanoglu Hacı Hasan Efendi'nin kızı Hüccet Hanım'dır. İsmail Efendi ilk ve rüştiye tahsilini Giresun'da yapmış ve birinci olarak rüştiyeden mezun olmuştur. Genç gazetecilerimizden Şahabeddin Uzunkaya'nın babasıdır. Kanun-ı mahsusa meriyete girince Uzunkaya soyadını almış olan İsmail Efendi, hali vakti müsait bir babanın oğlu olduğu için bir meslek tutmamış, babasının ticarethanesinde meşgul olmak ve onun ölümünden sonra da ticarethaneyi yıllarca idare etmiş ve ilerletmiştir. Kendisi tarih ve hikâye meraklısı olduğundan işten aman buldukça daima okur ve güzel sanatlardan hattatlığa ve küçücük gemiler, karakalem ve yağlıboya resimler ve maketler yapmaya da çalışmıştır. Basit birkaç aletle ve kuvvetli bir azimle yaptığı bir gemisi İstanbul, İzmir ve Ankara'da birkaç yıl teşhir edildiği gibi ara sıra mağazasının camkânında teşhir edilmekte ve görenleri hayran bırakmaktadır. Birkaç maket yapmış ve bunlardan bir kuşun maketi de yine yıllarca dükkânında teşhir olunmuştur. Resim ve hattatlıkta hocası yoktur. Yazdığı yazılar kalem eseri değil, resmi ve hususi yazıya tatbik etmekle yağlıboya ve fırça ile vücuda getirilmiş kıymetli sanat eserleridir. Bununla Giresun'un Kale ve Çınarlar Camii Şeriflerindeki levhaları pek mahiranedir” (Topallı 2017: 602-603).

bu konuda zaman zaman babası ile tartışır. İsmail Uzunkaya, 1946 seçimleri öncesinde örgütlenen Milli Kalkınma Partisi'nin Giresun azalarından biri olur. (Gülşen, 2014, 199). Uzun yıllar belediye azalığı yapar ve şehre büyük hizmetlerde bulunur. Giresun İtfaiye teşkilatının kuruluşu için çok çaba sarf eder. Şahabeddin Uzunkaya, babasından Giresun'u aydınlatan adam olarak bahsetmektedir. Giresun'un elektriğe kavuşması yolunda sarf ettiği gayret oldukça fazladır. Şehrin elektrik şebekesinin planını çizer ve elektrik tesisatı kurulurken Belediye adına işlere o nezaret eder. Almanya'nın meşhur Bergman Elektrik Fabrikası, Ordu şehrinin elektrik şebekesi planını İsmail Uzunkaya'ya çizdirir. Daha önce birkaç kez felç geçiren İsmail Uzunkaya, 1961'de yaşadığı son felç atağında yaşama gözlerini yumar.



Foto 1: Sıddıga Ayşe Uzunkaya ve İsmail Hakkı Uzunkaya.

Şahabeddin Uzunkaya'nın eşi Süheyla, 1931'de Giresun'da doğmuştur. Onun babası Millî Mücadele kahramanlarından Topal Osman Ağa'nın akrabası ve milislerinden İstiklal Madalyası sahibi Ali Söken'dir. Ankara'da Mustafa Kemal Atatürk'ün muhafızlığını da yapmıştır. Ali Söken, devlete olan yararlılıklarından dolayı polis yapılarak Cumhuriyet'in 10. yılında İstanbul'a atanmıştır. Böylece Süheyla da ailesiyle birlikte İstanbul'a taşınır. Burada ilkokulu FındıkHzâde Ali Paşa İlkokulu'nda tamamlar. Daha sonra Kız sanat okulu dikiş bölümünü bitiren Süheyla, ailenin tüm kıyafetlerini büyük bir özenle diker.

Teşvikiye Karakolu'nda görev yapan Ali Söken, emekli olduktan kısa bir süre sonra 1959'da kalp krizinden ölmüştür. Babasına bakan Süheyla, onun ölümünden sonra Giresunlu bir tanıdıklarının aracılığıyla Şahabeddin Uzunkaya ile 28 yaşında görücü usulüyle evlenir. İlk çocukları olan Gündüz'den sonra ikinci çocukları Ufuk'un doğumu esnasında fazla kan kaybından hastalanır. Bu hastalıktan sonra psikolojik rahatsızlıkları da olan Süheyla, bir daha düzelemez ve 2003'te İstanbul'da rahmetli olur. Babası, annesi ve kardeşleriyle Topkapı'daki Eski Kozlu Mezarlığı'nda yatmaktadır. Giresun'daki Söken Mahallesi ismini bu aileden alır.

Bir kez evlenen Şahabeddin Uzunkaya'nın Gündüz ve Ufuk olmak üzere iki oğlu vardır. Gündüz, 23 Nisan 1960'ta Giresun'da doğmuştur. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda, ortaokulu Giresun Merkez Ortaokulunda okumuştur. İstanbul'da Beyoğlu Atatürk Erkek Lisesini bitiren Gündüz, Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünden mezun olmuştur. Varşova Üniversitesi Türkoloji bölümünden master seviyesinde mezun olan Polonyalı Beata Alina ile 1986 senesinde evlenmiştir. Çiftin Deniz ve Damla isimli iki çocukları vardır. İstanbul'da 30 senedir ısıtma soğutma teknolojileri üzerine çalışmaya devam etmektedir.

Şahabeddin Uzunkaya'nın ikinci oğlu olan Ufuk, 15 Nisan 1965'te Giresun'da doğar. İlkokul 3. sınıfın sonuna kadar Giresun Cumhuriyet İlkokulunda okuduktan sonra İstanbul'a taşınmaları nedeniyle Çapa İlkokulu'nda tamamlar. Ortaokulu Silivrikapı Ortaokulu, liseyi Şehremini Lisesinde bitirir. 1987'de Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümünü bitiren Ufuk, 2007'de Mikrobiyoloji uzman doktoru Özlem'le evlenir ve 2009'da oğulları Kaan dünyaya gelir. Çift halen İstanbul'daki baba evlerinde yaşamaktadır.

Şahabeddin Uzunkaya, Giresun'da, Merkez Ortaokulunda, liseyi ise İstanbul'da Haydarpaşa Lisesinde yatılı okur. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini üçüncü sınıfta terk ederek çok sevdiği gazetecilik yaşamına atılır. İstanbul'un büyük gazetelerinde köşe yazarlığı yapar. Bu arada Beyoğlu'nda gayrimüslim bir kadının pansiyonunda yaşamaktadır. İstanbul yıllarında Necip Fazıl Kısakürek, Halit Ziya Uşaklıgil gibi Türk edebiyatının önemli isimleriyle sıkı dostluklar kurar. İstanbul basınının önemli isimleri arasına girer. Şahabeddin Uzunkaya, İstanbul'a ilk gelişinden ölümüne dek hem İstanbul hem de Giresun'da

yaşamını sürdürmüştür. Gazetecilik mesleğinde belli bir aşamaya geldikten sonra işini Giresun'a taşımak isteyen Uzunkaya memleketine döner. Sonraki hayatını burada sürdürmek kararındadır. Bu yüzden İstanbul'daki tecrübelerini memleketinde uygulamaya geçirmeyi hedefler. Ama öncelikle askerlik görevini yapmak ister. Askerliğini Adana'da inzibat subayı olarak yapar. Asker arkadaşlarından biri ünlü sinemacı Memduh Ün'dür. Yaklaşık altı yıl boyunca güneyin bu sıcak şehrinde atlı askerdir. Geçen yıllar boyunca şehrin kültür ve sosyal çevresini yakından tanıma imkânı bulur. Tecrübeleri daha sonra yayımlayacağı hikâye ve romanlarına kaynaklık eder.² Uzunkaya askerlik görevinden üstegmen olarak terhis olur.

Askerlik sonrası yeniden memleketine dönen Şahabeddin Uzunkaya, bundan sonra Giresun'da İstanbul basını ayarında bir yayıncılık yapmaya devam eder. Gündüz, Çenebaz, Demokrasi, İstiklal ve Yürüyüş gazetelerinin imtiyaz sahibidir. Giresun'da kurduğu Gündüz matbaası ile Gündüz gazetesinin basımını kolaylaştıran Uzunkaya, böylelikle gazetenin uzun süre varlık gösterebilmesi yolunda matbaa kurarak önemli atılımda bulunur. Bundan sonra Giresun basınının en önde gelen figürlerinden biridir. Şehirdeki gelişmeleri yakından takip eder. Belediye çalışmalarını da zaman zaman eleştirir.

Gazetesiyle şehrin nabzını tutar. Bir süre sonra şehrin hatırı sayılır aydınlarından biri olur. Onun sivri diliyle kendini göstermesi, siyasi partilerin de dikkatini çekerek kendisine milletvekilliği teklifi yapılmasının zeminini oluşturur.

Şahabeddin Uzunkaya 1954'te birçok hemşehrisinin ısrarı üzerine Cumhuriyet Halk Partisinden milletvekili adayı olmaya karar verir. Onun seçimlerdeki iddiası ve çizgisi Gündüz gazetesinde şu şekilde aktarılır:

“Şahabeddin Uzunkaya, adaylığı kazansa da kazanmasa da; mebus seçilse de seçilmese de; çıkardığı ve çıkaracağı gazetelerle ve İstanbul'da bağlı bulunduğu gazetelerle köylüyü borçtan kurtarmak, küçük esnafın geçim sıkıntısını hafifletmek ve gayet az bir ücretle sabahtan akşama kadar alın teri döken işçilerin yaşayış şartlarını düzeltmek yolunda yürüyecektir. Memlekette demokrasinin gelişmesi, halkın refaha ulaşması için çalışacaktır” (İmzasız, 19 Mart 1954, 1).

² Namus Pazarı romanı Adana'da geçer.

Cumhuriyet Halk Partisinin yaptığı milletvekili yoklamasında kaybeder ve seçimlerde aday gösterilmez. Listede yer alan isimleri tebrik eder ve ona oy veren hemşerilerine teşekkür ederek gazeteciliğini sürdürür.

İlk milletvekili adaylığını 1954'te 36 yaşındayken Cumhuriyet Halk Partisinden koyan Uzunkaya, ikinci adaylığını 43 yaşındayken 1961'de Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisinden koyar. Son olarak 1965'te milletvekili adaylığı için Millet Partisine başvurursa da aday listelerinde yoklama değişikliğinin yapılması ve bazı prosedürlerin eksik kalması neticesinde adaylığını çekme kararı alır.

Şahabeddin Uzunkaya'ya göre demokrasi, her zaman halkın ve memleketin menfaatini güdülemelidir. İktidar ve muhalefet partileri arasındaki olumsuzluklar düzene girmeli ve demokratik yaşam gelişmelidir. Millî değerleri ön planda tutan Uzunkaya, yabancılaşmaya karşıdır. Her zaman kendi insanına kıymet verir. Türk halkının bir yabancıdan küçük görülecek yanı yoktur hatta fazlası vardır.

Siyaset macerası başlamadan biten Şahabeddin Uzunkaya, kendini şehrinin ve ülkesinin sorunlarını dinlemeye vermiştir. Yaptığı haberlerle Giresun'un işsizlik sorununa dikkat çekmeye çalışır; toplum ve devlet nezdinde çarpıcı eleştiriler yapmaktan kaçınmaz. İşsizliğe çözüm önerileri getirerek, Giresun'a kâğıt ve çimento fabrikası kurulması gerektiğini savunur. Onun kalem savaşları içinde iktisadi hayatın gelişmesi, işsizliğin son bulması, demagoji yapan siyasetçiler, işini zamanında yapmayan memurlar, yolsuzluklar, karaborsacılık, ahlak buhranı ve toplumsal düzenin aksaması gibi mevzular en mühim yeri işgal eder.

Türkiye'nin çok partili hayata geçişiyle birlikte ülkenin ivme kazanacağına inanan Uzunkaya, iktidar ve muhalefetin birbirine karşı ölçsüz söylem ve davranışlarının son bulmasını ister. Fikir özgürlüğünü savunur ancak komünistlik gibi kökü dışardan gelmiş olan fikirlere karşıdır.

“Hepimiz vatanın iyiliği için çalıştıktan sonra, fikirlerimizin ayrı olması aramızda düşmanlık yaratmamalıdır” (Uzunkaya, 5 Kasım 1947, 1) diyen Uzunkaya, her zaman hüsnüniyetle ilerlemeye çalışır.

Cumhuriyet Halk Partisi genel başkanlarından İsmet İnönü'ye karşı sevgi ve hürmeti büyüktür. Onun şerefli tarihimizin büyük simalarından biri olduğunu ve memlekette demokrasinin yerleşmesi için bütün kuvvetle çalıştığına inanır. Cumhuriyet Halk Partisinin nizamnamesini kendi fikirlerine uygun bulur fakat parti içindeki hakiki kıymetleri olan bazı şahısların çalışmalarını beğenmez. Şahabettin Uzunkaya'nın Cumhuriyet Halk Partisine girişi Türkiye'de demokrasinin gelişmeye başladığı sıralarda olur. Menfaat kaygısı ve koltuk sevdası onun değer yargıları dışındadır. Sadece memleketine faydalı olma amacındadır. Zamanla bu amacından sapmamak adına bir süre için 19 Ekim 1948'de parti ilçe üyeliğinden ve Cumhuriyet Halk Partisi'nden istifa eder. Buna rağmen Millî Mücadele kahramanı, Atatürk'ün en yakın arkadaşı İsmet Paşa'ya karşı sevgi ve saygısı hiç bitmez. Millî Şef'in ölümü üzerine cenaze töreni için çocuğu Ufuk'la birlikte İstanbul'dan Ankara'ya gider.

Şahabeddin Uzunkaya gerek Giresun'un yerel yöneticilerine gerekse Türkiye'yi yönetenlere karşı sorumlu bir aydın tavrıyla yaklaşmıştır. Gazetesinde zaman zaman eleştirerek ama yapıcı bir rolde bir basın mensubu fotoğrafı vermiştir. Gündüz gazetesindeki dört adet açık mektubu bunun bir göstergesi sayılabilir. Bu mektuplardan ilk ikisi eski başbakanlar Hasan Saka ve Şemsettin Günaltay diğerleri de seçimler ve Giresun belediye azaları ile ilgilidir.

Hasan Saka'ya yazılan açık mektup oldukça cesurcadır. Şahabeddin Uzunkaya kaleminin gücünü korkusuzca kullanarak başbakanı eleştirmekten çekinmez. Sürmanşet olarak şu satırlar yazılıdır: “Belki iyi bir iktisat profesörü olabilirsiniz; fakat demokrasi dersinde orta notlu bir talebe bile değilsiniz!..” (Uzunkaya, 22 Ekim 1948, 1). Uzunkaya mektubun içeriğinde Hasan Saka ile tanışma hikâyesinden, demokrasiye verdiği değerden, memleketin iktisadından ve gazetecilere verdiği değerden bahsederek eleştirilerini sıralar.

Başbakan Şemsettin Günaltay'a yazılan açık mektupta “Hep siz konuşuyorsunuz. Artık yeter! Biraz da bizi dinleyiniz! Giresun'un hali ne olacak?” (Uzunkaya, 14 Aralık 1949, 1) başlıklı manşet yer alır. Giresun'un değerlerinden biri olan Uzunkaya, memleketinin sorunlarını gazetesinde dile getirir. Giresun'un geçirdiği sel felaketi, fındık mahsulü, işsizlik ve tedbir alınmazsa ortaya çıkabilecek açlık sorunu anlatılarak yetkililer göreve çağrılır.

Yazılan üçüncü mektup da yine Giresun ile ilgilidir. Seçilecek belediye meclisi reisliği için belediye azalarına çeşitli uyarılar yapılır:

“Seçeceğiniz kimseyi bu şehirde herkes sevip saymalı ve yadırgamamalıdır. Aranızdaki ihtilâfı halledemezse de hiç olmazsa uzlaştırıcı bir rol oynayabilmelidir. Yoksa bugün seçeceğiniz zatı da yarın düşürür veya istifaya mecbur bırakırsanız, bu şehir halkı hepinizi yeni seçimlerde reyinden mahrum edecektir. Bu böylece malumunuz ola!” (Uzunkaya, 18 Aralık 1953, 1).

Son açık mektup ise 27 Ekim 1957’de yapılan milletvekili seçimleri ile ilgilidir. Mektupta, seçime katılacak olan partilerin yoklama heyeti azaları uyarılır. Seçilecek adayların objektif bir şekilde belirlenmesi ve memlekete faydalı olabilecek kültürlü insanların olması istenir.

Şahabeddin Uzunkaya, yaşamı boyunca çoğulcu demokrasiye inanmış ve bu yolda fikir mücadelesi vermiştir. 27 Mayıs darbesinin ardından “Demokrasi Yolunda”, adlı sekiz sayfalık kitapçık 1961 yılında Gündüz gazetesinin eki olarak çıkar. İçinde Şahabeddin Uzunkaya’nın, demokrasi kavramını ele aldığı şiirleri bulunmaktadır. Bu eser demokrasiye sahip çıkışının başka bir kanıtıdır.

Şahabeddin Uzunkaya, son yıllarını emekli olarak kışın İstanbul’da yazın ise Giresun’da geçirir. Bazı meslekler insan yaşadığı müddetçe sürer mantığıyla hareket ettiğinden gazeteleriyle olan bağıını tam anlamıyla koparmaz. Emeklilik döneminde de kimi zaman yazılar göndermeye devam eder. Giresun’da iki yakın arkadaşı olan Dr. Rıdvan Çulvaz ve Naim Tirali dışında da Erden Menteşoğlu, Bahtiyar Öztürk (Dayımoğlu), Orhan Çulvaz ve Hasan Öğütçü gibi isimlerle de dost meclislerinde bir araya gelir.

Son yıllarda oldukça dinç ve hareketli olmasına rağmen Parkinson hastalığı nedeniyle 1 yıl boyunca hastane ve evde verdiği mücadeleyi kaybederek 5 Eylül 2000 tarihinde İstanbul’da Taksim Devlet Hastanesi’nde yaşama gözlerini yumar. Kabri vasiyeti üzerine Giresun merkez mezarlığındadır.

1.2 Gazeteciliği ve Yazarlığı

Basın Şeref Kartı sahibi Gazeteci-Yazar Şahabeddin Uzunkaya, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğrenciyken hukuk eğitimini üçüncü sınıfta terk ederek kendini tamamen gazetecilik mesleğine adar. İlk yazıları Giresun gazeteleri olan Yeşilgiresun ve Akgün'de³ 1936 - 1937 yıllarında yayınlanır. İleriki yıllarda ise Yeşilgiresun'a çeşitli hikâye, köşe ve haber yazıları göndermeye devam eder. "Dürbünün Tersile" adlı köşesinde kısa başlıklar halinde çeşitli konularda değerlendirmeler yaparak görüş ve önerilerini belirtir. Fındık mahsulü, seçimler, Giresun halkevi, işsizlik ve buna bağlı olarak meydana gelen ahlak buhranı, Giresun tarihi, kültür ve değerleri, onun yazılarında işlediği temel konulardır. Ayrıca Yeşilgiresun'da Seyid Vakkas romanının tefrikası yapılır. Akgün gazetesine bakıldığında ise daha çok şiir ve hikâyeler kaleme aldığı görülür. Bu gazetede isim ve soy isminin ilk iki harfini kısaltarak "Şa-Uz" imzasını da kullanır.

1940, 1942 ve 1946 yıllarında Giresun Halkevi dergisi Aksu'da şiir, deneme ve aforizmalar kaleme alır. 1940'ta üniversitede öğrenciyken Hakikat⁴ gazetesine fıkra yazarı olarak girer ve ardından başmuharrirliğini Ahmet Emin Yalman'ın yaptığı Vatan⁵ gazetesinde kendine ait "Günden Güne" adlı mizah sütunu ile yazılar kaleme alır. İstiklâl gazetesinde çıkan hikâye ve köşe yazıları beğeni kazanır. "Dürbünün Tersile" başlıklı köşesini bu gazetede de sürdürür. Hüseyin Rahmi Gürpınar, Halit Ziya Uşaklıgil, Ahmet İhsan Tokgöz, Necip Fazıl Kısakürek ve Peyami Safa gibi önemli isimlerle "Millî Tiyatro" konulu anket ve röportajlar yapar.

³ Akgün gazetesi ilk sayısını 4 Eylül 1935 yılında Giresun'da çıkarır. Gazetenin sahibi ve direktörü Doğan Köymen'dir. Yazı ve idare adresi olarak "Giresun-Akgün Basımevi" gösterilmiştir. Gazete haftalık olarak yayın yapmıştır. Büyük puntada yazılan "AKGÜN" isminin hemen altında "Her şeyden yazar; şimdilik haftada bir çıkar" ibaresi vardır. Gazetenin sol üst köşesinde ise dağa benzeyen bir siyahlığın içinde altı ok bulunmaktadır. Gazete yayıncılık yaşamında birinci yılını tamamladığında henüz yeni kurulan bir basımevi olduğundan ilk çıkış tarihindeki aksaklıklardan dolayı 30 Ağustos tarihinde yayınlanamayınca 1936'dan itibaren yıldönümü olarak 30 Ağustos'u kabul eder. Akgün; egoizmi, ihtirası bataklık olarak tanır ve onunla mücadele etmekten çekinmez. Devrimlerin kökleşmesine hizmet etmek ülküsündedir. Akgün, bir taraftan güzel Giresun'un ana dertleri, ihtiyaçları, hususiyetleri üzerinde dururken diğer yandan BÜYÜK KEMALİZM'i yaymak yolunda payına düşeni yapmaya çalışır (Bk. AKGÜN, "Akgün Bir Yaşında" Akgün, Y. 2, nr. 51, 30 Ağustos 1936 Pazar, s. 1-2).

⁴ "Necip Ali Küçük'a'nın 1940 yılında çıkardığı gazetedir. Eğer özel arşivlerde değilse bu gazetenin tek nüshası bile yoktur." (Bk. Süleyman İnan, "Atatürk Dönemi Entelektüel Politikacılarından Necip Ali Küçük'a", Geçmişten Günümüze Denizli Yerel Tarih ve Kültür Dergisi, (Ocak-Şubat-Mart 2008).

⁵ Ahmet Emin Yalman "Vatan" gazetesinin ilk olarak 26 Mart 1923'te Enis Tahsin Til ile birlikte kurar. "1925'teki Şeyh Said Ayaklanması ile Cumhuriyeti tehlikeye düşüren olaylar başgösterince TBMM'ce kabul edilen Tahrir-i Sükûn Kanunu'na dayanılarak bir kısım gazeteler kapatılır; Vatan da bunların arasındadır. Yalman, istiklal Mahkemesi'nde yargılanır ve aklanır. 1940'ta Vatan gazetesini yeniden çıkararak 1960 yılına kadar başyazarlığını yapacaktır" (YALMAN, 1997, XIII-XVI).

Anketler ilgi ve beğeniyle takip edilir. Ahmet İhsan Tokgöz yapılan bu anketlerle ilgili “Tiyatro Anketi ve Anketi Yapan Şahabeddin Uzunkaya’nın Yazdıkları” başlığıyla bir yazı kaleme alır. Yazıda röportajdan alıntılar yapar ve Şahabeddin Uzunkaya ile tanışmalarını kısaca anlatır:

“Cihan harbini ve onun müthiş felaketlerini, ölümlerini, yıkımlarını bir daha hatırlamaya başlayınca korkulu rüyaya düştüm sanıyorum. Fakat uyanıp da bundan dimağımı kurtarmak kâbil değil ki... İşte ben böyle üzüldüm ve ezilip dururken “İstiklal”den Şahabeddin Uzunkaya adlı bir genç geldi ve bana: “Tiyatro anketi yapmak istiyoruz” dedi; çok sevindim. Muharebenin akla ve kafaya sığmayan ve insanlığı kökünden kazımak ister gibi her gün yeni kara dumanlar savuran acı şeyleri düşünmekten bu sevimli genç beni kurtardı. Uzun müddet konuştuk” (Tokgöz, 21 Mayıs 1941, 1-2).

Şahabeddin Uzunkaya 1941’de Servetifünun Uyanış’ta yazı ve şiir kaleme alır. Burada 1941’de yayınlanan “Günlerim” adlı şiiri aslında ilk kez Akgün gazetesinde 1936’da Şa-Uz imzasıyla da yayımlanmıştır. Dergideki ilk yazısı olan “Yarı Ciddi Yarı Şaka: Cennet Bileti – Ne Mâlum? – Sivrisinek” adlı yazısının sağ üst köşesinde fotoğrafına yer verilir ve fotoğrafın altına “Servetifünun ailesine iltihakıyla sevinç duyduğumuz: Şahabettin Uzunkaya” notu düşülür.

Şahabeddin Uzunkaya 1941-1942 yıllarında İstanbul’da günlük, siyasi büyük İstiklâl gazetesinin ve Yürüyüş mecmuasının sahibi olur. Ulus, Son Havadis, Hakikat, Vatan, Cumhuriyet, Tanin, Son Telgraf, Tercüman, Akbaba ve Karikatür gibi büyük gazete ve dergilerde günlük fıkralar, hikâyeler, şiirler ve makaleler yazar.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sarı Basın Kartı” ve “Basın Şeref Kartı”na sahip olan önemli bir gazetecidir. Bu basın kartlarını elde etmek için birçok resmi prosedürü yerine getirir ve bu kartları almaya hak kazanır. Böylelikle gazeteciliği devlet tarafından tanınmış olur. Gazetecilere bu kartlar ile belli kolaylıklar temin edilir. Uzunkaya’nın “946 No”lu basın kartının iç bölümünde bu kolaylıklar maddeler halinde sıralanır.⁶

⁶“BAKANLAR KURULUNUN 5/11/1951 TARİH VE 3/13850 SAYILI KARARIYLA KABUL EDİLEN ‘BASIN KARTLARI YÖNETMELİĞİ’NİN 13 ÜNCÜ MADDESİ

Madde 13 – Sarı veya mavi basın kartları sahiplerine aşağıdaki kolaylıkları temin eder:

a) Basın Kartı sahipleri, Devlet ve belediyelere veya bunlar adına iş yapan müesseselerce gerek şehir içinde ve gerekse şehir dışında işletilen belli tarifeli nakil vasıtalarında, işletme idarelerinin haiz oldukları yetkilere

Şahabeddin Uzunkaya 11 Aralık 1946'da Çenebaz gazetesinin sahibi olması sıfatıyla elde ettiği Sarı Basın Kartını yenilemek üzere Basın ve Yayın Genel Müdürlüğüne gönderir. Bir süre sonra şartlarını ve gazeteciliğini yeniden tanımlamasına rağmen kartını geri alamayınca Basın ve Yayın Genel Müdürlüğüne "Açık Dilekçe" yazar ve kartını bu dilekçeden sonra geri alır. Yazılan bu dilekçe Uzunkaya'nın kendi ifadelerinden gazeteciliğini anlatması bakımından önemlidir. Dilekçenin içeriği şu şekildedir:

"Değişmek için geri verdiğim Sarı Basın kartını tekrar geri almak için, evvelce Genel Müdürlüğüne sunduğum istidatlarda, haklı vaziyetimi iyice açıklayamadığım kanaatine vararak, bu açık dilekçeyi yazıyorum:

11-Aralık-946 tarihinde Gireson'da neşre başladığım 'Çenebaz' gazetesinin sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden sıfatıyla (377) numaralı Sarı Basın Kartını almıştım. Fakat Sarı Basın Kartına, Çenebaz gazetesini (6) ay çıkardığım için değil, evvelce İstanbul'da 'Hakikat' ve 'Vatan' gazetelerinde günlük fıkra muharrirliği yaptığım ve 1942 yılı martı ile 1943 yılı Temmuz arasında günlük 'İstiklâl' gazetesinin imtiyaz sahibi bulunduğum anlaşıldığı için hak kazandım. O zaman doğrudan doğruya Genel müdürlüğüne verdiğim bir dilekçe ile vaziyetimi arz ettim. Bunun üzerine yeniden incelenen durumum haklı olduğumu göstermiş ve İç Yayın: 30-4-947 tarih ve 3114/3246 sayılı yazınızla durumum Gireson valiliğine bildirilerek 'Basın Kartı Yönetmeliği'nde işaret edilen (6) aylık müddet dolmadan, bana Sarı Kart gönderilmişti. 9 ay sahibi ve neşriyat

dayanarak ve bu hususta yerleşmiş usul ve âdetlere göre indirmeli veya parasız şekilde temin edecekleri seyahat kolaylıklarından faydalanacaktır.

b) Resmi makamlarca idare edilip, girilmesi ücrete tâbi bulunan konferans, müze, galeri, sergi, stadyum ve hipodromlarla ve bunlara benzer yerlere parasız olarak girerler.

c) Kart taşıyanlar, kanunî veya idarî sebeplerle gizli yürütülen bir tahkikat veya muameleye sahne olmayan her türlü hâdise ve toplantı yerlerine serbetçe girip çıkarlar.

ç) Kart taşıyanlar, hususi mahiyette olmayan her türlü törenlere kabul olunurlar ve vazifelerini en kolay görebilecekleri yerleri alırlar. Ancak, kart taşıyanlardan kaç kişinin bu gibi törenlere girebileceğini ilgili daire ve müesseseler tespit etmeye yetkilidirler. Davetiye gönderilmiş olması, gireceklerin sayısının tahdit edildiğini gösterir.

d) Kart taşıyanlar, bunları göstererek her P.T.T. merkezinden gazetelere ve ajanslara indirmeli tarife ile telgraf çekme ve telefon etme hakkına maliktirler.

e) Kart taşıyanların, istedikleri zaman adlarına indirmeli tarife ile telefon konulur ve konuşma ücretleri indirmeli tarifeye tabi tutulur.

f) Kart taşıyanlar bunları her istedikleri yerde hüviyet varakası olarak kullanabilirler. (Bu fıkra mavi basın kartı hâmlerine şamil değildir.)

müdürü olarak çıkardığım Çenebaz gazetesini 23-Eylül-947 tarihinde başkasına devrederek, ayrılmak zorunda kaldım. Ve aynı tarihte ‘Yeşilgireson’ gazetesinde daimi muharrirlik ve yazı işleri müdür yardımcılığı yapmaya başladım. Bu arada elimde bulunan (377) numaralı basın kartını, yeni vazifeme göre değiştirilmesi için geri verdim. Fakat müdürlüğünüzden İl makamına gelen İç Yayın Dairesi: 18/10/947 tarih ve 7293/7819 sayılı yazıyla gene iki yıllık gazetecilik staj maddesini doldurup doldurmadığım ve gazeteden aldığım ücretin ne kadar vergi yatırıldığı soruldu. On yıldan fazla bir zamandan beri gazetecilik yapıyorum. Birçok İstanbul gazetelerinde yazılarım basıldı. İki yıla yakın bir zaman günlük, siyasi gazetenin imtiyaz sahipliğini yaptım. Gazetecilikten başka işim yoktur. Halen 11 haftadan beri ‘Gündüz’ gazetesini bin bir fedakârlıkla muntazaman neşrediyorum. Gerçi Genel Müdürlüğünüzden ‘Yeşilgireson’ Matbaasına gelen İç Yayın Dairesi:9225/9793 sayılı ve 31-12-947 tarihli bir yazıda, Gündüz gazetesinin birinci ve ikinci sayılarından başka sayıların makamınıza gönderilmediği bildirilmektedir. Fakat biz, gazetemiz çıkar çıkmaz, Genel Müdürlüğünüze gönderilmek üzere, Gireson Emniyet Müdürlüğüne ikişer tane gazete teslim etmekteyiz. Bütün bunlara rağmen, bin bir mahrumiyete katlanarak yaptığımız gazeteciliğin biricik tesellisi olan Sarı Basın kartını beklerken, Genel Müdürlüğünüzden, İl makamınıza gelen İç Yayın Dairesi: 8992/107 sayılı ve 6-1-948 tarihli bir yazıda şöyle denmektedir:

‘Şahabeddin Uzunkaya halen Gündüz gazetesini çıkarmaktadır. Bu gazetenin neşriyatına devam edebileceği hususunda Genel Müdürlüğümüzce bir kanaate varılırsa, kendisine ileride Basın Kartı verilecektir.’

Bu yazıdan anladığıma göre, Basın kartı alabilmem için, gazetemizin yaşayıp yaşamayacağı hususunda Genel Müdürlüğümüzce bir kanaat husule gelmesini beklemem icap ediyor. Hâlbuki ‘Basın Kartı Yönetmeliği’nin 14 üncü maddesine göre, basın kartını kullanma hakkını kaybedenler, kartını geri vermeye mecbur olduklarından, bir gazetenin yaşayıp yaşayamacağı düşüncesi basın kartının verilmesi

hususunda rol oynayamaz. Nitekim “Çenebaz” gazetesinden aldığım 377 numaralı sarı basın kartını değiştirmek üzere iade etmiş bulunuyorum. Sarı basın kartı almak için gereken evrak, pul ve fotoğraf valilik yoluyla Genel müdürlüğünüze gönderilmiştir. Vaziyetimizin yeniden incelenerek, Sarı Basın kartının verilmesi hususunda emirlerinizi saygıyla dilerim” (Uzunkaya, 14 Ocak 1948, 1).

1.3. Çıkardığı Gazeteler

Demokrasi Gazetesi

Şahabeddin Uzunkaya 2 Mart 1949’da “Samsun’da günlük gazete çıkırını açan Demokrasi”yi (İmzasız, 30 Mart 1949, 1) kurar ve yazı işlerini de fiilen kendisi idare eder. Gazete “Samsun Aksiseda” matbaasında basılır ve idare edildiği yer olarak gösterilir. Gazetenin iç başlığında “Günlük, Siyasi, Müstakil” ibaresi vardır. Gazete küçük ebatta ve iki sayfa olarak çıkar. Türkiye Cumhuriyeti çok partili hayata geçince Şahabeddin Uzunkaya’nın demokrasiye olan inancı artar ve zamanla demokratikleşmenin ülkeye ilerleme kattığını görür. Bu ilerlemeyi desteklemek ve demokrasiye olan inancını perçinlemek adına Samsun’da günlük bir gazete çıkarmaya karar verince bilinçli olarak “DEMOKRASİ” ismini seçer. Gazete izleyeceği yolu iki sözcüğe sığdırır; “Adımız Yolumuzdur!” (Uzunkaya, 2 Mart 1949, 1) ilkesinde ilerlemeyi hedefler. Demokrasinin gelişmesi ve kökleşmesi öncelikli ilkeleridir. Komünizm, Sağcılık, Particilik gibi unsurlar gazete dışında tutularak sadece halkın menfaatleri göz önünde bulundurulacaktır. Yerel yayın organlarından Samsun gazetesi de Demokrasi gibi günlük olarak çıkmaya başlayınca iki gazete arasında rekabet artar. “Demokrasi’nin yaşı henüz küçükse de, günlük olmak bakımından Samsun’un en eski gazetesi sayılır” (Şeytan, 5 Mart 1949, 1). Resmi ilan alma konusunda iki gazetede de tartışma yaratacak fıkralar yayınlanır. Demokrasi gazetesi ilanların sadece Samsun gazetesine değil bütün gazetelere eşit dağıtılmasını savunur.

Demokrasi gazetesi 30 Mart 1949’daki yayınında gazeteyi tatil ettiğini ilan eder. Bu tatilin amacı 19 Mayıs sabahı gazeteyi daha zengin bir içerikle, dört büyük sayfa halinde ve bölge gazetesi olarak çıkarabilmektir. Şahabeddin Uzunkaya Çorum, Yozgat, Amasya, Tokat, Sinop, Ordu ve Giresun illerinde yaşayan halkın

gazete ihtiyacını tatmin etmek için İstanbul ve Ankara'ya giderek muhabir teşkilatını kurmak ister ancak bunu gerçekleştiremez. Gazete tatilin ardından Mart 1950'de "Adımız Andımızdır" logosuyla aylık olarak yayınlanmaya başlanır. Birkaç yazı dışında bütün yazıları imzasız olan bu gazete Mart ayında küçük boy ve 16 sayfa olarak çıkar. İkinci sayısı da yine 1950'de 16 sayfadır. Son sayısı ise Ekim ayında 15 sayfa olarak çıkar ve Demokrasi yayın hayatından çekilir" (Sarısakal, 2003, 80).

Gündüz Gazetesi

Şahabeddin Uzunkaya'nın en uzun soluklu gazetesi olan Gündüz, "Haftalık Siyasi Halk Gazetesi" ibaresi ile ilk sayısını 5 Kasım 1947'de çıkarır. Sahibi, başyazarı ve yazı işlerini fiilen idare edeni Şahabeddin Uzunkaya'dır. İdare edildiği ve basıldığı yer "Yeşilgireson Matbaası"dır. İlk sayıda gazete fiyatı 10 kuruş olarak belirlenir. İçerikte günlük siyasi ve yerel haberler vardır. Gündüz gazetesi "Yolumuz" adlı yazıda çıkış amacına açıklık getirir:

"Gündüz niçin çıkıyor? Bu sorunun cevabını kısaca verelim: Biz, millet ve vatan için hayırlı ve faydalı olduğuna inandığımız yolda yürüyeceğiz. Hiçbir parti ile bağımız yoktur. Daima halkın menfaatlerini güdecek, her zaman hakkı müdafaa edeceğiz. Ne sürüm temin etmek gayretiyle herkese çatıp iyi olan işleri kötüleyeceğiz; ne de kötüyü öveceğiz. Adımız doğruya doğru, eğriye eğri demektir. Sütunlarımız haklı dileklere ve dertlere açıktır. Memleket davalarını hakiki bir şekilde aktarmaya ve haftanın mühim olaylarını yanlışsız olarak duyurmaya çalışacağız. Bu arada, bizi GÜNDÜZ'ü çıkarmaya teşvik eden sayın hemşerilerimize ve bilhassa bize her türlü kolaylığı gösteren kültür sever dostumuz Nuri Ahmet Çimsid'e sonsuz teşekkürlerimizi sunmayı bir borç biliriz" (Gündüz, 5 Kasım 1947 Çarşamba, 1).

Gündüz, yayın hayatına başladığı andan itibaren halk, devlet adamları ve diğer gazeteler tarafından desteklenir ve tebrik edilir:

"Başta sayın valimiz Feyzi Gürel olmak üzere, GÜNDÜZ'ün neşri dolayısıyla bizi tebrik etmek ve bize başarılar dilemek nezaketinde bulunan sayın hemşerilerimize; Yeşilgireson ve İleri refiklerimize candan teşekkürlerimizi sunarız" (İmzasız, 12 Kasım 1947 Çarşamba, 1).

Adana'nın Kılıbık adlı mizah gazetesi, Amasya'nın Barış, Aydın'ın da Ses adlı gazeteleri Gündüz'e yayın hayatında uzun ömürler diler. Gündüz'de yer alan haberler yetkililerin dikkatini çeker ve bazı aksaklıkların düzeltilme yoluna gidilir. Gazete bu konu hakkında şöyle bir açıklama yapar:

“Geçen hafta bu sütunda ‘Yazıktır!’ başlığıyla yazdığımız bir fıkrada dikkatsiz ve ihmalcı bazı memurlardan şikâyet etmiştik. Sayın valimiz Feyzi Güler bu yazımızla derhal alakadar olarak, emri altındaki memurların küçük bir yolsuzluğu karşısında ne kadar titiz davranacağını göstermiştir. Kendisine teşekkürü ederiz. Yalnız bu fıkramızın yazılmasına sebep olan hadise ilimizde cereyan etmemiş ve ilimizin memurlarından hiçbiri hedef tutulmamıştır. Bu hakikati açıklamayı bir borç sayarız” (Çenebaz, 12 Kasım 1947 Çarşamba, 1).

Gündüz'de genç yeteneklere sayfalarında yer vermek amacıyla şiir müsabakaları düzenlenir. İlk müsabaka 11 Aralık 1947'de başlatılır. Müsabaka ilanı şu şekildedir:

“Edebiyata meraklı genç okuyucularımız arasında bir şiir müsabakası açıyoruz. Bize gönderilen şiirler sıra ile neşredilecek ve en güzel üç şiirin sahiplerine mükâfat verilecektir” (Duyuru, 11 Aralık 1947 Perşembe, 1).

Gündüz, 25. (19 Nisan 1948 Pazartesi) sayıdan itibaren Pazartesi ve Perşembe günleri olarak haftada iki gün çıkar. Ekonominin bozukluğu sebebiyle boyutu küçülür ve fiyatı da 5 kuruşa indirilir. Gazetenin küçülmesi okuyuculardan şikâyet alır ve tekrar eski boyutunda çıkması istenir. Gazete yönetimi bunun üzerine 27. (29 Nisan 1948 Perşembe) sayıda eski şekle dönüş adına hazırlık yapmak için bir ay süre ile gazeteyi tatil eder. Maddi zorluklar gazetenin bir ay sonra çıkışına izin vermez ve süreç iki ay daha uzar. 27-1 (1 Ağustos 1948) olarak çıkan sayı mecmua halinde yayınlanır. 29. sayıda (27 Ağustos 1948 Cuma) okuyucuların talebi ve gazete için yeni imkânların oluşması sonucunda haftalık olarak yayınlanma kararı alınırken gazete boyutunun büyütüleceği de belirtilir. Aynı zamanda matbaa değişikliği yapılır ve 29. sayıda idare edildiği yer İleri Matbaası olarak gösterilir. 26 Kasım 1948'e gelindiğinde Gündüz yayıncılık hayatındaki ilk yılını tamamlar ve ikinci yılına başlar. Gazete “Ey Hemşeri, Bu Satırları Dikkatle Oku!” başlıklı yazısıyla yayın

politikasına yeni bir anlayış getirir ve bu anlayışı ilan eden herkese duyurur. Gazetenin tek gayesi halktır. Halkın sesi olarak, hangi alanda olursa olsun aksayan yönleri hiçbir çekince gütmeden sayfalarında yayınlamaya kararlıdır:

“Gündüz, bu haftadan itibaren yeni bir anlayışla çıkmaya başlıyor. Bundan sonra memleket haberlerini gazetemizde en doğru bir şekilde okuyacak ve memleket davalarını ön plânda göreceksiniz. En küçük memurdan ta başbakana kadar, her kim hakkında olursa olsun, halkın haklı dileklerini, şikâyetlerini muntazam neşredeceğiz. Şehirli ve köylü hemşerilerimizin herhangi bir dairede sürüncemede kalan işlerini açıklayacağız. Mademki Türkiye’de demokrasi var ve biz hürüz. Öyleyse hakkımızı kimsenin çiğnemesine müsaade etmeyelim. Biz bu gazeteyi hiçbir kazanç hırslı duymadan neşrediyor; bin bir zorlukla uğraşıyoruz. Biricik gayemiz halkın iyiliği ve uyanmasıdır” (İmzasız, 10 Mart 1948 Çarşamba, 1).

Gazetecilik azimli, fedakâr ve cesaretli olmayı gerektirir. Gündüz gazetesi kadrosu da her zaman bu gaye ile hareket eder. Her işte doğruluk ve her işte açık sözlülük hedefiyle kimi zaman okları üzerine çeker ancak asla yolundan ayrılmaz. Gündüz birkaç kez mahkemeye düşse de “hiçbir zaman kasıtlı neşriyat yapmamış, kimseye çamur atmamış ve durup dururken kimseye sataşmamıştır” (İmzasız, 5 Kasım 1965 Cuma, 1). Tereddüt içine düşüp görülen noksanlıklar ve hataya düşenler gazetenin eleştiri kaleminden nasibini alır.

Tarafsız yayın anlayışıyla sadece habercilik yapan Gündüz, diğer Giresun gazetelerine oranla fiyat olarak daha uygundur. Diğer gazeteler 25 kuruşa satılırken Gündüz 10 kuruştan satılır. Kâr amacı gütmeyen ve faydalı olmayı isteyen gazete her zaman büyük bir titizlikle hazırlanır. Gazete için tek bir harf hatası yapmamak ve okuyucunun takdirini kazanmak önemlidir.

Şahabeddin Uzunkaya, 5 Kasım 1947’de kurduğu Gündüz’ün imtiyaz sahipliğini 31 Temmuz 1978’de Gündüz gazetesi ve matbaasında yetişen Hayati Çilesiz’e devreder. Gündüz 40. Yılı’nın eşiğine geldiğinde Şahabeddin Uzunkaya gazetenin yaşayabilmesi ile ilgili temennilerde bulunur:

“Gündüz’ü kendi matbaamızda yetişen Hayati Çilesiz’e devredeli yıllar oldu. Gönülüm gazetemizin de yeniliklere ayak uydurabilmesini, büyümesini

istiyor ama şartlar hiçte elverişli değil: Bu acı bir hakikat. Dileğim zor da olsa, eldeki imkânlarla Hayatı Çilesiz'in kırk yıllık gazeteyi yaşatabilmesidir" (Uzunkaya, 5 Kasım 1985, 1).

Gündüz 50 yılı aşkın bir zaman diliminde yayın hayatını sürdürerek Giresun basın tarihi adına önemli bir yer tutar. 2000'li yıllara gelindiğinde sahibi ve yazı işleri müdürü Erhan Gündoğar olur. Gazete yine aynı yıllarda yayın hayatından çekilir.

Çenebaz Gazetesi

Çenebaz gazetesi ilk sayısını 11 Aralık 1946'da çıkarır. İçerik olarak "Haftalık, Siyasi, Mizahi, Halk Gazetesi"dir. İdare edildiği ve basıldığı yer Yeşilgiresun Matbaası'dır. Gazetede "Zurnacı, Sivrisinek, Pire, Şeytan" gibi müstear isimler vardır. Şahabeddin Uzunkaya, çıkardığı Çenebaz adlı mizah gazetesi ile renkli kişiliğini sanatına da yansıtır. "Çenebaz" ve "Kelkâhya" onun kullandığı müstear isimlerdir. Çenebaz çok konuşan, konuşmayı seven ve nüktedan bir kişiyi ifade ettiği için Uzunkaya'nın karakteri ile de örtüşmektedir. Kendisi de mizacı gereği çevresi tarafından hoşsohbeti ile sevilen bir kişiliktir.



Foto 2: Çenebaz gazetesinin ilk sayısı ve Şahabeddin Uzunkaya'nın gazetede ki karikatüristik çizimi.

Çenebaz 38. sayısına kadar 6 ay boyunca Şahabeddin Uzunkaya tarafından çıkarıldıktan sonra, imtiyazı Adnan Tüfekçioğlu'na devredilir ve ismi değiştirilerek

İleri gazetesi adıyla çıkarılır. İleri gazetesinin 2. Yıl dönümü Gündüz’de şu satırlarla tebrik edilir:

“38 inci sayısına kadar, gazetemiz sahibi Şahabeddin Uzunkaya tarafından çıkarıldıktan sonra, imtiyazı Adnan Tüfekçioğlu’na devredilen Çenebaz gazetesinin isim değiştirmesinden doğan İleri gazetesi, 53’üncü sayısı ile iki yaşına basmış bulunuyor. Tebrik eder, daha uzun ömürlü olmasını dileriz” (Duyuru, 10 Aralık 1947 Perşembe, 1).

Çenebaz, geçen zamanda tek gazete sütunu içinde kalmaz, belli süreler Gündüz gazetesinin “Çenebaz Meydana Çıkıyor!” ifadeleriyle yılbaşlarında özel mizah sayısı olarak da yayınlanır. Bu mizah sayılarında alt başlık olarak “Hiçbir Partinin Borusunu Öttürmez!” cümlesi yazılıdır. Çenebaz kendine özgü mizahi üslubu ile eski yılı değerlendirir ve yeni yıl için pek çok önemli isme hediyeler ithaf eder. Bu isimler genellikle dönemin önemli siyasetçileridir. Dağıtılan hediyeler ise eleştirel bir üslup taşımaktadır. Örneğin 1949 yılına basarken “Lafını dudaktan, gözünü budaktan esirgemeyen bağımsız Çenebaz’ın (İmzasız, 24 Aralık 1948, 2) yılbaşı hediyeleri şunlardır:

“Başbakan Hasan Saka’ya	: Hormobin
Celâl Bayar’a	: Davul
Mebus Fikret Yüzatlıya	: Bir Avuç Giresun Toprağı
Mebus İsmail Sabuncu’ya	: Endam Aynası
Mebus Tevfik Ekmen’e	: Alfabe
Vali Orhan Güvenç’e	: Sabır taşı
Belediye Başkanı Cimşid’e	: Silânsör
Bekir Bayazıtıoğlu’na	: Maroken Koltuk
Fahri Ekmekçi’ye	: Demokrasi Kitabı
Dr. Ali Naci Duyduk’a	: Pişmaniye
Feyzi Göztepe’ye	: Madalya
Nuriahmet Çimşid’e	: Voronof (Gençlik) Aşısı

Adnan Tüfekçioğlu'na	: Nalın Keseri
Öğretmen Arif Ünal'a	: Ankara Fotoğrafı
Suat Akgün'e	: Acem Kılıcı" (Çenebaz,1949, 1).

1.4. Gezileri ve Gezi Yazıları

Şahabeddin Uzunkaya, gazeteciliği esnasında gittiği birçok yere dair izlenimlerini seyahat notları olarak Gündüz gazetesinde yayımlar. Yazıları 1952, 1953 ve 1971 yıllarında yoğunlaşır.

Yakındoğu: Halep, Şam ve Beyrut

Şahabeddin Uzunkaya, 1952 yılında Yakındoğu röportajları eşliğinde Halep, Şam ve Beyrut'a gider. Bu üç şehirde gördüklerini toplam yedi yazıda anlatır. İlk güzergâhı Halep'tir. Orada caddeler bir festival yerini anımsatır. Kadın olsun erkek olsun giyimi ve kuşamıyla insanlar türlü türlüdür. Santral otelini işleten Bedros Pazlancıyan isimli bir Ermeni ve çalışanları Türkçe konuşmaktadır. Uzunkaya bu otelde kaldığı sürece hiç yabancılik hissetmez. Babulfaraç'ta Türk gazeteleri bayii olan İsmail Faris'in yanına uğrar ve kendini tanıtır. Faris onu "Ehlen ve Sehlen!" diyerek karşılar. Bu hitap bir selamlama ifadesidir. İsmail Faris çok az Türkçe bilmektedir. Ondan Türk parasını nereden değiştirebileceğini öğrenir. Birlikte bir sarrafa giderler. Uzunkaya 100 Türk lirasının karşılığında 94 Suriye lirası alır. Parasını cebine koyduktan sonra ilk işi karnını doyurmak olur. Halep'te lokantadan çok kebabçı vardır. Kebab ucuz olsa da kahve pahalıdır. Uzunkaya, Halep'teki fiyatları şöyle değerlendirir:

"Acaba ucuz olan ne? Çukurova bölgesinde ve Hatay'da bazı kimseler, Suriye'de giyim eşyasının ucuz olduğunu söylemişlerdi. Hakikati öğrenmek için dükkânları bir bir dolaştım. Kumaş, gömlek, kravat, çorap gibi eşyaların fiyatını sordum. Etiketlerine baktım. Hiç de ucuzluk yok! Esnaf pazarlığa bile yanaşmıyor. Hâlbuki Halep'te pazarlıksız alışveriş yapılmadığını işitmiştim. Şu hâlde rivayetlere ve turist celp etmek için yapılan ucuzluk propagandalarına aldanmayınız. Bu sözlerime inanmayanlar buyursunlar: Halep de burada, arşın da burada!..." (Uzunkaya, 14 Temmuz 1952, 2).

Yakındoğu’da ikinci uğrak yer Şam’dır. Burada bir sivil polis uzun süre Uzunkaya’yı gazeteci olduğu için takip eder. Caddede, sokakta, lokantada ve sinemada peşinden ayrılmaz. Sinemada bir Mısır filmi gösterimdedir. Film başlamadan hemen önce okunan milli marş ve halkın tepkisi Uzunkaya’ya ilginç gelir:

“Sinemada bir Mısır filmi oynuyordu. Bu yüzden salon kalabalıktı. Seyirciler arasında yüzü peçeli kadınlar, başı agelli erkekler göze çarpıyordu. Şam sinemalarında da Halep’teki gibi film başlamadan evvel, milli marş çalınması mecburidir. Hakikati söylemek lazım gelirse, Suriyeliler milli marşlarını hiç de istekle dinlemiyorlar, lâubali bir tavır takınıyorlar, hatta bazıları ayağa bile kalkmak zahmetine katlanmıyorlar” (Uzunkaya, 15 Temmuz 1952, 1).

Şam’da eğlenceye hayatını görmek isteyen Uzunkaya, bir bara girip oturur ve barda iki Türk kıızıyla karşılaşır. Kızlar ilk önce onun Türkçe bilmediğini düşünerek hakkında konuşur. Türk olduğunu öğrendiklerinde ise kendi durumlarından dert yakınır. Kadın simsarları tarafından kandırılarak Şam’a getirilen birçok Türk kızı buralarda çalıştırılmaktadır.



Foto 3: Şahabeddin Uzunkaya Beyrut sokaklarında.

Şam’ın hemen ardından Beyrut yolculuğu başlar. Şam-Beyrut arası mesafe 110 kilometredir. Suriye ve Lübnan hududunda yapılan kontroller yolculara

fazlasıyla vakit kaybettirir. Yolculuk tam iki buçuk saat sürer. Uzunkaya'ya göre ne Halep ne de Şam manzara bakımından Beyrut ile mukayese edilemez. Beyrut tabii güzellikleri olan bir şehirdir.

Adana'daki gazeteci arkadaşlarının tavsiyesi üzerine doğruca Madam Kakati'nin çalıştırdığı pansiyona giden Uzunkaya, orada bir oda kiralar. Madam Kakati İstanbul'a özlem duyan Ermeni bir kadındır. Uzunkaya, ondan ve Ermenilerden şöyle bahseder:

“Hep Türkçe konuşuyor ve Türk radyolarını dinliyor. Pansiyonun kapısını çalınca, beni: “-Ehlen ve sehlen!” diye karşıladı. Sonra Türk olduğumu öğrenince sevindi. İçeride birkaç Ermeni misafir vardı. Oturup sohbet ettik. Türkiye'den bahsettik. Doğrusu bu ya! Gerek Suriye'de gerek Lübnan'da yaşayan Ermeniler Türkiye'yi çok arıyorlar. Türkçe konuşmaları onları bize bağlıyor. Diyorlar ki: “-Yabancı devletlerin entrikalarına âlet olmasaydık, Türkiye'den ayrılmayacak, kardeş kardeş yaşayacaktık!” (Uzunkaya, 16 Temmuz 1952 Çarşamba, 2).

Uzunkaya'ya göre Beyrut'ta Şam gibi pahalı bir şehirdir. Giyim kuşam ve matbaa işleri Türkiye ile kıyaslandığında makul değildir. Lokantalar ise oldukça ucuzdur. Uzunkaya, Şam lokantalarında yemek yediği esnada falcı bir Ermeni şair ile tanışır. 1929 yılında Amerika'da Ermeni şairler arasında birincilik kazanan Krikor Vahaniyan, Uzunkaya'ya yazdığı bir şiirin tercümesini okur: “Rica ederim sevgilim, / Çok güneşe çıkma, / Gölgenin bile, / Yere düşmesine, / Yüreğim dayanamaz!..” (Uzunkaya, 17 Temmuz 1952, 2).

Uzunkaya'ya göre Beyrut, bir eğlence şehridir. Burç meydanını Beyoğlu'na benzetir. Orada otel, lokanta, gazino, sinema ve müzik kabareleri yapan birçok bar vardır. Bina ve dükkânların üzerinde renkli neon ile aydınlatılan, Fransız ve Arap dilinde yazılmış reklamlar görünür. Diğer şehirlerde olduğu gibi burada da barlarda çalışan birçok Türk kızı vardır. Uzunkaya'nın bu duruma canı sıkılır ve bir kadın kaçakçılığı şebekesinden şüphelenir. Edindiği bilgeleri şöyle aktarır:

“Öğrendiğime göre, bazı kimseler, bu kızları “eğer Arap memleketlerinde çalışırsanız, zengin olursunuz diye kandırıyorlarmış. Hattâ bol avans veriyorlar, kontrat yapıyorlarmış. Ama bir kere yurt dışına çıkardılar mı,

onları mahsus parasız bırakıyorlar, her türlü teklifi kabul edecek bir duruma düşürüyorlarmış” (Uzunkaya, 18 Temmuz 1952, 2).

Seyahat Notları: Marsilya, Atina, Napoli ve Paris

Şahabeddin Uzunkaya, 1953 yılında Fransa yolculuğuna İstanbul’dan vapurla Marsilya’ya gidişiyile başlar. Vapur ilk olarak Pire rıhtımına yolcu indirmek için mola verir. Bu esnada Uzunkaya, kısa süreli de olsa Atina’yı gezme fırsatı bulur. Çoğunlukla turistlerin merak ettiği tarihi mekânlardan olan Akrapol harabelerini görür.

Vapur Pire’den sonra İtalya’nın Napoli limanına uğrar. Uzunkaya, grupla değil de tek başına gezmeyi tercih eder. Bir sarrafa uğrayıp parasını lret ile değiştirdikten sonra kendini Napoli sokaklarında bulur. Şehre dair izlenimleri şöyledir:

“Napoli çok büyük bir şehir... Geniş ve muntazam caddelerin iki tarafında modern apartmanlar yükseliyor. Bir müddet mağazaların vitrinlerinde teşhir edilen eşyaların fiyatını kontrol ettim. Türkiye’ye nazaran İtalya’da hayatın daha ucuz olduğu ilk bakışta seziliyor. Fakat seyahate döviz alarak çıkmanız lâzım. Yoksa karaborsada para değiştirmek yüzde elli ziyan demektir” (Uzunkaya, 15 Ekim 1953, 1).

Napoli’den sonra vapurun güzergâhı Marsilya olur. Uzunkaya, Paris’e geçmeden önce yolculuk esnasında tanıştığı Macar asıllı Mari ile şehri dolaşır. Mari ile Fransızca anlaşılan Uzunkaya, Marsilya’dan şöyle bahseder:

“Marsilya çok büyük ve hareketli bir şehir... Limanda yatan koskoca vapurlar ve binlerce küçük tekne dikkati çekiyor. Sahil boyunca takiben caddede şöyle bir yürürseniz, sizi “İf Şatosu”na götürmek isteyen motorcuların yaygaraları ile kulağınız şişecektir. “Monte Kristo” romanının meşhur ettiği bu adacık, bugün Marsilya’da turistlerin ziyaret ettiği başlıca yerlerden biri haline gelmiştir” (Uzunkaya, 16 Ekim 1953, 1).

Napoli’den sonra tren yolculuğu ile Paris’e giden Uzunkaya, “Quartier Latin”de bir otele yerleşir. İlk gün oteli yakın olduğu için “Notre Dame” kilisesini gezer. Paris şehri moda ve eğlencenin kalbi gibidir. Uzunkaya, Paris’teki eğlence aktivitelerini şöyle sıralar:

“Felekten bir gün çalmak istiyorsanız, Paris’te aradığınız her türlü eğlenceyi bulabilirsiniz: Tiyatrolar, sinemalar, müzeler, sirkler, hayvanat bahçeleri, müzikholler, barlar, dansingler, at ve otomobil yarışları, futbol, boks, yaz ve kış sporları en basit ve en masum eğlencelerdir” (Uzunkaya, 22 Ekim 1953, 1).

Uzunkaya’ya göre Paris sokakları turistler için karmaşıktır. Bir turiste en uygun ulaşım aracı metro istasyonlarıdır. Bir metro istasyonunda görülebilecek ferah tablolar, asansör ve yürüyen merdivenler oldukça caziptir.

Paris gezisini Eiffel Kulesi ile noktaltayan Uzunkaya, yazmış olduğu 12 adet yazı dizisiyle Gündüz gazetesinde başından geçenleri anlatmış ve Paris’i kendi bakış açısıyla tanıtmış olur.



Foto 4: Şahabeddin Uzunkaya, Eiffel Kulesi’nin önünde.

Avrupa İzlenimleri: İspanya, Fransa, İngiltere, Hollanda, Almanya ve Rusya

Şahabeddin Uzunkaya, 1971’de Akdeniz vapuruyla 34 gün sürecek olan ikinci yurt dışı gezisine çıkar. Akdeniz vapuru, yolcuları Yunanistan’ın Pire limanından sonra İspanya’nın Barcelona limanına bırakır. Yolcular burada Tipidapo tepesine çıkar. Uzunkaya, teleferikle bu tepeye çıkarken Giresun’daki kalebayırını anımsar ve memleket için bu gibi yatırımların güzel olabileceğini belirtir. Yolcuların

şansı yaver gidince Boğa Güreşi izleme imkânı da bulurlar. Uzunkaya, dünyada tek olan bu kanlı gösteriyi ayrıntılarıyla gazetede ki köşesinde anlatır.

Barselona'daki molanın ardından vapur Fransa'nın Marsilya limanına yanaşır. Uzunkaya, burada Monte Kristo adasını ve meşhur İf Şatosu'nu gezer. 20 yıl önce de Marsilya'yı gezen Uzunkaya, şehirde fark ettiği değişiklikler olarak deniz altındaki otomobil yollarını ve köprüleri anlatır.

Yolculuk Avrupa'nın kuzey kıyılarına kara yolculuğu ile devam eder. Rota Fransa'nın Lyon şehri ve ardından Paris olur. Gezi esnasında Uzunkaya, şehirlerin neredeyse boş gibi görüldüğünü belirtir ve ardından şöyle açıklık getirir: “Meğer herkes çalışıyormuş. Boşta gezenler bile, medeniyetin nimetlerinden faydalanıyorlar” (Uzunkaya, 4 Ekim 1971, 1).

Londra şehrinin önemli bir simgesi olan Hyde Park'ı gezen Uzunkaya, orada sonsuz bir hürriyet havası olduğunu söyler. Madame Tussauds balmumu müzesi ise Londra'nın en enteresan yerlerindendir. Balmumu heykelleri içinde Atatürk de vardır. Uzunkaya'nın belirttiğine göre turistler buranın önünde saatlerce beklemektedir.

İngiltere'den sonra gezi rotası dünyanın önemli sanat merkezlerinden olan Hollanda'nın Amsterdam şehri olur. Uzunkaya bu şehrin mimarisi, halkın yaşam biçimi ve eğlence hayatına dair çeşitli bilgiler verir. Burada gezmek için gittiği “Oyuncak Şehir” ile ilgili detaylar da veren Uzunkaya, buradan Amsterdam-Hamburg yolculuğuna başlar. Otobüs hareket halindeyken Hollandalıların denizi dalga kıranlarla boşaltarak tarım alanlarının yüz ölçümünü genişlettiğine şahit olur. Uzunkaya, Hamburg şehrini anlatırken ayrıntıya girmez. Ona göre Almanya'da birçok Türk işçi bu şehri yeterince tanıtmıştır.

Almanya'dan sonra Danimarka'nın başkenti Kopenhag'a gidilir. Uzunkaya'nın belirttiğine göre bu şehirde gıda oldukça pahalıdır. Yolcular daha çok konserve tüketmeyi tercih eder.

Batı Dünyasındaki gezinin son rotası Rusya olur. Diğer ülkeler için pasaport yeterliyken Uzunkaya, bu ülkeye İstanbul'daki konsolosluktan aldığı vize ile girebilir. Özellikle yabancıların kolera ve çiçek aşısı vurulmaları zorunlu tutulmuştur.

Yolculuğun son rotası ise Rusya olacaktır. Ruslar kurdukları “İnturist” adlı gezi teşkilatı ile her kafileye bir rehber zorunluluğu tutar. Yolcular bu rehber eşliğinde ilk olarak Leningrad’a gelir. Uzunkaya, nüfusu 4 milyona dayanan bir ülkeye göre cadde ve meydanları boş ve eğlence hayatını sönük bulur. Leningrad’da “Beyaz Geceler”i öğrenen Uzunkaya, 10 Nisan – 20 Mart tarihlerinde havanın hiç kararmadığını ve Rusların buna rağmen çalışma temposunu bozmadığını ifade eder.



Foto 5: Şahabeddin Uzunkaya, Leningrad ve Moskova meydanlarında.

Rusya’da İnturist’in gezi programı dışına çıkmak yasak olduğu için ikinci güzergâh Moskova olur. Uzunkaya, rehber eşliğinde Ruslar mutlaka her kafileye gösterdiği “Daimî Sanayi Sergisi”ni gezer. Ardından gezi programı gereğince Lenin’in mozolesini gördükten sonra 26 yazı dizisinden oluşan Avrupa izlenimlerini sonlandırır.

1.5. Röportaj, Mülakat ve Anketleri

Şahabeddin Uzunkaya, gazeteciliği esnasında birçok haberi edindiği röportajlar ve mülakatlar sayesinde gazetesindeki köşesine taşımıştır. Yaptığı haberin içinde istisnasız röportaj ve mülakat satırları yer alsa da başlık belirterek yayınladığı röportaj ve mülakat sayıları oldukça azdır. Tespit edilen 2 mülakat ve 4 röportaj yazısı vardır. Röportajlardan üç tanesini Çenebaz imzasıyla yayınlarken mülakatlarını da kendi isim ve soy ismiyle yayınlar.

Mülakatları Refik Halit Karay ile ilgilidir. “Mizah üstadı, fıkra ve hikâye muharriri” diye hitap ettiği Karay’dan mülakat talebinde bulunan Uzunkaya, ertesi gün talebinin kabulü üzerine yazarın oturduğu apartman dairesine gider. Kapıda onu bizzat Refik Halit Karay karşılar. Uzunkaya, erken geldiğini düşünse de Karay ona dakik ve sözünde duran insanları sevdiğini belirterek onu içeri buyur eder. Birlikte çalışma odasına geçerler. Uzunkaya odayı incelediğinde yazarın çok intizamlı bir insan olduğunu anlar. Her şey temiz ve düzenlidir. Uzunkaya, mülakatında Karay’a dönemin yazı hayatı, adaptasyonculuk, tercüme, vezinsiz ve kafiyesiz şiir hakkındaki düşüncelerini sorar. Tercümeyi faydalı, adaptasyonu ise zararlı bulan Karay, vezinsiz ve kafiyesiz şiir ile ilgili şunları söyler:

“Şiir, vezinsiz veya kafiyesiz, gene şiir olabilir. Nitekim arasına böylelerine rastlıyoruz. Lâkin her vezinsiz ve kafiyesiz satırı alt alta dizmekle şiir meydana gelmez. Memleketimizin dört bucağında çıkarılan hangi mecmuayı açsak, en aşağı dört beş şiire tesadüf ediyoruz. Yıllardan beri bu böyle devam ediyor. Fakat yıllardan beri de hâlâ meydanda kendine kaide kurmuş bir tek şair yok. Bir yağmur farz ediniz ki, sicim gibi yağıyor, lâkin yere bir damlası düşmüyor ve milyonlarca damlası bir araya geldiği halde elinize bir tas su geçmiyor. İşte bol bol serptiğini gördüğünüz yağmur o şiirlerdir; fakat elimize geçmeyen bir tas su da beklediğimiz o şairdir” (Uzunkaya, 19 İkciteşrin 1941, 1).

Şahabeddin Uzunkaya’nın 1942 yılında Türk edebiyatının önemli isimlerine yönelttiği “Milli Tiyatro” konulu anketler oldukça önemlidir. Peyami Safa, Halit Ziya Uşaklıgil, Refik Halit Karay, Necip Fazıl Kısakürek, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Ahmet İhsan Tokgöz ve İsmail Hakkı Baltacıoğlu anketlerin muhatabıdır. Tamamı İstiklal gazetesinde yayınlansa da İsmail Hakkı Baltacıoğlu, cevabını sahibi ve başmuharriri olduğu Yeni Adam gazetesinde yayınlar.

“Milli tiyatro anlayışı oluşmuş mudur?”, “Şehir tiyatrosu hakkında düşünceniz nedir?” ve “Tiyatroların sahnelenmesinden sonra yazar ve oyuncuların mahkemelik olması hakkında düşünceniz nedir?” başlıkları anket boyunca aranan cevaplar olur. Refik Halit Karay’a göre millî anlayış olduğu gibi yansıtılmadığı için millî tiyatro anlayışı da yoktur. Şehir tiyatrosu ise yeterince telif eser sunamamaktadır. Necip Fazıl, millî bir tiyatro oluşması için batı dünyası çapında bir

anlayış olmalıdır der. Peyami Safa, piyesin millî olmasıyla temsilin millî olmasının başka baka şeyler olduğunu ve bunların karıştırıldığını söyler. Ona göre millî piyes millî edebiyata dâhildir ve tiyatro için edebi otorite şarttır. Edebiyatın emrinde olmayan bir tiyatro gösterilemez. Hüseyin Rahmi millî tiyatro anlayışı yoktur derken Ahmet İhsan Tokgöz ise vardır diyerek millî tiyatroyu Namık Kemal'in piyesleriyle başlatır. Halit Ziya Uşaklıgil, içeriğin millî, tekniğin uluslararası olması gerektiğini ve millî tiyatroyu oluşturamadığımızı belirtir.

Şahabeddin Uzunkaya, röportaj yazılarında daha çok yaşanan aksaklıkları dile getirir. Yazdığı dört yazının içeriği; kadın çoraplarının pahalılığı ve sağlam olmaması, sinemalarda ve tramvaylarda yaşanan aksaklıklar, verem hastanesinin başarısı ve kapasitesinin genişletilmesi üzerinedir.

“50 Yataklı bir Verem Hastanesi Giresun’un bugünkü ihtiyacını karşılamıyor. Gedikkaya’da Harap Kışla’nın yerine 150 yataklı bir Verem Hastanesi inşası için karar verildiğini öğrendik. Hatta yanı başında da, gene 150 yataklı bir Kemik Veremi Hastanesi açılacakmış. Bu hayırlı kararın, biran evvel tatbik sahasına konmasını istiyor ve bekliyoruz” (Uzunkaya, 20 Nisan 1953, 1).

İKİNCİ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN ROMANCILIĞI

Şahabeddin Uzunkaya’nın romanları popüler kültürün unsurunu canlı tutan, aynı zamanda merak uyandıran ve belli noktalarda mizahı yakalayıp okuyucuyu düşündüren, kimi zaman yanlışlıklar komedisini ortaya koyan ve bazı detaylarda fantastiği de yakalayabilen ayrıca tarihi de canlandıran eserlerdir.

Uzunkaya gazeteciliği sayesinde çok fazla insan tanır. İnsanı tanımak hataları görebilmektir bazen. Gazete haberleri hataya düşmüş birçok insanı ele alır. Uzunkaya böylelikle çok yönlülük içinde hayatın enstantanelerini yakalayarak tek bir tipi ele alır gibi görünse de kurguya yerleştirdiği yan karakterler sayesinde romanlarını güçlendirerek okuyucuya birçok birey yaşayışının kesitini sunar.

Romanlarda dil ve anlatı üslubu oldukça açık ve akıcıdır. Üslup kaygısı içinde kaybolmayan yazar, toplumun her kesimine hitap eden eserler ortaya koymuştur. Romanlarında tıpkı Ahmet Midhat Efendi gibi kendini anlatı içinde belli etmekten çekinmez. Yazar anlatıcı olarak roman kurgusu içinde yorum ve değerlendirmelerde bulunur.

“Evlenecek Kız Aranıyor”, “Aşk Çılgınlıkları”, “Namus Pazarı” ve “Seyid Vakkas” olmak üzere dört eser ortaya koyan Uzunkaya, aynı zamanda iyi bir tefrika yazarıdır. Bu dört roman Giresun’daki birçok yerel gazetede yayınlanmış ve tiraja katkı sağlamıştır.

2.1.ROMANLARIN İNCELENMESİ

2.1.1.Evlenecek Kız Aranıyor

Şahabeddin Uzunkaya’nın ilk romanı olan “Evlenecek Kız Aranıyor” adlı eser 1943’te Osmanbey matbaasında basılır ve İstanbul Arif Bolat Kitapevi tarafından yayımlanır. Roman, Türk edebiyatının önemli yazarlarından Hüseyin Rahmi Gürpınar’a “Büyük Üstadım Hüseyin Rahmi’ye” ithafıyla çıkar. (Uzunkaya, 1943, 3). 17 Bölüme ayrılan roman toplam 80 sayfadan oluşmaktadır. Ayrıca mizahi roman kategorisinde sınıflandırılan eser, İstiklal gazetesinde tefrika

edilir. Roman, farklı vakaların birbirine eklenmesinden oluştuğu için okuyucu tefrikaya istediği yerden başlayabilmektedir.

İnceleme

Olay Örgüsü

Her gün sokaklarda dolaşarak evlenmek için kendine uygun bir kız arayan Ekrem Gülergil, tramvayda gördüğü kızdan hoşlanır fakat kızın vücudunun koktuğunu anlayınca bütün güzellik gözünden silinir. Çünkü en nefret ettiği şeylerden biri vücut ve ağız kokusudur. Bir iki gün sonra Beyoğlu'nda dolaşırken görüp beğendiği Nevin'in peşine düşer fakat onun nişanlı olduğunu öğrenince Nevin'in teklifiyle daha güzel bir kızla buluşmayı kabul eder. Buluşma günü geldiğinde Nevin tarafından garsona bırakılan not ile kandırıldığını anlar. Aynı gün Beyazıt meydanında görüp beğendiği bir kız ile karşılaşır. Sohbet etmek için uğraştığında ise bir türlü cevap alamaz. Çevredeki insanların uyarısıyla kızın sağır ve dilsiz olduğunu anlayınca utancından özür dilemeyi bile unutarak oradan ayrılır.

Aradan bir iki hafta geçince kız okullarının kapısında beklemeye karar veren Ekrem Gülergil, beğendiği kızla buluşmak için mektup yazar fakat mektubu yanlışlıkla başkasının çantasına koyunca buluşma günü karşısında Necla'yı değil de Meliha'yı görür. Yaşadığı karışıklıktan kurtulup tekrar Necla'yı bulan Ekrem Gülergil bu kez reddedilmez. Necla fikrini söylemek için birkaç gün müsaade ister. Ekrem Gülergil ise bu esnada Necla'nın evlerinde çalışan Perihan ile anlaşarak gece gizlice Necla'nın evine girer. Amacı Necla'nın vücudunun kıllı olup olmadığını görebilmektir. Karyolanın altında saklandığı esnada Necla'nın başka bir sevgilisi olduğunu görünce hemen ortaya çıkarak "Necla Hanım artık sizin cevabınıza ihtiyaç kalmadı" (Uzunkaya, 1943, 42) der ve oradan ayrılır.

Ekrem Gülergil, güç beğenir bir halde hayal kırıklıklarına uğrarken tesadüf sonucu "Hususi İşler Bürosu" adlı bir yerden haberdar olur. Burada kız veya erkeğe hayat arkadaşı bulunuyordur. Ekrem Gülergil, vakit kaybetmeden oraya gider ve başvuruda bulunur. Hususi işler bürosu direktörüne, evlenmek istediğini ve bu husustaki kriterlerini belirtir. Kadınlarla ilgili dosyaları inceler ama hiçbirini

beğenmez. Bir hafta sonra tekrar geleceğini söyleyerek bürodan ayrılır. Hususi işler bürosuna ikinci gidişinde Pakize Akoğlu isimli genç bir hanım ile tanışır. Birbirlerine uygun olup olmadıklarını anlamak için o günden itibaren akşamları buluşurlar. Bir akşam birlikte yemekten Ekrem Gülergil, onun hareket ve tavırlarını tıpkı bir erkeğe benzetir. Düşünce yapısını anlamak için ona birkaç soru sorar. Aldığı cevaplardan onun evlilik bağlarını kolayca koparabilecek bir kadın olduğunu anlar. Birbirlerinin dengi olmadıklarını söyler ve bir daha hususi işler bürosuna uğrama gereği duymaz.

Günler, aylar geçtiği halde bir türlü aradığını bulayan Ekrem Gülergil 'in aklına gazetelere ilan vermek gelir. "E. G." rumuzuyla bir gazetenin "Evlenme İlanları" sütununda yer alır ve gönderilen mektupların içinden resimlere bakarak güzel görünümlü üç kızı aday olarak seçer. Bu üç kızdan biri terzide, ikicisi sinemada çalışmaktadır. Üçüncüsü ise balet artistidir. Kızları bir saat ara ile Rum kadından kiraladığı daireye çağırır. Rum kadından kızları karşılamasını ve vücutlarının kıllı olup olmadığını kontrol etmesini ister. Kontrol esnasında kendisi de yan odadan olup biteni gözetliyor olacaktır. Gelen ilk kız sinemada çalışan Leyla'dır. Bir müddet Ekrem Gülergil ile sohbet ettikten sonra kontrol odasına gider. Vücudunun kıllı olmadığını öğrenen Ekrem Gülergil, Leyla'ya birkaç gün içinde nişanlanma vaadinde bulunur. Çok geçmeden terzide çalışan Leman, teyzesiyle birlikte gelir. Leman pek güzel bulmasa da kontrol odasına gönderilir. Leman'ın teyzesi yeğenin bacaklarına bakılacağını anlayınca bu duruma onay vermez ve onu aradan alıp gider. Daha sonra balet artisti Selma gelir. Onun bacaklarını da kontrol ettikten sonra mesleğinden dolayı evlenemeyeceklerini söyleyen Ekrem Gülergil, o günden itibaren tamamen Leyla ile ilgilenmeye başlar. Leyla'nın zenginlik için onunla birlikte olduğunu öğrendiğinde ise ondan da ayrılır.

Yaz ayları geldiği için kısmetini bir kez de plajlarda aramak isteyen Ekrem Gülergil, Florya'da Nermin ile tanışıp görüşmeye başlar. Beyoğlu'nda gittikleri muhallebicide oturacak yer ararken Ekrem Gülergil'in en yakın arkadaşlarından olan Necip Atılğan "Buraya geliniz!" diyerek onlara seslenir. (Uzunkaya, 1943, 60). Ekrem Gülergil, arkadaşının oturduğu masaya doğru ilerleyecekken Nermin onu durdurur ve kuaföre gitmesi gerektiğini söyleyerek oradan ayrılır. Ekrem

Gülergil, Nermin'in aniden uzaklaşmasına anlam veremez. Arkadaşı Necip Atılğan ile konuştuğunda Nermin'in "randevucu Madam Katina'nın en güzel sermayesi" (Uzunkaya, 1943, 60) olduğunu öğrenir.

O günden sonra kısmet denen şeye inanmaya başlayan Ekrem Gülergil bir süre sokaklarda kız peşinde dolaşmaktan vazgeçerek amcasının yanına gider ve burada da Gülkız ile Aykız isimli ikizlerle tanışır. İki kızdan birini seçmekte kararsız kalınca arkadaşı Necip Atılğan'dan yardım ister. Necip Atılğan ikizlerin peşine takılacak ve kendine âşık etmeye çalışacaktır. Ekrem Gülergil ise Necip Atılğan'a âşık olmayan ile evlenecektir. Necip Atılğan arkadaşının hatırı için bu oyunu oynamayı kabul eder. İki kız da Necip Atılğan'a âşık olunca Ekrem Gülergil onlarla alakasını keser.

Aradan çok zaman geçmeden vapurda bir gün Güzide'yi gören Ekrem Gülergil, onu görüp beğenir fakat kızdan olumlu bir yanıt alamaz. Üzgün halde evine dönüp annesi ile konuşur. Güzide diye bir kıza âşık olduğunu ve bir türlü ondan yüz bulamadığını söyler. Güzide'nin iyi aile kızı olduğunu anlatır. Annesi ise "başka kız bulursun" der (Uzunkaya, 1943, 74). Ekrem Gülergil daha sonra odasına kapanır ve birkaç gün boyunca evden dışarı çıkmaz. Ancak daha fazla dayanamayıp soluğu doğruca Güzide'nin evinin önünde alır. Güzide'nin evini gözetlediği sırada kapıcı yanına gelerek yakın bir zamanda Güzide'nin nişanlanacağını söyler. Ertesi akşam annesi, Ekrem Gülergil'e Naciye hanımlara davetli olduklarını ve onu bir kız ile tanıştıracaklarını söyler. Ekrem Gülergil gitmek istemese de annesinin hatırını kırmamak için kabul etmeye mecbur olur. Naciye hanımlara gittiklerinde yabancılık çekmez çünkü bütün ev halkını tanıyordur. Öteki davetliler henüz gelmemiştir. Ekrem Gülergil bir yandan asık suratını düzelmeye çalışarak ev halkı ile sohbet etmeye uğraşır. Bu esnada diğer davetliler gelir. Gelenler Güzide ve ailesidir. Ekrem Gülergil o kadar çok şaşırır ki gözlerine inanamaz. Naciye Hanım onları tanıştırır. Güzide sanki Ekrem Gülergil'i ilk kez görüyormuş gibi davranarak elini sıkar. Naciye Hanım ve Ekrem Gülergil'in annesi ondan habersiz bir şekilde Güzide'yi ailesinden istemişler ve o akşam da nişan için böyle bir sürpriz hazırlamışlardır. Nişan kesilir ve en kısa zamanda düğün yapılması temennisinde bulunulur.

Şahıs Kadrosu

Ekrem Gülergil: Romanın başkarakteri olan Ekrem Gülergil, hukuk fakültesi mezunudur ve vefat eden babasından kalan miras sebebiyle de oldukça zengindir. Öncelikle evleneceği kızı bulacak ve daha sonra bir hukuk bürosu açacaktır. Evleneceği kızda aradığı kriterler oldukça farklıdır. Roman boyunca karşısına çıkan birçok kızdan etkilenir. Onlarla türlü maceralar yaşarken komik duruma düşer, kandırılır. Hiçbir zaman karşı tarafın onu sevip sevmeyeceğini aklına getirmez. Ona başkasının bulduğu bir kızla kolay kolay görüşmeyi de kabul etmez. Evleneceği kızı kendi bulmaya azmetmiştir. Romanın sonunda gerçekten âşık olduğu bir kız ile ailesi sayesinde nişanlanır.

Güzide: Ekrem Gülergil’in bütün düşüncelerini altüst eder. Mükemmel bir güzellikte değildir. Ekrem Gülergil’i aşka inandırmıştır. Ahmet Şevki Bey isminde bir müteahhittin tek kızıdır. Ekrem Gülergil’in teklifini reddetse de ailesinin kararı üzerine onunla nişanlanır. Romanda gerçek aşkı ve saf güzelliği temsil etmektedir. “Güzide” sözcüğü seçmiş ve seçilmiş anlamlarına geldiğinden yazarın bu isme özellikle yer verdiği görülür. Romanda yer alan birçok kadın karakterler içinden en idealidir.

Nevin: Son derece sevimli ve güzel bir kızdır. Romanda kurnaz ve akıllı kadın tipini temsil etmektedir. Ekrem Gülergil onu çok beğendiğini söylediği zaman aklına kurnazca bir oyun gelir. Ekrem Gülergil’in aşkını denemek için nişanlı olduğunu ve onu daha güzel biriyle tanıştırabileceğini söyler. Ertesi gün randevuya gitmez ve garsona bir mektup bırakır:

“Toy delikanlı, sen kendini kurnaz zannediyorsun ama senden üstünlerin de bulunabileceğini unutma! Yolda peşime takıldın. Benim için yanıp tutuştuğunu söyledin. Belki de doğru söylüyordun. Fakat bunu nasıl anlayacaktım? Bereket, aklıma seni denemek için bir çare geldi: Sana, kendimden daha güzel bir kızla seni tanıştıracığımı bildirince, bana mırıldandıklarını unuttun. Demek ki sen beni hakikaten sevmiyordun. Daha güzel birini bulunca beni terk edecektin... Artık sen söyle tanışmamız doğru olur muydu? Sana tavsiyem olsun, bir daha

kızları o kadar aptal zannederek hareket etme!” diyerek Ekrem Gülergil’e bir ders vermiş olur (Uzunkaya, 1943, 14-15).

Dilsiz Kız: Güzel ve ciddi görünümlüdür. Dilsiz oluşu ona ağırbaşlı bir ifade katmaktadır. Romanda Ekrem Gülergil’in utancını temsil eder. Bilmeden dilsiz bir kıza sarkıntılık etmek onun için büyük bir utanç kaynağıdır.

Tramvaydaki Kız: On sekiz yaşlarında, sarışın ve güzel biridir. Durakta tramvay beklerken Ekrem Gülergil tarafından beğenilir. Vücudu kötü koktuğu için Ekrem Gülergil bu kızdan uzaklaşır ve onu takip etmez.

Ekrem Gülergil’in Amcası: Erenköy’ündeki köşkünde tek başına oturan ve münzevi bir kişiliğe sahip olan karakter, İstanbul’un sayılı zenginleri arasındadır. İş güç yapmaz sadece kitaplarıyla meşgul olmayı sever. Evlilik hayatından ağzı yanmış, kadınlar tarafından canı yakılmıştır. Ekrem Gülergil’e evlilik konusunda tavsiyelerde bulunur. Hatta ona şaka yollu da olsa dilsiz kız ile evlenmesi gerektiğini söyler. Ona göre ağzı var dili yok kadın tipi en ideal olanıdır.

Ekrem Gülergil’in Annesi: Eşi vefat etmiştir ve oğlu Ekrem Gülergil ile birlikte yaşamaktadır. Oğlu ile yakından ilgilenen bir annedir. Onu üzgün görmeye dayanamaz. Oğlunun mutluluğunu sağlar, Güzide’yi ondan habersiz ister ve ailesinden nişan sözü alır.

Meliha: Bir yanlışlık sonucunda Ekrem Gülergil’in buluştuğu kızlardan biridir. Çirkin, sıska boylu, kocakarı suratlı, geveze ve oldukça yılışık bir tiptir. Tramvayda cebine mektup koyulurken durumu fark etse de Ekrem Gülergil’i mahcup etmemek için ses çıkarmaz. Ayrıca mektubu kendisinin fark ettiğine sevinir çünkü annesi tarafından fark edilseydi onun için büyük bir felaket olacaktır.

Necla: Lise son sınıfta okuyan güzel bir kızdır. Ekrem Gülergil, onu okul çıkışı görüp beğenir. Necla, sevgilisi olmasına rağmen Ekrem Gülergil’i yanından uzaklaştırmak için onun teklifini düşünecekmiş gibi davranır. Ailesinden gizlice sevgilisini odasına alan Necla, Ekrem Gülergil’in gözünde bir hayal kırıklığı ve ucuz atlatılan bir macera olarak kalır.

Perihan: Necla'nın evinde hizmetçi olarak çalışmaktadır. Romanda biraz oynak ve şeytan gibi kurnaz olarak anlatılır. İlk başta yapacağı iş konusunda tereddüt etse de Ekrem Gülergil'e para karşılığında yardım ederek onu gizlice Necla'nın yatak odasına alır. Çalıştığı evin insanlarına ihanet eden ve paranın cazibesine kapılan bir karakterdir.

Hususi İşler Bürosu Direktörü: Bakışlarıyla insanlar üzerinde derin bir nüfuza sahip olan Hususi İşler Bürosu Direktörü, evlenmek isteyen kadın ve erkeği tanıştırır. Onun bulduğu kişiler arasında çirkin hiç kimse yoktur. Evlenmek isteyenler için çeşitli vasıflara göre dosyalar hazırlamıştır. Dosyalardan birini beğenen olmazsa zaman için kişinin istediği kriterler uygun birini mutlaka bulmaktadır. Ekrem Gülergil ve Pakize Akoğlu bu büro direktörü sayesinde tanışır.

Pakize Akoğlu: Yirmi iki yaşında, şık giyimli ve güzel bir kızdır. Annesinden başka hiç kimsesi olamayan Pakize Akoğlu “(***) Şirketinde daktilodur” (Uzunkaya, 1943, 46). Hususi işler bürosu sayesinde Ekrem Gülergil ile tanışır. Ona göre evlenecek olan kişilerin yerine anne ve babaların karar vermesi oldukça tuhaftır. Hareketleri ve konuşmaları bir kadından çok erkeğe benzemektedir. Evlendikten sonra çalışma hayatına devam edip kocasının esiri olmak istemez. Kadın ve erkek arasındaki eşitliğe inanır. Evleneceği kişi ona baskı yapmaya kalkarsa hiç düşünmeden boşanabilecek bir fikirdedir. Birçok erkek arkadaşı vardır. Fikir ve görüşleriyle tahakküm altına alınmak istemeyen, özgür ruhlu bir kadını temsil eder.

Rum Kadın (Madam): Tek başına yaşayan Madam, kiraladığı daireleri daha sonra mobilyalı olarak kiraya vermektedir. Ekrem Gülergil'e para karşılığında tek günlük daire kiralar ve görüşme için gelecek olan kızları karşılar.

Leyla: Sinemada müşterilere yer göstermekle görevli olan Leyla, gazete ilanından haberdar olunca Ekrem Gülergil'in belirttiği adrese görüşme için gider. Mektubunun yanında göndermiş olduğu fotoğrafı kadar güzeldir. Bacaklarının Rum kadın tarafından muayene edilmesine itiraz etmez. Romanda Ekrem Gülergil'i kandıran kadınlar arasında yer alır. Âşık olmadığı halde zenginliği için

Ekrem Gülergil ile görüşmeyi kabul etmiştir. Zengin erkeklerle evlenmeye çalışan yalancı bir kadındır.

Leman: Terzi yanında çalışan Leman, gazete ilanından dolayı teyzesi ile birlikte Ekrem Gülergil'in yanına görüşmek için gider. Gönderdiği fotoğrafı kadar güzel görünümde değildir. Madam, Leyla'nın bacaklarını kontrol etmek isteyince teyzesi büyük bir haykırış ile duruma itiraz eder. Adeta durumu sezmiş gibi Leman'a kızar ve yan odadan gözetlenebileceğini söyleyerek onu oradan alıp gider.

Selma: Balet artisti olan Selma, çok makyajlı ve şatafatlı giyimlidir. Ekrem Gülergil, onun her ne kadar yaptığı işten dolayı kendine eş olamayacağını düşünse de görüşmek ister. Ekrem Gülergil tarafından reddedilince olay çıkarır, polise gitmek ister ancak eline biraz para sıkıştırılınca vazgeçer.

Nermin: Ekrem Gülergil'in plajda tanıştığı bir kızdır. Büyüleyici güzelliğe sahip olan Nermin, çevresindeki bütün erkekleri etkilemektedir. Ekrem Gülergil'i kandıran kadınlar arasındadır. Randevucu Madam Katina'nın en güzel sermayelerinden biridir. Para karşılığı erkeklerle birlikte olduğunu Ekrem Gülergil'den gizler. Kendini namuslu ve iyi huylu biri olarak gösterir. Kahvecilik yapan büyük babasından başka hiç kimsesinin olmadığını söyler. Bütün yalanları Ekrem Gülergil'in yakın arkadaşı olan Necip Atılğan tarafından ortaya çıkarılmıştır.

Necip Atılğan: Ekrem Gülergil'in en yakın arkadaşıdır. Ekrem Gülergil'in hatırı için onun çeşitli oyunlarına dâhil olur. İlk olarak Aykız ve Gülkız'ı baştan çıkarır. Daha sonra Güzide'nin peşine takılarak onu rahatsız eder. Romanda tam bir kadın avcısı olarak anlatılır. Ekrem Gülergil arkadaşını şöyle tarif etmektedir: "O benim en iyi arkadaşlarımdandı. Kadın ve kız yakalamakta eşi yoktu. Hoş, belki de kadınlar, kızlar onu yakalıyorlardı ya! Her ne ise o, her gün başka bir sevgiliyle gönül eğlendirirdi" (Uzunkaya, 1943, 60).

Aykız ve Gülkız: Ekrem Gülergil'in amcasının komşu kızlarıdır. Yaklaşık yirmi üç yaşlarında olan ikizler birbirlerine tıpatıp benzeseler de adeta güzellikte yarış etmektedirler. Aykız ve Gülkız zamanla Ekrem Gülergil'e âşık olup

aralarında bir rekabete girerler. Ekrem Gülergil ise iki güzel kardeş arasından seçim yapmakta oldukça zorlanır. Birini tercih etmek için diğerinde kusur arasa da bir türlü bulamaz. Genç kızlar Ekrem Gülergil'den bir aşk işareti alamayınca, Necip Atılğan'a âşık olurlar.

Naciye Hanım: Ekrem Gülergil'in komşusu ve annesinin en yakın arkadaşısıdır. Güzide onun yeğenidir. Ekrem Gülergil'e Güzide sürprizini hazırlayanlar arasındadır.

Zaman

Romanda takvim zamanına ait bir ifade yer almamaktadır. Her bölüm başında yaklaşık “aynı gün, yarın, ertesi akşam, bir iki gün, bir iki hafta sonra” olarak ilerleyen zaman belli bölümlerde mevsimden hareketle tespit edilebilir. “Günler, aylar geçiyor; ben aradığımı bir türlü bulamıyordum” (Uzunkaya, 1943, 49) ifadesi XI. bölümde romanda zamanı ay olarak hızlandırmıştır. XII. bölümde yer alan “Artık yaz gelmişti” ifadesi ise sonbaharın bitişini bildirir (Uzunkaya, 1943, 58). “Yazın sonunu bu ikizlerle beraber geçirdik” sözü üç ay alarak romanın en uzun ve net zamanıdır. Roman içerisinde zamanda geriye dönüşler olmamakla birlikte olayların seyri doğrultusunda her zaman ileriye doğru bir akış bulunmaktadır.

Mekân

İç Mekân

Romanda iç mekânlar, dış mekânlara oranlara geri planda kalmıştır. “Erenköy'deki köşk, Ekrem Gülergil'in evi, Necla'nın evi, Madam'ın evi, sinema salonu ve Akgüvercin pastanesi” romanda yer alan iç mekânlardır. Bu mekânlar olayların ardında sadece isim olarak kalır, içeriye dair tasvirler yok gibidir. Olayların dış mekânlarda ilerleyişi iç mekânı arka plana atmıştır.

Dış Mekân

Romanın dış mekânı İstanbul'dur. Beyoğlu, Aksaray, Eminönü gibi çeşitli semtlerin yaşamları gözler önüne serilir. I. bölümde ayrıntılı olarak Beyoğlu'nun eğlence hayatı, mağazalar, insan kalabalığı, insanlar arasındaki maddi ve ahlaki tezatlıklar, genç ve yaşlıların anlayış farkları mekândan hareketle anlatılmaktadır.

Beyoğlu, parasız vakit geçirmek isteyenlerin İstiklâl caddesi boyunca bir aşağı bir yukarı gidip geldiği insanların birbirini seyrederek eğlendiği bir mekân olarak gösterilirken İstiklal caddesinin kalabalığı şöyle anlatılmıştır:

“Parasız vakit geçirmek isteyenler, İstiklâl caddesi boyunca, bir aşağı bir yukarı gidip geliyorlar ve birbirlerini seyretmekle eğleniyorlardı. Yolda başkalarına çarpmadan yürümek, ip üzerinde cambazlık yapmak kadar zordu. Fakat bazıları, hızlı gitmek için, boyuna: ‘Pardon! Pardon!’ diye, otomobil kornaları gibi, bağırarak kendilerine pekâlâ yol açabiliyorlardı” (Uzunkaya, 1943, 3).

Her geçen dakika tramvay ile birçok insan eğlence amacıyla İstiklâl caddesine gelmektedir. Caddede yer alan dükkânlar ve insanların izdiham halinde bilet almaya çalışması anlatıcı tarafından şöyle anlatılır: “Caddenin iki tarafına sıralanmış muhallebiciler, pastaneler, kahveler ve ayakta içki içilen modern meyhaneler de ağız ağıza dolmuştu. Hele sinemaların önü mahşer gibiydi. Halk bilet almak için birbirini eziyordu” (Uzunkaya, 1943, 3).

Eğlenme amacıyla Beyoğlu’nda toplanan insanlar arasında “erkek, kadın; genç, ihtiyar; zengin, fakir... Her dilden konuşuluyordu: Türkçe, Fransızca, İngilizce, Almanca, Rumca, Ermenice, Yahudice...” (Uzunkaya, 1943, 3) Çeşitli bir kalabalığı içinde barındıran bu mekân İstanbul’un eğlence rüzgârının estiği bir yerdir. Sinemalar, tiyatrolar, barlar ve gazinolar vardır. İstanbul’un diğer köşeleri Beyoğlu’na göre daha sakin ve ağırbaşlıdır. Romanda Beyoğlu’nun ismi hakkında şu ifadeler yer verilir:

“Beyoğlu adı bu semte ne güzel yaraşüyor: Evet buraya gelenlerin veya burada bulunanların büyük bir kısmı ‘Bey’ gibi yaşamak; daha doğrusu bir mirasyedi gibi israf ve sefahat içinde hayatın kederlerini unutmak arzusunu taşırlar. Başka yerlerde para kazananlar, burada harcarlar Beyoğlu’ndaki iş gücü sahiplerinin ekserisi, halkı eğlendirecek yerleri işletenlerdir” (Uzunkaya, 1943, 3).

Paranın kıymetsizmişçesine harcandığı Beyoğlu’nda mağazaların bütün pahalılıklarına rağmen “gösterişi seven birçok kimseler bu lüks dükkânlarda alışveriş etmeyi bir şeref ve Eminönü cihetinden alınmış eşyaları giymeyi bir

küçüklük sayarlar” (Uzunkaya, 1943, 4). Mekânlar arasında görülen ekonomik tezatlıklar, insanların ahlaki değerlerinde de mevcuttur. Yazara göre Beyoğlu’nda aldanmak, aldatmak hoş görülür. Diğer semtlerin ahlâk telâkkisiyle asla örtüşmez. “İnsan ve mekân ilişkileri üzerine yapılan değerlendirmelerde mekânın hatırı sayılır bir payı olduğunu göz önünde bulundurmak gerekmektedir. İnsanın yaşadığı yere benzediğini ya da yaşadığı yeri kendine benzettiğini söylerler” (Göka, 2001, 8). Romanda da karakter ve mekân arasında bu bağlamda bir tesir vardır. Mekânın renkli, ışıltılı ve karmaşık dünyası, farklılıklar içindeki insanların bir araya gelmesiyle mekân ve insan arasındaki benzeyişini oluşturmaktadır. “Her türlü eğlencenin para karşılığında bulunabildiği, gecenin geç saatlerine dek göz kırpan ışıklarıyla insanları yapay, geçici, ama teselli edici oyalanmalara çağıran” bir mekândır (İmzasız, 3 Şubat 1985, 1). Borç para alıp barda eğlenmeye gidenler, düşkün kadınlar, Beyoğlu hayatına yabancı erkekler ve lüks dükkânların modasını merak eden genç kızlar romanın Beyoğlu yaşayışındaki örnek sahnelerin karakterleridir.

Tramvaylar ve tramvay durakları da romanın önemli mekânlarından. Taksim tramvay durağı oldukça kalabalıktır ve insanlar birbirini ezercesine tramvaya hücum etmektedir. Hiç kimse vatmanın sözüne itibar etmez ve aynı anda inip binmeye çalışır. Tramvayın içinde adeta balık istifi olmuş insan yığını kalabalıktan şikâyetçi bir haldedir.

“Harbiye tarafından gelen arabalar, basamaklarına kadar hınca hınç dolu olduğu için, her saniye bu kalabalık azalmıyor, artıyordu. Ara sıra, bir iki yolcunun daha içeri sıkışabileceği tramvaylar da geçmiyor değildi. Sonra birkaç kişinin indiği de oluyordu. Fakat bunlara binmenin imkânı var mı? Tramvayı görenler, içerdekilerin inmesine bile meydan bırakmadan, düşmana hücum eder gibi, hiddetle şiddetle kapılara saldırıyorlar. Birbirine çarpanlar... Ayaklarına basılanlar... Bağırانlar, çağırانlar... Bir gürültü, bir kıyamet...” (Uzunkaya, 1943, 8).

Romanın geneline dış mekânlar hâkimdir. Olaylar süreklilik içerisinde “sokak, durak, sahil, plaj, ada ve vapur” gibi dış mekânlarda ilerlemiştir. Ekrem Gülergil’in arayış içinde oluşu ve bir kaçma kovalama yaşaması zaruri olarak

olayların kapalı mekanlara hapsedilmesini engellemiş ve dış mekânların eserdeki yerini arttırmıştır.

Anlatıcı ve Bakış Açısı

Roman kahraman (ben) anlatıcı ve onun bakış açısı ile kurgulanmıştır. Ekrem Gülergil'in anlatıcılığı ve bakış açısı romanın tümüne hâkimdir. Romanda anlatıcı "romancının hikâyeyi anlattırdığı, romancı ile okuyucu arasında bir ara kişidir" (Çetin, 2013, 103). Ekrem Gülergil bu anlatıcılık ile duygu, düşünce, çevre, olay, kişi ve zaman gibi unsurların aktarımını sağlar. Konuşma üslubu içinde şahit olduklarını ifade eden anlatıcı yorumlarıyla kendini hissettirmektedir:

"Belki siz, bütün bu yaptığım delice şeylere bakarak, benim pek sağlam akıllı bir insan olmadığımı hükmetmişsinizdir. Hakkınız var.. Ben bile kendimden şüphe ediyordum. Bu gidişle sonumuz tımarhaneyi boylamak olacaktı galiba?..." (Uzunkaya, 1943, 52).

Anlatıcı bazı ritüelleri neden yerine getirmediğini değerlendirirken aşkının güçlülüğünü ortaya koyarak kendini açıklar:

"Belki, niçin onu anasından babasından 'Allah'ın emriyle, Peygamberin kavliyle..' istemediğimi merak edersiniz. Merak etmeseniz, daha iyi olur.. Zira bunun sebebini ben de bilmiyordum. Galiba, aşkımın şiddetinden bu basit işi bile yapmayı unutmuştum!.." (Uzunkaya, 1943, 71).

Romanın son bölümünde anlatıcı başından geçenleri bir kıssadan hisse alarak neticelendirir:

"Bilmem bundan sonrasını anlatmaya lüzum var mı?. İşte böylece, 'Sabreden derviş' gibi ben de muradıma ermiştim... Fakat hemen şunu ilâve edeyim ki, sakın tâ ilk günlerden beri hayalimde yaşayan kıza kavuştuğumu sanmayınız.. Meğer ben güzel kız bulacağım diye boşuna yorulmuşum.. Hakikaten, 'gönül kimi severse, güzel oymuş!..' (Uzunkaya, 1943, 80).

Değerlendirme

Şahabeddin Uzunkaya'nın kaleme aldığı ilk roman olan Evlenecek Kız Aranıyor adlı eser genç bir adamın kriterleri doğrultusunda hayalini kurduğu kıızı bulup onunla evlenme çabasını konu alsada romanının sonunda bütün kriterlerin boşa olduğu ifade edilmiş ve "Gönül kimi severse güzel odur" mesajı verilmiştir. Romanda zeki, sanatçı, okuyan, anne, özgürlükçü gibi unsurları taşıyan kadın

tipleri işlenmiştir. Roman kitap halinde basılmadan önce gazetelerde tefrika edildiği için olayların sürekli olarak kısa bölümlerle, konuşma havası içinde düğümlendiği görülmektedir. Her bölüm olay örgüsü içinde kurgunun yeni bir düğümüdür. Yazar kendini arka plana alarak sözünü Ekrem Gülergil adlı karaktere teslim etmiştir. Olaylar kurgulanırken tesadüflere ve mizahi unsurlara da yer verilmiştir. Yazarın yarattığı karakter çoğunlukla komik durumlara düşmüş ve romanın sonunda yaşadıklarından ders alarak mutlu sona ulaşmıştır.

2.1.2. Aşk Çılgınlıkları

Şahabeddin Uzunkaya'nın ikinci romanı olan Aşk Çılgınlıkları adlı eser 1944'te İbrahim Berkalp Kitapevi tarafından yayımlanmıştır. Yazar ikinci romanını "Kıymetli üstadım Refik Halid'e" (Uzunkaya, 1944, 5) ifadesiyle Refik Halit Karay'a ithaf etmiştir. Toplam 16 bölümden oluşan roman 116 sayfadır.

İnceleme

Olay Örgüsü

Güzelliği ile övünmeyi seven Hicran'ın önündeki para engeli babasının zenginliğe kavuşmasıyla ortadan kalkar ve kendine iyi bir eş seçmek için arayış içine düşer. İlk olarak bir yıl önce tanıştığı Doktor Zihni Seçkin ile görüşmek ister. Habersiz bir şekilde muayene salonuna giden Hicran, doktorun yasa dışı işler yaptığını düşünmesi ve onu hatırlamaması üzerine tek söz söylemeden bulunduğu ortamı terk eder. Daha sonra aklına babası Hüsrev'in iş ortağı olan Mühendis İlhan Basri gelir. Onun gizemli çekingенliğini çözmek için kardeşi Mürteza'nın kıyafetlerini giyip erkek kılığına girerek gün boyu İlhan Basri'yi arar ve en son onun müdavi olduğu muhallebiciye gider. Orada otururken yan masadaki Zihni Seçkin ile göz göze gelir. Zihni Seçkin, karşısındaki kişiyi Mürteza zanneder ve Hicran ile barışmak istediğini söyler. Karşısında Hicran olduğunu bilmeyen Zihni, Mürteza'dan Hicran ile aralarını düzeltme sözü alır. Onların muhallebicide oturduğu esnada Zihni'nin kız kardeşi Fidan gelir. Muhallebicide biraz daha oturduktan sonra hep birlikte sinemaya giderler. Film arasında Zihni Seçkin, arkadaşı Ziya Ercan'ı da yanında getirir. Mürteza'nın da arkadaşı olan Ziya Ercan, Hicran'ı erkek kılığı içinde tanır fakat durumu

yanındakilere belli etmez. Film bittikten sonra Hicran'la yalnız kalan Ziya Ercan, onunla evlenme niyetinde olduğunu açıklar fakat olumlu bir yanıt alamaz.

Ertesi gün kafasında yeni fikirlerle uyanan Hicran, erkek kıyafetlerini giyerek Doktor Zihni Seçkin'in muayenehanesine uğrar. Hicran'ın kırgınlığının geçtiğini ve görüşmeye razı olduğunu öğrenen Zihni, çok sevinir ve karşısındakinin Hicran olduğunu bilmeden Hicran'a olan aşkını anlatır. Zihni ve erkek kılığındaki Hicran gece birlikte eğlenmeye gider. Gazino ve bar gibi mekânlarda şampanya içip dans ettikten sonra bir taksiye binip randevucu Madam Katina'nın evine gelirler. Burada Hicran'ın baş başa kaldığı kadının kocası silahla evi basınca Hicran erkek kıyafetlerini çıkarıp kimliğini açıklamak zorunda kalır. Zihni Seçkin ise karşısındakinin Mürteza değil de Hicran olduğunu anlayınca hesap sormak ister fakat Hicran buna izin vermeyip ondan ayrılır.

Hicran, sinemaya gitmek için sözleştiği Fidan'ın yanına gitmez. Fidan, Hicran'ın evine telefon açınca gerçek Mürteza Taşkın ile konuşur. "Mürteza, hiç tanımadığı bir kızın telefon edişinden yanlışlık olduğunu sezdirmemek için konuşmayı idare eder" (Uzunkaya, 1944, 71-72). Gerçek Mürteza ile buluşan Fidan ilk önce şaşırırsa da Hicran'ın bir oyun oynadığını Mürteza'dan öğrenir. O günden sonra Mürteza'nın kalbine Fidan'ın aşkı dolmaya başlar. Birkaç hafta dışarı çıkmayan Hicran ise bütün hayallerinden vazgeçerek onu isteyen ilk kişi ile evlenmeye karar verir. Düşüncesini annesine açıklayınca hemen onun için bir kısmet çıkar ve Muzaffer Kayahan ile tanışır. Zamanla Muzaffer'i beğenmeyen Hicran onunla evlenmemek için bir plan yaparak arkadaşı Seza'nın Muzaffer ile evlenmesini sağlar.

Yaz ayları gelince kiraladıkları köşke taşınan Hicran, yan evde İlhan Basri'nin oturduğunu öğrenir ve onunla vakit geçirmeye başlayıp kendine âşık ederek bir hafta sonra nişanlanır. Yıllarca Hicran'ın peşinde koşan Ziya Ercan ise Zihni Seçkin'in kız kardeşi Fidan ile nişan hazırlıkları yapmaktadır. Büyük bir heyecanla düğün gününü bekleyen Hicran'ın nişanı erkek kılığında randevu evine gitme meselesi yüzünden bozulunca Zihni Seçkin'e yeni ümit kapıları aralanır. Yaklaşık iki ay gibi bir süre Hicran'ın peşinde dolaştıktan sonra onu evliliğe ikna eder. Fidan'la Ziya'nın ve Zihni ile Hicran'ın nişan yüzükleri takılırken sarhoş bir

halde nişana gelen Mürteza kavga çıkarıp Fidan'ı kaçıır. Ziya ve Hicran ise Mürteza'nın arabasını takip etmek isterken bir kamyonla çarpışarak kaza geçirir. Gözlerini hastanede açan Hicran, yüzünden yaralanır ve çirkinleşeceğini düşünerek büyük bir üzüntü duyar. Ailesini yanında görünce Ziya'nın yaralanmadığını ve Mürteza ile kaçan Fidan'ın o günden sonra onların evinde yaşadığını öğrenir.

Hastanenin tek yataklı bir odasında kalan Hicran, başındaki kalabalığın dağılmasıyla odada hastabakıcı ile yalnız kalır. Aklındaki bin bir düşünce içinde halsizlikle birlikte uykuya dalan Hicran, müthiş bir kahkaha ile uyanır. Gözleriyle hastabakıcıyı arasa da göremez. “Fakat, onun yerine, sol gözü kör, burnunun ucu kopmuş, alnının ve yanaklarının derisi yer yer parçalanmış, beli kanbur ve bir ayağı ötekinden kısa korkunç bir adam” karşısına geçmiş, seyrek dişlerini göstererek sırtıyordur (Uzunkaya, 1944, 99). Hicran sanki sesi kısılmış gibi hisseder, bir türlü bağırılmaz. Karşısındaki kişi Ziya'dır. Otomobil kazasından sonra bu hale geldiğini söyleyen Ziya, hadi kalk gidiyoruz evlenmeye diyerek onu alıp beyaz bir at ile nikâhlarının kıyılacağı büyük bir mağaraya götürür. İnsanlar çirkin suratından korktuğu için Ziya uzun zamandır mağarada yaşamaktadır. Hicran'a göre mağaranın içi oldukça korkunçtur ve içeride insan azmanı olarak adlandırdığı büyük bir dev vardır. Günahkârlar mağarası içinde elinde baltasıyla ceza kuyusunun başında bekleyen devi, mukadderat adamı olarak tanıtan Ziya, nikâhlarını onun kıyacağını söyler. Ziya ile nikâhlanmayı kabul etmeyen Hicran, ceza kuyusuna atılacaktır ancak Ziya, dev ile konuşarak Hicran'ın son kararını vermeden önce ceza kuyusunda biraz zaman geçirmesini ve daha sonra karar vermesini söyler. Mukadderat adamı arkada Hicran önde ceza kuyusunun merdivenlerinden alevlere doğru inerler. Ceza kuyusu içinde sadece günahkâr kadınlar vardır. İlk olarak yıllardır yanmakta olan güzellik tanrıçası Afrodite ile karşılaşan Hicran, onunla konuşmak istese de susma cezasına çarptırılan Afrodite ile konuşmaz. İkinci olarak kraliçe Kleopatra ile karşılaşır ve ondan, evvelce yaşadığı hayatı çektiği ıstıraba değer bulduğunu öğrenir. Son olarak Holivut'tan gelen sinema yıldızı ile karşılaşır ve gördüklerini yeterli bularak ceza kuyusundan çıkmak ister. Mağaraya döndüklerinde Ziya ile nikâhlanmak istemediğini söyleyen Hicran'ın yanmasına razı olmayan Ziya, onun yerine kendini ceza

kuyusuna attırır. Ziya! Ziya!.. diye haykırarak dövünmeye başlayan Hicran tam kendini kuyudan aşağı atacakken onu omuzundan iki el yakalayarak “Ne yapıyorsun Hicran?..” der (Uzunkaya, 1944, 100). Hemen gözlerini açan Hicran, sapasağlam bir halde karşısında Ziya’yı görür. Çok sevinir çünkü tüm yaşadıkları kâbuslu bir rüyadan ibarettir.

Üç hafta kadar hastanede yatan Hicran, taburcu olup yüzünü örten sargılar açıldığında düşüp bayılır. Aynada gördüklerine inanamaz. Alnının tam ortasın kalın bir yara izi ve sol yanağında kocaman, biçimsiz bir çukur vardır. Ziya’nın onu beğenmeyeceği endişesi ile yüzünün onda nefret uyandıracığını düşünerek canına kıymak ister fakat camdan atlayacağı esnada Ziya yetişip onu kurtarır. Bir ay içinde Ziya ile evlenip mutlu bir aile kuran Hicran, “insan aramakla her şeyin en iyisini bulamıyormuş!..” (Uzunkaya, 1944, 117) diyerek yaşadıklarını noktalar.

Şahıs Kadrosu

Hicran: Beğenilme arzusu olan, güzelliği ile övünmekten hoşlanan 18 yaşında genç ve güzel bir kızdır. Hırçın, huysuz, söz dinlemeyen ve aklına ne eserse onu yapan biridir. Hayalinde yaşattığı koca tipine ulaşmak için gelen kısmetlerin hepsini reddeder. Fakir olduğu zamanlarda bile bu hayalinden vazgeçmez. Aradığı koca tipinin filmlerdeki, romanlardaki gibi karşısına çıkacağını zannetmektedir. Evlenmek isteği koca tipini şu satırlarda anlatmaktadır:

“...beni isteyenlerin hiçbiri hayalimde yaşattığım koca tipine benzemiyordu. Çünkü beni isteyenlerin hiçbiri hayalimde yaşattığım koca tipine benzemiyordu. Kimisi çirkin, kimisi yaşlı, kimisi aptaldı. Üstelik de hiçbirinde arzularımı tatmin edecek kudret yoktu. Hâlbuki ben, gece gündüz düşündüğüm mücevherlere, kürklere, tuvaletlere, son moda şapkalara ve şık iskarpinlere kavuşmak için zengin bir koca arıyordum. Hem, öyle bir koca ki, aynı zamanda genç, yakışıklı ve aşktan anlar olmalıydı” (Uzunkaya, 1944, 10).

Yaşadıkları onun düşüncelerini değiştirir. Zengin muhitinden biri ile evlenmek istese de daha önce yaşadığı fakir muhitinden biri ile evlenir. Kader ve kısmet düşüncesine inanarak mükemmeliyetçilik anlayışından vazgeçer.

Ziya Ercan: Mürteza'nın en yakın arkadaşıdır. Yirmi üç yaşlarında iyi huylu bir gençtir. Şakacı mizaca sahip olan Ziya Ercan çok iyi bir boksördür. Hicran'a âşıktır. Reddedilse bile aşkından vazgeçmez. Kazancı ile kıt kanaat geçinmesine rağmen zamanla durumu iyileşir. Hicran'ın başkası ile evleneceğini öğrenince ona kızgınlığından Fidan'la nişanlanmaya karar verir. Mürteza'nın nişanı basıp Fidan'ı kaçırmaması onun da Hicran'a kavuşması olur. Hiçbir şey Hicran'a olan aşkını azaltmaz. En büyük aşkların bile çirkinlik karşısında yavaş yavaş söneceğini düşünen Hicran'ı ikna ederek eğer ortada bir felaket varsa paylaşılmalıdır diyerek kişinin sevdiğinden yüz çevirmemesi gerektiğini ifade etmiş olur.

Zihni Seçkin: Tıp Fakültesinden yeni mezun olmuş kadın hastalıkları alanında uzmanlaşmış bir doktordur. Otuz yaşlarında, uzun boylu, geniş omuzlu bir adam olan Zihni Seçkin, Tıp Fakültesinin düzenlediği bir çayda Hicran ile tanışır ve ona âşık olur. Hicran'ı Mürteza zannedip onu randevu evine götürmüş olması Hicran ile ilk ayrılış nedenlerine sebep olur. Hicran'ın başkasıyla nişanlanması onu vazgeçirmez. Hicran nişanlısından ayrılınca onu evliliğe ikna etse de kız kardeşi Fidan ve Mürteza'nın aşkını hesaba katmaz. Mürteza'nın nişanlarını basışı Hicran ile ikinci ve tamamen ayrılışları olur.

İlhan Basri: Mühendistir ve işi sebebiyle sürekli olarak Hicran'ın babası ile görüşmek için Hicran'ın evine gitmektedir. Kadınlara karşı bir çekingenliği olsa da Hicran bu durumu yenmesini sağlayarak onunla nişanlanır. Olayları geniş kapsamlı düşünmektedir. Evleneceği kişinin geçmişi onun için çok önemlidir. Hicran'ın geçmişte yaşadıklarından hareketle onunla şöyle bir konuşma yapar: “Karım olacak bir kızın mazisi daima beni alakadar eder. Haksız olduğumu iddia edemezsiniz. Çünkü demin karşılaştığımız belâ, daha evvelki maceranızın bir neticesidir... Demek ki bir genç kızın evlenmeden önceki yaşayışı kocasına zarar verebiliyormuş...” (Uzunkaya, 1944, 88). Hicran'ın nişanı bozmasını istemese de onun inadını hesaplayamadığı için taktığı yüzük Hicran tarafından sokağa fırlatılarak nişanı bozulur.

Mürteza: Hicran'ın erkek kardeşidir ve ondan iki yaş küçüktür. Boylu poslu, yakışıklı bir gençtir. Haylazlıkları ve işe yaramazlıkları ailesini üzer. Babasına yardım etmez. Ortaokulu bitirmeyip okumaktan vazgeçer. Açıkgozlü, kurnaz ve beceriklidir. Ailesi onun nereden para bulduğunu bilmez. Gazete satar, bir dalavere

çevirir ve mutlaka harçlığını çıkarır. Spora pek fazla meraklıdır. Ünlü bir boksör olmak için spor kulüplerinin kapısından ayrılmaz. Zengin muhitine taşınınca giyim ve kuşamında bazı değişiklikler olur ve modayı takip etmeye başlar. Fidan’a âşık oluşu Hicran’ın oyunu sayesinde olur.

Hicran’ın Annesi: Ev işleriyle ilgilenen, iki çocuğunun zamane davranışlarını kendince anlamaya çalışan ve çağa ayak uydurmak için uğraşan bir kadındır. Eşi ve kızının iletişimini kuvvetlendirmeye çabalar. Kızının davranışlarını kavga çıkmaması için babasından gizler. Kızına söz geçiremeyince eşini devreye sokarak bir şeyleri çözümlmek ister.

Hüsrev: Hicran’ın babasıdır. Cibali’de bir bakkal dükkânı vardır. Sabahın erken saatlerinden akşamın geç saatlerine kadar uğraşarak ailesini kıt kanaat geçindirmektedir. Ülkede harp patlak verince durumu çok hızlı bir şekilde düzelir, İstanbul’un sayılı tüccarlarından biri olur. Yaşamı, karakteri ve insanların ona bakışı değişir.

“O, artık İstanbul’un sayılı tüccarlarındandı. Göbeği kesesiyle yarış edencesine şişmiş, çehresinde eski saflık ve durgunluk çizgileri yerine, şimdi kibir, kurnazlık ve neş’e ifade eden çizgiler belirmişti. Kılık kıyafeti eskisine hiç benzemiyordu. Önceleri daracık dükkânında yalnız kendisi çalışırken, şimdi on kişinin patronu idi. Elli yaşına merdiven dayamıştı. Fakat beş sene evvelki halinden daha genç, daha dinç görünüyordu. Vaktiyle, en nezaketli müşteriler bile ona: ‘Hüsrev baba’ veya ‘Hüsrev Efendi’ derlerken; şimdi ‘beyefendi’, ‘sayın bay’ diye hitap ediyorlar, aşırı derecede hürmet gösteriyorlardı” (Uzunkaya, 1944, 21).

Hüsrev, romanda bir nevi yenilikçi baba rolünü üstlenmiştir. Eşinin düşüncelerine karşı çıkarak çağın gereklerine ayak uydurmanın önemli olduğunu vurgular. Hicran’ın eşini kendi yöntemleriyle seçmesine karşı çıkmaz hatta onu destekler. Geçmiş ve şimdi mukayesesini yaparak geri kalmışlığın faydasız olacağını gösterir.

Seza: Hicran’ın en yakın arkadaşıdır. Annesi ile birlikte yaşayan Seza da zengin bir koca ile evlenip fakirlikten kurtulma hayalindedir. Lise son sınıfa kadar Hicran ile beraber okusalar da parasızlık yüzünden okulu terk edip çalışmak zorunda

kalır. Çeşitli işlere girip çıkar, patronlarının sarkıntılıklarına maruz olur. Tıpkı Hicran gibi onu sokakta görenler fakir bir ailenin kızı olduğunu anlayamaz.

“Yiyecek yemeği bile zor temin etmelerine ve bin bir mahrumiyetlere katlanmalarına rağmen, onu sokakta görenler, fakir bir kadının kızı olduğunu asla hatırlarına getirmezlerdi. Gayet iyi giyinirdi. Giydiklerini de kendisine yakıştırmasını bilirdi” (Uzunkaya, 1944, 14). Seza’nın annesi dışinden tırnağından artırarak kızının giyim ve süsüne harcar. Tek gayesi kızına zengin bir koca bulup sefaletten kurtulmaktır.

Seza için evleneceği kişinin güzel, çirkin olması mühim değildir. Karşısına çıkan ilk zengin ile evlenme isteğindedir. Fakir ve çeyizsiz bir kız oluşu onun güzelliğini gölgede bırakır. Karşısına çıkan erkekler onunla sadece gönül eğlendirir. Arkadaşı Hicran’ın yardım ve oyunu ile zengin bir koca ile evlenme muradına erişir.

Muzaffer Kayahan: Kars eşrafından Hacı Hüseyin Efendi’nin İstanbul’da yaşayan oğludur. Babası çok zengindir. Kars’ta bir sürü malları, İstanbul’da bir sürü apartman ve dükkânları vardır. İçki içmez, kumar oynamaz ve çapkınlık yapmaz. Ortaokulu bitirmiş ve ticarete atılmıştır. Saf, çekingen, kibar konuşmak için kendini zorlayan Muzaffer Kayahan, Hicran tarafından pek beğenilmez. Hicran’a büyükleri tarafından övülerek evlenilecek ideal erkek olarak gösterilmiştir. Hicran’ın oyununa gelerek onun en yakın arkadaşı Seza ile evlenmek zorunda kalır.

Zaman

Romanda net bir zaman diliminden bahsedilmese de olay örgüsü içinde geçen harp bahsinden eserin ikinci dünya savaşı yıllarını kapsadığını söylemek mümkündür:

“Derken harp patlak vermişti. Ortalığın vaziyeti bozulunca, bizim vaziyetimiz yavaş yavaş düzelmeğe başladı. Birçok bakkallar gibi babamın da kesesi şişiyordu.

Harp uzadıkça, babamın kesesinden başka, kasası da doluyor, hatta taşıyordu bile...” (Uzunkaya, 1944, 21).

Eserde ayrıca “İlkbahar başlangıcı, yaz gelmişti, pazar günleri, çarşamba günü, ertesi sabah, aradan üç gün geçti, bir hafta sonra, iki ay kadar,” gibi zaman ifadeleri de geçmektedir.

Mekân

İç Mekân

Romanda iç mekân olarak “Hicran’ın evi, Ziya Seçkin’in muayenesi, Madam Katina’nın randevu evi, Hicranların yazlık evi, hastane odası” gibi yerler vardır. Yazar iç mekânların üzerinde pek fazla durarak mekânın anlatımını yapmamış daha çok olaylar üzerinde yoğunlaşmıştır.

Dış Mekân

Romanın dış mekânı İstanbul ve sokaklarıdır. Sokaklar, Hicran için eğlence sözcüğünün karşılığıdır. Evde bunaldığında sokağa çıkar ve arkadaşı Seza ile saatlerce dolaşır.

Cibali: Hicran’ın ailesi ile birlikte yaşadığı yerdir. Hicran ve Seza mahallede dolaşmaya çıktıklarında pencerelerin ardında onları izleyenler vardır. En süslü kızlar olarak gördükleri Hicran ve Seza’ya “İki Çıtkırıldımlar” lakabını takmışlardır. Cibali’de yaşayan insanlar oldukça dedikoducudur. Hicran ve Seza’yı sokakta gören Cibali insanları onlar hakkında şöyle konuşur:

“-İşte ‘İki çıtkırıldımlar’ gene piyasaya çıktılar... Şunların kırıta kırıta yürüyüşüne bak hele!...

-Bakıyorum kardeşim, bakıyorum. Allah bizimkileri korusun!

Kancıklar birbirini görerek azıyorlar...

-Böyle takmışlar takıştırmışlar, nereye gidiyorlar dersin?..

-Nereye olacak?.. Oynaşlarının yanına!..” (Uzunkaya, 1944, 15)

Beyoğlu: Gençlerin eğlence amacıyla gittiği oldukça kalabalık bir yerdir. Tramvaylar, otomobiller gidip gelmekte işi olan olmayan herkes Taksim’le Tünel arasında bir aşağı bir yukarı dolaşmaktadır. Ortamdaki gençler kendilerini

beğendirme amacıyla çok şık ve modaya uygun giyinmişlerdir. Üniformalı subaylar, bobstil⁷ modasına uymuş delikanlılar bu ortamda genç kızların gözüne çarpmaktadır.

Melek Sineması Gişeleri: 1924'te Melek adıyla açılan sinema 1958'de Emekli Sandığı'nın Emek Film'i kurmasının ardında Emek ismini alır. Romanda kalabalık bir sinema gişesi anlatılır. Daha ucuz bir eğlence olmadığı için insanlar sinema salonlarına koşmaktadır.

“Aşk Rüzgârı filmi Melek de oynuyordu. Sinemanın önüne vardığımızda, gişenin etrafı mahşer gibi kalabalıktı. Herkes, bir an önce, içeri girmek için birbirini eziyor, ileri geçmeğe uğraşıyordu. Bütün bu itişme kakışma arasında, bazı kimselerin gişeye yaklaşmak bahtiyarlığına kavuştukları halde, bilet almadan geçtikleri, sonra tekrar sıraya girdikleri göze çarpıyordu. Buna hayret edenler çoktu. Fakat dikkat edilirse, bu adamların her dönüşlerinde muhakkak bir kadının peşi sıra yürüdüklerini anlamak güç değildi...” (Uzunkaya, 1944, 51).

Anlatıcı ve Bakış Açısı

Kahraman anlatıcı ve onun bakış açısı ile kurgulanan roman, baştan sona Hicran adlı karakterin anlatımı ile sürmüştür. Anlatıcı kimi zaman kendini belli ederek okuyucuya “siz” diye hitap etmiştir. Romandan alıntılanan şu paragraflar anlatıcı ve bakış açısı tespiti için önemlidir:

“Benim gibi güzelliğiyle övünen, hayalperest, genç bir kız için bu felakete uğramanın ne demek olduğunu şüphesiz siz de takdir ediyorsunuz... Bütün ümitlerimin kırıldığını, bütün hülyalarımın kurduğunu hissediyordum” (Uzunkaya, 1944, 113).

“Bir an içinde bütün duygularımın, fikirlerimin değişmesi belki size garip gelebilir. Fakat Zihni'nin tâ ruha işleyen keskin bakışlarıyla, kibar hareketleriyle ve ikna edici sözleriyle insanlar üzerinde yaptığı tesiri siz de hissetseydiniz eminim ki bana hak verirdiniz...” (Uzunkaya, 1944, 46-47).

⁷ 1940'larda Amerika'dan gelen özentili ve züppece bir giyiniş tarzı [Bu kıyafette ceket spor ve geniş omuzlu, pantolon dar paçalı, kravat uzun ve küçük düğümlüdür].
<http://www.lugatim.com/s/bobstil#:~:text=1.%201940'larda%20Amerika',kravat%20uzun%20ve%20k%C3%BC%A7%C3%BCk%20d%C3%BC%C4%9F%C3%BCml%C3%BCd%C3%BCr%5D>. [Erişim tarihi: 05.11.2020]

Anlatıcı kimi zaman anlattığı durumlardan hareketle bilgilendirici ifadelerde kullanmıştır. Yazarın gazeteci kimliğinin de bulunması üslubunda bu durumun oluşmasına zemin hazırlamıştır.

“Bu toy kız avcıları da akılları sıra bizi ‘kafeslemek’ için uğraşıyorlardı. ‘Kafeslemek tabirini mahsus kullandım. Çünkü onların dilinde bir kızla tanışmak, böyle ciddi olmayan kelimelerle ifade edilir. Meselâ, ‘kandırmak’, ‘yakalamak’, ‘elde etmek’ tabirleri de aynı manaya gelir...” (Uzunkaya, 1944, 19).

Değerlendirme

Şahabeddin Uzunkaya’nın ikinci eseri olan “Aşk Çılgınlıkları” adlı romanda Hicran karakterinin aradığı aşkı bulmak için yaşadığı ilginç durumlar anlatılır. Hayalperest, aradığını bulamayan ve aklı başına sonradan gelen biri olan Hicran için güzellik çok önemlidir. Güzelliği elden gidince hiç tereddütsüz canına kıyabilir. Hicran’ın güzellik anlayışı eşya ve insan bağlamından hareketle değerlendirildiğinde onun güzelliğini yansıtan ayna onun mutluluk kaynağı iken geçirdiği kaza sonucunda hüznü ve nefreti olur. Yıllarca doya doya gururlanarak seyrettiği yüzünde oluşan yara izlerinden dolayı aynalardan kaçır hatta yaşamına son vermeyi bile düşünür. Aklında mutluluk ve aşk hayalleri olan Hicran’ın başkası tarafından beğenilme düşüncesinin yanında kendini beğenmesi de önemlidir. Ayna metaforu eşya-insan unsuru bağlamında değerlendirildiğinde ayna onun için yaşayan bir değerdir. Hicran’ın gözünde “sırdaş, hakikat, sabır ve arkadaş” kavramlarının karşılığı olan ayna evin en belli başlı eşyalarından biridir. Hicran aynasını şu satırlarla anlatmaktadır:

“Başkalarının duymadığı itiraflarımı o duyardı. Gizli dertlerimi yalnız ona açardım. Çünkü kabahatlerimi işitince, büyüklerim gibi beni azarlamıyor, daima sabırla dinliyordu. Aynamın, hiçbir vakit yüze gülücüler gibi, eğriyi doğru veya kıskanç, garezkâr dostlarım gibi doğruyu eğri gösterdiğini asla hatırlamıyorum. Ne zaman karşısına geçsem, hakikati, asla saklamıyordu: Güzeldim; hem de fevkalâde güzeldim. Bu hakikati bildiğim halde, tekrar tekrar aynama sorar, güzelliğimi methetmesini beklerdim” (Uzunkaya, 1944, 5).

Hicran'ın aynası ile konuşması bir nevi Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler masalında üvey annenin aynaya “Ayna ayna söyle bana, var mı benden daha güzeli bu dünyada?” diye sorması gibi kendini beğenmişliğini temsil eder. Hicran tıpkı masaldaki üvey anneye benzer şekilde şöyle konuşmaktadır:

“Söyle benim hakikatli aynam, söyle... En müşkülpesent nazarlar bile, yüzümün sevimli, cazibeli hatlarında küçük bir kusur takılabilir mi? Kıvrıcık, kumral saçlı başımda, her uzvumun ne kadar ahenktar durduğunda dikkat ediyor musun? Elâ gözlerimin büyüleyici ve tatlı bakışları hiç unutulur mu, söyle? Ya hafifçe çatılmış, ince kaşlarım?... Ya biçimli burnum?... Hele, aşka susamış gibi duran ateşli dudaklarım?.. Bütün bunların yüzüme fevkalâde bir güzellik bahsettiğini inkâr edemezsin ya?... İtiraf et aynam, itiraf et... Sen kadın değilsin ki, kıskançlıktan yalan söyleyesin... Şu uzun boyumla, elbise altından bile muntazam hatları taşan, mütenasip, narin vücudumla, bir güzellik heykeline benzemiyor musun?..” (Uzunkaya, 1944, 5-6).

Hicran'ın masaldaki sorgulayıştan tek farkı rakipsiz oluşudur. Çevresindeki kadınlar onun rakibi olmayı beceremez. Başına buyrukluğu ve zeki oluşu onun her badireden kurtulmasını sağlar. Onun gelenek ile çatışması kaçınılmazdır. Çevresindeki bütün genç kızlardan farklıdır. Büyüklerine saygısızca cevap vermekten kaçınmaz, erkek kıyafetleri giyerek bilmediği mekânlarda dolaşmaktan hoşlanır, geç saatlere kadar sokaklarda dolaşır ve en önemlisi seçilmek yerine evleneceği kişiyi seçmek ister. Hicran'ın annesi kızının kimseyi beğenmeyişine ve hareketleriyle dedikodu malzemesi olmasına sinirlenir.

“Seni alacak herif, köşede oturtacak mı sanıyorsun? Şaşarım senin aklına! Bu hayalleri bırak kızım. Sen sinemalara gide gide, romanları okuya okuya, aklını kaçırmışsın... Kabahat bizde oldu zaten... Biricik kızımız diye seni çok şımarttık. Biz yemedik, sana yedirdik. Biz giymedik, sana giydirdik. Seni liselerde okuttuk. Kızımız cahil kalmasın diye, her mahrumiyete katlandık. Neticesi ne oldu? Bak ne hale geldin!.. Artık ne baban ne ben sana laf dinletemiyoruz. Şimdiye

kadar kaç kısmetin çıktı; hiçbirini beğenmedin. Daha iyisini mi bulacaksın bakalım?” (Uzunkaya, 1944, 7).

Romanın sonunda geçirdiği kaza sonucu alında ve yanağında izler kalan Hicran, tüm yaşama sevincini kaybeder. Yüzünü aynada görmemek için odasındaki ışığı bile açmaz. Ziya’dan kaçır ve kendi canına kıymak ister. Ziya’nın başına böyle bir felaket gelmiş olsa Hicran onu hemen terk edecektir. Ziya’nın güzellik ve çirkinliği merhametle karıştırmayıp Hicran’a aşkla bakışı her şeyi değiştirir. Hicran romanın sonunda kader ve kısmet düşüncesine inanarak mutlu olmayı tercih eder.

2.1.3. Namus Pazarı

Şahabeddin Uzunkaya’nın üçüncü romanı olan “Namus Pazarı” adlı eser 1953 yılında Gündüz matbaası tarafından basılmıştır. Toplam 30 bölümden oluşan roman 216 sayfadır. Eser, kitabın iç kapağında “Aşk ve Macera Romanı” olarak sunulmuştur. Şahabeddin Uzunkaya, “Ş.U.” imzasıyla romanının ilk sayfasında “Bir Çift Söz” başlığıyla okuyucularına şöyle seslenmiştir:

“Bazı hakikatler, başkası tarafından anlatıldığı zaman insana hayal mahsulü gibi gelir. Buna mukabil, bazı yalanları da hiç düşünmeden hakikat olarak kabul ederiz. Diğer taraftan ‘namus’ telakkisinin de devirden devire, cemiyetten cemiyete, hattâ insandan insana değiştiği malûmdur. İşte bu roman, İkinci Dünya Harbinin ortalığı kasıp kavurduğu ve yeni bir ahlâk buhranının başladığı yıllara ait; aşk, heyecan, esrar ve gülünç maceralarla dolu, gayet sürükleyici bir mevzu arasında, bazı hakikatlerden ve namus telâkkilerinden bahsediyor. Hakikati hayalden, doğruyu eğriden ayıklamayı muhterem okuyucularıma bırakıyorum” (Uzunkaya, 1953).

İnceleme

Olay Örgüsü

İrfan Yuvası Lisesinde öğretmenlik yapan Kudret, bir akşamüzeri tramvayda öğrencisi Memduh ile karşılaşır. Memduh’u uzaktan gözlediğinde yolculardan birinin cüzdanını çaldığını görür. Bu çalma esnasında yakalanmayan Memduh,

tramvaydan inince öğretmeni tarafından durdurulur. Bir çalma hastalığı olduğunu anlatır ve bir daha hırsızlık yapmayacağına dair öğretmenine söz verir. Öğrencisi Sevda'ya âşık olan Kudret, okulda düzenlenen bir gecede onu dansa kaldırmak için fırsat gözülediği bir anda Sevda'nın en büyük rakibi Nebahat ile dansa kalkmak zorunda kalır. Nebahat ile dans edişinin ardından Sevda'yı yalnız yakalayınca dans teklifinde bulunur ancak reddedilir. Bu reddedilişi gören Nahit Feyzi Bey, Sevda'yı dansa kaldırır ve yoruldu diyerek onun yerine dansa Kudret'in devam etmesini ister. Hocasını kırmayan Sevda istemese de Kudret ile dans eder.

Aşkî gün geçtikçe artan Kudret'in aklı fikri hep Sevda'dır. Hayatının düzeni bozulur, işlerini ihmal etmeye başlar. Sevda'nın ona küskün oluşu yüzünden kendini eğlence alemine kaptırır. Bir gün İstiklal caddesinde arkadaşı Süleyman İşbilir ile karşılaşır ve önce bir gazinoda içki içtikten sonra birlikte randevu evine giderler. Kudret'in randevu evinde karşılaştığı kadınlardan biri okulda öğrencisi olan Nebahat'tır. Öğrencisinin fakirlik ve kimsesizlik yüzünden böyle bir yerde çalıştığını öğrenen Kudret, Nebahat'a okula devam etmesini söyleyerek oradan ayrılır. İkinci yazılı sınavlarının başladığı bir dönemde Nebahat, fizik öğretmeni ile öpüşürken yakalanır ve tasdiknamesi verilerek okuldan uzaklaştırılır. Bu durum kısa bir süre Kudret'in aklını meşgul etse de Sevda'ya sınavlarda yardım etme düşüncesi daha baskın gelir. Ona yardım ettikçe aldığı olumlu tepkilerin sınav sonrası bitmesinden korkan Kudret, boş vakitlerinde Sevda için şiirler yazar. Aşkını itiraf ettiği mektupta ise Sevda'nın cevabı ile birlikte onun babası Hacı Veysel Bey ile görüşmesi gerektiğini anlar. Hacı Veysel Bey, kızının maddi zorluklar yaşamaması için bu evliliği reddeder. Parasız oluşuna bir çâre bulmaya çalışan Kudret, öğrencisi Memduh'un yardımıyla Hacı Veysel Bey'in on bin lirasını çalar. Bu esnada İrfan Yuvası yolsuzluk iddialarıyla müfettişler tarafından kapatılınca Sevda, İstanbul Kız Lisesine gider. Elindeki parayı arttırmak isteyen Kudret ise arkadaşı Süleyman İşbilir'le ticarete atılır ve karaborsacılık sayesinde çok kısa sürede zengin olur.

Liseyi bitirip ailesinin yanına dönen Sevda'nın nişanlandığını öğrenince hemen Adana'ya giden Kudret, zenginlerin kaldığı Taş Otel'e yerleşir. İlk iş olarak Hacı Veysel'i görebilme umuduyla şehrin en lüks barına gider ve orada eski öğrencilerinden Nebahat ile karşılaşır. Hacı Veysel, Nebahat'a tutkun olduğu için her gece bara gelmektedir. Aynı akşam Nebahat, Kudret ve Hacı Veysel birlikte içip

eğlenirler. Daha sonra ise Sevda, Salih Uçar tarafından kaçırılınca Kudret onu kurtarır. Sevda'nın nişanlısı olaylar yüzünden evlenmekten vazgeçer.

Sevda, Kudret tarafından kurtarılınca ona karşı bir aşk duyar ve gönüllü evlenmeyi kabul eder. Hacı Veysel de Nebahat ile evlenme niyetindedir. Sevda ilk duyduğunda babasının bir bar kızı ile evlenmesine itiraz etse de durumu mecburen kabullenir. Bir hafta sonra Adana'da dolaşan dedikodular yüzünden hep birlikte İstanbul'a taşınan iki çiftin de nikâhı kıyılınca, Laleli'de bir ev kiralayarak birlikte yaşamaya başlarlar. Sevda ve Nebahat aynı evin içinde iyi geçinemez. Zamanla kocasından bıkan Nebahat, giyim kuşam, gezme tozma ve kumar gibi meşgaleler ile vakit geçirir. Nebahat'ın oynucağı olan Hacı Veysel karısının sözünden çıkmaz. Nebahat ise Kudret'i ayartmak için çeşitli cilveler yaptığından Sevda ile arası gergindir.

Bir kış gecesi ıhlamur ve ilaçtan zehirlenerek ölen Hacı Veysel'in ölümünden dolayı Sevda ve Kudret'i cinayetle suçlanınca ikisi de mahkemeye verilir. Mahkemede olayın birinci şahidi olan kişiler dinlenir ve ardından otopsi sonucunun alınması ile yeni şahitlerin dinlenmesi için mahkeme bir gün sonraya ertelenir. Ağır Ceza Mahkemesinin tekrar toplanmasıyla birlikte son otopsi raporu okunur ve Hacı Veysel Bey'in eczaneden alınan striknin ile zehirlendiği anlaşılır. Teyzesinin eczanesinde striknini inceleyen Sevda'nın bu sonuç ile suçlanması yeterlidir ancak Hacı Veysel'in içtiği ıhlamur bardağında striknin yoktur. Nebahat'ın mahkeme salonuna çağrıldığı esnada içeri "Nebahat öldü" diyen genç bir adam girer. Kemal Taşkın adlı genç Nebahat'ın gizlice görüştüğü sevgilisidir. Bir cinayet işlediğini ona itiraf eden Nebahat, Kemal'in onu terk edip Kudret ve Sevda'yı kurtarmaya gittiğini öğrenince duvarda antika olarak duran hançeri alıp Kemal'in sırtına saplar. Can havliyle dönen Kemal ise hançer darbeleriyle Nebahat'ı delik deşik eder. Suçsuzluğu anlaşılan Kudret ve Sevda ise yaşadıklarından sonra mahzun bir çift olarak evlerine döner.

Şahıs Kadrosu

Kudret Güçlü: İrfan Yuvası adlı özel lisede yardımcı öğretmendir. Okulda yatılı öğrencilerle ilgilenmek gibi bir görevi vardır. Her gördüğüne aldırmayıp öğrenciler ve okul yönetimiyle iyi geçinmekte ve kendini herkese

sevdirmektedir. Büyük küçük bütün öğrenciler ona hürmet eder, “Ağabey” diye seslenir. Eline ayda 15 lira geçse de işinden memnundur. Okulda yatılı olarak çalıştığından yemeğini orada yer ve her gün öğleden sonra İktisat fakültesindeki öğrenciliğine devam eder. Üvey annesi ve uzak akrabalarından başka hayatta kimsesi yoktur. Boylu poslu, güçlü kuvvetli yirmi beş yaşlarında genç bir delikanlı olan Kudret, Sevda’ya âşıktır. Sevda’nın başka biri ile nişanlaması ve kaçırılması onu aşkından vazgeçirmez. Tüm dedikoduları göze alarak Sevda ile evlenerek mutlu olur.

Sevda: İrfan Yuvası’nın son sınıf öğrencilerindendir. Bir güzellik kraliçesi kadar güzeldir. Onun güzelliği ve dış görünümü romanda şöyle anlatılmıştır:

“İnce ve manalı kaşlarının altında, uçları kıvrık, iri kirpiklerinin çevrelediği kara, berrak gözlerinde erkekleri büyüleyen esrarengiz bir kuvvet var gibiydi. Güldükçe çukurlaşan yanaklarına insan bakmakla doyamıyor, kırmızı dudakları arasında görünen bembeyaz, parlak dişleri küçük ve biçimli ağzını aydınlatıyordu. Burnu en güç beğenir ve en san’atkâr heykeltıraşların elinde yontulmuş kadar düzgündü.”
(Uzunkaya, 1953, 15).

Adana’nın en zenginlerinden olan Hacı Veysel Keseli’nin tek çocuğudur. Annesinin ölümünden beri İstanbul Aksaray’da oturan teyzesinin yanında yaşamaktadır. Eğlence düşkün olan babası serbest kalmak için onu yanından uzaklaştırarak bol bol para göndermiştir. Serbest bir yaşamı vardır. Eline geçen bütün parayı giyim kuşama harcamakta ve hiç kıymet bilmemektedir. Sinemalar, danslı çaylar onun eğlence ortamıdır. Okuldaki birçok kişiyi kendine âşık eden Sevda hiç kimseye yüz vermemektedir. Okulu bitince Adana’ya dönen Sevda, orada nişanlanır. Kudret onu içine düştüğü kaçırılma olayından kurtarınca ona âşık olur ve evlenir.

Nebahat: Şen tavırlarıyla herkese kendini sevdiren bir öğrencidir. Sevda ondan pek hoşlanmaz. Güzellikte Sevda’nın en büyük rakibidir. Nazan ismiyle bir randevu evinde çalışmaktadır. İlk bakışta namuslu gibi görünen işler bile onu namussuzluğa sürükler. Parasızlık yüzünden randevu evinde çalışmaya başlar. “Namus Pazarı” olarak adlandırdığı randevu evinden kurtularak lise diploması ile

memur olma hayali kurar. Zamanla daha da çok batağa saplanarak Adana barlarında çalışmaya başlar. Romanın kötü karakteridir. Hacı Veysel Bey ile evlenince geçmişi unutarak kötülük yapmaya başlar. Eşi Hacı Veysel Bey'i zehirleyince kendisi de aşığı Kemal tarafından hançerlenerek öldürülür.

Hacı Veysel Keseli: Hicran'ın babasıdır. Eğlenceye düşkündür. Kızına zengin bir hayat sunsa da ondan uzak yaşamayı tercih etmiştir. Sonradan görme zenginlerdendir. Adana'daki barların baş müşterisidir. Kızının kaçırılma olayından sonra Nebahat adlı bar kadınıyla evlenir ve onun oyuncağı haline gelir. Akıbeti Nebahat tarafından zehirlenerek ölmek olur.

Memduh Gözüpek: İrfan Yuvası lisesinde yatılı öğrencidir. Ahlakı hakkında çeşitli dedikodular vardır. Sivas tüccarlarından zengin bir adamın oğlu olan Memduh haylaz, hileci ve hokkabazlarla boy ölçüşecek kadar eli çabuktur. Çok zengin olmasına rağmen “kleptomani” olarak adlandırılan çalma hastalığı vardır. Hırsızlık nedeniyle daha önce Sivas'taki okuldan atılmıştır. Gözü hiçbir zaman parada olmamıştır, heyecan ve macera olsun diye hırsızlık yapmaktadır.

Selma: Sevda'nın en yakın arkadaşıdır. İrfan Yuvası lisesinin bedava besleyip okuttuğu fakir bir kızdır. Çirkin olmasına karşın çok çalışkan bir öğrencidir. Sevda onun çirkinliğinden faydalanarak kendi güzelliğini ön plana çıkarmaktadır.

Süleyman İşbilir: Kudret'in yakın arkadaşlarındandır. Açık göz, becerikli ve hovarda bir gençtir. Bekâr olduğu için kazancının çoğunu kadınlarla yer.

Rüştü: Sevda'nın Adana'daki nişanlısıdır. Bir kadın kadar güzel bir yüzü vardır. Sevda'nın Salih tarafından kaçırıldığı sırada bir şey yapıp onu kurtaramaz. Sevda'nın Salih'in kadını olduğunu öğrenince nişanlısını terk eder. İnsanların dedikodusu ile uğraşmayı göze alamaz.

Salih Uçar: Adana'da arabacılık yapmaktadır. Kırmızı renkli bir arabası vardır. Babasından miras kalan paraları İstanbul ve Adana barlarında yemiş bitirmiştir. Sevda'yı evlenmek ümidiyle kaçırsa da amacına ulaşamaz.

Zaman

Romanda anlatılacak olan zaman dilimi eserin ilk sayfasında “İşte bu roman İkinci Dünya Harbinin ortalığı kasıp kavurduğu ve yeni bir ahlâk buhranının başladığı yıllara ait” olarak ifade edilir. Yayınlanma zamanı 1953 olan romanın 1939’da başlayıp 1945’te sonlanan savaşın izlerini ve toplumlara etkisini yakın bir zaman diliminden aktarıyor olması açısından önemlidir. Romanın iç satırlarında harp zamanı olarak geçen cümleler yaşanan şartları aktarır ve zamana dair bir ipucu verir. Hacı Veysel ve Kudret arasında geçen konuşmada harbin yaşattığı belirsizlik şöyle ifade edilir:

“Tahsilinizi bitirmeden evlenmeye kalkmanızı doğru bulmuyorum. Hiç olmazsa, bir işe geçin... Bu zamanda evlenmek kolay mı? Bir sürü masraf... Harp, ortalığı kasıp kavuruyor.. Ne olacağımız belli değil..” (Uzunkaya, 1953, 53)

Romanda zamanın ortaya çıkmasına olanak sağlayan bir diğer unsur ise karaborsacılıktır. Harbi fırsat bilen kişiler biriktirdikleri ürünleri fiyatlarının birkaç misli üzerinde satarak kısa sürede zengin olur. Roman karakteri Kudret de bunlardan biridir.

Mekân

İç Mekân

İrfan Yuvası Lisesi: Akıllı, deli, kumarcı, hırsız, tembel, çalışkan, zengin, fakir gibi her cinsten öğrenci bulunan lisede kız ve erkek öğrenciler birlikte okumaktadır. Okul yönetimi öğrencilerden belli bir ücret talep etmez zenginlik ve fakirliğine göre pazarlık yapar. Okul hakkında şikâyetle bulunmak yasaktır. Yönetimin öğrenciler arasında casusları bulunmaktadır. Şikâyet edenler yönetime bildirilerek okuldan atılmaktadır. İrfan Yuvası her şeyden önce kız öğrencilerinin güzelliği ile ünlüdür.

Randevu Evi: Büyük bir apartmanın ikinci katında olan bu eve kibar ve zengin müşteriler girer. Tanınmamış hiç kimse içeri alınmaz. Burada bir kadınla görüşmek en az 50 liradır. Zenginlerin geldiği bu randevu evinin odaları şöyledir:

“Bu odaya, mavi renkli bir ampulden tatlı bir ışık yayılıyordu. İlk göze çarpan eşya, zarif bir ceviz karyolaydı. Başucundaki komidon da çok şıktı.

Köşede, bir dolabın büyük aynası parlıyordu. Yere serilen bir halının bir kıyısına, üzerleri marokenle kaplanmış üç sandalye yan yana konulmuştu. Duvarlarda çıplak kadın fotoğrafları dikkat çekiyordu” (Uzunkaya, 1953, 30).

Dış Mekân

Romanın dış mekânı İstanbul ve Adana’dır. Eserde İstanbul’a göre Adana sokakları daha ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Kudret adlı karakterinin şehri gezme isteği okuyucuya Adana sokaklarını gösterir. Salih Uçar’ın oturduğu Hürriyet Mahallesi şöyle anlatılmaktadır:

“Hürriyet mahallesi... Belki, Türkiye’nin hiçbir şehrinde, ismine bu kadar uyan, bu kadar yakışan bir semt yoktur... Burada her cinsten insan yaşar: İyisi de, kötüsü de... Tıpkı her yerde olduğu gibi... Fakat ellerine kelepçe vuruluncaya kadar, birkaç gün daha hür yaşamak için, Hürriyet mahallesine koşanlara, her yerde rastlayamazsınız...

Kaatil buraya sığırır... Hırsız buraya kaçır... Asker kaçırır burada saklanır... Çünkü bu mahallede damdan dama atlamak, bahçeden bahçeye geçmek, sokaktan sokağa sapmak gayet kolaydır. Polisi günlerce uğraştırabilirsiniz.

Yazın tozlu, kışın çamur, eğri büğrü, daracık dolambaçlı ve birbirine benzeyen sokaklarda insan yolunu şaşırır... Bu koskoca mahalleyi uzaktan seyrederken, eski devirlerden kalma bir şehir harabesi sanırsınız...” (Uzunkaya, 1953, 143).

Sıcak Adana şehri barları, gazinoları, Taşköprüleri, halkevleri ve otelleriyle romanda anlatılmaktadır. En çok eğlence hayatı ön plana çıkarılmıştır. Alkollü ortamlar restoranlardan daha kalabalıktır.

Anlatıcı ve Bakış Açısı

Romana genel anlamda kahraman anlatıcı ve bakış açısı hâkimdir. Yazarın varlığı kimi zaman verdiği bilgilendirici cümle ve yorumlardan hissedilse de yazar sözünü Kudret adlı karaktere teslim etmiştir.

Anlatıcının ortaya çıkıp Adana barlarını anlattığı XIV. Bölümde barlara eğlenmeye giden erkeklerin eşleri şu şekilde değerlendirilir:

“Ne yazık ki, karılarını bar yosmalarından değersiz bulanlar da vardır... Acaba bu cahil adamların karılarında hiç kabahat yok mu? Bence, kabahatin büyüğü onlardadır. Çünkü kocalarına kendilerini beğendirmek için küçük bir zahmete bile katlanmazlar... Sokağa çıkarken süslenmeyi unutmayan kadınlarımızın birçoğu, evde, dökük saçık, pasaklı pasaklı dolaşarak, kocalarını kendilerinden soğuturlar, tiksindirirler...” (Uzunkaya, 1953, 77).

Değerlendirme

Şahabeddin Uzunkaya'nın üçüncü romanı olan Namus Pazarı, kendi içinde okuyucuya bir ahlak telakkisi sunarak değerlendirmeyi okuyucuya bırakmış ve eserin sonunda bir çıkarımda bulunmamıştır. Romanın görünen yüzünde bir aşk macerası olsa da ardında “harp komisyonculuğu”, “randevu evlerine düşen genç kızlar”, “toplumun namus algısı” gibi önemli konular da vardır. Harp stokçuluğu insanların kısa yoldan zengin olmasını sağlamıştır. Kudret adlı karakter ortaya koyduğu sermayenin kat ve kat üstünü kazanarak çok zengin olmuştur. Para tam onun kişiliğini değiştirecekken arkadaşı Süleyman'ın hapse girişi onun durumdan sıyrılarak uzaklaşmasına olanak verir. Harp yüzünden buğday fiyatları akla durgunluk verecek şekilde artınca bazı köylüler ellerine geçen paranın çokluğu ile şaşkına döner. Harbin getirdiği sonuç ile herkesin gözünü para hırsı bürümüş olur.

Namus pazarı olarak adlandırılan randevu evleri Nebahat gibi genç kızların çaresizliğinden faydalanır. Kudret adlı karakter namus pazarına sürüklenen genç kızlar için şunları ifade eder:

“Ağlama Nebahat, dedim. Kabahatin hepsi sende değil.. Bütün insanlarda.. Namusluları, kötülüğe teşvik edenlerde.. Düşmüşlerden yardımlarını esirgeyen, sözüm ona, iyi ahlâk sahiplerinde.. Sen, hiç olmazsa kurtulmak için uğraşıyorsun.. Seni takdir etmeli.. Asıl ayıplanacak onlardır..” (Uzunkaya, 1953, 40).

Nebahat kaçınılmaz son içinde daha da girdaba düşmüş artık kurtulmak yerine kötü olmayı seçmiştir. Romanda Nebahat için birçok kırılma noktası vardır. O Sevda'ya göre hayatın sillesi yüzüne çarpılmış bir kadındır. İyi olmak için çok çabalar ama zamanla yaşadıkları ona kontrolünü kaybettirir.

2.1.4. Seyid Vakkas

Tarihi, aşk ve macera romanı olan “Seyid Vakkas” Giresun’daki Gündüz Matbaası’nda basılır. Romanın birinci bölümünden önce kısa bir tanıtım bülteni niteliğinde olan “Ş.U.” imzalı bir yazı vardır. Bu yazıda Seyid Vakkas’ın tarihi kimliğine ve eserin ne ölçüde tarihi vakalara sadık kaldığı üzerinde durulur:

“Giresun’un Türk idaresine sulhen geçişinde ‘Seyid Vakkas’ın büyük rolü olduğu ve Çarşı Kilisesinde Pontuslu Rumlar tarafından yaralanarak, bugün türbesinin bulunduğu yerde şehit düştüğü bilinmektedir. Fakat bu tarihî kahramanın hayatı hakkında malumatımız azdır. Birçok tarih kitaplarından istifade etmek ve tarihî vak’alara sadık kalmakla beraber, biz, tarih yazdığımızı iddia etmiyoruz. Belki Seyid Vakkas, kitabı, ileride Giresun tarihini yazacak olanlara ışık tutabilecektir. Ama nihayet bir romandır. Öyle bir roman ki, değişik ve meraklı mevzuu içinde, tarih, hakikat, kahramanlık, aşk ve macera kaynaşmaktadır. İtina ile hazırlanmıştır. Büyük bir emek mahsulüdür. Şüphesiz bu hususta en kesin hükmü okuyanlar verecektir. Ş. U.”

Eserin ön kapağında romanın adı ve tarihi roman oluşu yazılıdır. Çerçeve içinde temsili olarak Seyid Vakkas’ın resmi vardır. Toplam 21 bölümden oluşan eser 263 sayfadır. Romanın bitiminden sonraki sayfada Şahabeddin Uzunkaya’nın diğer romanlarının isimleri, matbaası ve şehri yazılıdır.⁸ Arka kapakta ise etrafı yıldızlarla çevrili çerçeve içinde Seyid Vakkas’ın at üzerindeki resmi vardır. Kapakta not olarak Doğu Karadeniz kıyılarının 500’üncü fetih yılını kutlarken” ve “Bu Romanda Pontus’un Son Günleri Anlatılıyor” ifadeleri geçmektedir.

İnceleme

Olay Örgüsü

Roman, 1451 yılının bir yaz gününde Prenses Katerina ve Aktuğ’un Giresun-Trabzon yolu üzerindeki Aksu deresinin kıyısında karşılaşması ile başlar. Aktuğ fındık ağaçları içinde uyuklarken papaz kılığına girmiş olan Katerina’nın sesi ile

⁸ Aşk Çılgınlıklar, Berkalp Kitapevi – Ankara.
Evlenecek Kız Aranıyor! Arif Bolat Kitapevi – İstanbul.
Namus Pazarı, Gündüz Matbaası – Giresun.

uyanır ve ağaçların arasına saklanır. Prenses Katerina Trabzon Pontos İmparatoru Jan Kommen'in kızıdır. Babası onu Bizans İmparatoru Konstantin Dragazes ile evlendirmek isteyince amcası Giresun Tekfuru Prens David'in yanına gitmek için gizlice saraydan kaçar. Aksu deresi kenarında mola verir ve serinlemek için suya girer. Bir süre sonra gözetlendiğini anlayınca Kuşluhan beyi Seyid Vakkas'ın oğlu Aktuğ ile münakaşa ederek tanışır. İki genç bir saatlik muhabbetin ardından birbirlerine âşık olur.

Prensesi atının terkisine alan Aktuğ, onu Giresun'a kadar götürür. Kötü bir şey olma ihtimaline karşı Katerina'dan haber bekler ve şehirde Baba Lefteris'in işlettiği Taşhan'a giderek konaklar. Prensesten haber beklerken şehirdeki esir pazarında yaşanan olayların içine tesadüfen dahil olur. Lili adındaki esir kızı kurtarmak için satın alır. Lili ise Aktuğ'a âşık olur. Lili'yi Taşhan'daki odasına bırakan Aktuğ, bir balıkçıdan Katerina'nın Giresun Adası'ndaki kadınlar manastırına hapsedildiğini öğrenir. Balıkçı ile birlikte gizlice manastıra girer. Otuz üç rahibe arasından sevgilisine ulaşan Aktuğ, balıkçının dikkatsizliği yüzünden yakalanır ve manastırda kilitli kalır. Rahibe Despina'nın yaktırdığı işaret ateşi sonucunda adaya gelen askerler Aktuğ'u alıp götürür. Giresun Tekfuru David Kommen, Aktuğ'un Seyid Vakkas'ın oğlu olduğunu öğrenince onu öldürmez ve cezalandırarak bir kadirgada forsa olmaya gönderir. Aktuğ her gün 200 kişilik forsa içinde esir olarak kürek çekmeye başlar. Giresun tekfuru David Kommen sarayda bir davet verir. Bu davet gerçekleşirken tekfurun sağ kolu olan yüzbaşı ortadan kaybolur. Herkes yüzbaşayı ararken hokkabazların sahnede olduğu esnada cesedi gösteri sandığından çıkar. Bunu yapan iki Türk cambazıdır. Tekfur Türklerle Rumların arası açılmasın diye olayın üzerine fazla gitmez. Seyid Vakkas'ın adamları ile denge politikası yürütür.

Aktuğ'un Taşhan'da bıraktığı Lili, esircilerin teşvikiyle korsanlar tarafından kaçırlır. Korsan gemisi ve Pontus kadirgası arasında yapılan pazarlıkta ise esir olarak Pontus kadirgasına verilir. Lili kadirgada Aktuğ ile karşılaşır. Ona yardım etmek istese de başarılı olamaz. Kaptan ve tayfalar arasında çıkan anlaşmazlıkta kaptan öldürülür. Yeni kaptan ise Lili'nin serbest bırakılmasına karar verir. Gemi Piraziz sahillerine yaklaşınca Lili onlardan ayrılır. Korsan bayrağı çeken gemi

Kırım'a doğru ilerler. Lili Piraziz'de hemen bölgede hüküm süren Seyid İdris'in yanına giderek Kuşluhan'a gönderilmesi için yardım ister.

1452 yılının Mayıs ayında Kral Jan Komnen, güttüğü politika neticesinde kızını Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan ile nişanlar. Aynı yıl içinde Seyid Vakkas İstanbul'un fethi için katıldığı kuşatmada nöbet tutarken boğazdan geçen bir kadirgayı yakaladıklarında oğlu Aktuğ'a kavuşur. Baba ve oğul fetih esnasında büyük yararlılık göstererek padişahın iltifatını kazanırlar. Padişah Pontos seferi için onlardan Seyid İdris ve Şeyh Kerameddin ile temas halinde olmalarını ister.

Fetih sonrası Giresun'a dönen baba ve oğul Kuşluhan köyünde sevinçle karşılanır. Aktuğ fındık toplama mevsimi geldiğinde bahçelerde dolaşırken Yomrahisar Beyi Dimitros'un karısı Kalyopi ile karşılaşır. Kalyopi'nin türlü oyunları ile görüşüp buluşmaya başlayan Aktuğ bir süre sonra pişman olur ve ayrılmak ister. Kalyopi ise Aktuğ'a âşıktır.

Karadeniz'in doğu kıyılarında Şeyh Cüneyt ve üç bin müridi Trabzon'a sefere çıkar. Giresun'da savaşı kazanan Cüneyt şehri yağmalayarak yoluna devam eder. Seyid Vakkas, Şeyh İdris ve Şeyh Kerâmeddin savaşta taraf olmaz ve sultandan gelecek emri bekler. Bu esnada şehirde olanları takibe giden Aktuğ, dönüş yolunda bir okun vücuduna isabet etmesinden son anda kurtulur. Bunun bir gözdağı olduğunu düşünür ve Kalyopi'den şüphelendiği için hemen Yomrahisar'a gider. Kalyopi, Aktuğ'u elinden geldiğince güzel ağırlamaya çalışır fakat yine aşkına karşılık bulamaz. Kalyopi'nin kocası Dimitros, Şeyh Cüneyd ile yapılan savaşta ölür. Trabzon'u alamayacağını anlayan Şeyh Cüneyd ise Uzun Hasan'ın himayesine sığınır. Pontus Kralı Jan Komnen, Uzun Hasan'a sinirlenerek düğün hazırlıklarını yavaşlatır. Aktuğ ise Katerina'dan bir haber alabilmek için Kalyopi'nin oyununa gelerek gizlice Pontus sarayına girip esir düşer. Kalyopi'nin amacı ise Aktuğ'u kurtarıp onun aşkını kazanarak evlenmektir. Kral Jan Komnen, Aktuğ'a Kalyopi ile evlenirse hürriyetine kavuşacağını söylese de Aktuğ teklifi kabul etmez. Seyid Vakkas, oğlunun esir olduğunu öğrendikten sonra Şeyh Kerameddin ve Seyid İdris'e akıl danışıp Amasya'ya giderek Hızır Bey'i yardıma çağırır. Pontos topraklarına Türk akıncıları tarafından yapılan baskınlar sonucunda Kral Jan Komnen telaşa kapılarak Aktuğ'u serbest bırakır.

Kral Jan Kommen'in ölümünden sonra tahta Giresun Tekfuru David Kommen geçer. Yeni Kral, Akkoyunlularla arasını iyi tutmak için Prenses Katerina'yı eski nişanlısı Uzun Hasan'a gelin olarak gönderir. Uzun Hasan, topraklarını genişletip güçlenince elçiler vasıtasıyla II. Mehmet'ten Pontoslar için çeşitli taleplerde bulunur. II. Mehmet şartları kabul etmez ve ordusunu toplayıp sefere çıkar. Uzun Hasan, annesi, Sara Hatun'u elçi olarak gönderince II. Mehmet ordusunun yönünü Karadeniz'e çevirir. Aktuğ'da ordudaki askerlerden biridir.

Osmanlı donanması Giresun'a yaklaşıncı Rum halkı kale içine ve kiliseye sığınır. Kilisedekiler savaşıp savaşmamak konusunda tartışırken Osmanlı elçisi olarak Seyid Vakkas duruma müdahale eder. Rumlardan şehri savaşız bir şekilde teslim etmelerini ister. İçlerindeki bazı subay ve asiler Seyid Vakkas'ı ağır yaralar. Ermeni bir doktorun evine sığınan Seyid Vakkas, Giresun'a dikilen Türk bayrağının dalgalanmasından kısa bir süre sonra şehit olur.

Trabzon üzerine yürümeyi sürdüren Fatih Sultan Mehmed ise Pontusa gönderdiği elçilerden olumlu haber alarak Kommen ailesini dağıtır. Pontus Devleti tamamen yıkıldıktan sonra Prenses Katerina'nın aile bireylerinden birine gönderdiği gizli mektup Türklerin eline geçince padişah Kommenleri bağışlamaktan vazgeçer ve onları ölümle cezalandırır. Ordusunu toplayan Uzun Hasan, Osmanlı şehirlerini yakıp yıkmaya başladığında ise iki ordu Otlukbeli yakınlarında savaşır. Aktuğ da askerleriyle birlikte savaş meydanındadır. Savaşı Osmanlılar kazanır. Uzun Hasan ise geri çekilmek zorunda kalır. Aktuğ, savaş meydanında karşılaştığı şah çadırında yıllar sonra Prenses Katerina'yı görür. Aktuğ çadırdaki kimseye zarar vermez ve gitmelerine izin verir. Roman, "22 yıl önce, Giresun-Trabzon yolu üzerinde, Aksu deresi ağzında başlayan aşk macerası işte böylece sona eriyordu..." (Uzunkaya, 263) cümleleriyle noktalılır.

Şahıs Kadrosu

Tarihi bir kurgunun içinde aşk ve macera romanı olan Seyid Vakkas'ta tarihi kişilikler yazar anlatıcı tarafından geri planda tutularak sadece belli bölümlerde ortaya çıkarılmış ve takibi yapılmamıştır. Anlatıcı, olayları Aktuğ ve Katerina üzerinden şekillendirirken Fatih Sultan Mehmet, Uzun Hasan, Şeyh Cüneyt, Şeyh Seyid İdris, Seyid Vakkas, Sare Hatun gibi isimleri ikinci planda tarihsel bilgi

kurgusu olarak anlatmıştır. Korsanlar, rahibeler, yerli halk, Pontos ve Osmanlı askerleri, romanda yer alan diğer kişilerdir.

Seyid Vakkas: Pontos devleti sınır komşusu olan Seyid Vakkas, Giresun Aksu deresinin yukarısında bulunan Kuşluhan köyünün beyidir. Osmanlı devleti tarafından bu bölgeye konuşlandırılan Seyid Vakkas, çok gezip görmüş, yiğit ve alim biridir. Uzun yıllar Rumlarla birlikte yaşadığı için Rumcayı çok iyi konuşmakta ve yabancı dil bilmenin faydasına inanmaktadır. Şeyh Kerameddin ve Şeyh Seyid İdris ile iletişim içinde Giresun bölgesinde olan haberleri devlete iletir. İstanbul'un fethi için yapılan hazırlıklar için yüz sipahisiyle birlikte Edirne'ye giderek Osmanlı ordusuna katılır. Fetih esnasında kumandan yardımcılığı ve kumandanlık yapan Seyid Vakkas, Otağihümayun'da düzenlenen Harp Meclisinde Sadrazam Çandarlı Halil Paşa, Vezirler, Anadolu ve Rumeli Beylerbeyi, Kaptanıderya ve Yeniçeri ağası ile bir araya gelir. Fetih sonrası padişahın övgülerini kazanarak Giresun'a döner.

Seyid Vakkas roman boyunca belli bölümlerde ortaya çıksa da adı sıklıkla anılır. Çevresi tarafından kabul görmüş, saygın biridir. Rumlar ondan çekinir ve tepkisini almamaya çalışır. Kral Jan Kommen'in Aktuğ'u öldürmeme nedeni babası Seyid Vakkas'tan çekinmesidir:

“Hâlbuki yüreğinde merhamete hiç yer vermeyen Pontos Kralının mahpusa karşı yumuşak davranması sadece Kalyopi'nin hatırı için değildi: Komşu Türk beylerinden çekiniyordu. Seyid Vakkas'ın oğlu hakkında şiddetli bir ceza veya idam hükmü vermek, başına yeni bir gaile açabilirdi.” (Uzunkaya, 220).

Görevi esnasında şehit edilen Seyid Vakkas, son anlarında Giresun kalesine dikilen Türk bayrağını görerek mutlu olur ve “Gözüm açık gitmeyeceğim!” (Uzunkaya, 249) diye mırıldanır. Sadrazam Mahmut Paşa'nın emriyle Kalebayırı'nda cenaze merasimi yapılır ve bu bölgeye defnedilir.

Şeyh Kerameddin: Batlama deresinin Trabzon Pontos Krallığı arasında sınır olan bölgedeki Hisargeriş köyünde yaşayan Şeyh Kerameddin, Osmanlı devleti namına bu bölgeye hâkimdir. Topraklarına bir saldırı olduğunda devlete himaye ve yardım götürür. Pontos ile olan sınırın korunmasında önemli bir figürdür. Ailesi ve mürtleriyle beraber Orta Anadolu'dan Karadeniz'e gelerek İslamiyet'in yayılması ve bölgenin Türkleşmesi için çalışmıştır.

Şeyh Seyid İdris: Piraziz’de hüküm süren Türk beyi olan Seyid İdris bilgili, tecrübeli ve dindar bir Müslümandır. Bölgesinde yaşayan Rum ve Ermenileri İslamiyet’e davet eder. Bu dâveti bazen kılıçla yapar. Şeyh İdris, savaşlarda padişahın emri neticesinde Seyid Vakkas ve Şeyh Kerameddin’le birlikte uyumlu bir siyaset geliştirir.

Aktuğ: Kuşluhan Beyi Seyid Vakkas’ın oğlu olan Aktuğ, romanın başkahramanıdır. Babası İstanbul’un fethi için Edirne’ye gidince vekil olarak köyün beyi olur. Prenses Katerina ile tanıştıktan sonra çok kez ölümden döner ve türlü sıkıntılar yaşar. İstanbul’un fethi, Trabzon Pontos devletinin yıkılışı ve Otlukbeli savaşında bir asker olarak devletine faydalı olur. Aktuğ olumlu bir karakter olsa da kimi zaman vicdanı rahatsız eden yanlışlıklar yapar.

Katerina: Trabzon Pontos Kralı Jan Kommen’in kızıdır. Roman onun saraydan kaçıp Giresun’a gelmesiyle başlar. Aktuğ’a ilk görüşte âşık olur ve onu yıllarca unutmaz. Bizans sarayındaki en olumlu kişidir. Saraydaki şehvet hayatına kapılmaz. Kendini eğlencelerden uzak tutarak ibadete adar. Devletin siyasi çıkarları neticesinde Uzun Hasan ile evlendirilir ve çocuklarıyla mutlu olmaya çalışır.

Lili / Leyla: Romana esir bir Çerkez kızı olarak giren Lili sabrı neticesinde mutluluğu yıllar sonra yakalayabilmiş bir karakterdir. Giresun’daki esir pazarından kaçıp Aktuğ ile yollarının kesişmesi onun hikâyesinin ilk kırılma noktasıdır. Aktuğ’a âşıktır ve yıllarca aşkına karşılık bekler. Kendi isteği ile Müslüman olup Leyla ismini alır. Aktuğ zamanla onun sevgisini fark edince Lili aşkına kavuşur.

Jan Kommen: Trabzon Pontos devletinin kralı olan Jan Kommen, romanda kurnaz, acımasız ve şehvet düşkünü biri olarak tanıtılır. Topraklarını Osmanlıların işgalinden korumak için kızı Katerina’yı siyaseti gereği devlet adamları ile evlendirmek ister. Halkından ağır vergiler alan kralın ölümü sevinçle karşılanır ve yerine kardeşi David Komen geçer.

Kalyopi: Romanın olumsuz karakterlerinden biri olan Kolyapi, Yomrahisar Beyi Dimitrios’un karısıdır. Eşini aldatarak Aktuğ ile birlikte olur. Eşi öldükten sonra ise Trabzon sarayına yerleşerek kral ile ahlaksız eğlence ortamları içine girer. Kralın gözdesi olmayı başarır fakat onu da zenci bir uşakla aldatırken yakalanınca kral tarafından aslanlara yem edilerek öldürülür.

Despina: Giresun'daki Kadınlar Manastır'ında başrahibe muavini olan Despina, 45 yaşlarında otoriter biridir. Başrahibenin işlerini yaşlılığından dolayı zor idare etmesinden dolayı yönetim genellikle ondadır. Manastıra kendi isteğiyle gelen Despina, romanda cinsi bir sapık olarak anlatılmıştır:

“Körpe ve güzel arkadaşlarını, bilhassa bakireleri avucu içine almak için yanıp tutuşur, onların vücudunda kendi benliğini saran şehvet ateşini söndürmeye çalışırdı. Bu dişi örümceğin ağına takılanlar da yok değildi. Erkeksiz kalan bazı toy rahibeler, gece yarılarında, gizlice onun odasına girerek aşka susayan gönüllerini avutmak isterlerdi!..” (Uzunkaya, 70).

Baba Lefteris: Romanda herkesle iyi geçinmeye çalışan bir ticaret insanı olan Baba Lefteris, Giresun'daki Taşhan'ın sahibidir. 50 yaşlarındadır ve beş dil bilmektedir. Handaki iyi ve temiz hizmetiyle müşterilerinin takdirini kazanmıştır. Bu takdire güvenerek Şîî Lider Şeyh Cüneyt'in Giresun'u işgal ettiği sırada herkes kaçıp saklanırken o handa beklemeyi tercih eder. Kendince canının yanında malını da kurtarmak isterken ikisinden de olur. Şîî ordusu günah ve haram yuvası olarak değerlendirdiği hanı talan eder ve Baba Lefteris'i öldürür.

Zaman

Romanın ilk bölümünde zaman, günlük hadiselerle işlenirken, kurgu genişledikçe zamanda ilerlemeler ay ve yıl olarak gerçekleşir. Roman, “1451 yılındayız: Çok sıcak bir yaz günü, öğle vakti” (Uzunkaya, 3) cümlesiyle başlar ve “22 yıl önce Giresun Trabzon yolu üzerinde Aksu deresi ağzında başlayan aşk macerası işte böylece sona eriyordu” (Uzunkaya, 263) cümlesiyle de biter. 1451-1473 yılları arasındaki kurgunun vak'a zamanı toplam 22 yıldır. İstanbul'un kuşatılması ve fethi, Trabzon'un fethi ve Otlukbeli savaşı romanda kullanılan tarihi zamanlardır. Romanda “1451 yılındayız” (Uzunkaya, 3), “1452 yılının sonuna doğru...” (Uzunkaya, 136), “26 Ekim 1461 tarihinde Yeniçeriler Trabzon şehrini işgal ettiler.” (Uzunkaya, 252) gibi ifadelerle sıklıkla zamana dair bilgiler verilir.

Mekân

Romanda ağırlıklı olarak Giresun ve çevresi mekân olarak kullanılır. Giresun şehrinin tabiatı, Giresun Adası'ndaki Kadınlar Manastırı, Taşhan, Giresun Tekfur Sarayı ve Trabzon Sarayı ele alınan mekânlardır.

Giresun'un şehrinin görünümü ve uzun yıllar istilalara karşı sağlam duruşu romanda ele alınır:

“Giresun kasabası, 1451 yılında, bugün ‘Kalebayırı’ dediğimiz yarımadaanın ucunda, bu yalçın tepenin deniz kıyısındaki eteklerine yayılmıştı. Muazzam surlar, karada tepeyi kuşatarak, sahilde sarp kayalıklara kadar iniyordu. Tabiatın bahşettiği müstesna mevki sayesinde bu Kale, karadan ve denizden gelen istila ordularına uzun zaman boyun eğmemiş ve istikbalini korumuştur” (Uzunkaya, 29).

Romanda vak’a zamanı ve anlatma zamanı farklı olduğu için 15. ve 20. asır Giresun’u karşılaştırılarak anlatılır:

“Giresun kalesinin kara kısmında iki büyük kapısı vardı: bunlardan biri şimdiki hükümet binasının yanına, diğeri Kogara tarafına açılıyordu. Tekfur sarayı, asilzadeler ve kumandanların evleri ve asker koğuşları, hep Kale içinde toplanmıştı. Fakat kasaba surlardan dışarı taşıyordu. Şimdiki iskele semti bundan beş asır evvel de iş merkeziydi. Hanlar, ahırlar, depolar, dükkânlar ve evler, taş döşeli, daracık sokakların iki yanında sıralanıyordu. Bugün şehir parkı olan yerdeki kilise, kasabanın en büyük kilisesiydi” (Uzunkaya, 30).

Giresun limanı romanda şehrin ticaretine katkı sağlayan işlek bir mekân olarak ele alınır:

“O devirde Giresun, Karadeniz kıyılarının en işlek iskelelerinden biri olarak kabul ediliyordu. Bu yüzden Cenevizliler, bir mendirek yaptırmak lüzumunu duymuşlardı. Fırtınalı havalarda, yelkenli veya kürekli, zamanın en büyük gemileri bile limanda barındırabiliyordu.” (30)

Giresun’a ait bir tabiat ve çevre tasviri romanda sıklıkla kullanılmıştır:

“Aksu deresinin denize döküldüğü düzlükteyiz: Dere ağzının Giresun tarafında, yol kumlukla fındık bahçeleri arasından geçer. Etrafın manzarası o kadar güzeldir ki, seyrine doyum olmaz.. Bir yandan yemyeşil fındık bahçeleri, öte yanda ufka kadar uzayan masmavi deniz.. Giresun adası karşınızdadır. Başınızı sola çevirerseniz, tâ ileride Giresun Kalesinin heybetle yükseldiğini görürsünüz...” (Uzunkaya, 3)

Giresun Adası içindeki iki katlı taş bir yapı romanda “Kadınlar Manastırı” olarak anlatılır. Kadınlar bazı ahlaksızlıkları yüzünden bu manastıra kapatılmışlardır. Romana göre rahibeler buradaki zamanlarını din ve ibadetle geçirmeleri gerektiği

halde sadece ihtiyar rahibeler bunu uygulamakta, genç ve orta yaştaki rahibeler ise eğlence hayatı ve cinsi arzulara kapılmaktadır.

Giresun Tekfur Sarayı da romandaki mekânlardan biridir. Heybetli ve ışıltılı bir görünüme sahiptir:

“Giresun Tekfurlarına mahsus muhteşem saray, deniz kıyısında heybetle yükselen sarp kayalıkların üzerinde, o gece, etrafa ışık saçıyor, pırıl pırıl parlıyordu... Yıldızlı tavanları mermer sütunlara bel vermiş, duvarları ‘Azize’ tasvirleriyle süslü, geniş merasim salonunda gene büyük bir ziyafet vardı” (Uzunkaya, 96).

Romandaki önemli mekânlardan biri ise Taşhan’dır. Burası birçok milletten insanı bir araya getirebilen ortak bir mekandır. Ticaret için gelen insanlar genellikle Taşhan’da konaklar:

“İşte, şöhreti tâ Sinop ve Trabzon’a kadar yayılan ‘Taşhan’ burasıydı. Tek kişilik odaları bile vardı. Yatakları temiz ve rahattı. Alt kattaki geniş salonda yemek yeniyor, şarap içiliyordu. Taşhan’ın yemekleri ve içkileri nefisti. Müşterilere genç ve güzel Rum kızları hizmet ediyordu. Kesesine güvenmeyen bu hana giremezdi. Burası, aynı zamanda bir eğlence yeri idi. İçki âlemleri yapılır, kumar oynanır, çalgılar çalınır, yarı çıplak kızlar dans ederlerdi. Cenevizli gemiciler, Bizanslı tüccarlar, Trabzonlu zenginler, hep Taşhanda buluşurlardı. Ara-sıra Türklerin de bu hana yolu düşerdi. Burada, Türkçeden tutun da İspanyolcaya kadar, çeşit çeşit konuşmalar işitebilirdiniz” (Uzunkaya, 31).

Trabzon’daki Pontos sarayı da romanda geçen mekânlardan biridir. Sarayla ilgili pek fazla detaylı bir betimleme olmasa da taht salonu ve harem bölümünden daha çok bahsedilmektedir:

“Harem dairesi, Trabzon sarayının en muhteşem kısmıydı. Hemen her salonun ortasında mermer bir havuz vardı. Gene, hemen her salonu köşelerinde mermer veya tunç heykeller dikkati çekiyordu. Yerlere en nadide şark halıları, ceylân derileri ve aslan potları serilmişti. Rengarenk somaki mermerden işlenmiş fiskiyelerin süslediği büyük havuzların etrafına ceylan derisi ile kaplı üç ayaklı koltuklar, ipek minderler ve yastıklar dizilmişti.”

Bunun haricinde İstanbul, Aktuğ'un forsa olduğu kadirga, Giresun'daki kilise, falcı kadının kulübesi, Kalyopi ve Aktuğ'un geceyi birlikte geçirdiği han vs. romandaki diğer mekânlardır.

Anlatıcı ve Bakış Açısı

Anlatıcı olayları aktarırken daha çok meddah anlatıcı üslubuna bürünür. Meddah anlatıcı karşısında dinleyiciler varmış gibi davranır:

“Dikkat edersek forsalarından birini tanıyacağız: Bu bizim Aktuğ'dur. Kuşluhan Beyi Seyid Vakkas'ın oğlu... Evet, ta kendisi... Kadınlar manastırına kapatılan sevgilisi Prenses Katerina'yı kaçırmaya çalışırken balıkçı Yorgi ile birlikte yakalandığını biliyoruz. Hiç şüphesiz bu macera böyle bitmedi” (Uzunkaya, 94).

Anlatıcı konuşma havası içinde okuyucuya kimi zaman sorular yönlendirir:

“Karasakal'ın peşkeş çektiği Çerkez bâkiresini tanıdınız değil mi? Bizim Lili... Hani, Giresun'da esir pazarı yanında kırbaçlanırken Aktuğ'un kurtardığı ve kendisini satın alan Rum tüccarının ayakları dibine üç kese altın fırlatarak azat ettiği esir kız yok mu? İşte, o!..” (Uzunkaya, 113)

Anlatıcı duyu organlarının işlevleriyle olayı daha da iyi bir şekilde hissettirme çabası içindedir:

“Güvertede bu hazırlıklar devam ederken, aşağıya inersek, geminin orta kısmını kaplayan uzun bir anbarda müthiş bir manzara ile karşılaşacağız. Ama, evvelâ, gözlerimizin loşluğa alışması lâzımdır. Sonra burunlarımızı da tıkamalıyız: Çünkü miğde bulandıran, çok keskin bir koku duyacağız...” (Uzunkaya, 92).

Mekân ve tarih geçişlerinde de anlatıcının etkinliği ve birinci çoğul olan “biz” aktarımı ön plandadır:

“1458 yılındayız...” (Uzunkaya, 230), “Gece yarısındayız...” (Uzunkaya, 64), “Trabzon'da Pontos sarayının hamamındayız” (Uzunkaya, 224), “Pontos bandıralı bir kadirgadayız” (Uzunkaya, 92). “Aksu deresinin denize döküldüğü düzlükteyiz” (Uzunkaya, 3).

Anlatıcı, kahramanın en gizli hislerini dahi bilmektedir:

“Beri tarafta, Kuşluhan Beyi Seyid Vakkas'ın oğlu, bizim kahraman Aktuğ'umuz artık istikbale ümitle bakıyordu. Tehlikeyi savmıştı. Pontos denizcileri arasında cereyan eden korkunç boğuşmanın forsalar hesabına

hayırlı neticeler sağlayacağına inanıyordu... İçinde, çok yakın bir zamanda, hürriyetine kavuşacağına dair bir his vardı” (Uzunkaya, 126).

Romanın geneline yazar anlatıcı hakimdir. Tarihi olayları aktarırken daha çok öznel bir bakış açısıyla taraflıdır. Tarihi şahsiyet ve olayların anlatımında duygu ve düşüncelerini belirtir: “O tarihlerde Karadeniz’in doğu kıyıları mühim hadiseler arifesinde bulunuyordu: Serseri Şeyh Cüneyt, silahlı üç bin derviş ve müridini peşine takıp yeni bir maceraya atılmıştı. Canik’ten Trabzon’a doğru yürüyordu” (Uzunkaya, 165).

“Roman anlatıcısı Osmanlı devleti taraflısı bir anlatım özelliği gösterir. Bu anlamda Osmanlı devletinin mücadele ettiği unsurlara karşı da okuyucuya hep olumsuz bir izlenim verme kaygısı güder” (Türk, 2018, 281). Romanın geneline bakıldığında anlatıcı Osmanlı devleti ve askerlerini desteklerken Pontos devleti, Akkoyunlular ve Şîileri eleştirir.

Değerlendirme

Sahabeddin Uzunkaya’nın tarihsel bir kurgu içinde ele aldığı “Seyid Vakkas” romanı Giresun şehrinin tarihi kimliğine bir roman söylemiyle ışık tutar. Eserde yer alan tarihi ve menkıbevi kişilerin yaşamsal serüvenleri günümüzde de Giresun’da farklı varyantlarla halk arasında anlatılır. Yazar anlatıcı romanda Giresun’u 20. Yüzyıldan 15. Yüzyıla bir bakışla anlatır. Şehrin çeşitli mekanlarını eski ve yeni halleriyle karşılaştırarak ele alır. Yazar eserinde bir hafızayı canlandırma çabası içindedir. Giresun ve çevresinin Türk topraklarına dahil olma serüveni vardır. Ayrıca Anadolu’daki mücadeleler ve İstanbul’un fethi de romanda değinilen konulardandır. Romanın Giresun gazetelerinde tefrika edilmiş olması bölgede ilgi görmesini sağlamıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN HİKÂYESİ

Şahabeddin Uzunkaya’nın hikâyeleri giriş, gelişme ve sonuç kısımlarına ayrılan ve içinde bir gerçekliği barındıran metinlerden oluşur. Yazarın hikâyelerinde genel işleyiş olayları daha çok ön plana koyduğundan Maupassant tarzı yani olay hikâyesi demek mümkündür. Merkezi bireyler üzerinde sosyolojik kaygıyı ortaya çıkararak hayatın aksayan yönleri okuyucunun zihninde ahlaksal bir kazanım bırakır. Kişiler ve mekânlar bir tezatlık içindedir. İsimlerinin ters istikametinde yol alırlar. Örneğin Zeki isminde olan bir karakter kolay kandırılırken Şenyuva ismindeki bir apartman içinde türlü hüznülere gark olmuş aileleri barındırabilir. Uzunkaya, hikâyelerini kaleme alırken herhangi bir üslup endişesine düşmez. Cümlelerini oluştururken bir gazeteci edasındadır. Toplamda 17 adet hikâyesi vardır. Hikâyeleri, Hakikat, Yeşilgiresun, Yürüyüş, İstiklal, Demokrasi ve Akgün gibi gazete ve dergilerde yayımlanır. Hikâyelerini kitaplaştırmamakla birlikte bazılarının kurgularında ufak değişiklikler yaparak romanlarının bölümlerine dâhil etmiştir.

3.1. HİKÂYELERİN MATERYAL UNSURLARINA GÖRE İNCELENMESİ

3.1.1. Olay Örgüsü

Bir Dalgınlık’ta olay Ekrem’in sevdiği bir kıza yazdığı mektubu ona ulaştırma telaşıyla başlar. Bu telaşın sebebi ise sevdiğinden hiçbir zaman yüz bulamayışıdır. Ekrem, sevgilisini okul çıkışı yakalar ve yazmış olduğu mektubu bir fırsatını bulup onun cebine sokar. Mektupta ona olan ilgisi ve buluşmak istediği yazılıdır. Buluşma günü geldiğinde Ekrem büyük bir hayal kırıklığı yaşar. Çünkü buluşmaya gelen kişi sevdiği kızın güzelliğinin aksine çirkin bir kızdır. Ekrem olayı kısa bir süre içinde idrak eder. Mektubu yanlışlıkla başka bir kızın cebine koymuştur.

Hortlak, İstanbul’un kenar semtlerinden birinde iki katlı ahşap bir evde yaşayan küçük bir ailenin dolandırılma hikâyesidir. Latif Bey, babası Hacı Süleyman Efendi vefat edince annesi ve emektarları Hanife Bacı ile koca konakta bir başlarına kalırlar. Vefatın ertesi akşamında konakta elektrik kesilir ve Latif Bey’in karşısında bir hayalet belirir. Hayalet, Latif Bey’e babasının Kör Feyzullah Dedeye borcu olduğunu ve hemen ödemesi gerektiğini söyler. Aynı hayalet anne ve Hanife Bacının

odasını da ziyaret eder. Üçü de korku içinde salondan gelen sese doğru yürür ve yerde Hacı Süleyman Efendi'nin cesedini görürler. Bu korkunç geceden sonra Latif Bey borcu öder. Daha sonra ise gelen bir mektupla her şeyin bir kurmaca olduğu ve dolandırıldıkları anlaşılır.

İntikam, güzelliğiyle herkesi kendine hayran bırakan Feriha'nın hikâyesidir. Feriha iki yıldır elli yaşlarında ve oldukça zengin olan Nezir Bey'le evlidir. Feriha'nın mutsuz bir hayatı vardır. Bu mutsuzluğun üzerine kalbini Nezir Bey'in küçükken evlat edindiği Mahir'e kaptırır. Feriha'nın aşkı gün geçtikçe bir çığ gibi büyür ve Mahir'e duygularını itiraf eder. Mahir ise bu durumdan oldukça rahatsızdır. Amcası olarak gördüğü Nezir Bey'e ise son derece minnet doludur. Bu nedenle Feriha'yı sert bir üslupla reddeder. Feriha ise bunu bir intikama dönüştürür. Reddedilmenin karşılığı olarak Mahir'in kendisine saldırdığını söyler. Bunun üzerine Mahir, amcasının kurşunuyla bir intikama kurban gider.

Kibar Hırsız'da olay Tilki Şevket'in her gün yakalanma korkusuyla yaptığı hırsızlıkların aksine hiçbir korku gütmeden yaptığı bir hırsızlığı anlatır. Şevket'in mekânı zengin bir apartman dairesidir. Girdiği dairenin yatak odasını kurcalayan Şevket kapı sesiyle irkilir ve kendini yatağın altında gizlenmiş bulur. Ev sahibi Mefkûre Hanım ve sevgilisi Malik içeri girer. Kocasını işte olduğu için bu fırsatı değerlendiren Mefkûre, annesi ve kızını ablasına göndermiştir. Mefkûre ve Malik'in yatak odasında yaşadıklarına şahit olan Tilki Şevket, hiç çekinmeden yatağın altından çıkar ve yarım kalan işine devam eder. Bu durum karşısında iki sevgili şaşkınlığını gizleyemez. Evde bir hırsız olduğunun farkındadırlar fakat bağırırlarsa her şeyini kaybedecek olan yine kendileridir. Bu durumu bilen hırsız rahat bir şekilde her şeyi toplar ve gider.

Düğün Hediyesi, güzel bir köylü kızı olan Güllü'nün hikâyesidir. Güllü yakın zamanda nişanlısı Koca Çavuşoğlu Ahmed'le evlenecektir. Bir gün Güllü omzunda su testisiyle eve dönerken Dönme Esmagilin Çarpık Veli'yle karşılaşır. Veli, Güllü'ye âşık olduğunu ve Ahmed'le evlenmemesini söyler. Güllü bu sözlere kulak asmaz ve evinin yolunu tutar. Düğün günü geldiğinde Veli, annesiyle birlikte Güllü'ye bir hediye gönderir. Açılan hediyein içinde ise saatlerdir kayıp olan Ahmed'in kellesi vardır.

İçki ve... hikâyesi bir ailenin içki yüzünden nasıl yok olduğunu anlatır. Ayşe, oğlu Seyid'i uyutmuş ocağın başında kocası Ahmed'i bekler. Ahmed mahsulü satmak için sabahtan kasabaya inmiştir. Sattığı mahsulün parasını ise içkiye yatırır. Ahmed, yanında bir kadınla beraber eve döner. Ayşe olanlara ve kocasının tavırlarına anlam veremez. Aralarında yaşanan şiddetli bir kavga sonucunda Ahmed, Ayşe'nin başına bir odun indirir ve eve getirdiği kadınla diğer odaya geçer. Ertesi gün ise evden bir ölü, bir katil ve arkalarından ağlayan bir çocuk çıkarılır.

Mektup, hikâyesinde olay Mustafa'nın yürürken güzel bir kızı takip etmesiyle başlar. Nevin bu takipten oldukça rahatsızdır. Mustafa, Nevin'le konuşmaya başlar. Ne kadar beğendiğini ve âşık olduğunu söyler. Nevin ise nişanlı olduğunu ve bu çabalarının boşa olduğunu anlatır. Mustafa'nın ısrarları üzerine Nevin onu güzel bir arkadaşıyla tanıştıracakını söyler ve ertesi güne sözleşirler. Ertesi gün Mustafa buluşma yerine geldiğinde kimseyi göremez sadece ona bırakılan bir mektup vardır. Mektupta ise Nevin, Mustafa'nın duygularının gerçek olmadığını yazar. Onu denemek için bunu yaptığını ve hiçbir kızı aptal yerine koymaması gerektiğini anlatır.

Çavuş Dayı, hikâyesi yetmiş yaşlarında topal bir ihtiyarın kahramanlık hikâyesidir. Çavuş Dayı, her gün köyün kahvesinde cephe anılarını anlatarak zamanını geçirir. O, köylünün gözünde bir kahramandır. İstiklal Savaşı başlayınca Çavuş Dayı'nın oğlu ve torunları askere gider. Elinde olsa kendisi de gidecektir. Zamanla düşman köye yanaşır ve karşılarında Çavuş Dayı'nın pususuyla karşılaşır. Düşmanla uzun bir mücadeleye giren Çavuş Dayı'yı topal olması oldukça zorlar. Gücünün bittiği noktada düşman tam ona yaklaşırken bir anda geri çekilir. Çavuş Dayı bunun sebebini anlayamaz fakat arkasına döndüğünde Türk askerlerini görür. Çavuş Dayı'yı düşman kurşunu değil bu şanlı gurur öldürür.

Baskın, bir anne kız hikâyesidir. Anne eşini kaybedince on yıl beklemiş daha sonra ise gönlünü kendinden yaşça küçük bir adama kaptırmıştır. Anne ve kızın zengin bir hayatları vardır. Bu zengin hayata Tahir'de dâhil olur fakat evin kızı Neriman bu adamdan hoşlanmaz. Tahir'le evlendiği için de annesine dargındır. Anne kız dışarı çıktıklarında Tahir'i başka bir kadınla görürler. Anne bu durumu Tahir'in yüzüne vurmaz çünkü onu suçüstü yakalamak ister. Bir gün anne kız evde yoktur.

Tahir'e de akşam dönmeyeceklerini söyler fakat annenin niyeti baskın yapmaktır. Anne akşam eve geri döner ve Tahir'i yatak odalarında başka bir kadınla basar. Anne yatağın içinde kızını görünce şaşkına döner.

Dubara, hikâyesinde olay Hatice Hanım'a gelen bir mektupla başlar. Mektupta kocasının onu aldattığı ve onları suçüstü yakalamak için bir adres yazılıdır. Hatice Hanım başta inanmaz fakat eşi Şükrü Bey'in akşam eve gelmeyeceği bildirilince içine bir şüphe düşer. Mektubu yazan ise Gönül İşleri Mütahassısı Mahir Yapışkan'dır. Hatice Hanım bu adamla birlikte yazılan adrese giderler. Biraz sonra ise eşi Şükrü Bey'in bir hanımla yazılan adrese geldiğini görür. Hatice Hanım işin doğruluğunu anlar ve Mahir Bey'e parasını verip eşini basmaya gider. Eşiyle yan yana gelince dolandırıldıklarını anlarlar. Şükrü Bey de parasını yanındaki hanıma kaptırmıştır.

Keramet'te olay iki arkadaşın iddiaya girmesiyle başlar. Nadir ve arkadaşı bir ağacın gölgesinde otururlar. Nadir köylünün çok saf ve cahil olduğunu düşünür. İsterse onları bir lafıyla ve kuracağı bir oyunla kandıracağını söyler. Böylece arkadaşıyla iddiaya girerler. Yaptığı oyunla köylüye oturdukları tümseğin bir türbe olduğunu inandırır. Bu türbenin her derde derman olduğunu söyler. Böylece bütün köylüyü yalanına inandırır. İki yıl sonra bunu itiraf eder fakat bu sefer ona kimse inanmaz. Çünkü türbenin kerameti şehre kadar yayılmıştır.

Büyük Üstad, hikâyesi edebiyatın her sahasında kalemini oynatmış bir Üstad'ın hikâyesidir. Bu Üstad'ın en büyük zevki eserlerini çok sevdiği eşine okumaktır. Yine çok sevdiği romanından bir bölüm okurken çok sevdiği eşi o anda ölür. Eşinin ölümünde hastalığının etkisi vardır fakat Üstad hep kendini sorumlu tutmuştur. Bu acı üzerine İstanbul'u terk eder ve Karadeniz kıyısında bir köye yerleşir. On yıl kadar bu köyde kalır ve artık tanınmaz haldedir. Yaşının ilerlemesiyle de hastalıklar peşini bırakmaz. Son arzusu ise eşinin mezarını ziyaret etmektir. Bunun için İstanbul'a geri döner. Tesadüfen bulduğu bir gazetede kendisiyle ilgili bir haber vardır. Halkevinde kendisiyle ilgili bir toplantı düzenlenecektir. Toplantıya gittiğinde şahsıyla ilgili asılsız iddialara şahit olur. Söylenen onca ağır söze dayanamaz ve orada fenalaşır.

Namus, hikâyesinde Memed on dokuz yaşlarında bir köy delikanlısıdır. Anne ve babasını hiç tanımaz. Halası tarafından büyütülmüştür. Halası tarafından Mehmed'e annesinin kötü bir kadın olduğu anlatılmıştır. Bir gün Mehmed arkadaşları tarafından eğlenceye çağrılır. İçkiler, kadınlar ve çalgılarla bir gece geçirir. Eğlencede oynayan kadınlardan biri Benli Kız adıyla şöhreti yakalamış ve aynı zamanda Mehmed'in annesidir. Mehmed, annesini hiç tanımaz fakat anne oğlunu tanır. Mehmed'e annesi olduğunu söyleyen Benli Kız, namus uğruna oğlu tarafından öldürülür. Oğlu ise bir sarhoş tarafından öldürülür.

Dolandırıcılık, hikâyesinde olay kahvede kavga eden iki adam ve halkın polis çılgınlıklarıyla başlar. İçeri giren bir polis kavga edenleri ayırır. Polis bütün kahve halkını aramaya başlar. Bu arada kavga edenlerden biri kaçarken polis de onun peşinden gider. Olay yerine gelen gerçek polis kahvedekilere dolandırıldıklarını anlatır. Az önceki polis kılığında olan adamın dolandırıcı olduğunu söyler. Kahve halkının elleri ceplerine gider. Kimisinin cüzdanı kimisinin altın saati gitmiştir.

Horthyan Gangister, hikâyesinde olay New York'un tanınmış tüccarlarından Mister Hopkins'in evinde yaşanır. Bir gün bu tüccarın evini bir Gangister basıp parasını almak ister. İki polisin gelmesiyle ortalık karışır. Uzun bir çekişme sonucunda polis, Gangister'i öldürür. Kısa bir süre sonra Mister Hopkins'in evini öldü zannedilen Gangister tekrar basar. Tüccar hortladığını düşünür. Bunun şaşkınlığını yaşarken hem bütün parasını kaybeder hem de baltayla öldürülür. Aynı polisler tekrar gelir. Gangister polisi de aynı şekilde öldürür. Aradan seneler geçer, polisler bir sokakta duyulan silah seslerine koşarlar. Ölü bir Gangister ve yanı başında ağlayan bir kadın görürler. Olayın gerçek yüzünü ise bu kadın anlatır. İki tane ikiz Gangister vardır. Bunlardan biri soygunda ölür. Diğeri ise onun intikamını almak için yerine geçer.

Şans, hikâyesinde olay Neyire Hanım'ın evinde gerçekleşen bir kumar oyunudur. Bu eve Banka Müdürü Arif Keskin ve Nail Yetmez de davetlidir. Neyire Hanım ve Arif Bey arasında gizli bir ilişki vardır. Nail Bey ise diğer davetlilerden Mahire Hanım'a ilgi duyar. Bu dörtlü kumar masasına oturduğu andan itibaren şans Nail Bey'den yanadır. Masanın başta kaybedeni ise Mahire Hanımdır. Nail Bey

oldukça beğendiği bu kadının her şeyini hatta üzerindeki kıyafetleri bile alır. Oyunun sonunda ise Nail Bey hırsıyla kazandığı her şeyi kaybeder.

İyilik, hikâyesinde olay bir üniversite öğrencisini yaptığı iyiliğin kötü neticesi anlatılır. Bu öğrenci oda oda kiraya verilen eski bir evde kalır. Bitişinde kalan odada ise Ayşe Hanım ve torunu kalır. Bu kadın yakın zamanda oğlunu kaybetmiş bu dünyada ise torunundan başka kimsesi yoktur. Ev sahibi kirayı ödeyemediği için kadını evden atmak ister. Bu duruma şahit olan öğrenci ise bu zavallı kadına yardım etmek ister. Harçlıklarından ayırdığı bir miktar parayı ona verecektir fakat gururu kırılmasın diye gizlice Ayşe Hanım'ın odasına girer. Kadının gelmesiyle her şey yanlış anlaşılır. Öğrenci hırsızlıkla suçlanır. Eve polislerin gelmesiyle de olay iyice ciddileşir. Polisler öğrenciyi götürcekken kadının torunu elinde parayla içeri girer. Olay açığa çıkmıştır fakat öğrenci yaptığı iyiliğe bin pişmandır.

3.1.2. Anlatıcı ve Bakış Açısı

Şahabeddin Uzunkaya'nın hikâyelerinin genelinde yazar anlatıcı ve hâkim bakış açısı olmakla birlikte kahraman anlatıcı ve onun bakış açısı da bulunmaktadır. Anlatıcı olayların her ayrıntısına hâkimdir. Hikâyelerde yazarın yani anlatıcının sesini hissetmek mümkündür. Şahabeddin Uzunkaya gazeteciliğin etkisiyle bir haber aktarımı yaparmışçasına kalemni daha çok doğrudan olay aktarımına yönlendirir. Olaylarda kimi zaman yorumunu kahramanlar üzerinden değerlendirmeler yaparak aktarır. Hikâyelerinin tümünün anlatıcı ve bakış açısı şöyledir:

Bir Dalgınlık'ta kahraman anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini belli eder. “Nihayet düşündüm, taşındım. Ona bir mektup yazmağa karar verdim. Ve hemen şu satırları karaladım” (Uzunkaya, Hakikat)⁹. Hikâyenin ilerleyen kısımlarında olay diyaloglarla ilerler.

Hortlak, hikâyesinde kahraman anlatıcı vardır. Anlatıcı kendine dair tüm bilgileri geçmişinden itibaren aktarır. “İstanbul'un kenar semtlerinden birinde oturuyorduk. Bir bahçenin ortasında, iki katlı ahşap bir evimiz vardı. Peder efendi âhir ömrünü, içinde doğup büyüdüğü bu eski binada geçirmek istemişti. Kibar bir muhitte apartımanımız durup dururken bize göre pek büyük olan bu konakta

⁹ Y. 1, nr. 166.

oturmamızın sebebi işte bu idi.” (Uzunkaya, Hakikat, 1941).¹⁰ Hikâyenin ilerleyen kısımlarında olay diyaloglarla iler. Hikâyenin bitişi ise bir mektupla sağlanır.

İntikam, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Yazar anlatıcı her şeyi bilip görendir. Kahramanların geçmişlerini en gizli duygularını bile bilir. “Feriha güzeldi ama talihsizdi. İki yıl önce, elli yaşlarında, zengin bir adamla evlenmişti. Hâlbuki kendisi yirmi beşinde var yoktu. Tatsız bir hayat sürüyordu” (Uzunkaya, 1936, 3).

Kibar Hırsız, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Yazar anlatıcı olayın kahramanı hakkındaki birçok şeye hâkimdir. Onun geçmişi ile ilgili bilgileri kimi zaman parantez içinde okuyucuya aktarır: “Tilki Şevket (mektepte arkadaşları ona bu adı takmışlardı) bir palto çaldığı için, lisenin son sınıfından kovulmuş ve işte o günden beri de hırsızlığı meslek edinmişti” (Uzunkaya, 1 Mart 1954, 1).

Düğün Hediyesi, hikâyesinde yazar anlatıcı vardır. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini belli eder. Karakter hakkında değerlendirmeler yapar ve hikâye içinde kendini gizlemez. “Ortalığa akşamın serinliği çökmüştü. Küçük caminin minaresinden Allahu Ekber! sadası köye yayılırken, güzel bir köylü kızı, omuzunda bir testi, sudan dönüyordu” (Uzunkaya, 1940).¹¹

İçki ve hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini hissettirir. Yazar anlatıcı metindeki her şeyi bilip görendir. Kahramanların geçmişlerini en giz duygunu ve düşünceni bile bilir. Bütün bunların yanında yazar okuyucuyu da hikâyeye sokmaya çalışır. Sorular sorarak okuyucuyu düşündürür. “Lâkin eve neden dönmüyordu? Vakit bir hayli ilerlemişti. Sakın bir felâkete filân uğramasın? Dünya hali bu! Her şey olurdu. Yoksa gece yarısına kadar niye gecikecekti?” (Uzunkaya, Hakikat¹²).

Mektup, hikâyesinin ilk cümlesinde yazar anlatıcı görülür. “Bir arkadaş kendi başından geçen şu küçük hikâyeyi anlattı” (Uzunkaya, 1941, 2). Daha sonra ise kahraman anlatıcı devreye girer ve kahramanın ekseninde devam eder. “O gün

¹⁰Y. 1, nr. 171.

¹¹Y. 1, nr. 175.

¹²Hakikat, Y. 1, nr. 183.

Tünel'den Galatasaray'a doğru yürüyordum. Daha doğrusu o yürüyor; ben de onu takip ediyordum” (Uzunkaya, 26 İkinciteşrin 1941, 2).

Çavuş Dayı, hikâyesinde yazar anlatıcı önceliklidir. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde meydana çıkar. Hikâye kahramanın duygu, düşünce ve heyecanlarına hâkim olup onun geçmişini en ince ayrıntısına kadar bilir. “Zaten hayatının çoğu harp meydanlarında tükenmişti. Sakat kalmadan önce, ne vakit bir kavga başlasa, onu kimse köyde göremezdi. Sonra cephede olduğu duyulurdu” (Uzunkaya, 19 İkinciteşrin 1941, 1).

Baskın, hikâyesinde kahraman anlatıcı vardır. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini belli kendine dair bilgileri geçmişten geleceğe doğru okuyucuya anlatmaya başlar. “On sene dul yaşadıktan sonra, kendimden epeyce küçük bir adamla evlenmişim. On sekizini dolduran güzelce bir kızımдан başka kimsem yoktu. Allah nur içinde yatırsın! Rahmetli efendim bir sürü mal mülk bırakmıştı. Yıllarca, babasız kalan kızımın tahsil ve terbiyesinden başka bir şey düşünmedim” (Uzunkaya, 31 Mart 1948, 2). Hikâyenin ilerleyen kısımlarında olay diyaloglarla ilerler.

Dubara, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini belli eder. Yazar anlatıcı bazen kahramanlara acırken bazen de onlara sitem dolu sözler sarf eder. Kahramanların yaşamlarının her boyutuna hâkimdir. “Zavallı kadın, kaç saattir işte bu mektubu tekrar tekrar okuyor, buna rağmen yine bir şey anlayamıyordu” (Uzunkaya, 1 Ocak 1962,1).

Keramet, hikâyesinde kahraman anlatıcı vardır. Anlatıcı başından geçen bir olayı kendini hikâyenin merkezine koyarak aktarır. “Ertesi sabah gün doğarken kalktım. Doğru Nadir'in evine koştum. Kazanacağıma emindim” (Uzunkaya, 17 Eylül 1936, 3-4).

Büyük Üstad, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı, hikâye kahramanlarının yaşamlarına dair ayrıntıları bilir. “Hakikatte bu ölümün tıbbi sebebi başka ise de, romanın bu işte bir rol oynadığı muhakkaktı. Üstad bu yüzden kendisini mesul addediyordu” (Uzunkaya, 1 Şubat 1941, 4).

Namus, hikâyesinde yazar anlatıcı vardır. Anlatıcı, kahramanın çocukluk ve gençlik dönemlerinden itibaren ona dair birçok şeyi bilir. “Anasını babasını hiç

bilmiyordu. Yalnız annesinin fena bir kadın olduğunu işitirdi” (Uzunkaya, 12 Eylül 1936, 3).

Dolandırıcılık, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı kısa aktarımlarla olaya dair bilgiler verir ve hemen ardından diyaloglarla hikâyeyi sürdürür. “Herkesten birer hayret nidası yükseldi. Çünkü kimisinin cüzdanı, kimisinin altın saati, kimisinin de gümüş tabakası yoktu” (Uzunkaya, 26 Eylül 1936, 3).

Horthyan Gangster, hikâyesinde yazar anlatıcı vardır. Hikâyede anlatıcının bakış açısıyla okuyucuya bir kesit sunulur. “Mister Hopkins lâfını bitirir bitirmez polislerden biri, kendinden beklenemeyecek bir çeviklikle, gangsterin üzerine atıldı. O an gangsterin tabancası da patlamıştı. Bereket versin, sarsıntıdan kurşunlar hedefine isabet etmedi” (Uzunkaya, 27 Aralık 1961, 1).

Şans, hikâyesinde yazar anlatıcı hâkimdir. Anlatıcı hikâyenin ilk cümlelerinde kendini belli eder. “Zaten, o her akşam ya kadın ya kumar masasında sabahlardı. İş gücü yoktu” (Uzunkaya, 8 Nisan 1957,1).

İyilik, hikâyesinin ilk cümlesinde yazar anlatıcı görülür. “Bu hikâyeyi genç bir doktor anlattı” (Uzunkaya, 12 İkinciteşrin 1941, 2). Daha sonra ise kahraman anlatıcı devreye girer ve kahramanın ekseninde devam eder. “Üniversiteye devam ederken, oda oda kiraya verilen eski bir evde oturuyordum.” (Uzunkaya, 12 İkinciteşrin 1941, 2).

3.1.3. Şahıslar

Bir Dalgınlık, hikâyesinin başkahramanı Ekrem’dir. Hikâyenin anlatıcısı da kendisidir. Lise öğrencisi bir kızı sever fakat bir türlü açılmaz. Çareyi mektup yazmakta bulur. Bir dalgınlık sonucu mektubu sevdiği kız yerine Meliha adında başka bir kızın cebine koyar. Hikâyede karakter tahliline fazla yer verilmez. Sadece Ekrem’in anlatışıyla sevgilisi “güzel vücutlu, sevimli yüzlü bir kızdı” (Uzunkaya, Hakikat) ifadeleriyle anlatılır. Meliha karakterine bakıldığında ise Ekrem’in gözünde “Güzel Bayan, Sevgilim, Benimki” dediği çizginin tamamen dışında ve eleştirel konumdadır. “Nihayet tramvaylardan birinden gayet çirkin, sıska boylu, kocakarı suratlı bir kızcağız indi. Pek şık giyinmişti. Fakat yazıktı o elbiseye. Çünkü ona hiç yaraşmıyordu” (Uzunkaya, Hakikat).

Hortlak, hikâyesinin başkahramanı Latif Bey'dir. Latif bey, vefat eden babasından sonra koca konakta annesi ve yardımcısıyla birlikte kalır. Vefat eden babası kullanılarak dolandırılır. Hikâyede karakter tahliline fazla yer verilmez. Sadece Latif Bey'in anlatışıyla babası "Hacı Süleyman Efendi, namuslu, koyu dindar ve gayet zengin bir ihtiyardı" (Uzunkaya, 1941) ifadelerine yer verilir.

İntikam, hikâyesi üç kahraman üzerine kurgulanmıştır. Feriha şirinliği ve güzelliğiyle herkesi kendine hayran bırakan bir kadındır. İki yıldır elli yaşlarında zengin bir adam olan Nezir Bey'le evlidir. Feriha'nın ne kadar rahat bir hayatı olsa da bu adama hürmetten başka bir şey gösteremez. İçinde ona karşı bir sevgi yoktur. Zaten birkaç ay sonra da gönlünü Mahir'e kaptırır. Mahir, uzun boylu, genç, yakışıklı bir delikanlıdır. Küçük yaşta kimsesiz kaldığı için Nezir Bey tarafından evlat edinilir. Mahir, amcası olarak gördüğü bu adama minnet doludur. Feriha'nın aşkını itiraf etmesiyle her şey altüst olur. Aşkına Mahir'den karşılık bulamayınca iftira atar. Bu uğurda Mahir suçsuz yere ölür. Nezir Bey ise katil olur.

Kibar Hırsız, hikâyesinin başkahramanı Tilki Şevket'tir. Bir palto çaldığı için lisenin son sınıfından atılmıştır. O günden beri hırsızlığı meslek edinmiştir. Mefkûre, Şevket'in evini soymaya gittiği kadındır. Mefkûre'nin dış görünüşü yazar anlatıcı tarafından "30 yaşlarında, güzel yüzlü, narin vücutlu bir kadındı" (Uzunkaya, 1 Mart 1954, 1) şeklinde anlatılır.

Düğün Hediyesi, hikâyesinin başkahramanı Güllü'dür. "Ona pembe yanakları ile adeta bir gülü andırdığı için Güllü derlerdi" (Uzunkaya, 1940). Güllü, on sekiz yaşlarında, masum, gür saçları örgülü bir köylü kızıdır. Yakında Koca Çavuşoğlu Ahmed'le evlenecektir. Ahmed, "köyün en yiğit, en yakışıklı ve namuslu delikanlısı" (Uzunkaya, Hakikat, 1940) şeklinde tasvir edilir. Hikâyenin diğer bir kahramanı ise Dönme Esmagilin Çarpık Veli'dir. Güllü'ye âşıktır. Veli, kavgacı, alkolik, kumarbaz ve kindar bir tiptir. Güllü ve Ahmed'in evliliğine engel olan kişidir.

İçki ve hikâyesinin kahramanları Ayşe ve Ahmed'dir. Kasabaya iki saatlik uzaklıkta bir evleri ve bir de çocukları vardır. Satacakları mahsullerle geçimlerini sağlarlar. Ahmed iyi bir eş iyi bir babayken mahsulün parasını içkiye yatırarak ailesinin yok olmasına sebep olur.

Mektup, hikâyesinin başkahramanı Mustafa'dır. Toy bir delikanlıdır. Yolda görüp beğendiği Nevin'i takip eder. Mustafa, Nevin'i söyle tasvir eder. "O gördüğüm kızların hiçbirine benzemiyordu. Pek güzel değildi; fakat son derece sevimli idi. Gayet sade bir elbise giymişti" (Uzunkaya, 26 İkinciteşrin 1941, 2).

Çavuş Dayı, hikâyesinin başkahramanı Çavuş Dayı'dır. Yetmişli yaşlarında, sol bacağına savaşta kaybetmiş topal bir ihtiyardır. Her gün köyün kahvesinde savaş anılarını anlattığı için köylünün gözünde bir kahramandır.

Baskın, hikâyesinin kahramanları Anne, Neriman ve Tahir'dir. Anne ilk eşini on yıl önce kaybetmiştir. On sekiz yaşlarında Neriman adında bir kızı vardır. Anne kız varlıklı ve mutlu bir hayat sürerler. Anne on yıl sonra kendinden epeyce küçük olan Tahir'le evlenince hayatı altüst olur. Eşi ve kızının ihanetine uğrar.

Dubara, hikâyesinin başkahramanı Hatice Hanım'dır. Güzel, iyi niyetli, saf bir kadındır. Hikâyede Hatice Hanım'ın dış görünüşünden şöyle bahsedilir. "Kendisi pek yaşlı sayılmazdı. Hem güzelliğini de muhafaza ediyordu" (Uzunkaya,1 Ocak 1962,1). Hikâyenin diğer kahramanı Şükrü Akyüz'dür. Hatice Hanım'la yaklaşık on yıldır evlidir. Kereste ticaretiyle uğraşır. İki kahramanda iyi niyetli oldukları için dolandırıcıların kurbanı olurlar.

Keramet, hikâyesinin başkahramanları Anlatıcı ve Nadir'dir. Nadir, Anlatıcıya göre daha zeki ve kurnazdır. Girdikleri bir iddia sonucu köylüyü basit bir tümseğin türbe olduğuna ve kerameti olduğuna inandırırılar. Bunu yapan bütün kurnazlığıyla Nadir'dir ve iddianın kazananı da yine kendisidir.

Büyük Üstad, hikâyesinin başkahramanı Üstad'dır. Hikâyede ismi verilmez. Edebiyatın her sahasında imzası olan bir yazardır. Hikâyede "Üstad, yaşlı olmasına rağmen, daha yıllarca birçok şaheser yaratabilecek kadar dinçti. Ne çare ki, edebiyatı güneş gibi parlatan bu dehanın önünü ansızın kapkara bir cesim bulut kapladı" (Uzunkaya, 1 Şubat 1941, 4) şeklinde anlatılır.

Namus, hikâyesinin başkahramanı Mehmed'dir. Mehmed on dokuz yaşlarında yakışıklı bir köy delikanlısıdır. Anne ve babasını hiç tanımaz. Halası tarafından büyütülmüştür. Arkadaşlarıyla gittiği bir eğlencede annesini bulur ve namus uğruna annesini öldürür. Hikâyenin diğer bir kahramanı Mehmed'in annesi Benli Kız'dır.

Kırkklı yaşlarında, güzel, cilveli bir kadındır. Senelerce hapis yatmıştır. Ölümü ise oğlunun elinden olur.

Dolandırıcılık, hikâyesinin kahramanları polis, dolandırıcılar ve kahve halkıdır. Anlatıcı, kahramanları tasvir edici bir bilgiye yer vermez. Sadece sahte polis yerine giren dolandırıcının pala bıyıklı olduğu bilgisine rastlanır.

Horthlyan Gangster, hikâyesinin kahramanları Mister Hopkins ve Gangster'dir. Mister Hopkins, New York'un tanınmış ve tüccarlarındandır. Zengin olmasıyla başı Gangsterlerle belaya girer. Gangster, keskin bakışlı, iriyarı, genç bir adamdır.

Şans, hikâyesinin kahramanları Neyire Hanım, Arif Keskin, Nail Yetmez ve Mahire Hanım'dır. Neyire Hanım, görmüş geçirmiş, kırklı yaşlarında, eğlenmeyi seven ve kumara düşkün bir kadındır. On beş yaşlarındaki kızıyla birlikte yaşar. Arif Keskin, orta yaşlı, evli bir banka müdürüdür. Kumara ve güzel kadınlara düşkündür. Nail Yetmez, kadınların beğeneceği bir tipte yakışıklı bir delikanlıdır. Eğlenmeye, kumara, paraya ve kadınlara özel bir ilgisi vardır. Mahire Hanım, oldukça güzel, cilveli ve alımlı bir kadındır. Eşi evde olmadığı zamanlarda soluğu eğlencede ve kumarda alır.

İyilik, hikâyenin kahramanları Öğrenci ve Ayşe Hanım'dır. Öğrenci, oda oda kiraya verilen bir evde yaşar. İyi kalpli, yardımsever biridir. Ayşe Hanım, oğlunu iki ay önce kaybetmiş bu dünyada torunundan başka kimsesi olmayan bir kadındır. Maddi sıkıntılar içindedir. Bunun için yan odasında kalan öğrenci ona yardım edecektir fakat kimseden bir iyilik görmediği için bu iyi kalpli öğrenciyi bile yanlış anlar.

3.1.4. Zaman

Şahabeddin Uzunkaya, hikâyelerinde zaman unsuruna pek fazla yer vermez. Genellikle net olmayan zaman dilimlerini kullanır. Hikâye içeriklerinde sıklıkla günlük olay aktarımları olmakla birlikte, uzun bir zaman dilimine yayılan hikâyeler yok denecek kadar azdır.

Bir Dalgınlık, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. Olaylar bir cumartesi günü başlar ve bir cumartesi günü son bulur. Hikâye içeriğinde “cumartesi günü, ertesi sabah, cumartesi günü saat dörtte” gibi ifadeler vardır.

Hortlak, hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken “o gece, mahud gece, bir gün evvel” gibi ifadelerle kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir.

İntikam, hikâyesinde “birkaç aydır, bir gece” gibi kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir. “Feriha, İki yıl önce, elli yaşlarında, zengin bir adamla evlenmişti” (Uzunkaya, 1936, 3) ifadeleriyle ise olay iki yıl içinde yaşanır.

Kibar Hırsız, hikâyesinde “o gün, bir aralık” gibi kesin olmayan zaman ifadeleri vardır. Hikâye yirmi dört saati aşmaz ve kısa zamanlı bir kesiti anlatır.

Düğün Hediyesi, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. Hikâyede kısa bir kesit verilir ve ardından ne kadar zaman geçtiği bilinmemekle birlikte düğün günlerine gelinir: “Nihayet düğün günleri gelip çatmıştı. Düğünün son günü Güllü, yuvadan ilk uçuşa hazırlanan bir yavru bir kuşa benzeyordu. Bir iki saat sonra anacığını terk edecekti” (Uzunkaya, 1940).

İçki ve.. hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir. Olay bir gece yarısı gerçekleşir ve ertesi gün sona erer:

“Ertesi gün bu evden bir katil ve bir de ölü çıkarılıyor; bu mahvolmuş iki hayatın arkasından da bir yavrucak ağlıyor, ağlıyordu...” (Uzunkaya, Hakikat).¹³

Mektup, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. Olaylar iki içinde gerçekleşir ve “o gün, ertesi sabah” gibi kesin olmayan zaman ifadeleri bulunur.

Çavuş Dayı, hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken “İstiklâl savaşı başlayınca Çavuş dayının oğlu ve torunları milli kuvvetlere katılmışlardı” (Uzunkaya, 19 İkciteşrin 1941, 1) ifadelerinden olayın 1919’larda yaşandığı söylenebilir.

¹³ Hakikat, Y. 1, nr. 183.

Baskın, hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken “akşam, bir ay” gibi ifadelerle kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir. Hikâyede olaylar bir ay içinde gerçekleşip sonlanır.

Dubara, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. “Aynı akşam, saat dokuzu geçerken, o gün, öğlenden sonra” gibi kesin olmayan zaman ifadeleri vardır.

Keramet, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. “Yarın, ertesi sabah, gün doğarken” gibi kısa zamanlı net olmayan ifadeler vardır. Hikâyede asıl olay iki gün içinde gerçekleşir ve zaman ilerletilerek birkaç yıl sonrasına gidilir, böylelikle hikâyenin zamanı tamamlanmış olur.

Büyük Üstad, hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir. Hikâye içeri on yıllık bir süreci ele alır.

Namus, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. “Bir gün..” diye başlayan misallerle olaylar anlatılır. Karakterin yaşından hareketle görülür ki olayların içeriği on dokuz yıllık bir süreci kapsar.

Dolandırıcılık, hikâyesinde zamana dair bir kavram geçmez. Hikâyenin içeriğine göre olaylar birkaç saatlik bir zamanı anlatır.

Horthyan Gangster, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. “Ertesi sabah, bugün, bir sabah, bir gece” gibi kesin olmayan zaman ifadeleri vardır. Olaylar arasındaki geçişlerde de net ifadeler kullanılmadığından hikâyenin ne kadar bir süreyi ele aldığını saptamak mümkün değildir.

Şans, hikâyesinde net bir zaman diliminden bahsedilmezken kesin olmayan zaman dilimlerine yer verilir. Hikâyede olaylar akşam başlar ve sabahın üçünde sonlanır.

İyilik, hikâyesinde net bir zaman dilimi yoktur. Hikâyede yaşanma ve anlatma zamanı birbirinden farklıdır.

3.1.5. Mekân

Şahabeddin Uzunkaya, hikâyelerinde mekân tasvirine yer vermez. Olaylar genellikle İstanbul’daki bir evde yaşanır. Hikâyelerin içeriklerine göre kullanılan mekânlar şöyledir:

Bir Dalgınlık, hikâyesinde olayın yaşandığı yer İstanbul'dur. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz fakat olayın yaşandığı semtler kesin bir dille ifade edilir. “Biraz sonra ikimiz de aynı tramvayda Fatihe doğru gidiyorduk... Önümüzdeki cumartesi günü saat dörtte Şişli tramvay durağında beni bekleyiniz” (Uzunkaya, Hakikat).

Hortlak, hikâyesinde olayın yaşandığı dış mekân İstanbul'dur. İç mekân ise konaktır. Hikâyede mekâna dair şu bilgiler yer alır:

“İstanbul'un kenar semtlerinden birinde oturuyorduk. Bir bahçenin ortasında, iki katlı ahşap bir evimiz vardı. Peder efendi ahir ömrünü, içinde doğup büyüdüğü bu eski binada geçirmek istemişti. Kibar bir muhitte apartmanımız durup dururken bize göre pek büyük olan bu konakta oturmamızın sebebi işte bu idi” (Uzunkaya, 1941).

İntikam, hikâyesinde hiçbir mekân tasvirine yer verilmez. Sadece hikâyenin yaşanış eksenine bakıldığında olayın evde geçtiği anlaşılır.

Kibar Hırsız, hikâyesinde olay zengin bir apartman dairesinde yaşanır. Mekânın tasvirine yer verilmez.

Düğün Hediyesi, hikâyesinde hiçbir mekân tasvirine yer verilmez. Sadece hikâyenin yaşanış eksenine bakıldığında olayın köyde geçtiği anlaşılır.

İçki ve hikâyesinde mekân evdir fakat evin tasvirine yer verilmez.

Mektup, hikâyesinde olayın yaşandığı yer İstanbul'dur. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmazken sadece kapalı mekân olarak “Akgüvercin Pastanesi”nin ismi geçer.

Çavuş Dayı, hikâyesinde olayın yaşandığı yer köydür. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz.

Baskın, hikâyesinde olayın yaşandığı dış mekân İstanbul'dur. İç mekân ise evdir. Hikâyede mekân tasviri yoktur.

Dubara, hikâyesinde hiçbir mekân tasvirine yer verilmez. Sadece hikâyenin yaşanış eksenine bakıldığında olayın İstanbul'da geçtiği anlaşılır.

Keramet, hikâyesinde olayın yaşandığı yer köydür. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz. Sadece köy için şu bilgiye yer verilir. “Bu tepenin yamacında, evleri öteye beriye serpilmiş, bir köy vardı” (Uzunkaya, 17 Eylül 1936, 3-4).

Büyük Üstad, hikâyesinde olaylar iki bölümden oluşur. Üstad’ın eşiyle birlikte yaşadığı, yazılar yazdığı yer İstanbul’dur. Eşi öldükten sonra Üstad için ikinci hayat başlar. Burası da hikâyenin ikinci bölümünü oluşturur. Bu bölümdeki mekân ise Karadeniz kıyılarında bir köydür. Üstad burada on yıl kalır.

Namus, hikâyesinde olayın yaşandığı yer köydür. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz.

Dolandırıcılık, hikâyesinde olayın yaşandığı yer bir mahalle kahvesidir. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz.

Horthyan Gangister, hikâyesinde olayın yaşandığı yer New York’un tanınmış ve tüccarlarından Mister Hopkins’in evidir. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz.

Şans, hikâyesinde olayın yaşandığı dış mekân İstanbul’dur. İç mekân ise Neyire Hanım’ın evidir. Hikâyede mekân tasviri yoktur.

İyilik, hikâyesinde olayın yaşandığı yer oda oda kiraya verilen bir evdir. Hikâyede bir mekân tasviri yapılmaz.

3.1.6. Değerlendirme

Bir Dalgınlık adlı hikâye Şahabeddin Uzunkaya’nın 1943 yılında yazdığı “Evlenecek Kız Aranıyor” adlı romanından bir bölümdür. Yazar hikâyede değişiklik yapmadan Ekrem Gülergil karakterini romanın kurgu merkezine koyar. Hikâye, bakıldığında ismiyle uyumlu olarak bir dalgınlık neticesinden şekil alır. Yazar genellikle yanlışlıklar ya da tesadüfler üzerinden kurgusalılık oluşturur. Ekrem Gülergil başından geçen aşk macerasında hüsrana uğrar.

Hortlak hikâyesi 1941’de Hakikat gazetesinde yayınlanır. İçerik olarak ilginç bir dolandırılma macerası işlenir. Hikâyenin başkahramanı olan Latif adlı genç; münevver bir kişiliktir. Türlü hurafelere ve dolandırıcılıklara papuç bırakmayacak gibi görünse de ustaca hazırlanmış bir dalaverecilik onun da tuzağa düşmesine neden olur. Hikâye konu bakımından oldukça ilgi çekicidir. “Fırtınalı bir gece olması,

hırsızların elektrikleri kesmesi, cenazenin mezardan çalınması ve tüm kurgunun bir plan dâhilinde ilerlemesi” hikâyenin gerilimini canlı tutan ve okuyucuda merak uyandıran etkenlerdir. Hikâyenin sonunda yaşanan gece hırsızların göndermiş olduğu mektupla aydınlanır. Yazar mektup tekniği ile her şeyi meydana döker ve hikâyeyi kesin bir sonuca bağlar. Yaşanılan her şey bir dolandırıcılıktan ibarettir.

İntikam adlı hikâye Şahabeddin Uzunkaya’nın gazeteciliğinin başlarında kaleme aldığı bir eserdir. Hakikat ve Akgün gazetelerinde yayınlanır. Hikâyenin içeriği karşılıksız bir aşk ile şekillenir. Feriha yasak bir aşka meyil eder ve istediğini alamayınca iftira ile aşkını kirletir. Mahir hikâyenin en suçsuz karakteridir. Vefalıdır ve ihanet etmez. Onun hikâyedeki sonu ölümle biter. “Paranın saadet getirmeyişi, evliliklerdeki yaş farkı, vefa, iftira, intikam ve yasak aşk” hikâyeden çıkarım yapılabilecek unsurlardır.

Kibar Hırsız hikâyesi Hakikat ve Gündüz gazetelerinde birkaç kez yayınlanır. Hikâye Tilki Şevket adlı hırsızın kurnazca gerçekleştirdiği rahat bir hırsızlık hikâyesidir. Şevket “Yavuz hırsız ev sahibini bastırır”¹⁴ misali işlenen suçları karşılaştırır ve kendini daha üstün görerek, yasak aşk yaşayan Mefkure hanımın evini soyar ve elini kolunu sallayarak çekip gider.

Düğün Hediyesi hikâyesi belalı bir karakter olan Çarpık Veli’nin Güllü’ye yaşattığı kötü bir intikam cinayetini anlatır. Çarpık Veli aşkına karşılık Güllü’den olumlu bir cevap alamayınca Güllü’nün nişanlısı olan Koca Çavuşoğlu Ahmet’i öldürür.

İçki ve.. hikâyesi 1961’de “Bir Ölü Var” başlığı ile içeriğinde değişiklik yapılmadan tekrar yayınlar. Hikâye bir ailenin içki yüzünden yok olmasını anlatır. Anne, baba ve çocuk mutlu bir aileyken babanın aldığı yanlış bir karar olan eğlence ve içki ortamı cinayete sebebiyet verir ve ardında annesiz bir çocuk ile katil bir baba bırakır.

Mektup adlı hikâye Uzunkaya’nın “Evlenecek Kız Aranıyor” romanından bir bölümdür. Nevin karakterinin ismi aynı olmakla birlikte Ekrem Gülergil’in ismi Mustafa Kanmazoğlu’dur. Yazar hikâyede Kanmazoğlu’nun Nevin tarafından

¹⁴ Suç işleyen kişilerden bazıları aşırı şarlatan olurlar. İşledikleri suçtan zarar görüp şikâyet eden kimseleri bile, şarlatanlıkları sayesinde suçlu gibi gösterip susturmaya çalışırlar. Suçlu bile gösterebilirler. (<https://www.atasozlerimiz.com/atasozu/yavuz-hirsiz-ev-sahibini-bastirir/>) [Erişim tarihi: 01.10.2020]

kandırılışını sembolize eder. Hikâye bir mektup ile sonlanır. Nevin yazdığı mektup ile Kanmazoğlu'nun gerçek duygularını anlamış olur.

Çavuş Dayı hikâyesi bir kahramanlığı konu alır. Çavuş Dayı kahraman bir Türk askeridir. 70 yaşını aşkın olmasına rağmen köyü işgale uğrayınca karısı ve torunlarını kabilelerle gönderir ve düşman askerine karşı bir başarı elde eder. Destek kuvvetler yetişince kalbi yaşadığı gurura dayanamaz ve ölür.

Büyük Üstad hikâyesi “Üstadı Azam” başlığıyla ilk olarak Yeşilgireson gazetesinde yayınlanır. Hikâye tıpkı Çavuş Dayı’da olduğu gibi tek bir karakter üzerinden şekillenir. Büyük Üstad, eşinin ölümünden sonra inzivaya çekilir ve yıllarca ondan kimse haber alamaz. Yaşı ilerleyince kendini ölüme bir adım daha yakın hissederek ve son kez eşinin mezarını ziyaret etmek için yollara düşer. Tesadüf eseri kendi ile ilgili bir söyleşiye katılır ve hakkında söylenilenlere dayanamayıp bayılır.

Baskın hikâyesi bir anne ve kızın hayatlarını konu alır. Annenin yeni eşi Tahir, hayatlarını altüst eder.

Namus hikâyesi Mehmed adlı bir gencin namus uğruna annesini öldürüşünü anlatır. Mehmed annesiz ve babasız büyür. Yıllarca annesinden haber alamaz ama onun kötü bir kadın olduğunu bilir. Arkadaşlarıyla gittiği eğlence ortamında annesi ile yüzleşir. Mehmed annesini öldürürken kendi de sarhoşlardan birinin kurşununa denk gelir.

Dubara hikâyesi bir dolandırıcılık olayını ele alır. Hatice ve Şükrü çifti Gönül İşleri Mütchassısı çetesinin oyununa gelerek onlara bir miktar para kaptırır. Hikâye daha önce Yeşilgireson gazetesinde “Bir Taşla İki Kuş” başlığıyla da yayınlanmıştır. Hikâye içinde küçük farklılıklar bulunmaktadır. Talep edilen ücret 80 lira, telefon edilecek numara 13013’dür, suçüstü bastırmak ifadesi ise cürm-ü meşhut olarak verilmiştir. Hikâyenin sonunda ise bazı detaylar vardır:

“Kapıcının dediğine bakılırsa, apartmanın mobilya ile kiraya verilen, ikinci katı on beş gündür boştu. Dalaveracılar mal sahibinden gizli olarak kapıcı ile uyuşup, yalnız bir saatliğine kiralamışlardı. Bay Şükrü, işte bu apartmanın penceresinden karışını bir genç adamla görür görmez, açıkgozlere bir elli papel de o kaptırmıştı. Böylece dolandırıcılar, bir taşla iki kuş vurmuşlardı” (Uzunkaya, 24 Şubat 1940, 3).

Dolandırıcılık hikâyesi tıpkı Dubara gibi iyi kurgulanmış bir dolandırıcılığı anlatır. Sahte polisler ve yalandan kavga çıkaran insanlar kahve halkının cebindekileri gizlice alır.

Şans hikâyesi birbiri ile ahabap olan birkaç kişinin ilişkilerini ve kumar ortamını anlatır. Kumarda şansı döndüğünü ve kazandığını düşünen kişi biranda her şeyini kaybeder.

Keramet hikâyesi insanların kolaylıkla kandırılabilceğini konu alır. Sahte bir türbeye inanan insanların hikâyesidir. Ortaya bir iddia sonucu atılan yalan artık geri dönüşü olmayan bir gerçekliğe dönüşür. Sahte türbenin nam ve kerameti dört bir yana yayılır.

Hortlayan Gangster hikâyesi ilk olarak Yürüyüş mecmuasında “Necmettin Şeref” müstearıyla yayınlanır. Hikâyenin içeriği bir gangsterin yaptığı soygunu anlatır. Soygunda gangster ölür ve ikiz kardeşi onun intikamını almak için geri döner.

İyilik hikâyesi “merhametten (iyilikten) maraz doğar” atasözünün karşılığı gibidir. Bir öğrenci acıdığı komşusuna gurunu incitmeden yardım ister fakat gelişen olaylar neticesinde hırsızlıkla suçlanır. Kendini insanlara güçlkle açıklar ve suçsuzluğu en sonunda ortaya çıkar.

Uzunkaya’nın hikâyelerinin geneline bakıldığında yaşanan olayların mekân ve zaman dâhilinde derinine inmeden genel hatlarıyla ele alınması vardır. Bir gazeteci endişesiyle olayları aktarma üslubu hâkimdir. Yazar hikâyelerinde cinayet, dolandırıcılık, aldatma, yanlış evlilikler, hurafelere inanan köylüler vb. gibi konulara yer verir. Hikâyelerde genel olarak yazar anlatıcı vardır. Kimi zaman kahramanların kısa diyalogları oluşturulurken yerel halkın şivesine yer verilir. Yazar sıklıkla kahramanlarına isim seçerken sembolizasyona yer verir. Hikâyelerin başlığı açık ve nettir. Hikâyeler bir ibret alma sonu ile neticelenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: ŞAHABEDİN UZUNKAYA’NIN ŞAİRLİĞİ

Şahabeddin Uzunkaya’nın şairlik yönü gazeteciliğinin getirdiği etkiyle beraber daha çok eleştirel bir tutum sergiler. Şiirlerini “Çenebaz, Kelkâhya ve Şahabeddin Uzunkaya” olarak üç farklı imzada kaleme alır. 30’a yakın şiiri vardır. Yürüyüş, Demokrasi, Akgün, Servetifünun Uyanış ve Gündüz şiirlerini yayınladığı gazete ve dergilerdir. Şiir kitabı olmamakla birlikte ayrı bir kitapçık olarak çıkardığı Gündüz gazetesinin ekinde basılan “Demokrasi Yolunda” adlı eserinde de şiirleri bulunmaktadır. Buradaki şiirleri daha çok demokrasinin aksadığı yönleri eleştirir niteliktedir. Zaten onun şiirlerinin genel karakteri bu doğrultuda şekil alır. Mizahi eleştiri üslubunda dörtlükler ve serbest şiirler yazar. Şiirlerinin etkisi hoyrat, hırpalayıcı ve korkusuzluk yansıtır. Şiirlerine şekilsel bir resim olarak bakıldığında ise hayatın bir panoramasını yansıttığı görülür. Yani onun şiiri yaşayan bir şiirdir. Dönemini en canlı şekilde şiirine yansıtır. Aşk, kadın, ucuzluk, yaşam pahalılığı, cumhuriyet, demokrasi, hak, adalet, Türk askeri, milli bayramlar, devrimler, iç ve dış siyasette dünyanın durumu işlediği temel konulardır.

4.1. ŞİİRLERİN MUHTEVALARINA GÖRE İNCELENMESİ

4.1.1. Aşk ve Güzelleme Konulu Şiirler

Şahabeddin Uzunkaya’nın ilk şiirlerinden olan “Hayalimdeki Güzel” ve “Günlerim” onun kaleme aldığı bireysel endişelerini ifade eder. Günlerim’i “Şa-Uz” imzasıyla 1936’da Akgün gazetesinde yayımlar. Dörtlüklerden oluşan şiir, şairin zamanı değerlendirmesi gibidir. Ömür her gün birbiri ardınca yeni bir günün peşine düşer. Zaman bir koşuşma içindedir ve asla durmaz, ona kimsenin sözü geçmez. Zamana pranga vurmak imkânsızdır:

“Takarak ömrümü günler peşine,

Koşuşup hep kavuşurlar eşine...

Azıcık dur, diye yalvar, duramaz;

Ona hiç kimse de zincir vuramaz!..” (Uzunkaya,1936, 3).

Sanki her geçen gün bir halkaya benzer. Dün, yeni günün başlamasıyla birlikte halkanın zincirindeki yerini alır. Geçen günün ardından düşünmek beyhudedir. Çare yoktur ki eklenenle eksilen birbirini tamamlayıp uzamasın:

“Günü, ben halkaya teşbih ederim,

Düne; bak zincire eklendi, derim...

Düşünüp, boş yere uğraş, kafa yor

Çare yok, git gide zincir uzuyor...” (Uzunkaya, 1936, 3).

Şairin kalbi sonu olmayan bir heyecan içindedir. Canı daima, zaman zinciri ile bağlıdır. Zincir her geçen gün uzasa da eksilen ömürdendir. Ömür zinciri koparsa yaşam sonlanır:

“Dolarak kalbime sonsuz heyecan;

Sanırım: zincire hep bağlı bu can...

Ki uzundur, diye zinciri, kanarım,

Kopacak oldu mu; eyvah, yanarım!...” (Uzunkaya, 1936, 3).

Şahabeddin Uzunkaya 1941’de Yürüyüş mecmuasında yayınladığı “Hayalimdeki Güzel” şiiriyle muhayyilesindeki güzel sevgiliyi anlatır. Hayal değildir sevgilisi sırrını ve gerçekliğini gönlünden bilir. Tarifi olmayan işve ve cilveye sahip olan sevgilinin eşi benzeri yoktur. Güzelliğiyle gözleri kamaştırır ve her güzelin ışıltısını silip kendinde toplar:

“Karşımdan hemen şeklolarak ırkılıyor bak;

Hülyâ diyemem, sırrını gönlüm biliyor bak!

Târif mi olur işvesi, hiç var mı ki emsal?

Her sevgilinin hüsnünü gözden siliyor bak!” (Uzunkaya, İkinciteşrin 1941, 2).

Venüs gezegeni, dünya ile boy ölçüşecek kadar bir hacimdedir. Şairin tasvir ettiği sevgili de tıpkı Venüs gezegeni gibi bir boy posa sahiptir. Kötülük etme gayesinde olan şuh kadınlar, sevgiliye dış bileyerek hınçlarını gösterir bir vaziyet alır. Sevgili, âşığına her an itaat eder ve ona naz yapmaz. Böyle bir sevgili hiç duyulmuş mudur, akıl yormak gerekir:

“Yok öyle letafet VENÜS’ün boyu bosunda,

Garaz ile her şuh nasıl dış biliyor bak?

Emrimle her an ram oluyor, yapmıyarak naz,

Duydun mu acab böyle güzel, aklını yor bak?” (Uzunkaya, İkinciteşrin 1941, 2).

Şair duyduğu aşkın boşuna olduğunu düşünse de ondan vazgeçmek niyetinde değildir. Onsuzluk, varlığından bir şeyler eksiltir. Düşünceleriyle sevgiliye can vermeye çalışsa da kalbi Allah'tan ona sağlık temenni eder:

“Aşkım bilirim boş yere, lâkin gene caymam!

Onsuz ise mevcudiyetim eksiliyor bak..

Fikrim ile can vermedeyim dilbere amma,

Kalbim gene Hak'tan ona sağlık diliyor bak!..” (Uzunkaya, İkinciteşrin, 1941,2).

4.1.2. Demokrasi, Hak ve Adalet Konulu Şiirler

Şahabeddin Uzunkaya “Hak Yolunda” şiirinde hak ve eşitlikten bahseder. Mühim olan en başta olmak değildir. Önemli olan koltuk sevdasına düşmemek ve asıl yetenek olan hırslı kişilerin ağzına bakıp dolduruşa gelmemektir. Kul kölelik ve dalkavukluk kişiye bir fayda getirmez. Mert ve cömert olanlar konuşmak yerine kendinden verir. Hak bilmeyip tatmin olmayanın da yüreği yanar:

“Evet, marifet:

Oturmakta değil koltukta...

Asıl meziyet ve hak:

Muhterisin ağzına bakmamak!

İş yok kullukta, dalkavuklukta...

Mert olan, cömert olan,

Kendi bağından, dağından, ocağından bağışlasın:

[...]

Bırak yansın yüreği:

doymak bilmiyenin, hak bilmiyenin!” (Uzunkaya, 17 Ocak 1955, 1).

Huzur ve rahat içinde olmak belli bir kesime ait olamaz eşitlik gereklidir. Şaire göre yeri geldiğinde övgüye sahip olanlar gün gelir yergi içine düşer. Korkmak bir fayda getirmez. Vicdanı rahat ve alını temiz olanlar manevi sermayesi ile gayesinden dönmeyip hak ve eşitlik yolundan şaşmaz:

“Batmasın huzur ve rahat,

Müsavat gerek, müsavat!

Biz, biliriz: övmesini de, sövmesini de...

Korkunun faydası var mı ecele?

[...]

Çünkü; vicdanımız pak, alnımız ak,

Gayemiz, manevî sermayemiz:

Müsavat ve hak!..”(Uzunkaya, 17 Ocak 1955, 1).

“Veresiye” şiirinde yine hak eşitlikten söz açılır. Parti reisi, hâkim ya da vali olmadığını dile getiren şair, çok söz söyleyenin hali yaman olur dese de bir haksızlığa şahit olduğunda dayanamaz. Ona göre onun hak ve eşitlikten payına düşen bir nasip yoktur ama nefesi tükenene kadar “hak!” diye bağırmaktan vazgeçmez çünkü demokrasiye bağlılık ve inancı eksiksizdir. Başkası hakkını hemen, peşin olarak alırken o veresiye alarak her zaman bedelini er ya da geç öder:

“Nâsibimiz yok bizim ne müsavat, ne haktan

Nefesimiz tükendi ‘hak!’ diye bağırmaktan...

İnandık, bel bağladık gerçi demokrasiye:

Ele peşin hak düştü, bize de veresiye!...” (Uzunkaya, 18 Temmuz 1960,1).

Tek dörtlükten oluşan “Ön Söz” şiirinde şair, demokrasi yolunu açıkça ortaya koyar. Demokrasi temellerini kendi bağımsızlığından alır. Hiçbir unsura bağlı değildir. Sağ veya sol ayrımına gidip eşitlikçi unsurlarını ortadan kaldırması imkânsızdır. Ne kadar zorlansa da demokrasi yolunda olanların bileğini bükerek var olan değerlerden yoksunlaştırmak güçtür:

“Demokrasi yolumuz

Yok sağımız solumuz

Çok zorladılar amma,

Bükülmedi kolumuz!” (Uzunkaya, 1961, 1).

4.1.3. Milli Hassasiyetleri Konu Alan Şiirler

Şahabeddin Uzunkaya'nın milli hassasiyetleri konu alan "Cumhuriyet, 30 Ağustos, Gönüllü Kahramanlar, Türk Askeri, Utku ve Devrimlerimiz" olmak üzere toplam beş şiiri vardır. Cumhuriyet şiirinde yeni bir yönetim şekline geçiş anlatılır. Şairin Cumhuriyet sevgisi gönlünden gelir. Dökülen kanlar ve vatan için uğrunda verilen şehitler her şeyin diyetini fazlasıyla öder:

"Gönülden severiz Cumhuriyeti,

Dökülen kanlardır onun diyeti...

Odur bize kudret veren, şan saçan

Türk değil, yoluna ölmekten kaçan! "(Uzunkaya, 2 Temmuz 1936, 3).

Sultanlık makamı ortadan kalkınca halkın bahtı açılır ve kederli günler geçmişte kalır. Esir gibi olan halk kendi bağımsızlığına kavuşur ve seçme hakkına sahip olur:

"Esir gibiydik, bak, yüzümüz güldü..

Kederler, acılar düne gömüldü.

Kovulunca Yurttan Sultanla tahtı,

Açılmıştı o an Ulusun bahtı..." (Uzunkaya, 2 Temmuz 1936, 3).

Cumhuriyet, karanlık olan ufukları ışıyla aydınlatır. Ankara ışığın merkezidir. Devlet sağlam temeller üzerine kurulur ve Yüce Şef, onu tunçtan elleriyle korur. Tarihte böyle bir yeniliğe emsal vermek zordur. Türk devleti her alanda büyük bir değişim ve dönüşüme girer.

"Şimdi de olsa ya ufuklar kara?

Aydınlatır hemen onu ANKARA...

Yıkılmaz bu Devlet, sağlam temeli;

Onu kurdu Yüce Şefin tunç eli...

[...]

Tarihe geçmedi böyle bir evrim,

Her alanda bir yen, bir başka devrim.." (Uzunkaya, 2 Temmuz 1936, 3).

"Utku ve Devrimlerimiz" şiirinde kazanılan zaferler ve yapılan yenilik hareketleri anlatılır. Türk milleti içinden Atatürk gibi bir deha çıkarınca, ölü adam

olarak değerdendirilen bir avuç Anadolu Türk'ü teşkilatlanır ve düşmanlarını yıldırmaı başarır:

“Kâinat sarsıldı, düşmanlar yıldı;

Öldü sanılan Türk birden ayıldı...

Bir çift mavi gözden şimşekler çaktı,

O an devrilen bir sürü alçaktı” (Uzunkaya, Birinci Teşrin 1936, 3).

Türkleri sadece savaşçı unvanıyla nitelendirmek yapılan devrimciliğe haksızlık olur. Onların savaşta da çağdaşlaşmada da elde ettiğı başarıları bakıldığında oldukça ilerde olduğu görülür. Harf devrimi, yapılan demir yolları ve açılan fabrikalar kalkınma ve değışime örnektir:

“Türk’e sade: (Harpçi) derlerse, yalan..

Devrimlere bak ta, bizlere inan...

[...]

Arap harfi çoktan düne gömüldü,

Yeni yazıyla, bak, yüzümüz güldü...

[...]

Memleketi ördü hep demir yolu,

Uzandı göklere Türkün tunç kolu...

Yerden biter mi hiç, bu fabrikalar,

Çalışıp yapıldı bu harikalar...” (Uzunkaya, Birinci Teşrin 1936, 3).

“Türk Askeri” şiirinde gurur duyularak anlatılan kahraman bir Mehmetçik ordusu vardır. Vatanına hem silah hem siper olan asker Sakarya ve İnönü gibi birçok zafere erişmiştir. Sancağı altında yaşadığı vatan canının hesabıyla ölçülemeyecek kadar kıymetlidir:

“Bu geçen aslanlar Türkün eridir,

Vatanın hem topu, hem siperidir...

Sor da Sakaryaya ve İnönüne

Nasıl zafer saçmış, gör, her yönüne!” (Uzunkaya, 11 Haziran 1936, 3).

“30 Ağustos” şiirinde Türk askerinin zaferi dünyada eşsiz bir zafer olarak anlatılır. 30 Ağustosun denginde hiçbir zafer yoktur. “Asırlar görmedi böyle bir cengi, / 30 Ağustos bu, var mı hiç dengi?..” (Uzunkaya, 30 Ağustos 1936, 3). Yabancı askerlerin çizimleri vatan toprağına değdiği andan itibaren daima ileri giden Türk askeri istikbalini mucizelere bırakmadan kendi kaderini çizerek düşmanı vatanından kovar.

“Gönüllü Kahramanlar” şiirinde er meydanına savaş için cesurca bir davet vardır. Düşmanı ile savaşan askerin bileği yorulmaz ve kimseye hesap vermez:

“Çalınca kılıcı kelleler uçsun,
Düşman başı kesen bilek yorulmaz.
Savrulan naralar dehşetler saçsın,
Yiğit Türk oğluna hesap sorulmaz!” (Uzunkaya, 1 Temmuz 1946, 5)

4.1.4. Eleştirel Şiirler

“Ucuzluk Duası” şiiri Çenebaz’ın yıl boyunca gördüğü aksaklıkları dile getirmesidir. Çenebaz yeni yıl öncesi meydana çıkar ve herkese yeni yıl hediyelerini dağıtır. “Sözünü dudaktan, gözünü budaktan esirgemeyen” Çenebaz şiirde fakirlikten dem vurur ve “Eskisi pahalıydı, ucuz olsun yeni yıl!” der ve kendince bir ucuzluk duasına çıkar:

Yarın bir gün düşecek yeni yılın tasına,
Hekim deva bulmaz züğürtlük hastasına,
Elbet çıkar Çenebaz Ucuzluk duasına,
Eskisi pahalıydı, ucuz olsun yeni yıl!
Dert dolu bir yıl daha eklendi yaşımıza,
Su katılmasın artık, şu pişmiş aşımıza,
Açılmasın yeniden belâlar başımıza,
Eskisi pahalıydı, ucuz olsun yeni yıl! (Çenebaz, 31 Aralık 1947,2).

“Geçti Bor’un Pazarı” şiirinde şair yine yaşam pahalılığını anlatır. Zengin her gün farklı yiyecekleri yeme imkânı varken beğenmez, fakir ise her gün kuru ekmek yiyerek boş yere ucuzluk bekler durur. Soğuk kış günlerinde bir lokma ekmeğe muhtaçken elde avuçta ne varsa satar ve pahalılık sisi içine düşer. Halkını refaha

kavuşturacak devlet yönetenleri ise henüz acemidir. Yolsuzluk ve vurgunculuk yaşamın içinde kol gezmektedir. Kelkâhya'nın çilesi henüz bitmemiştir ve bu yüzden “Geçti Bor’un pazarı, sür eşeği Niğde’ye!” diyerek dönemin yöneticilerini eleştirir:

“Niceleri çıkarken yolsuzlukta payı,
Sakladı vurguncular yarım arşın basmayı,
Yazık ki düşünmedik böyleleri asmayı
Geçti Bor’un pazarı, sür eşeği Niğde’ye!
Demokratı beğenmez şimdi “müfrid kesilen;
Var mı ki derdimizin devasını hiç bilen?
Ey Kelkâhya dolmadı sanırım gene çilen
Geçti Bor’un pazarı, sür eşeği Niğde’ye!” (Kelkâhya, 3 Mart 1949, 2).

“Şeytan İşi” şiirinde yine bir yaşam dengesizliğinden kaynaklı eleştiri vardır. Dünyanın her yerinde değişmeyen bir hâldir ki savaş zamanlarında kendi gemisini yüzdürüp türlü hile ve yağmalamayla zengin olan çoktur. “Havadan zengin olup, gerçi son harp içinde. Bir olay ki değişmez ne Hint’te, ne Çin’de” (Kelkâhya, 29 Mart 1949, 1). Siyasetin bir görünen bir de görünmeyen yüzü vardır. Şaire göre “Seçmek de, seçilmek de yalnız şeytan işidir.” Seçmen oy vermesine rağmen olmasını istediği iyileştirmeler olmayabilir. Kelkâhya şiirin son iki dördtlüğünde sesini iyice yükseltir ve kendini susturamaz. Ekonomiye ve devlet içindeki aksayan düzeni eleştirir:

“Kiminin konarken başına devlet kuşu,
Kiminin kalmadı cebinde tek kuruşu,
Halk nasıl çıkacak bilmem bu dik yokuşu?
Kapatamıyor kimse bütçedeki gediği!
İş görmek içim lâzım herkese birer dayı,
Yoksa, sükutu hayal dayısızların payı,
Öğrenemiyeceksin ey Kelkâhya susmayı
Şakağına dayansa tabancanın tetiği!...” (Kelkâhya, 29 Mart 1949, 1).

“Eski Hamam Eski Tas” şiirinde Cumhuriyet Halk Partisinin yerine yönetime Demokrat Partisinin geçişi ve düzenin değişmeyişi anlatılır. Eski partinin ardından

kimse yas tutmaz ve kazanan demokratlar olur. Rüşvet ve iltimas yeniliklerle de değişmez. Ucuzluk bekleyen halk, pahalılık daha da artmasın diye uyarı yapar Kelkâhya. Ona göre herkes aynı hamurdandır ve değişen bir şey yoktur. Eski hamam eski tas şeklinde sürüp gitmektedir yaşayış:

“Pahalılık artmasın ayağını tetik bas...

Halkçısı Demokrati hepsi aynı hamurdan,

Benlikleri sarmış ya gurur, ya ihtiras...

Sırf iktidar değişti, değişen başka ne var?

Gene âlem ol âlem, eski hamam eski tas!...” (Kelkâhya, 8 Eylül 1952).

İnsanların hepsi aynı hamurdandır ve dünyada kusursuz kimse yoktur. Kimisi para ve mevkiyi hazmedemeyip türlü yanlışlıklar içine düşer. Memur, milletvekili ve karaborsacı bu yanlışlara düştüğünde olan halka olur. Her yiğidin harcı değildir tavazulu ve itidalli olmak, insanlara tepeden bakmamak. “Ye Kürküm Ye” şiiri de bu tür insanların eleştirilmesine bir örnektir:

“Padişah, Vezir yapmış bir kapı kulunu da:

İlk iş olarak kovmuş, babasını huzurdan!

İçkiye tad verir mi, şişenin şekli hiç?

Ne fayda, kadeh olmuş, ha altın, ha billurdan...

Görmeden geçer seni, mebus seçsen gururdan!

Karaborsacı sanır kendini mumdan doğru:

Şekva eder “nüfuz”dan ve rüşvetçi memurdan!

Kiminde koltuk hırsı, kiminde servet derdi:

Lokma düşmüyor halka çeşit çeşit oburdan!” (Kelkâhya, 30 Eylül 1957).

Eleştirel şiirlerin yönü genellikle siyasilere taraftır. Kadınlar Parti Kursun” şiiri de bunlardan biridir. 1948 ve 1961’de yayınlanır ancak bazı mısralarda dile getirilen siyasetçiler değiştirilir. Nuri Demirağ, Celal Bayar, Hasan Saka, Fuat Köprülü, Hikmet Bayur, Osman Bölükbaşı ve İsmet İnönü şiirde yer alan isimlerdir. Şaire göre erkekler bu siyaset işini pekiyi becerememektedir. Siyasette yerinde saymak yerine yanlış adım atmadan işleri belki de düzeltebilecek olan kadınlara bırakmalıdır:

“Beceremiyor baylar particilik işini,
 Demirağ, Celal Bayar şöyle bir yanda dursun,
 Birkaç aycık her koca sıksın biraz dişini,
 Deniyelim bir kere, kadınlar parti kursun!
 Kepçeyi bırakarak siyasete dalsalar,
 Sayın Hasan Saka’dan iktidarı alsalar,
 Hikmet Bayur, Köprülü buna şaşıp kalsalar,
 Dünyada olmaz olmaz, kadınlar parti kursun!” (Kelkâhya, 31 Mart 1948, 2).

“Post Kapmak” şiirinde rüşvet ve iltimas eleştirisi vardır. Şaire göre siyaset bir köşe kapmaca oyunudur. Siyasilerin güler yüzüne aldanmamak gerekir. Boş vaatlere oy vermek işin sonunda halkı olumsuz etkiler. Halk her zaman tetikte olmalıdır:

“Güler yüze aldanma, ayağına tetik bas!
 Halkçısı, Demokrati, hepsi aynı hamurdan,
 Vaad edip rey almak particilikte esas!
 Züğürtlük işlese de iliğimize kadar,
 Oy vermek bize mahsus, post kapmak onlara has!” (Uzunkaya, 1961, 4).

“Menfaat Dünyası” şiirinde kişisel çıkarlarını her şeyin üzerinde gören kişilerin eleştirisi yapılır. Şair neredeyse her şiirinde hak ve eşitlik dese de bu ona göre çoğu zaman lafta kalır. Sözüünü her daim ulaştırmaya çalışmasına rağmen yaşam terazisinin dengesizliği alıp başını gider. Gerçek dostlar ancak kötü günde belli olur. Tevazulu olmayanlar hep bir başkalık peşindedir. Koltuk sevdasında olanların burnu kaf dağındadır:

“Hak ve müsavat deriz; çok defa lâfta kalır,
 [...]

Tevazu insanlığın en makbul vasfı amma,
 Koltuğa kurulanın burnu hep “Kaf”ta kalır!” (Kelkâhya, 14 Temmuz 1961,

“Koltuk Peşinde” şiirinde şair kendinden misal vererek makam sevdasına düşse sonunda neler olur diye düşünür. Siyasete girip mecliste bir sandalye aldığında bir otorite sahibi olur ama gün gelir onu da sigaya çekecek birileri elbet olur:

“Hak ve müsavat deriz; çok defa lâfta kalır,

[...]

Pek açılma Kelkâhya, işin sonunu düşün,

“Seni sigaya çeker, bir Molla Kasım gelir!” (Kelkâhya, 23 Kasım 1953, 2).

“Ferman Senin” şiirinde Demokrat Parti eleştirisi vardır. Ferman en tepede olanındır. O ne söylerse kabul edilir ve boyun kıldan incedir. Çünkü gün onun günüdür. Fakat yaman gidenin dizginini sıkı tutması gerekir ki düşüşü sert olsun:

Şimdilik ferman senin,

Gün senin, zaman senin...

Boynumuz kıldan ince,

Hak senin, derman senin!

[...]

Yazsınlar methiyeler:

“Fenik”le “Yalman” senin...

[...]

Kâh sağa sür, kâh sola,

At senin, meydan senin...

Dizgini sıkı tut,

Gidişin yaman senin!” (Kelkâhya, 23 Kasım 1953, 2).

“Ey Hasan Saka” şiirinde dönemin başbakanına bir eleştiri vardır. Halk temel ihtiyaçlarını karşılamaktan yoksundur. İşsizlik ve yolsuzluklar herkesin belini bükür. Şair şiirinde Hasan Saka’dan bu dertlere bir deva bulmasını söyler:

Meteliğe kurşun atıp yaşarız,

Kalmadı para pul oy Hasan Saka!

Her gün bin dert ile dolup taşarız,

Halkın çoğu yoksul ey Hasan Saka!

[...]

Ağlamaya bile gözyaşımız yok,

Yok sırtımızda çul oy Hasan Saka!

[...]

Kabul et ucuzluk dileğimizi,

Bekliyor yetim dul ey Hasan Saka!

[...]

Havayla insanın karnı mı doyar?

Bu derde deva bul ey Hasan Saka! (Uzunkaya, 24 Mart 1948, 2).

“Pes Deriz” şiiri seçim zamanı yaşananları ve siyasi partileri değerlendirir. Demokrasinin manası tek olmasına rağmen herkes bu kavramı yıpratarak onu kendi penceresinden yorumlar. Seçim zamanı yaklaştığında halk birçok liderin sözüne kulak verir. Doğru ve yanlış, görünenin tam manasını karşılamadığında palavra, nasihat, doğru söz ve dalkavukluk tırmanışa geçer. Durum böyle olunca göz kapanır ve bilerek lades denir. Doğru söz ayaklar altına alınır:

“Seçim arifesinde, verimiz lâfa kulak,

Sonra gözleri yumup, “bilerek lâdes” deriz!...

[...]

Palavrayı alkışlar, küfürden hoşlanırsınız,

Nasihat eden olsa; hemen “kısa kes” deriz!

[...]

Burusunu öttürür parti esnafı bile,

Söz ayağa düşünce, biz elbette pes deriz!” (Kelkâhya, 11 Şubat 1953, 1).

“Dünya Karıştı” ve “Moskoflar Derde Düştü” şiirleri dünya siyaseti üzerine bir yorumdur. Dünyanın hali karmaşıktır ve milletler pusulasını şaşırmıştır. Olmayacak hayaller ve hırslar Yunanlılara Kıbrıs hayali kurdurmaktadır:

“Karmaşık oldu dünyamızın durumu:

Pusulayı şaşırdı hem Arabı, hem Rumu...

Bir ham hayal peşinde gözleri dönmüş hırsla,

Akıllarını bozmuş Yunanlılar Kıbrısla..." (Kelkâhya, 5 Kasım 1956, 2).

Hak nedir bilmeyen ve "dur!"dan anlamayanlar Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olacaklardır. Bir başkasını yönetimi altında olan bölünmüş milletler, istiklal yolu aramaktadır:

"Ne hak tanıyorlar, ne de anlıyorlar "dur!"dan

Dimyat yolunda belki olacaklar bulgurdan!

Peyk devletler arıyor istiklâlin yolunu

Bırakmıyor lâkin Rus Macarların kolunu..." (Kelkâhya, 5 Kasım 1956, 2).

Dünyanın karmaşık hâli bir türlü düzelmemektedir. Milletler yıllarca sürüp giden savaşların ardından barış hayalleri kurar ancak Moskofların gözü doymak bilmez. Amerikan başkanı Harry S. Truman, Türk ve Yunan'ın yapamadığını yapar:

"Moskofların gözleri, ne verilirse, doymuyor.

Sulh yolunda gidene adımları uymuyor,

[...]

Lâkin Başkan Truman derde düşürdü Rusu

Kuramıyor ne Türkü, ne de Yunan pusı,

Yüreğine inecek Amerikan korkusu,

Hayırlıdır işleri bu sonuca varışı!" (Kelkâhya, 19 Mart 1949, 1).

Şahabeddin Uzunkaya, tüm eleştirel üslubunu ve açıklamasını tek dörtlükten oluşan "İtiraf" ve "Son Söz" şiirlerinde dile getirir. Gün gelir yaptığı iyilikten bile hesap sorulur. Şair kendini susturamaz ve bazen kendini bile uyarır: "İşlesen bile sevap, / Bazan sorarlar hesap, /Söz gümüş, sükût altın: / Unuttun gene Şahap!" (Uzunkaya, 1961,8). Şair bazen akortsuz bir saz gibi eleştirinin derecesini arttırsa da bilir ki tüm bu irdeleyişler gerekçelidir. Tüm bunlardan dostlarının nazına sığınır ve itirafta bulunur:

"Akortsuzdur sazımız,

Şaka bütün yazımız,

İğneleriz dostları

Geçer diye nazımız!..." (Uzunkaya, 1 Ocak 1950,1).

Şahabeddin Uzunkaya'nın "Sihirli Baston" isimli bir adet de manzum hikâyesi bulunmaktadır. Bu şiirde şair Nâzım isimli bir mirasyedinin babasından kalan her şeyi tükettikten sonra babasının bir öğüdünü hatırlar. Babası ona bir baston vermiştir ve zorda kalınca bunu ikiye ayırmasını, içinde altın olduğunu söylemiştir. Nâzım bunu hatırladığında bastonu satmış bulunmaktadır. Koşarak sattığı kişiden yeniden almak ister ama artık çok geçtir. Şair bu şiiri kıssadan hisse amacıyla geleneksel bir şekil ve üslupla yazmıştır. Hecenin 14'lü kalıbıyla yazılan bu şiirde kafiye iki dize arasında sağlanmıştır:

“Babasından Nâzım’a kaldı büyük bir miras

Ne hayırsız evlatmış, bir aycık tutmadı yas!

Başlıyarak kumara, eğlenceye koyuldu

Metresinin uğruna epeyce de soyuldu” (Uzunkaya, 2 Nisan 1962, 4).

Şahabeddin Uzunkaya'nın şiirleri akıcı bir üslup, sade bir dille kaleme alınmıştır. Onun şiirlerinde gazeteciliğinin manzum bir estetiği görülmektedir. Konularını hayatın içinden seçmiştir. Siyasi eleştirileri de şiirlerinde ön plandadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM: ŞAHABEDDİN UZUNKAYA’NIN GAZETE VE DERGİLERDEKİ YAZILARI¹⁵

5.1.1.Gündüz Gazetesi

1947 Yılı

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Açıklama” (Açıklama), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Bitten Sakınınız!” (Bit ve sağlık hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Hem Kel, Hem Fodul!” (Karadeniz Postasında neşredilen “Hacılar Tımarhanede” adlı yazı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Yazıktır!” (Memurlar ihmalkârlıkları hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Canımızın Kıymetini Bilelim!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: İki Ahbap Çavuşlar” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Memur Bayanlara Dair!” (Memurlar hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 1

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Temizlik Gerekir!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Çenebaz, “Ucuzluk Duası” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Allah Yardımcımız Olsun!” (Pahalılık hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 2.

¹⁵ Bazı yazılar Şahabeddin Uzunkaya’nın arşivinden gazete küpürü olarak temin edildiğinden ve bazı gazeteler arşivlerde bulunmadığından küpürlerden elde edilen bilgiler eklenmeye çalışılmıştır.

Kelkâhya, “Asıl Marifet...” (Gazetecilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Bu Davayı Güdeceğiz” (Köy okulları inşaatı ve okuma-yazma öğrenimi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Demokrat Parti Zehirlenmiş Mi?” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “İşin İçinde İş Varmış” (Gazetecilik ve Yeşilgireson matbaası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Seçmek Kolay Değildir” (Giresun’a seçilecek olan milletvekili hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şey” (Gazetecilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Yolumuz Millet Yoludur!” (Halk Partisi ve Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “1948 Yılı'nın Eşiğinde” (1948 yılı öncesi genel değerlendirme), Gündüz, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Harp sonrası oluşan ahlaksız durumlar ve işsizlik), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Gidiş İyi Değil!” (Demokrasi ve siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Çimento Fabrikası Kurulamaz Mı?” (Giresun’daki işsizlik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hükmümüzü İyice Düşündükten Sonra Verelim!” (Demokrasi ve siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İnönü’nün Nutuklarından Sonra” (Siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İşsizlik” (Giresun’daki işsizlik mevzusu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kızıl Tehlike ve Amerikan Yardımı” (Uluslararası siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yanlış ve Ölçsüz İş Yapmayalım” (Trabzon demiryolu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 1

1948 Yılı

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Bir Taşla İki Kuş” (Milletvekili maaşlarına yapılan zam hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 13 (28 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Hakikati Görelim!” (İnsana verilen değer hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Memur Bolluğu” (Memurların sayısı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Sinema İstiyoruz!” (Sinema hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 12 (21 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Vapur ve Tren” (Tren ve vapur seyahatlerinde aksaklıklardan dolayı seyahatin uzaması hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Yaz Mesaisi” (Memurların çalışma saatleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27-1 (1 Ağustos 1948), s. 13.

Kelkâhya, “Acı Bir Hakikat” (Doğru söz hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 23 (7 Nisan 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Adaylığımı Koyacağım” (Giresun milletvekilliği hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 31 (10 Eylül 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Âlem Gene Ol Âlem” (Şahabeddin Uzunkaya’nın İstanbul, Ankara ve Samsun ziyaretleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 19 (10 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Bu Nasıl Maç?” (Futbol maçında çıkan kavga hk.), Gündüz, Gündüz, Y. 1, nr. 12 (21 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Bu Nasıl Vergi Yahu?..” (Lüks vergisi hk.), Gündüz, Y. 2, nr. (24 Aralık 1948b Cuma), s. 1.

Kelkahya, “Bu Nasıl Yardım?” (Amerika’nın Türkiye’ye yapacağı yardım hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 14 (4 Şubat 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Dost Acı Söyler” (Şahabeddin Uzunkaya’nın siyasi görüşü hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 20 (17 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Halimiz Ne Olacak?” (Giresun ekonomisi hk.), Gündüz, Y.1, nr. 30 (3 Eylül 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Hasan Saka Gelirken” (Başbakan Hasan Saka’nın Giresun’a gelişi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 34 (1 Ekim 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Herşeyden Önce Vatan!” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Kadın Memurlara Dair!” (Kadınların iş hayatındaki yeri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27-1 (1 Ağustos 1948), s. 10-11.

Kelkâhya, “Kadınlar Parti Kursun” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Öyle Bir Parti Kuracağım Ki..” (Particilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 24 (14 Nisan 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Sahne ve Bayan” (Kadınların sahnede yer alması hk.), Y. 1, nr. 13 (28 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şey!” (Giresun Valisi Fevzi Gürel’in emekliye ayrılması hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Veremle Savaş” (Verem hastalığı hk. bilgiler), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Yalancılar Çoğaldı” (Gazetelerdeki yalan haberler hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 26 (22 Nisan 1948 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozuluyor” (Ahlak bozukluğu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 24 (14 Nisan 1948 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ankara Haberleri: Ankara’ya Giden Saz Grubumuzun Büyük Başarısı” (Giresun halkevi saz grubu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 17 (25 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ankara Haberleri” (General Sadık Aldoğan’ın dokunulmazlığı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 16 (18 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Anketimizin Neticesi ve Hakikat” (Giresun’a seçilecek milletvekili için yapılan anket hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Basın Yayın ve Genel Müdürlüğüne Açık Dilekçe” (Şahabeddin Uzunkaya’nın sarı basın kartı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Baskın” (Hikâye), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Hasan Saka’ya Açık Mektup: Belki İyi Bir İktisat Profesörü Olabilirsiniz; Fakat Demokrasi Dersinde Orta Notlu Bir Talebe Bile Değilsiniz” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 1, nr. 36 (22 Ekim 1948 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P. den İstifa Ederken” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P’den istifası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 35 (9 Ekim 1948 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokraside Söz Hürriyeti” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P. İl Kongresi’nde idare kurulu seçiminden önce yaptığı konuşma hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27 (29 Nisan 1948 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Hasan Saka” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 21 (24 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Harp Tehlikesi” (Savaş ihtimalleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 21 (24 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hesap Vermek Saati Çaldı” (Tekel Genel Müdürlüğü yolsuzluk davası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 19 (10 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hey Demokrat Parti Hey!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 20 (17 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İlimize Atanan Samsun Valisi Yakında Geliyor” (Giresun’a vali olarak atanan Orhan Güvenç hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İskelemiz” (Giresun iskelesinin genişletilmesi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 14 (4 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Komünizmle Savaş” (Komünizm hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik Köşe Kapmaca Oyunu Değildir” (Demokrat Parti ve Cumhuriyet Halk Partisi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Yangınların Sebebi Ne?” (Yangınlar hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 23 (7 Nisan 1948 Çarşamba), s. 1.

1949 Yılı

Çenebaz, “1949 Yılıının Eşiğinde” (Yeni yıl temennileri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 45 (1949), s. 1.

Çenebaz, “Sözün Kısası: Kimin İçin Çalışıyorlar” (Hayır cemiyetleri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 67 (2 Ağustos 1949 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “...” (Uçak ve Otomobil kazaları hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 80 (18 Kasım 1949 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Aradaki Fark Nedir?” (Partilerin il kongreleri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 46 (14 Ocak 1949), s. 2.

Kelkâhya, “Başka Çare Yok” (İşsizlik hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 87 (26 Kasım 1949 Cumartesi), s.1-2.

Kelkâhya, “Bu Ne Perhiz, Bu Ne Lahana Turşusu” (Gündüz gazetesinin tarafsızlığı hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 78 (16 Kasım 1949 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Demokrasi Nedir?” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 77 (15 Kasım 1949), s. 2.

Kelkâhya, “Doğru Söze Can Kurban” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 100 (14 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Etme Bulma Dünyası” (Suriye’de kurulan darbe hükümetleri hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 106 (21 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Gevezelik” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 95 (7 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Giresun Türküsü” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 101 (15 Aralık 1949 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Hep Alafranga Olduk” (Alafrangalaşmak hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 79 (17 Kasım 1949 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Hep O Dert” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 89 (29 Kasım 1949 Salı), s. 1-2.

Kelkâhya, “Hey Gidi Dünya Hey!” (Millet Partisi’nin kuruluşu hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 110 (26 Aralık 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “İster İnan İster İnanma” (Şahabeddin Uzunkaya’nın başbakana yazacağı açık mektup hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 99 (13 Aralık 1949 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Kâtip Türküsü” (Fındık Koperatifleri müdürü hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 85 (24 Kasım 1949 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Kızmaca Yok” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 82 (21 Kasım 1949 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Pek Akıl Kârı Değil” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 93 (5 Aralık 1949 Pazartesi), s. 1-2.

Kelkâhya, “Rezaletin Daniskası” (Japon kabinesinin düşmesi hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 45 (1949), s. 2.

Kelkâhya, “Tahsildarlardan Şikâyet” (Tahsildarların yanlışlıkları hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 81 (19 Kasım 1949 Cumartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Umum Müdüre Benzemiş” (Fındık Kooperatifleri müdürü hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 84 (23 Kasım 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozucu Neşriyat” (Romanlar hk.), Gündüz, Y. 2, nr. (15 Mart 1949 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakana Açık Mektup” (Başbakan Şemsettin Günaltay’a Giresun hk. Açık Mektup), Gündüz, Y. 3, nr. 100 (14 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P Hala Rehavet İçinde” (Parti nizamnameleri hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 78 (16 Kasım 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Erkekleşen Kadınlar” (Kadınların çalışması hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 55 (29 Mart 1949 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Sineması Süslendi” (Giresun ve İnci sinemaları hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 47 (21 Ocak 1949), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Niçin Milletvekili Olmak İstiyorlar” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 101 (15 Aralık 1949 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Oyumuza Sahip Çıkmayı Öğrenmeliyiz” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 108 (23 Aralık 1949 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Siyasi Durum” (Uluslararası siyaset hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 52 (8 Mart 1949 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Uçakların Gelişi” (Teyyaredüzüne Türk Hava Kurumu uçaklarının gelişi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 79 (17 Kasım 1949 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üç Yaşına Basarken” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 77 (15 Kasım 1949), s. 1.

1950 Yılı

Kelkâhya, “Ağzına Gözüne Bulaştırıyorlar” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 152 (15 Şubat 1950 Çarşamba), s. 1-2.

Kelkâhya, “Görünüşe Aldanma” (Demokrat Parti’nin Ege’de zayıflaması hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 156 (21 Şubat 1950 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Güler Yüz” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 158 (23 Şubat 1950 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Kısa Laf” (C.H.P kongresi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 150 (13 Şubat 1950 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Yılbaşı Sohbeti” (Yeni yıl hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 116 (1 Ocak 1950), s. 3.

Kelkâhya, Şahabeddin, “Böyle Alışverişe Can Kurban” (Yeşilgireson’da çıkan bir haber hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 118 (5 Ocak 1950 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İtiraf” (Şiir), Gündüz, Y. 3, nr. 116 (1 Ocak 1950), s. 1.

1952 Yılı

Kelkâhya, “Belediye Başkanı Kim Olacak?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 135 (22 Aralık 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Bir Yarenlik” (Siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 1 (14 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Demokrasi Komedyası” (Demokrat parti hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 52 (15 Eylül 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Eski Hamam Eski Tas” (Şiir), Gündüz, Y. 5, nr. 46 (8 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Halkın Herşeyi Bilmesi Gerekirse” (Doğan Köymen’in Giresun gazetesinde çıkan bir makalesi hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 58 (22 Eylül 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Yeni Bir Dünya Harbi Kopacak Mı?” (Harp ve silahlanma yarışı hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 46 (8 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2.

Ş. U, “Hür Kalem: Matbuat ve Söz Hürriyeti” (Basın özgürlüğü hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 5 (18 Temmuz 1952 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Şehir Plânı Tatbik Edilemez!” (Giresun Gazi caddesine yapılacak yeni binalar hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 142 (31 Aralık 1952 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Menderes Bir Düşün Hele” (Adnan Menderes hükümeti ve İsmet İnönü hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 10 (24 Temmuz 1952 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: D. P. Ocak Başkanı Bile Valiye ve Ziraat Bankası Md. Ne Baskı Yapmaya Yelteniyor” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 89 (28 Ekim 1952 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Küçük Politikacılar” (Particilik hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 96 (5 Kasım 1952 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İbret Sahnesi” (İsmet İnönü ve Adnan Menderes’in meclisteki münakaşaları hk.), Gündüz, Y. 6, nr. (5 Aralık 1952 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Komünistlerden Sakıyalım” (Türkiye’de komünizmin yayılımı hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 131 (16 Aralık 1952 Salı), s.1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus Pazarı” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 5, nr. 64 (29 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 65 (30 Eylül 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 66 (1 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 67 (2 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 5, nr. 68 (3 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 69 (4 Ekim 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 70 (6 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 71 (7 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 72 (8 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 73 (9 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 5, nr. 74 (10 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 76 (13 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 77 (14 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 78 (15 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 80 (17 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 83 (21 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 84 (22 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 85 (23 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y.

5, nr. 86 (24 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 87 (25 Ekim 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 88 (26 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 89 (28 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 90 (29 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 92 (31 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 94 (3 Kasım 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 95 (4 Kasım 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 96 (5 Kasım 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 97 (6 Kasım 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 99 (8 Kasım 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 100 (10 Kasım 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 101 (11 Kasım 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 102 (12 Kasım 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 103 (13 Kasım 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 104 (14 Kasım 1952 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 105 (15 Kasım 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 124 (8 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 125 (9 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 126 (10 Aralık 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 127 (11 Aralık 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 128 (12 Aralık 1952 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 129 (13 Aralık 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 130 (15 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 131 (16 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 134 (20 Aralık 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 135 (22 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 140 (29 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 141 (30 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 142 (31 Aralık 1952 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Beyrut Şehri Nasıl Eğleniyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 5 (18 Temmuz 1952 Cuma), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Beyrut’a Doğru” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 3 (16 Temmuz 1952 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Beyrut’ta Falcı Bir Ermeni Şair” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 4 (17 Temmuz 1952 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Beyrut’ta Siyasi Münakaşalar” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 6 (19 Temmuz 1952 Cumartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Halep de Burda Arşın da Burda!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 1 (14 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Şam Barlarında Türk Kızları” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 2 (15 Temmuz 1952 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Yurda Dönüş” (Gezi Yazısı),
Gündüz, Y. 5, nr.7 (21 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yola Kavuşan Köyler” (Köy yolları hk.), Gündüz, Y. 5, nr.
15 (30 Temmuz 1952 Çarşamba), s. 1.

1953 Yılı

Kelkâhya, “Belediyede Laf Yarışı” (Belediyelerin faaliyetleri hk.), Gündüz, Y. 6, nr.
284 (18 Haziran 1953 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Gerilik Mi?” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 159 (20
Ocak 1953 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Ferman Senin” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953 Pazartesi),
s. 2.

Kelkâhya, “Koltuk Kavgasının Sonu Acaba Nereye Varacak?” (Belediye seçimleri
hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 410 (17 Kasım 1953 Salı), s. 1.

Kelkahya, “Koltuk Peşinde” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953 Pazartesi),
s. 2.

Kelkâhya, “Olur Şey Değil” (Gazetelerin Giresun hk. haberleri), Gündüz, Y. 6, nr.
250 (7 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1.

Kelkahya, “Pes Deriz!” (Şiir), Gündüz, Y. 6, nr. 178 (11 Şubat 1953 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Şabanlık Bu Kadar Olur!” (Şahabeddin Uzunkaya’nın gazeteciliği hk.),
Gündüz, Y. 6, nr. 255 (13 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Kelkâhya, “Şikâyetlerin Sebebi Ne?” (Demokrat Parti ve Karadeniz Gazetesi hk.),
Gündüz, Y. 6, nr. 306 (14 Temmuz 1953 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Aşk Çılgınlıkları” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 301
(8 Temmuz 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6., nr. 302 (9 Temmuz 1953
Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 303 (10 Temmuz 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 304
(11 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 305 (13 Temmuz 1953
Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 306 (14 Temmuz 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 307 (15
Temmuz 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 309 (17 Temmuz 1953 Cuma), s. 2.

/ Y. 6, nr. 310 (18 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 311 (20 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 312 (21 Temmuz 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 315 (24 Temmuz 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 316 (25 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 317 (27 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 322 (3 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 323 (4 Ağustos 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 326 (7 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 327 (8 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 328 (10 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 332 (14 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 333 (15 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 334 (17 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 335 (18 Ağustos 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 339 (26 Ağustos 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 340 (27 Ağustos 1953 Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 341 (28 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 342 (29 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 343 (31 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 344 (1 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 345 (2 Eylül 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6, nr. 346 (3 Eylül 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 347 (4 Eylül 1953 Cuma), s. 1-2. / Y. 6, nr. 348 (5 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 349 (7 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 350 (8 Eylül 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 351 (9 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 352 (10 Eylül 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 353 (11 Eylül 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 354 (12 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 355 (14 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 356 (15 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 359 (18 Eylül 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 361 (21 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 362 (22 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 363 (23 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 364 (24 Eylül 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 365 (25 Eylül 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 366 (26 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 367 (28 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 368 (29 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 369 (30 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 370 (1 Ekim 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 371 (2 Ekim 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 372 (3 Ekim 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 373 (5 Ekim 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 374 (6 Ekim 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 375 (7 Ekim 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 376 (8 Ekim 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 377 (9 Ekim 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 378 (10 Ekim 1953 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Atatürk’ün Yolundayız!” (Atatürk hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 305 (13 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Atina’da Bir Gün” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 381 (14 Ekim 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediye Reisliği Meselesi” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 205 (16 Mart 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediye ve Hamamsız Şehir” (Giresun’daki hamamlar hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 334 (17 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediyedeki Huzursuzluk” (Belediye işleyişi hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 311 (20 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Seyahat Hatırası ve Netice: Van Kıyısında” (Anı), Gündüz, Y. 6, nr. 160 (21 Ocak 1953 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrat Partide Temizlik” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 177 (10 Şubat 1953 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Eiffel Kulesinde” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 399 (4 Kasım 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Evlenecek Kız Aranıyor” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 253 (11 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1-2./ Y. 6, nr. 254 (12 Mayıs 1953 Salı), s. 1-2. / Y. 6, nr. 256 (14 Mayıs 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 257 (15 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 258 (16 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 259 (18 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 260 (19 Mayıs 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 261 (20 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6, nr. 262 (21 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 263 (22 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 264 (23 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 1-2. / Y. 6, nr. 265 (25 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 267 (27 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6, nr. 268 (28 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 269 (29 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 270 (30 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 271 (1 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 272 (2 Haziran 1953 Salı), s. 1-2. / Y. 6, nr. 273 (3 Haziran 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 274 (4 Haziran 1953

Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 275 (5 Haziran 1953 Cuma), s. 1. / Y. 6, nr. 276 (6 Haziran 1953 Cumartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 277 (8 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 278 (9 Haziran 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 279 (10 Haziran 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 280 (11 Haziran 1953 Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 281 (12 Haziran 1953 Cuma), s. 1-2. / Y. 6, nr. 282 (16 Haziran 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 283 (17 Haziran 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 284 (18 Haziran 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 285 (19 Haziran 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 286 (20 Haziran 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 287 (22 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Folies - Bergere” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 391 (26 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Belediye Azalarına Açık Mektup” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 7, nr. 437 (18 Aralık 1953 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevlerinin Kapısına Kilit Vurulmamalıydı” (Halkevleri hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 194 (3 Mart 1953 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Gündüz Yedi Yaşında” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 400 (5 Kasım 1953 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Marsilya Caddelerinde” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 383 (16 Ekim 1953 Cuma), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Marsilya Yolu” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 379 (12 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mehtap Altında” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 380 (13 Ekim 1953 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Menderes Kabinede Tadilat Yapmakla Memleket İçin Hayırlı Bir Yol Tuttu” (Kabinedeki değişiklikler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 229 (13 Nisan 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus Pazarı” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 143 (1 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 144 (2 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 145 (3 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 146 (5 Ocak 1953

Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 147 (6 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 148 (7 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 149 (8 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 150 (9 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 151 (10 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 152 (12 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 153 (13 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 154 (14 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 155 (15 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 156 (16 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 157 (17 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 158 (19 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 159 (20 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 160 (21 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 161 (22 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 162 (23 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 163 (24 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 164 (26 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 165 (27 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 166 (28 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 167 (29 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 168 (30 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 170 (2 Şubat 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 171 (3 Şubat 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 173 (5 Şubat 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 176 (9 Şubat 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 177 (10 Şubat 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 178 (11 Şubat 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 179 (12 Şubat 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 180 (13 Şubat 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 199 (9 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 200 (10 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 201 (11 Mart 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 202 (12 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 203 (13 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 204 (14 Mart 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 205 (16 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 206 (17 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 207 (18 Mart 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 208 (19 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 209 (20 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 210 (21 Mart 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 211 (23 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 212 (24 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 214 (26 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 215 (27 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 216 (28 Mart 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 217 (30 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 218 (31 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 219 (1 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 220 (2 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 221 (3 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 223 (6 Nisan 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 224 (7 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 225 (8

Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 227 (10 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 228 (11 Nisan 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 230 (14 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 231 (15 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 232 (16 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 234 (18 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 215 (20 Nisan 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 216 (21 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 217 (22 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 238 (23 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 239 (24 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 240 (25 Nisan 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 241 (27 Nisan Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 242 (28 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 243 (29 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 244 (30 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 245 (1 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 246 (2 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 247 (4 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Napoli’den Geçerken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 382 (15 Ekim 1953 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ne Umduk Ne Bulduk” (Geçim sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 247 (4 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris Nasıl Eğleniyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 388 (22 Ekim 1953 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris’in Sinemaları” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 392 (27 Ekim 1953 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris’te Başıma Gelenler!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 385 (19 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ş. Karahisar Yolunda” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 314 (23 Temmuz 1953 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ş. Karahisar’da İki Gün” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 315 (24 Temmuz 1953 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şehir Meclisi Toptan İstifa Etmelidir!” (Giresun belediye reisliği hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 372 (3 Ekim 1953 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Verem Hastahanesi” (Röportaj), Gündüz, Y. 6, nr. 215 (20 Nisan 1953 Pazartesi), s. 1.

1954 Yılı

Kelkâhya, “Demokrasi Komedyası” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 449 (1 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Dizgini Sıkı Tut” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Eski Hamam Eski Tas” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Gazete Halkın Gözü Kulağı Dilidir” (Gazeteciler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Hangi Parti Kazanacak?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 488 (16 Şubat 1954 Salı), s. 2.

Kelkâhya, “Hey Kahbe Dünya” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Kimi Seçelim?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 1-2.

Kelkâhya, “Yoklama Kurullarına Düşen Vazife” (Şahabeddin Uzunkaya’nın milletvekili adaylığı hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “1954 Yılına Başlarken” (Dünya siyaseti hk. değerlendirme), Gündüz, Y. 7, nr. 449 (1 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Ahlak hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 508 (11 Mart 1954 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bay Adnan Menderes İktidardan Düşmelidir!” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Ne Haldir Ey Demokratlar?” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 483 (10 Şubat 1954 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P.’ne Niçin Döndüm” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P.’ne katılması hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 478 (4 Şubat 1954 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Celal Bayar” (Celal Bayar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 681 (8 Ekim 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “D.P. Davayı Kaybetti!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 481 (8 Şubat 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Hak ve Müsavat Rejimidir” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 628 (3 Ağustos 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Yolu” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 590 (19 Haziran 1954 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrat Parti Demek Menderes Demektir!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 463 (18 Ocak 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Adnan Menderes Halk Seni İmtihana Çekcek” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz Sekiz Yaşına Girdi” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 705 (5 Kasım 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halk Partisinde Yeni Bir Zihniyet Hâkimdir” (C.H.P. hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 505 (8 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Araba Saltanı” (Siyasilere tahsis edilen arabalar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 520 (25 Mart 1954 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: İbret Alınacak Bir Manzara” (Partilerini değiştirenler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 455 (8 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Gündüz, Y. 7, nr. 498 (1 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebus Sayısını Azaltmalıyız” (Milletvekilleri hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 524 (31 Mart 1954 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebuslarımız” (Giresun mebusları hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 470 (26 Ocak 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebusluk İsteyenler” (Partilerin mebus adayları hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 488 (16 Şubat 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Netice” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 553 (4 Mayıs 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Niçin Mebusluk İstiyorlar?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 529 (6 Nisan 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Söz Milletindir!” (Millet hâkimiyeti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Susturun Bu Reisleri” (Belediyeler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 467 (22 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Hüseyin Rahmi Gürpınar Neler Anlatmıştı?” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 503 (5 Mart 1954 Cuma), s. 1 / Y. 7, nr. 504 (6 Mart 1954 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Valimiz Niçin Değiştirildi?” (Vali Nihat Danışman hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 473 (29 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

1955 Yılı

Kelkâhya, “Hak Yolunda” (Şiir), Gündüz, Y. 8, nr. 767 (17 Ocak 1955 Pazartesi), s. 1.

Ş.U. “Giresun Trabzon Neden Susuyor” (Fındık ticareti hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 911 (7 Temmuz 1955 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “1955 Yılına Başlarken” (Yeni yıl temennisi ve siyasi değerlendirme), Gündüz, Y. 8, nr. 754 (1 Ocak 1955 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Açıklama” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P’den istifası hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 799 (23 Şubat 1955 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İyisini ve Layık Olanı Seçelim” (Şehir meclisi hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 956 (1 Eylül 1955 Perşembe), s. 1.

1956 Yılı

Kelkâhya, “Cümlemizin Derdi” (Fındık hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1315 (5 Kasım 1956 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Dünya Karıştı” (Şiir), Gündüz, Y. 10, nr. 1315 (5 Kasım 1956 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “İç Bâde Güzel Sev” (Kelkâhya ile Meraklı’nın konuşmaları), Gündüz, Y. 9, nr. 1059 (2 Ocak 1956), s. 2.

Kelkâhya, “Veresiye?” (Şiir), Gündüz, Y. 9, nr. 1156 (24 Nisan 1956 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “1956 Yılı'nın Eşiğinde” (Değerlendirme), Gündüz, Y. 9, nr. 1059 (2 Ocak 1956), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İfrat ve Tefrit” (Basın ve yayıncılık kanunu hk.), Gündüz, Y. 9, nr. 1167 (8 Mayıs 1956 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Vebal” (Şiir), Gündüz, Y. 9, nr. 1157 (26 Nisan 1956 Perşembe), s. 1.

1957 Yılı

Kelkâhya, “Milletin İsteddiği Olacak” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1580 (20 Eylül 1957 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Ne Allah Taksimi Ne Kul Taksimi” (Haksızlık hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1450 (11 Nisan 1957 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Ye Kürküm Ye” (Şiir), Gündüz, Y. 10, nr. 1587 (30 Eylül 197 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “27Ekim Seçimlerinin Bize Verdiği Dersler” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1617 (4 Kasım 1957 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik Nedir Bilmiyoruz!” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1590 (2 Ekim 1957 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçime Katılacak Partilerin Yoklama Heyeti Azalarına Açık Mektup” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 10, nr. 1582 (23 Eylül 1957 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şans” (Hikâye), Gündüz, Y. 10, nr. 1447 (8 Nisan 1957 Pazartesi), s. 1-2. / Y. 10, nr. 1448 (9 Nisan 1957 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yolculuk Değil Kabir Azabı” (İç hatlar yolculuğunda çıkan sorunlar hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1532 (24 Temmuz 1957 Çarşamba), s. 1.

1958 Yılı

Kelkâhya, “Battı Balık Yan Gider!” (Fındık fiyatları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1882 (19 Eylül 1958), s. 1.

Kelkâhya, “Belediye Reisi Olursam!..” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1836 (25 Temmuz 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Bir Taşla İki Kuş” (Yere tükürenler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1730 (15 Mart 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Bu Derdi Halletmeliyiz!” (Toplumsal ahlak hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1804 (16 Haziran 1958 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Buna Kalleslik Derler” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1839 (30 Temmuz 1958 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Canımız Allah’a Emanet!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1818 (5 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Oyunu Bu” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1908 (20 Ekim 1958 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Yolu” (C.H.P. kongresi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1894 (3 Ekim 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Dua Edeceğiz” (Fındık mahsulü hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1785 (23 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Dünya Varmış ya da Yokmuş” (Alkol tüketimi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1791 (30 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Etliye Sütliye Karışmamak Gerek” (Kelkâhya hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1763 (28 Nisan 1958 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Gel de Kızma” (Kelkâhya diyalogları), Gündüz, Y. 12, nr. 1960 (19 Aralık 1958 Cuma), s. 1.

Kelkahya, “Halimize Allah Acısın!” (Siyasetçiler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1877 (13 Eylül 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Halka da Sıra Gelir İnşallah!” (Yakacak ihtiyacı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1859 (22 Ağustos 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Haram Para” (Karaborsacılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1814 (27 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Hasta Olmak Ayıp Değildir!” (Verem hastalığı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1913 (25 Ekim 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Her İşe Parti Karıştırılmaz!” (Siyaset ve eğitim hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1797 (6 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Her Koyun Kendi Bacağından Asılır” (Ramazan hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1735 (21 Mart 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “İnsan Şaşıyor” (Pahalılık hk.), Gündüz, Y. 12, nr. 1955 (13 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Kime Yalvarıyorum!” (Eğitim masrafları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1903 (14 Ekim 1958 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Meşin Topun Ardında” (Futbol ve gençler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1773 (9 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Ne Allah Taksimi Ne Kul Taksimi” (Dünya siyaseti hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1754 (14 Nisan 1958), s. 1.

Kelkâhya, “Ne Bitmez İnşaat Bu?” (Giresun’daki hamam inşaatı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1864 (29 Ağustos 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Para Beraber Gitmez” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1780 (17 Mayıs 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Pişmiş Aşa Su Katmak” (Giresun limanının konumu hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1749 (8 Nisan 1958 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Rüzgâra Göre Yelken” (Siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1743 (31 Mart 1958 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Salla Başını Al Maaşını” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1723 (7 Mart 1958 Cuma), s.2.

Kelkâhya, “Sevap Değil Günah” (Dolandırıcılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1830 (19 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Ucuzlayan Şeyler” (Belediye seçimleri hk.), Gündüz, Y. 12, nr. 1948 (5 Aralık 198 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Ufak Paradan Daha Çok” (Kuruş sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1887 (25 Eylül 1958 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Ümit Dünyası” (Beklemek hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1824 (12 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Yer Yerinden Oynuyor” (Liman inşaatı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1848 (9 Ağustos 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (İyilik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1808 (20 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Ş. U. “Hür Kalem: Adam Kayırmak” (Ayrımcılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1729 (14 Mart 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Masalı” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1900 (10 Ekim 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fiskobirlik’i Islah Gerek” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1895 (4 Ekim 1958 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkçılar Demokrat Demokratçılar Halkçı Oldu!” (Siyaset hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1889 (27 Eylül 1958 Cumartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “İyilik” (Hikâye), Gündüz, Y. 11, nr. 1869 (4 Eylül 1958 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Gündüz, Y. 11, nr. 1845 (6 Ağustos 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 11, nr. 1846 (7 Ağustos 1958 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 11, nr. 1920 (3 Kasım 1958 Pazartesi), s. 2. / Y. 11, nr. 1921 (4 Kasım 1958 Salı), s. 2. / Y. 12, nr. 1922 (5 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1923 (6 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1924 (7 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1925 (8 Kasım 1958 Cumartesi), s.1. / Y. 12, nr. 1927 (11 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1928 (12 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1929 (13 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1930 (14 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1931 (15 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1932 (17 Kasım 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1933 (18 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1934 (19 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1935 (20 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1936 (21 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1937 (22 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1938 (24 Kasım 1958 Pazartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 1939 (25 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1940 (26 Kasım 1958 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1941 (27 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1942 (28 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1943 (29 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1944 (1 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1945 (2 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1946 (3 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1947 (4 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1949 (6 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1950 (7 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1952 (10 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1953 (11 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1955 (13 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1957 (16 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1958 (17 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1960 (19 Aralık 1958

Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1961 (20 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1962 (22 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1963 (23 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1964 (24 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1965 (25 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1967 (27 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1968 (29 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1969 (30 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1970 (31 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Temizlik Şarttır!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1767 (2 Mayıs 1958 Cuma), s. 2.

1959 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 12, nr. 1971 (1 Ocak 1959 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1972 (2 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1976 (7 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1977 (8 Ocak 1959 Perşembe), s. 2. / Y. 12, nr. 1978 (9 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1982 (14 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1984 (16 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1959 (21 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1990 (23 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1996 (30 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2000 (4 Şubat 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2001 (5 Şubat 1959 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 2002 (6 Şubat 1959 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 2004 (9 Şubat 1959 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 2037 (18 Mart 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2039 (20 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2043 (25 Mart 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2045 (27 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2094 (27 Mayıs 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2096 (29 Mayıs 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2100 (3 Haziran 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2102 (5 Haziran 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2106 (10 Haziran 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2108 (12 Haziran 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2111 (16 Haziran 1959 Salı), s. 2. / Y. 12, nr. 2196 (28 Eylül 1959 Pazartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 2200 (2 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2204 (7 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2206 (9 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2210 (14 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2212 (16 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2213 (17 Ekim 1959 Cumartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 2216 (21 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2218 (23 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y.

12, nr. 2222 (28 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2224 (30 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2228 (4 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2230 (6 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2234 (11 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2236 (13 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2240 (18 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2242 (20 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2246 (25 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2248 (27 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2252 (2 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2254 (4 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2257 (9 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2259 (11 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2263 (16 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2265 (18 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2269 (23 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2271 (25 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2275 (30 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2.

1960 Yılı

Kelkâhya, “Derdin Büyüğü” (Giresun’daki su sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2534 (4 Kasım 1960 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Haram Para” (Yassıada duruşmaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2568 (14 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Suç Ortakları” (Yassıada duruşmaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2566 (12 Aralık 1960 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Diktatör Taslağı Menderes” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2426 (1 Temmuz 1960 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fiskobirlik İçin Hesap Vermek Saati Çaldı” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2410 (13 Haziran 1960 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Adam Kayırma İleti” (Ayrımcılık hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2423 (28 Haziran 1960 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 13, nr. 2277 (1 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2281 (6 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2283 (8 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2287 (13 Ocak 1960

Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2289 (15 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2293 (20 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2295 (22 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2299 (27 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2301 (29 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2305 (3 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2307 (5 Şubat 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2311 (10 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2313 (12 Şubat 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2317 (17 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2323 (24 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2329 (2 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2335 (9 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2341 (16 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2347 (23 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2352 (1 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2358 (8 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2363 (14 Nisan 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 13, nr. 2370 (22 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2376 (29 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2382 (6 Mayıs 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2566 (12 Aralık 1960 Pazartesi), s. 3-4. / Y. 13, nr. 2567 (13 Aralık 1960 Salı), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2568 (14 Aralık 1960 Çarşamba), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2569 (15 Aralık 1960 Perşembe), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2570 (16 Aralık 1960 Cuma), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2572 (19 Aralık 1960 Pazartesi), s. 3. / Y. 14, nr. 2573 (20 Aralık 1960 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2574 (21 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2575 (22 Aralık 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2576 (23 Aralık 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2577 (24 Aralık 1960 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2578 (26 Aralık 1960 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2579 (27 Aralık 1960 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2580 (28 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2581 (29 Aralık 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2582 (30 Aralık 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2583 (31 Aralık 1960 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Veresiye” (Şiir), Gündüz, Y. 13, nr. 2440 (18 Temmuz 1960 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Yıla Girerken” (Yeni yıl öncesi değerlendirme), Gündüz, Y. 14, nr. 2583 (31 Aralık 1960 Cumartesi), s. 1.

1961 Yılı

Kelkâhya, “Hodri Meydan” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2765 (21 Ağustos 1961 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (Şiir), Gündüz, Y. 14, nr. 2741 (14 Temmuz 1961 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Tutulmayan Vaatler” (Seçim vaatleri hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2797 (25 Aralık 1961 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Yağma Hasan’ın Böğreği” (Şiir), Gündüz, Y. 14, nr. 2753 (3 Ağustos 1961 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Adaylar Seçilirken” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2777 (15 Eylül 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Ölü Var” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2797 (25 Aralık 1961 Pazartesi), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Zabıta Hikâyesi: Hortlayan Gangster” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2798 (27 Aralık 1961 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.K.M.P. Büyük Kongresi” (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2771 (1 Eylül 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Canımız Allah’a Emanet!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2773 (5 Eylül 1961 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karar Günü” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2794 (13 Ekim 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebusluk İsteyenler” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2762 (16 Ağustos 1961 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paylaşılmayan Miras” (Yeni Türkiye Partisi ve Adalet Partisi hk.), Gündüz, Y. 2772, nr. 4 Eylül 1961 Pazartesi (4 Eylül 1961 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Resmi Araba Saltanatı Devrimle Bağdaşamaz!” (Makam araçları hk), Gündüz, Y. 14, nr. 2596 (16 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçmek Hakkı” (Seçme ve seçilme hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2767 (24 Ağustos 1961 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 14, nr. 2584 (2 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2585 (3 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2586 (4 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2587 (5 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2588 (6 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2589 (7 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2590 (9 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2591 (10 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2593 (12 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2594 (13 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2595 (14 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2596 (16 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2597 (17 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2598 (18 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2599 (19 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2600 (20 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2601 (21 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2602 (23 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2603 (24 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2604 (25 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2605 (26 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2606 (27 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2607 (28 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2608 (30 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2609 (31 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2610 (1 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2611 (2 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2612 (3 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2613 (4 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2614 (6 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2615 (7 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2616 (8 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2617 (9 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2618 (10 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2619 (11 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2620 (13 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2621 (14 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2622 (15 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2623 (16 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2624 (17 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2625 (18 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2625 (20 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2626 (21 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2627 (22 Şubat 1961

Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2628 (23 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2629 (24 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2630 (25 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2631 (27 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2632 (28 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2633 (1 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2634 (2 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2635 (3 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2636 (4 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2637 (6 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2638 (7 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2639 (8 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2640 (9 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2641 (10 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2642 (11 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2643 (13 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2644 (14 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2646 (16 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2647 (17 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2648 (21 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2649 (22 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2650 (23 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2651 (24 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2652 (25 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2653 (27 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2654 (28 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2655 (29 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2656 (30 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2657 (31 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2658 (1 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2659 (3 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2660 (4 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2661 (5 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2662 (6 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2663 (7 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2665 (10 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2666 (11 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2667 (12 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2668 (13 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2669 (14 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2670 (15 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2671 (17 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2672 (19 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2673 (20 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2674 (21 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2675 (22 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2676 (24 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2677 (25 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2678 (26 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2679 (27 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2680 (28 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2681 (29 Nisan

1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2682 (1 Mayıs 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2683 (2 Mayıs 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2684 (3 Mayıs 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2685 (4 Mayıs 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2686 (5 Mayıs 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2687 (6 Mayıs 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2688 (8 Mayıs 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2690 (10 Mayıs 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2691 (11 Mayıs 1961 Perşembe), s. 4. / Y. 14, nr. 2692 (12 Mayıs 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2693 (13 Mayıs 1961 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Söz Milletindir!” (Seçme ve seçilme hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2759 (11 Ağustos 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Zihniyet Değişmelidir!” (Devlet içindeki düzen bozukluğu hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2765 (21 Ağustos 1961 Pazartesi), s. 1.

1962 Yılı

Kelkâhya, “Bu Derdi Halletmek Gerek” (Toplumsal ahlakı bozan haller hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2891 (23 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Dünya Varmış ya da Yokmuş” (Alkol tüketimi hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2871 (30 Mart 1962 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Meşin Topun Ardında” (Gençlerin futbol merakı hkç), Gündüz, Y. 15, nr. 2884 (14 Nisan 1962 Cumartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Temizlik Şarttır!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2885 (16 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Basın Kongresi Neden Baltalandı?” (Basın kongresi hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 3068 (20 Kasım 1962 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dubara” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2799 (1 Ocak 1962 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sihirli Baston” (Şiir), Gündüz, Y. 15, nr. 2873 (2 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

1963 Yılı

Bu yıla ait yazısı yoktur.

1964 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Böyle Belediye Reisliği Olmaz” (Gündüz gazetesi ve belediye hk.), Gündüz, Y. 17, nr. 3532 (29 Mayıs 1964 Cuma), s. 1. / Y. 17, nr. 3533 (30 Mayıs 1964 Cumartesi), s. 2.

1965 Yılı

Kelkâhya, “Post Kapmak” (Şiir), Gündüz, Y. 18, nr. 3914 (26 Ağustos 1965 Perşembe), s. 4.

Kelkâhya, “Veresiye” (Şiir), Gündüz, Y. 18, nr. 3917 (30 Ağustos 1965 Pazartesi), s. 4.

1971 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 1: Akdeniz Vapuru Bizi İspanya’ya Götürüyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5782 (27 Eylül 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 3: Monte-Kristo Adası” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5784 (29 Eylül 1971 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 4: Barselona’da Teleferik Hattı Kalebayırını Hatırlattı” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5785 (30 Eylül 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 5 Kanlı Meydan: Boğa Güreşi Nasıl Yapılıyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5786 (1 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 6: Avrupa’da Büyük Şehirler Niçin Tenha Görünüyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5788 (4 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 9: Paris’te Turistler Renkli Geceler Yaşıyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5791 (7 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 11: Hyde Park’ta Sonsuz Bir Hürriyet Havası Var” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5794 (11 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 12: Amsterdam’da Açık Saçık Kitap ve Resim Satışı Serbest” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5795 (12 Ekim 1971 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 13: Hollanda’daki Oyuncak Şehirde Neler Yok Ki” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5796 (13 Ekim 1971 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 14: Denizi Boşaltıyorlar!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5797 (14 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 15: Kopenhag’ta Bizim Turisler Önce Seks Fuarını Aradılar” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5798 (15 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 20: Demir Perde’yi Aşarken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5804 (22 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 21: Beyaz Geceler Yaşıyan Leningard” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5806 (25 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 22: Rusya’da İnturist’in Gezi Programı Dışına Çıkmak Yok” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5807 (26 Ekim 1971 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 24: Moskova’daki Sanayi Sergisini Gezerken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5809 (28 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 26: Lenin Camdan Bir Tabut İçinde Yatıyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5812 (1 Kasım 1971 Pazartesi), s. 1.

1980 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Bir Adım ve Bir Açıklama” (Gündüz Gazetesi ve Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 33, nr. 9361 (28 Temmuz 1980 Pazartesi), s. 1.

1985 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz Gazetesi 40. Yılın Eşiğinde” (Gündüz gazetesi hk.) Gündüz, Y. 40 nr. 10301 (5 Kasım 1985), s. 1.

1989 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz 44 Yaşında – Ben 53 Yıllık Gazeteciyim” (Şahabeddin Uzunkaya’nın gazeteciliği ve Gündüz Gazetesi hk.), Gündüz, Y. 44, nr. 11995 (6 Kasım 1989 Pazartesi), s. 1 / 4.

1997 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Gazetemiz Elli Yaşında” (Gündüz Gazetesi ve Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, nr. 13987, (5 Kasım 1997 Çarşamba), s. 1.

5.1.2. Vatan Gazetesi

1941 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Şüphe mi Ediyor? – Antika – Bazı Sütçülerin Hüneri – Diyor ki – Yün Kaçakçıları” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 182 (21 Şubat 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yağlı İş – Çöpün Tarifi – Kadınları Çenesi – Karışık” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 184 (23 Şubat 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Foya – Kum İhtikârı – Sebebi Ne? – Nasıl Konuşmuş? – Daha mı Zor?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 185 (24 Şubat 1941 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Kadın Tahsildarlar – Duçe’nin Nutku” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 186 (25 Şubat 1941 Salı), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yüksek Görünmek – Kürsüsüz Profesörler – Kaşarlanmış – Yanmak Tehlikesi” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 187 (26 Şubat 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Dert Dağıtan Doktor – Kıyamet Alameti – Yolsuzluk – Pamuk İpliği İşleri – Adı Üstünde” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 188 (27 Şubat 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Niçin Masal Bilmiyorlar? – Doğru mu Yanlış mı? - Vazgeçsinler” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 189 (28 Şubat 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yoksa – Boşuna Çene Yormak? – Meğer – Bu Ne Dikkatsizlik?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 190 (1 Mart 1941 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Lüküs Hayat – Yerli Çivi – Nerede? – Olur Amma!..” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 191 (2 Mart 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Açık Mektup – Arslan Sütünü Tavsiye – Kâşif Muharrir” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 192 (3 Mart 1941 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Fatura – Alın Damgası – Mesut Japonlar” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 193 (4 Mart 1941 Salı), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Mazeret – Basit İstatistik – Kadın Ticareti – Kime İnanalım?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 194 (5 Mart 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Kürkçü Çarşısı – Hayvanları Koruma Cemiyetine İş – Fenni Şekilde Ölüm – Nizameddin’den Örnek Alsın” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 195 (6 Mart 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Dövüşmek – Şehir Orkestrası –Halı Günü – Eğer Takımı Hırsız” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 196 (7 Mart 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Daha Çok Gülüyorlarmış – Lüks Kaşar – Azaltacak Yerde – Kahveye Dair” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 197 (8 Mart 1941 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Biz Buna Şaşıyoruz – Deri İhracı – Bir Tuhaf Vaka” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 198 (9 Mart 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Çarpılmak Tehlikesi – Zehirlenmek – Kitapsız Profesör – Çorap Örmek!..” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 199 (10 Mart 1941 Pazartesi), s. 2.

5.1.3. En Son Havadis Gazetesi

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Gururlansa Hakkıdır – Hayvan Kardeşlerimiz – Üç Başlı Yılan” (Köşe Yazısı), En Son Havadis.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sınırlarımız Sağlamdır – Haliç Harbiye – Yarı Yarıya Su – Kadın Şapkaları” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 1, 24 Nisan Perşembe.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Fetva Mı Bekleniyor? – Besle Kargayı Oysun Gözünü! – Kısa Etekliler” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sudan Para Kazanmak – Zehire Çevirecektir – İşte Bu Olmadı! – Oğlunu Yaralıyan Baba” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Kadınlar Vazife Başına! – Üstadıasgar” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biraz Dikkat! – Sivrisinek Vapurları – Plâjlara Dair” (Köşe Yazısı), En Son Havadis.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Dilenen Çocuklar – Yeni Şiirler” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (9 Mayıs Cuma).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Randıman – Muhtekir Eczacı – Hava Aldılar” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2, (1 Mayıs Cuma).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Irak Harbi – Ceza Tarifesi” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (Mayıs Pazartesi).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Nutuk Yağmuru – Açık Yazı” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (2 Mayıs Cuma 1941).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Milli Piyango – İnsafsızlık – Güzellik Müesseseleri” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (8 Mayıs 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Otobüsle Yolculuk – Havlayan Köpek” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (4 Mayıs Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Yazı Yazmak ve Söz Söylemek” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, (25 Mayıs Perşembe), s. 2.

5.1.4. Demokrasi Gazetesi

1949 Yılı

Kelkâhya, “Allah İftiradan Saklasın” (Demokrasi ve Samsun gazeteleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 9 (11 Mart 1949 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Bozuk Olmayan Ne Var?” (Kelkâhya ile Meraklı’nın konuşmaları), Demokrasi, Y. 1, nr. 12 (14 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Geçti Bor’un Pazarı” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 2(3 Mart 1949 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (Kelkahya ve Meraklı’nın menfaat hakkındaki diyalogları), Demokrasi, Y. 1, nr. 7 (9 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Moskoflar Derde Düştü” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 17 (19 Mart 1949 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Ne Sen Sor, Ne Ben Söyleyeyim!” (Gazetelerdeki evlenme ilanları hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 24 (28 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şeyler!.” (Samsun gazetesi yazarlarından İrfan Yankutan hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 20 (23 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Şeytan İşi” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 25 (29 Mart 1949 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Adımız Yolumuzdur!.” (Demokrasi gazetesinin yayıncılık ilkeleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (2 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozucu Neşriyat” (Romanlar hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 6 (10 Mart 1949 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Savaşlardan kaynaklı oluşan ahlak buhranı hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 2 (3 Mart 1949 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Beyaz Kadın Ticareti Kalmış Sayılır Mı?” (Ahlak buhranı hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 4 (7 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Canlı Kuklalar” (Samsun ve Demokrasi gazeteleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 18 (21 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi ve Memur” (Memurların halka davranışları hk.), Demokrasi, Y. 1, nr.7 (9 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Erkekleşen Kadınlar!.” (Kadınların çalışması hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 6 (8 Mart 1949 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sihirli Baston” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 23 (26 Mart 1949 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Siyasi Durum” (Dünya siyaseti hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 3 (4 Mart 1949 Cuma), s. 1.

1950 Yılı

Karikatür, “Şahabeddin Uzunkaya” (Şahabeddin Uzunkaya’nın karikatüristik çizimi), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 8.

Kelkâhya, “Gelen Ağam, Giden Paşam” (Cumhuriyet Halk Partisi ve Demokrat Parti hk.), Demokrasi, (Haziran 1950), s. 6.

Kelkâhya, “Hey Kahpe Dünya” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (Mart 1950), s. 5.

Kelkâhya, “Öptükleri Eli Isıranlar” (İsmet İnönü’nün iktidardan düşüşü hk.), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 7-8.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Demokrasi (Haziran 1950), s. 10-11.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Günlerinde: Üstad Hüseyin Rahmi Gürpınar Ne Anlatmıştı?” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (Mart 1950), s. 9-11.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Halid Ziya Uşaklıgil Bana Dedi Ki” (Halit Ziya Uşaklıgil hk.), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 8-10.

5.1.5. Giresun Gazetesi¹⁶

1958 Yılı

İmzasız, “Seyid Vakkas” (Romanın tefrikaya başlanmadan önceki tanıtımı), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Dayın Dümende Mi?” (Siyaset ve iş bulma hk.), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hak ve Demokrasi Yolundayız!” (Giresun Gazetesinin yayıncılık ilkeleri hk.), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Tarihi Büyük Roman 1: Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 2.

1959 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Tarihi Büyük Roman 1: Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Giresun, Y. 1, nr. 44 (2 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 45 (9 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 46 (16 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 47 (23 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 48 (30 Ocak 1959 Cuma), s. 4. / Giresun, Y. 1, nr. 49 (6 Şubat 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 50 (20 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 51 (27 Mart 1959 Cuma), s. 4.

¹⁶ Şahabeddin Uzunkaya'nın 28 Şubat 1958'de çıkarmaya başladığı haftalık gazetedir.

5.1.6. Yeşilgireson Gazetesi

1936 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 12, nr. 453 (12 Eylül 1936), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dolandırıcılık” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 12, nr. 455 (26 Eylül 1936 Cumartesi), s. 3.

1938 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstadı Âzam” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 542 (2 Temmuz 1938), s. 2.

1939 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Gireson mu? Giresun mu?” (Giresun hk.), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 569 (21 İkinci kânun 1939 Cumartesi), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevi Geceleri ve Temsil” (Giresun halkevi hk.), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 570 (28 İkincikanun 1939), s. 2.

1940 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevi ve Gençlik” (Giresun halkevi ve dergisi hk.), Yeşilgireson, Y. 16, nr. 647 (10 Ağustos 1940), s. 1.

Ş. Uzunkaya, “Bir Taşla İki Kuş!..” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 16, nr. 622 (24 Şubat 1940), s. 3.

1941 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Aza Kanaat Etmeyen – İçinden Çıkılmaz - Çekememek” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 691 (5 Temmuz 1941), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya “Dürbünün Tersile: İskele Değil İskelet – Yenilir Yutulur Olmak” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 692 (12 Temmuz 1941), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya “Dürbünün Tersile: Bunu Herkes Okumasın – Yeni Şiir Denemesi” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 693 (19 Temmuz 1941), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Kerameti Ne? – Bir Tane Daha – Ne Bahtiyarlık - Nasıl Çıkacaklar?” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 694 (24 Temmuz 1941), s. 2.

1942 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Şeker Satışına Dair” (Şeker satışı hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 717 (31 İkinci Kânun 1942 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yarım Kalan Hastane Binası” (Giresun’a yapılacak hastane hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 719 (14 Şubat 1942), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Çocuk Esirgeme Kurumunun Çalışmaları” (Çocuk esirgeme kuruma hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 720 (21 Şubat 1942), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yapılan Alivreler Münasebetiyle” (Fındık hk.), Yeşilgireson, Y. 18, nr. 739 (18 Temmuz 1942), s. 1.

1946 Yılı

Çenebaz, “Kısaca: Bir Varmış Bir Yokmuş” (Kundura fiyatları hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 945 (7 Ağustos 1946), s. 1.

Çenebaz, “Kısaca: Rey ve Oy” (Rey ve oy kelimeleri hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 943 (17 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Artık Pahalılığa Alışmalıyız” (Yaşam pahalılığı hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 952 (30 Kasım 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Boğazlar Bizim Candamarımız” (Boğazlar meselesi hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 943 (17 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dünya Sulhu Bekliyor!” (Dünya barışı hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 945 (7 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hayırlı Günlere Doğru” (Seçimler sonrası oluşan düzen hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 942 (10 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kadın Memurlar Hakkında” (Kadın memurlar hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 944 (24 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Milletvekili Seçimleri Yaklaşırken” (Seçimler hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 936 (29 Haziran 1946), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Moskova Radyosunun Hezeyanları” (Moskava radyolarının Türkler hk. konuşması), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 935 (22 Haziran 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçim’den Sonra” (Seçimler hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 940 (27 Temmuz 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Bir Matbuat Kanunu Lazımdır” (Matbuat hürriyeti hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 941 (3 Ağustos 1946), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yolsuzluklar ve Bakımsızlıklar” (Yolsuzluk hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 958 (7 Aralık 1946), s. 3.

1947 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Cinayetler ve Zararları” (Ahlak buhranı hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 973 (22 Mart 1947), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Vapur Postaları Niçin Aksıyor?” (Karadeniz vapur seferlerindeki aksaklıklar hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 974 (29 Mart 1947), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bize Göre Spor” (Futbol ve spor branşları hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 975 (5 Nisan 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İşsizlik” (Gündüz’den), Yeşilgireson, Y. 23, nr. 1010 (13 Aralık 1947), s. 3.

1948 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik, Köşe Kapmaca Oyunu Değildir” (Particilik hk.), Yeşilgireson, Y. 23, nr. 1016 (17 Ocak 1948), s. 3.

5.1.7. Yeşilgiresun Gazetesi

1989 Yılı

İmzasız, “Şahabettin Uzunkaya’nın Özgeçmişi” (Özgeçmiş), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4887 (3 Ocak 1989 Salı), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4312 (14 Şubat 1989 Salı), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Yeşilgiresun, S. 4606, Y. 14, nr. 4606 (21 Haziran 1989 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4887 (3 Ocak 1989 Salı), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şahabettin Uzunkaya’nın Bir Açıklaması” (Şahabettin Uzunkaya’nın babasının hazırladığı gemi maketi hk.), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4606 (21 Haziran 1989 Çarşamba), s. 1.

5.1.8. Akgün Gazetesi

1936 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Yazı Hakkında” (Yeşilgiresun gazetesindeki bir yazı hk.), Akgün, Y. 1, nr. 10 (İkinci Kânun 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Türk Askeri” (Şiir), Akgün, Y. 1, nr. 40 (11 Haziran 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Cumhuriyet” (Şiir), Akgün, Y. 1, nr. 43 (2 Temmuz 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabettin, “30 Ağustos” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 51 (30 Ağustos 1936 Pazar), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Keramet” (Hikâye), Akgün, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936 Perşembe), s. 3-4.

Şa-Uz, “Günlerim” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “İntikam” (Hikâye), Akgün, Y. 2, nr. 54 (24 Eylül 1936 Perşembe), s. 3.

Ş. Uzunkaya, “Utku ve Devrimlerimiz” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 55 (Birinci Teşrin 1936 Perşembe), s. 3.

5.1.9. Çenebaz Gazetesi

1946 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “İktidar Dizgini Nuri Demirağ’a Veriseydi” (Çenebaz’ın muhalif olması hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 1 (11 Aralık 1946), s. 1/3.

1947 Yılı

Çenebaz, “İnşallah” (Giresun sineması hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 30 (2 Temmuz 1947 Çarşamba) s. 3.

Kelkâhya, “Etyemezler Partisi” (Amerika’da kurulan Etyemezler Partisi hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 36 (13 Ağustos 1947), s. 3.

Kelkâhya, “Nasıl Çatayım” (Karagöz ve Hacivat’ın vapur bileti üzerine diyalogları), Çenebaz, Y. 1, nr. 13 (5 Mart 1947 Çarşamba), s. 3.

Ş. U. “Refik Halit Dedi Ki” (Mülakat), Çenebaz, Y. 1, nr. 11 (19 Şubat 1947 Çarşamba), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dananın Kuyruğu Kopabilir” (Moskova’daki dışişleri konferansı hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 13 (5 Mart 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gönül İstiyor Ki...” (Dönemin siyasete hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 11 (19 Şubat 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yahudilerin Zoru Ne?” (Filistin hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 36 (13 Ağustos 1947), s. 1/3.

1950 Yılı

Çenebaz, “Yılbaşı hediyeleri” (Çenebaz’ın siyasetçilere dağıttığı hediyeler), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 4.

Karikatür, “Başmuharririmiz Şahabeddin Uzunkaya” (Şahabeddin Uzunkaya’nın karikatüristik çizimi), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 1.

Kelkahya, “Yılbaşı Sohbeti” (Çenebaz’ın yılbaşı hediyeleri hk.), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “İtiraf” (Şiir), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 1.

5.1.10. Ulus Gazetesi

1944 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Hüseyin Rahmi Gürpınar’la Bir Konuşma” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Ulus (11 Mart 1944 Cumartesi), s. 2.

5.1.11. İstiklâl Gazetesi

Şahabeddin Uzunkaya, “Keramet” (Hikâye), İstiklal.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Dövüşmek!.. – Şikâyet Edebilir Mi?”, İstiklal.

1941 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Üstad” (Hikâye), İstiklal (1 Şubat 1941), s. 4.

1942 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Hüseyin Rahmi Pek Haklı Olarak Soruyor” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 46 (10 Mayıs 1942), s. 1-3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bilmediğini Kimler İtiraf Eder? – Asrî Çop Çatanlar – Necip Fazıl ve Yarış Atı – Sinema Baskınları Bir Şiir İlham Etti: Bir Perdelik Facia” (Köşe yazısı), İstiklâl, Y. 1, nr. 46 (10 Mayıs 1942), s.

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Tiyatro Anketimiz: Halid Ziya Uşaklıgil Konuşuyor” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 51 (15 Mayıs 1942), s. 1-3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Milli Tiyatro İşİ Büyük Bir Davadır – Refik Halid Karay’ın Cevabı” (Tiyatro Anketi), İstiklal, Y. 1, nr. 38, s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Tiyatro Anketimiz 3: Her Şeyden Önce Garp Dünyası Çapında Bir Anlayış Lazım – Necip Fazıl Kısakürek Cevap Veriyor” (Tiyatro Anketi), İstiklal, Y. 1, nr. 39, (3 Mayıs 1942), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Tiyatro Anketimiz: Bugün Peyami Safa Konuşuyor!”
(Tiyatro Anketi), İstiklal, Y. 1, nr. 40 (4 Mayıs 1942).

5.1.12. Hakikat Gazetesi

Ş. U., “Hırsız” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 153.

Ş. U. “Bir Dalgınlık” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 166.

Ş. U. “Hortlak” (Hikâye), Hakikat (1941), Y. 1, nr. 171.

Ş. Uzunkaya, “Düğün Hediyesi” (Hikâye), Hakikat (1940), Y. 1, nr. 175.

Ş. Uzunkaya, “İçki Ve..” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 183.

Ş. U. “İntikam” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 196.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Düşmek – Eski Harblerde – Kulaklarınızı
Tıkayınız” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biz Türküz! – Boşuna Merak... -
Zincirleme İhtikâr – Etme Bulma Dünyası! – Ucuz Muydu Ki!” (Köşe Yazısı),
Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Ciğer ve Beyne Dair – Çarpılmaktan
Korkmuyor Mu? – Kılıbık Bir Koca Aranıyor?” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Canı Dayak İstiyor! – Görünmez
Bilinmez Kaza? –Traş!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tramvayda – Kadın Düşmanlığı” (Köşe
Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Akşamcıların Gözü Aydın – Bilen İdam
Olunur! – Rapor – Kumar – Namuslu İnsanlar” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Zaten Malûmdur! – Daha İyi Değil Mi? –
Kitapçılar Da İhtikâr Yapıyor! – Bomba İle Oynanmaz - Dar” (Köşe Yazısı),
Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Neler Söylüyorlar? – Halteden Biri Varsa – Lüks Derdi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Birkaç Gün Değil – Binayı Çöktürmesin! – Ağızlarda Tad Bırakmadı Ki – Avlanır Da... - Sonunu Hayretsiz! – Diyeceği Geliyor” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Hem Suçlu Hem Güçlü! – Davulun Sesi Uzaktan Hoş Gelir - Kaymak” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Talih Düğmesi – Yeni Gazete – Kahveci Güzeli” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biraz Dikkat! – Kâfi Değildir! - Yürütmüşler” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Nasıl Yazmalı İmiş?! – Münasebetli Mi? Münasebetsiz Mi? – Nane Yemek!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Maskeleri Takınız! – İtalyanların Plânı – Şikâyet Meselesi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: İtalyanların Bir Muvaffakiyeti – Tersine Dönmüş – Ne Dersiniz – İtizar – Sebebi Ne İmiş?” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dedi Ki – Sırta Kadem Bastı! – Kaçırarak! – Faydası Zararlıdır! – Çöp Fırını – Korkmadan Çekinmeden!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Açık İtiraf! – Kimbilir? – Lâfla Peynir Gemisi Yürümez! – Bayan Şapkaları” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Hayvanlar Da Bu Gruptan... - Ne Oldu? – Yutan Olmaz! – Dünya Tersine Dönüyor!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Palavra ve Tarih – Mirasyedi Kediler – Acaba? – Uzatmaz Kısaltır!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: General Kadın – Kapalı Tramvay Durakları – Yeni Adam’a Dair – İğnesiz Arılar – Gizli İkramiye” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Çivi Muhtekiri – Körler Orkestrası – Çocuk Düşürenler” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tuhaf Değil Mi? – Bir Hiyle – Kaptansız Gemi – Gene Tramvay! – Torpil – Yanıyor!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: İhtikâra Dair – Tehlikeli Oyun – Namuslu İnsan – Rüşvet ” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tünelden Yürüyerek Geçiş - Para İle Pulla Değil!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Ayakkabı Vergisi ve Bobstiller – Gazete Sayfaları – Deniz Tavuğu – Öpüşme Sahneleri” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Refik Halid İki leşti – Cennetkuşu – Bayan Boyan – Akbaba’cıların Gazatesi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Daha Çürükmüş! – Kökleri Kurusun – Ben Deli Miyim? – Sonu ve Mabadi!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bazı Muharrirlerimize Yılbaşı Hediyesi – Nasıl Yazmalı? – Diktatör Menedilmiş – Yıldız Aranıyor! – R. Halid II” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sahife Kavgası – İnsanların Yüzüne Tüküren Hayvan – Ah Bu Tramvaylar! – Eşeğe Medhiye – Futbola Dair” (Köşe Yazısı), Hakikat.

5.1.13. Cumhuriyet Gazetesi

1948 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Hilmi Uran’ın Dün Yaptığı Konuşma” (C.H.P başkan vekili Hilmi Uran’ın Giresun ziyareti ve çok partili dönem hk. düşünceleri), Cumhuriyet (3 Haziran 1948), s. 1.

Uzunkaya Şahabeddin, “Hilmi Uran Bugün Ankara’ya Gidecek” (Hilmi Uran hk.), Cumhuriyet, (9 Haziran 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Hasan Saka Kabinesi Dün Kuruldu” (Hasan Saka kabinesi hk.), Cumhuriyet (10 Haziran 1948), s. 1 /3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokratların Yurdun Dört Köşesindeki Dünkü Mitingleri” (D.P. Mitingleri hk.), Cumhuriyet, (21 Haziran 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fındık İhracatı Meselesi” (Fındık hk.), Cumhuriyet (25 Haziran 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadeniz Vapur Seferlerinden Şikâyet” (Vapur seferleri hk.), Cumhuriyet (28 Haziran 1948), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadeniz Yolculuğu Çok Zorlaştı” (Vapur yolculuğu hk.), Cumhuriyet, (11 Eylül 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Konuşmalarına ve Gezisine Devam Ediyor” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (26 Eylül 1948), s. 1 /3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakanın Dünkü Konuşması” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (28 Eylül 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakanın Seçim Hakkında Sözleri” (Hasan Saka’nın muhalif siyasetçilere dair sözleri hk.), Cumhuriyet (29 Eylül 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Harp Tehlikesi Geçmedi” (Dış politika hk.), Cumhuriyet (2 Ekim 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Ankara’ya Dönüyor” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (6 Ekim 1948), s. 1/3/6.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ordu’da Bağımsız Adayın Kazanması Bekleniyor” (Bağımsız aday Fevzi Boztepe hk.), Cumhuriyet (17 Ekim 1948), s. 1/4/7.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ordu’da Sandık Başlarında Münakaşalar Oldu” (Seçimler ve Fevzi Boztepe hk.), Cumhuriyet (18 Ekim 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “13 İlde Yapılan Seçimi C.H.P. Adayları Kazandılar” (Seçimler hk.), Cumhuriyet (19 Ekim 1948), s. 1/4/6.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Müthiş Bir Kar Fırtınası Hüküm Sürüyor” (  klim hk.), Cumhuriyet (27 Aralık 1948), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun’da Feci Bir Cinayet” (Cinayet haberi), Cumhuriyet (17 Ocak 1948), s. 1/4/7.

1949 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Liman İnşaatı Yavaş Gidiyor” (Trabzon – Samsun limanı ve Giresun iskelesi hk.), Cumhuriyet (3 Ocak 1949), s. 1/3

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Fırtına Tekrar Başladı” (  klim ve hava durumu hk.), Cumhuriyet (3 şubat 1949), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Civarında Feci Bir Kamyon Kazası” (Trafik kazası haberi), Cumhuriyet (31 Temmuz 1949), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Doğuda Zelzele Devam Ediyor” (Deprem haberi), Cumhuriyet (29 Ağıustos 1949), s. 1/3.

1950 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Generaller Listesi” (Seçimlerde generallerin aday gösterilmesi hk.), Cumhuriyet (2 Mayıs 1950), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sinop’ta M. P. nin Kuvveti” (Millet Partisi hk.), Cumhuriyet (10 Mayıs 1950), s. 5.

5.1.14. Yürüyüş Mecmuası

1941 Yılı

Çenebaz, “Hayalimdeki Güzel” (şiir), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19   kinciteşrin 1941   arşamba), s. 2.

Çenebaz, “Kadın   orapları” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12   kinciteşrin 1941   arşamba), s. 3.

Çenebaz, “Sihirli Baston” (şiir), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26   kinciteşrin 1941   arşamba), s. 3.

Çenebaz, “Sinema Kapılarında” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Çenebaz, “Tramvay Derdi” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Ş. Uzunkaya, “Çavuş Dayı” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

Ş. Uzunkaya, “İyilik” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2/4.

Ş. Uzunkaya, “Mektup” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bizde Muharrir – Pek Çok Azalır – Her Zaman Tatlı Değildir?” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Maharet Sahibidirler... - Yere Düşüyor...” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tercih Etmezler Mi? – İstifade Edebilirdi!.. – Aklınız Varsa – Tertemiz Olmaz Mıydı?” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Profesör Kime Derler?” (Profesörlük unvanı hk.), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3, (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Refik Halid’le Mülakat” (Mülakat), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

5.1.15. Servetifünün Uyanış

1941 Yılı

Şahabeddin Uzunkaya, “Yarı Ciddi Yarı Şaka: Cennet Bileti - Ne Mâlum? - Sivrisinek” (Deneme), Servetifünün Uyanış, Y. 51, C. 90, nr. 2333 (8 Mayıs 1941 Perşembe), s. 291.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günlerim” (Şiir), Servetifünun Uyanış, Y. 51, C. 89, nr. 2332 (1 Mayıs 1941 Perşembe), s. 291.

5.1.16. Demokrasi Yolunda (Gündüz Eki)

1961 Yılı

Karikatür, “Gündüz Gazetesi Başmuharriri” (Şahabeddin Uzunkaya’nın Ressam Faruk tarafından çizilmiş karikatürü), Demokrasi Yolunda (1961), s. 8.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kadınlar Parti Kursun!” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Menfaat Dünyası” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 7.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ön Söz” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Post Kapmak” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Söz” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 8.

Şahabeddin Uzunkaya, “Veresiye” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yağma Hasanın Böreği” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ye Kürküm Ye!” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 6.

5.1.17. Yeni Adam

Şahabeddin Uzunkaya, “İstiklal Gazetesi’nin Açtığı Tiyatro Anketine Baltacıoğlu’nun Cevabı”, (Anket) Yeni Adam, nr. 386 (21 Mayıs 1942), 2 / 11.

5.1.18 Aksu Dergisi

Ş.U. “Gönüllü Kahramanlar” (Şiir), Aksu, C. 4, nr. 40 (1 Temmuz 1946), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Temmuz” (Denizcilik Bayramı hk.), Aksu, C. 4, nr. 40 (1 Temmuz 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sokak” (Sokak hk.), Aksu, C. 2. nr. 17 (1 Şubat 1940), s. 20-21.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fikir Kırıntıları” (Aforizmalar), Aksu, C. 3, nr. 31 (Şubat 1942), s. 27.

5.2. Taziye Haberleri ve Belgeler

Tutanak, “Eski Eser Teslim Alma Tutanağı” (Silah teslimi), T. C. Kültür Bakanlığı Giresun Müzesi, 14 Mayıs 1998.

Taziye, “Başsağlığı” (Trabzon Çimento Sanayii T.A.Ş.), Karadeniz (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 7.

Taziye, “Başsağlığı” (Teknik Yapı A. Ş. Mavi Yol İnşaat ve Nakliyat T. A. Ş), Karadeniz (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 7.

Taziye, “Şahabeddin Uzunkaya” (Ailesi), Hürriyet (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 26.

Taziye, “Şahabeddin Uzunkaya” (Ailesi), Hürriyet (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 41.

Taziye, “Acı Kaybımız” (Şahabeddin Uzunkaya’nın ölümü hk.), Gündüz, S. 14651, Y. (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 1.

5.3. Hakkındaki Yazılar

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: İki Ahbap Çavuşlar” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 1.

İmzasız, “Acı Kaybımız” (Şahabeddin Uzunkaya’nın ölümü hk.), Gündüz, S. 14651, Y. (7 Eylül 2000 Perşembe), s. 1.

İmzasız, “Açıklama” (Şahabeddin Uzunkaya’nın milletvekilli adaylığı hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 522 (29 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

İmzasız, “Barıştık” (Gündüz ve İnan gazetesi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

İmzasız, “Gazeteci Uzunkaya Giresun’da – Gündüz ile Gururluyum” (Şahabeddin Uzunkaya’nın tatilini Giresun’da geçirmesi hk.), Gündüz, nr. 13927, (23 Ağustos 1997 Cumartesi), s. 1.

İmzasız, “Gündüz’ün Bir Oğlu Oldu” (Şahabeddin Uzunkaya’nın dede olması hk.), Gündüz, Y. 40, nr. 11284 (1 Haziran 1987 Pazartesi), s. 1.

İmzasız, “İnan Gazetesi Gündüz Aleyhine Dava Açtı” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947 Çarşamba), s. 1.

İmzasız, “Seyid Vakkas” (Romanın tefrikaya başlanmadan önceki tanıtımı), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Ş. Uzunkaya C.H.P’den Ayrıldı” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 799 (23 Şubat 1955 Çarşamba), s. 1.

İmzasız, “Ş. Uzunkaya M.P. İl İdare Heyetinden İstifa Etti” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 152 (12 Ocak 1953 Pazartesi), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya C.H.P.’den Adaylığını Koydu” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya C.H.P.’den Adaylığını Koymaya Karar Verdi” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya İstanbul’a Gitti” (Şahabeddin Uzunkaya’nın 15 günlük seyahati hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 31 (10 Eylül 1948 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya Tetkik Gezisine Çıktı” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya Türk Basın Birliği ile Tüm İlişkilerini Kesti” (Şahabeddin Uzunkaya’nın Türk Basın Birliğinden istifası hk.), Gündüz, Y. 40, nr. 11335 (11 Eylül 1987 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya Türk Basın Birliği Yönetim Kurulundan İstifa Etti” (Şahabeddin Uzunkaya’nın Türk Basın Birliğinden istifası hk.), Gündüz, Y. 40, nr. 11302 (30 Temmuz 1987 Çarşamba), s. 1.

İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya’nın Özgeçmişi” (Özgeçmiş), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4887 (3 Ocak 1989 Salı), s. 3.

Karikatür, “Başmuharririmiz Şahabeddin Uzunkaya” (Şahabeddin Uzunkaya’nın karikatüristik çizimi), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 1.

Karikatür, “Gündüz Gazetesi Başmuharriri” (Şahabeddin Uzunkaya’nın Ressam Faruk tarafından çizilmiş karikatürü), Demokrasi Yolunda (1961), s. 8.

Karikatür, “Şahabeddin Uzunkaya” (Şahabeddin Uzunkaya’nın karikatüristik çizimi), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 8.

Kelkâhya, “Âlem Gene Ol Âlem” (Şahabeddin Uzunkaya’nın İstanbul, Ankara ve Samsun ziyaretleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 19 (10 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Dost Acı Söyler” (Şahabeddin Uzunkaya’nın siyasi görüşü hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 20 (17 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “İster İnan İster İnanma” (Şahabeddin Uzunkaya’nın başbakana yazacağı açık mektup hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 99 (13 Aralık 1949 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Kızmaca Yok” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 82 (21 Kasım 1949 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Şabanlık Bu Kadar Olur!” (Şahabeddin Uzunkaya’nın gazeteciliği hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 255 (13 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Kelkâhya, “Yoklama Kurullarına Düşen Vazife” (Şahabeddin Uzunkaya’nın milletvekili adaylığı hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Peker, Kasapoğlu, “Keşap C.H.P Gençlik Kolunun Şahabeddin Uzunkaya’ya Gösterdiği Teveccüh” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 526 (2 Nisan 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Açıklama” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P’den istifası hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 799 (23 Şubat 1955 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Basın Yayın ve Genel Müdürlüğüne Açık Dilekçe” (Şahabaettin Uzunkaya’nın sarı basın kartı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P.’ne Niçin Döndüm” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P.’ne katılması hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 478 (4 Şubat 1954 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokraside Söz Hürriyeti” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P. İl Kongresi’nde idare kurulu seçiminden önce yaptığı konuşma hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27 (29 Nisan 1948 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şahabettin Uzunkaya’nın Bir Açıklaması” (Şahabettin Uzunkaya’nın babasının hazırladığı gemi maketi hk.), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4606 (21 Haziran 1989 Çarşamba), s. 1.

Şeytan, “Şeytan Diyor Ki: Şükrü Turgut’a Cevap” (Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

5.4. Yazılarının Konu ve Türlerine Göre Tasnifi

Hikâye

Ş. U. “Bir Dalgınlık” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 166.

Ş. U. “Hortlak” (Hikâye), Hakikat (1941), Y. 1, nr. 171.

Ş. U. “İntikam” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 196.

Ş. U., “Hırsız” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 153.

Ş. Uzunkaya, “Bir Taşla İki Kuş!..” (Hikâye), Yeşilgiresun, Y. 16, nr. 622 (24 Şubat 1940), s. 3.

Ş. Uzunkaya, “Çavuş Dayı” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

Ş. Uzunkaya, “Düğün Hediyesi” (Hikâye), Hakikat (1940), Y. 1, nr. 175.

Ş. Uzunkaya, “İçki Ve..” (Hikâye), Hakikat, Y. 1, nr. 183.

Ş. Uzunkaya, “İyilik” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2/4.

Ş. Uzunkaya, “Mektup” (Hikâye), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Baskın” (Hikâye), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Ölü Var” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2797 (25 Aralık 1961 Pazartesi), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Zabıta Hikâyesi: Hortlayan Gangster” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2798 (27 Aralık 1961 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Üstad” (Hikâye), İstiklal (1 Şubat 1941), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dolandırıcılık” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 12, nr. 455 (26 Eylül 1936 Cumartesi), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dubara” (Hikâye), Gündüz, Y. 15, nr. 2799 (1 Ocak 1962 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İyilik” (Hikâye), Gündüz, Y. 11, nr. 1869 (4 Eylül 1958 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Keramet” (Hikâye), İstiklal.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Demokrasi (Haziran 1950), s. 10-11.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Gündüz, Y. 11, nr. 1845 (6 Ağustos 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 11, nr. 1846 (7 Ağustos 1958 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kibar Hırsız” (Hikâye), Gündüz, Y. 7, nr. 498 (1 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 12, nr. 453 (12 Eylül 1936), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şans” (Hikâye), Gündüz, Y. 10, nr. 1447 (8 Nisan 1957 Pazartesi), s. 1-2. / Y. 10, nr. 1448 (9 Nisan 1957 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstadı Âzam” (Hikâye), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 542 (2 Temmuz 1938), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Keramet” (Hikâye), Akgün, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936 Perşembe), s. 3-4.

Şahabeddin Uzunkaya, “İntikam” (Hikâye), Akgün, Y. 2, nr. 54 (24 Eylül 1936 Perşembe), s. 3.

Anket

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Tiyatro Anketimiz: Bugün Peyami Safa Konuşuyor!” (Tiyatro Anketi), İstiklal, Y. 1, nr. 40 (4 Mayıs 1942).

Şahabeddin Uzunkaya, “Büyük Tiyatro Anketimiz: Halid Ziya Uşaklıgil Konuşuyor” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 51 (15 Mayıs 1942), s. 1-3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Milli Tiyatro İşi Büyük Bir Davadır – Refik Halid Karay’ın Cevabı” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 38, s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Tiyatro Anketimiz 3: Her Şeyden Önce Garp Dünyası Çapında Bir Anlayış Lazım – Necip Fazıl Kısakürek Cevap Veriyor” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 39, (3 Mayıs 1942), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Hüseyin Rahmi Pek Haklı Olarak Soruyor” (Tiyatro Anketi), İstiklâl, Y. 1, nr. 46 (10 Mayıs 1942), s. 1-3.

Şahabeddin Uzunkaya, “İstiklâl Gazetesi’nin Açtığı Tiyatro Anketine Baltacıoğlu’nun Cevabı”, Yeni Adam, nr. 386 (21 Mayıs 1942), 2 / 11.

Şiir

Çenebaz, “Hayalimdeki Güzel” (Şiir), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2.

Çenebaz, “Sihirli Baston” (Şiir), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Ş.U. “Gönüllü Kahramanlar” (Şiir), Aksu, C. 4, nr. 40 (1 Temmuz 1946), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sihirli Baston” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 23 (26 Mart 1949 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sihirli Baston” (Şiir), Gündüz, Y. 15, nr. 2873 (2 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

Çenebaz, “Ucuzluk Duası” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Dizgini Sıkı Tut” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Dünya Karıştı” (Şiir), Gündüz, Y. 10, nr. 1315 (5 Kasım 1956 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Eski Hamam Eski Tas” (Şiir), Gündüz, Y. 5, nr. 46 (8 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Eski Hamam Eski Tas” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Ferman Senin” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Geçti Bor’un Pazarı” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 2 (3 Mart 1949 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Hak Yolunda” (Şiir), Gündüz, Y. 8, nr. 767 (17 Ocak 1955 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Hey Kahbe Dünya” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Hey Kahpe Dünya” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (Mart 1950), s. 5.

Kelkâhya, “Kadınlar Parti Kursun” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkahya, “Koltuk Peşinde” (Şiir), Gündüz, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (Şiir), Gündüz, Y. 14, nr. 2741 (14 Temmuz 1961 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Moskoflar Derde Düştü” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 17 (19 Mart 1949 Cumartesi), s. 1.

Kelkahya, “Pes Deriz!” (Şiir), Gündüz, Y. 6, nr. 178 (11 Şubat 1953 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Post Kapmak” (Şiir), Gündüz, Y. 18, nr. 3914 (26 Ağustos 1965 Perşembe), s. 4.

Kelkâhya, “Şeytan İşi” (Şiir), Demokrasi, Y. 1, nr. 25 (29 Mart 1949 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Veresiye?” (Şiir), Gündüz, Y. 9, nr. 1156 (24 Nisan 1956 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Veresiye” (Şiir), Gündüz, Y. 18, nr. 3917 (30 Ağustos 1965 Pazartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Yağma Hasan’ın Böğreği” (Şiir), Gündüz, Y. 14, nr. 2753 (3 Ağustos 1961 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Ye Kürküm Ye” (Şiir), Gündüz, Y. 10, nr. 1587 (30 Eylül 197 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Hasan Saka” (Şiir), Gündüz, Y. 1, nr. 21 (24 Mart 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günlerim” (Şiir), Servetifünun Uyanış, Y. 51, C. 89, nr. 2332 (1 Mayıs 1941 Perşembe), s. 291.

Şahabeddin Uzunkaya, “İtiraf” (Şiir), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İtiraf” (Şiir), Gündüz, Y. 3, nr. 116 (1 Ocak 1950), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kadınlar Parti Kursun!” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Menfaat Dünyası” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 7.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ön Söz” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Post Kapmak” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Söz” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 8.

Şahabeddin Uzunkaya, “Vebal” (Şiir), Gündüz, Y. 9, nr. 1157 (26 Nisan 1956 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Veresiye” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Veresiye” (Şiir), Gündüz, Y. 13, nr. 2440 (18 Temmuz 1960 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yağma Hasanın Böreği” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ye Kürküm Ye!” (Şiir), Demokrasi Yolunda (1961), s. 6.

Uzunkaya, Şahabettin, “Cumhuriyet” (Şiir), Akgün, Y. 1, nr. 43 (2 Temmuz 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Türk Askeri” (Şiir), Akgün, Y. 1, nr. 40 (11 Haziran 1936 Perşembe), s. 3.

Şahabettin, “30 Ağustos” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 51 (30 Ağustos 1936 Pazar), s. 3.

Şa-Uz, “Günlerim” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936 Perşembe), s. 3.

Ş. Uzunkaya, “Utku ve Devrimlerimiz” (Şiir), Akgün, Y. 2, nr. 55 (Birinci Teşrin 1936 Perşembe), s. 3.

Roman Tefrikası

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus Pazarı” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 5, nr. 64 (29 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 65 (30 Eylül 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 66 (1 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 67 (2 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 5, nr. 68 (3 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 69 (4 Ekim 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 70 (6 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 71 (7 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 72 (8 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 73 (9 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 5, nr. 74 (10 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 76 (13 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 77 (14 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 78 (15 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 80 (17 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 83 (21 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 84 (22 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 85 (23 Ekim 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 5, nr. 86 (24 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 87 (25 Ekim 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 88 (26 Ekim 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 89 (28 Ekim 1952 Salı), s. 2. / Y. 5, nr. 90 (29 Ekim 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 5, nr. 92 (31 Ekim 1952 Cuma), s. 2. / Y. 5, nr. 94 (3 Kasım 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 5, nr. 95 (4 Kasım 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 96 (5 Kasım 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 97 (6 Kasım 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 99 (8 Kasım 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 100 (10 Kasım 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 101 (11 Kasım 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 102 (12 Kasım 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 103 (13 Kasım 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 104 (14 Kasım 1952 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 105 (15 Kasım 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 124 (8

Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 125 (9 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 126 (10 Aralık 1952 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 127 (11 Aralık 1952 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 128 (12 Aralık 1952 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 129 (13 Aralık 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 130 (15 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 131 (16 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 134 (20 Aralık 1952 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 135 (22 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 140 (29 Aralık 1952 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 141 (30 Aralık 1952 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 142 (31 Aralık 1952 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Namus Pazarı” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 143 (1 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 144 (2 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 145 (3 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 146 (5 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 147 (6 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 148 (7 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 149 (8 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 150 (9 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 151 (10 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 152 (12 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 153 (13 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 154 (14 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 155 (15 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 156 (16 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 157 (17 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 158 (19 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 159 (20 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 160 (21 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 161 (22 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 162 (23 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 163 (24 Ocak 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 164 (26 Ocak 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 165 (27 Ocak 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 166 (28 Ocak 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 167 (29 Ocak 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 168 (30 Ocak 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 170 (2 Şubat 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 171 (3 Şubat 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 173 (5 Şubat 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 176 (9 Şubat 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 177 (10 Şubat 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 178 (11 Şubat 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 179 (12 Şubat 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 180 (13 Şubat 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 199 (9 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 200 (10 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 201 (11 Mart 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 202 (12 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 203 (13 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 204 (14 Mart 1953

Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 205 (16 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 206 (17 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 207 (18 Mart 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 208 (19 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 209 (20 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 210 (21 Mart 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 211 (23 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 212 (24 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 214 (26 Mart 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 215 (27 Mart 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 216 (28 Mart 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 217 (30 Mart 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 218 (31 Mart 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 219 (1 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 220 (2 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 221 (3 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 223 (6 Nisan 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 224 (7 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 225 (8 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 227 (10 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 228 (11 Nisan 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 230 (14 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 231 (15 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 232 (16 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 234 (18 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 215 (20 Nisan 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 216 (21 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 217 (22 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 238 (23 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 239 (24 Nisan 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 240 (25 Nisan 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 241 (27 Nisan Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 242 (28 Nisan 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 243 (29 Nisan 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 244 (30 Nisan 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 245 (1 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 246 (2 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 247 (4 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Evlenecek Kız Aranıyor” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 253 (11 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1-2. / Y. 6, nr. 254 (12 Mayıs 1953 Salı), s. 1-2. / Y. 6, nr. 256 (14 Mayıs 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 257 (15 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 258 (16 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 259 (18 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 260 (19 Mayıs 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 261 (20 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6, nr. 262 (21 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 263 (22 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 264 (23 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 1-2. / Y. 6, nr. 265 (25 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 267 (27 Mayıs 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6,

nr. 268 (28 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 269 (29 Mayıs 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 270 (30 Mayıs 1953 Cumartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 271 (1 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 272 (2 Haziran 1953 Salı), s. 1-2. / Y. 6, nr. 273 (3 Haziran 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 274 (4 Haziran 1953 Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 275 (5 Haziran 1953 Cuma), s. 1. / Y. 6, nr. 276 (6 Haziran 1953 Cumartesi), s. 1. / Y. 6, nr. 277 (8 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 278 (9 Haziran 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 279 (10 Haziran 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 280 (11 Haziran 1953 Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 281 (12 Haziran 1953 Cuma), s. 1-2. / Y. 6, nr. 282 (16 Haziran 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 283 (17 Haziran 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 284 (18 Haziran 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 285 (19 Haziran 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 286 (20 Haziran 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 287 (22 Haziran 1953 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Aşk Çılgınlıkları” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 6, nr. 301 (8 Temmuz 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 302 (9 Temmuz 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 303 (10 Temmuz 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 304 (11 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 305 (13 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 306 (14 Temmuz 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 307 (15 Temmuz 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 309 (17 Temmuz 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 310 (18 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 311 (20 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 312 (21 Temmuz 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 315 (24 Temmuz 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 316 (25 Temmuz 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 317 (27 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 322 (3 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 323 (4 Ağustos 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 326 (7 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 327 (8 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 328 (10 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 332 (14 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 333 (15 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 334 (17 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 335 (18 Ağustos 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 339 (26 Ağustos 1953 Çarşamba), s. 1. / Y. 6, nr. 340 (27 Ağustos 1953 Perşembe), s. 1. / Y. 6, nr. 341 (28 Ağustos 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 342 (29 Ağustos 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 343 (31 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 344 (1 Eylül 1953

Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 345 (2 Eylül 1953 Çarşamba), s. 1-2. / Y. 6, nr. 346 (3 Eylül 1953 Perşembe), s. 1-2. / Y. 6, nr. 347 (4 Eylül 1953 Cuma), s.1-2. / Y. 6, nr. 348 (5 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 349 (7 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 350 (8 Eylül 1953 Salı), s. 1. / Y. 6, nr. 351 (9 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 352 (10 Eylül 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 353 (11 Eylül 193 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 354 (12 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 355 (14 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 356 (15 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 359 (18 Eylül 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 361 (21 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 362 (22 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 363 (23 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 364 (24 Eylül 193 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 365 (25 Eylül 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 366 (26 Eylül 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 367 (28 Eylül 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 368 (29 Eylül 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 369 (30 Eylül 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 370 (1 Ekim 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 371 (2 Ekim 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 372 (3 Ekim 1953 Cumartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 373 (5 Ekim 1953 Pazartesi), s. 2. / Y. 6, nr. 374 (6 Ekim 1953 Salı), s. 2. / Y. 6, nr. 375 (7 Ekim 1953 Çarşamba), s. 2. / Y. 6, nr. 376 (8 Ekim 1953 Perşembe), s. 2. / Y. 6, nr. 377 (9 Ekim 1953 Cuma), s. 2. / Y. 6, nr. 378 (10 Ekim 1953 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 11, nr. 1920 (3 Kasım 1958 Pazartesi), s. 2. / Y. 11, nr. 1921 (4 Kasım 1958 Salı), s. 2. / Y. 12, nr. 1922 (5 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1923 (6 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1924 (7 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1925 (8 Kasım 1958 Cumartesi), s.1. / Y. 12, nr. 1927 (11 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1928 (12 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1929 (13 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1930 (14 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1931 (15 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1932 (17 Kasım 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1933 (18 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1934 (19 Kasım 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1935 (20 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1936 (21 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1937 (22 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1938 (24 Kasım 1958 Pazartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 1939 (25 Kasım 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1940

(26 Kasım 1958 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1941 (27 Kasım 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1942 (28 Kasım 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1943 (29 Kasım 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1944 (1 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1945 (2 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1946 (3 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1947 (4 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1949 (6 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1950 (7 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1952 (10 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1953 (11 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1955 (13 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1957 (16 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1958 (17 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1960 (19 Aralık 1958 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 1961 (20 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1962 (22 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1963 (23 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1964 (24 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1. / Y. 12, nr. 1965 (25 Aralık 1958 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1967 (27 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1968 (29 Aralık 1958 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 1969 (30 Aralık 1958 Salı), s. 1. / Y. 12, nr. 1970 (31 Aralık 1958 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 12, nr. 1971 (1 Ocak 1959 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 1972 (2 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1976 (7 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1977 (8 Ocak 1959 Perşembe), s. 2. / Y. 12, nr. 1978 (9 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1982 (14 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1984 (16 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1959 (21 Ocak 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 1990 (23 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 1996 (30 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2000 (4 Şubat 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2001 (5 Şubat 1959 Perşembe), s. 1. / Y. 12, nr. 2002 (6 Şubat 1959 Cuma), s. 1. / Y. 12, nr. 2004 (9 Şubat 1959 Pazartesi), s. 1. / Y. 12, nr. 2037 (18 Mart 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2039 (20 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2043 (25 Mart 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2045 (27 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2094 (27 Mayıs 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2096 (29 Mayıs 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2100 (3 Haziran 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2102 (5 Haziran 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2106 (10 Haziran 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2108 (12 Haziran 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr.

2111 (16 Haziran 1959 Salı), s. 2. / Y. 12, nr. 2196 (28 Eylül 1959 Pazartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 2200 (2 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2204 (7 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2206 (9 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2210 (14 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2212 (16 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2213 (17 Ekim 1959 Cumartesi), s. 2. / Y. 12, nr. 2216 (21 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2218 (23 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2222 (28 Ekim 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 12, nr. 2224 (30 Ekim 1959 Cuma), s. 2. / Y. 12, nr. 2228 (4 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2230 (6 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2234 (11 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2236 (13 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2240 (18 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2242 (20 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2246 (25 Kasım 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2248 (27 Kasım 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2252 (2 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2254 (4 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2257 (9 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2259 (11 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2263 (16 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2265 (18 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2269 (23 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2271 (25 Aralık 1959 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2275 (30 Aralık 1959 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 13, nr. 2277 (1 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2281 (6 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2283 (8 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2287 (13 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2289 (15 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2293 (20 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2295 (22 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2299 (27 Ocak 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2301 (29 Ocak 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2305 (3 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2307 (5 Şubat 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2311 (10 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2313 (12 Şubat 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2317 (17 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2323 (24 Şubat 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2329 (2 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2335 (9 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2341 (16 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr. 2347 (23 Mart 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 13, nr.

2352 (1 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2358 (8 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2363 (14 Nisan 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 13, nr. 2370 (22 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2376 (29 Nisan 1960 Cuma), s. 2. / Y. 13, nr. 2382 (6 Mayıs 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2566 (12 Aralık 1960 Pazartesi), s. 3-4. / Y. 13, nr. 2567 (13 Aralık 1960 Salı), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2568 (14 Aralık 1960 Çarşamba), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2569 (15 Aralık 1960 Perşembe), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2570 (16 Aralık 1960 Cuma), s. 3-4. / Y. 14, nr. 2572 (19 Aralık 1960 Pazartesi), s. 3. / Y. 14, nr. 2573 (20 Aralık 1960 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2574 (21 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2575 (22 Aralık 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2576 (23 Aralık 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2577 (24 Aralık 1960 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2578 (26 Aralık 1960 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2579 (27 Aralık 1960 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2580 (28 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2581 (29 Aralık 1960 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2582 (30 Aralık 1960 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2583 (31 Aralık 1960 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman Tefrikası), Gündüz, Y. 14, nr. 2584 (2 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2585 (3 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2586 (4 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2587 (5 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2588 (6 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2589 (7 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2590 (9 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2591 (10 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2593 (12 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2594 (13 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2595 (14 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2596 (16 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2597 (17 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2598 (18 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2599 (19 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2600 (20 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2601 (21 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2602 (23 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2603 (24 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2604 (25 Ocak 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2605 (26 Ocak 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2606 (27 Ocak 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2607 (28 Ocak 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2608 (30 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2609 (31 Ocak 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2610 (1 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y.

14, nr. 2611 (2 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2612 (3 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2613 (4 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2614 (6 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2615 (7 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2616 (8 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2617 (9 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2618 (10 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2619 (11 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2620 (13 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2621 (14 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2622 (15 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2623 (16 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2624 (17 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2625 (18 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2625 (20 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2626 (21 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2627 (22 Şubat 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2628 (23 Şubat 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2629 (24 Şubat 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2630 (25 Şubat 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2631 (27 Şubat 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2632 (28 Şubat 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2633 (1 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2634 (2 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2635 (3 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2636 (4 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2637 (6 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2638 (7 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2639 (8 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2640 (9 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2641 (10 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2642 (11 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2643 (13 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2644 (14 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2646 (16 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2647 (17 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2648 (21 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2649 (22 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2650 (23 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2651 (24 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2652 (25 Mart 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2653 (27 Mart 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2654 (28 Mart 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2655 (29 Mart 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2656 (30 Mart 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2657 (31 Mart 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2658 (1 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2659 (3 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2660 (4 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2661 (5 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2662 (6 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. /

Y. 14, nr. 2663 (7 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2665 (10 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2666 (11 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2667 (12 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2668 (13 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2669 (14 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2670 (15 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2671 (17 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2672 (19 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2673 (20 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2674 (21 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2675 (22 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2676 (24 Nisan 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2677 (25 Nisan 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2678 (26 Nisan 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2679 (27 Nisan 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2680 (28 Nisan 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2681 (29 Nisan 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2682 (1 Mayıs 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2683 (2 Mayıs 1961 Salı), s. 2. / Y. 14, nr. 2684 (3 Mayıs 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2685 (4 Mayıs 1961 Perşembe), s. 2. / Y. 14, nr. 2686 (5 Mayıs 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2687 (6 Mayıs 1961 Cumartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2688 (8 Mayıs 1961 Pazartesi), s. 2. / Y. 14, nr. 2690 (10 Mayıs 1961 Çarşamba), s. 2. / Y. 14, nr. 2691 (11 Mayıs 1961 Perşembe), s. 4. / Y. 14, nr. 2692 (12 Mayıs 1961 Cuma), s. 2. / Y. 14, nr. 2693 (13 Mayıs 1961 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Tarihi Büyük Roman 1: Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Tarihi Büyük Roman 1: Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Giresun, Y. 1, nr. 44 (2 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 45 (9 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 46 (16 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 47 (23 Ocak 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 48 (30 Ocak 1959 Cuma), s. 4. / Giresun, Y. 1, nr. 49 (6 Şubat 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 50 (20 Mart 1959 Cuma), s. 2. / Giresun, Y. 1, nr. 51 (27 Mart 1959 Cuma), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seyid Vakkas” (Roman tefrikası), Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4312 (14 Şubat 1989 Salı), s. 3. / Yeşilgiresun, S. 4606, Y. 14, nr. 4606 (21

Haziran 1989 Çarşamba), s. 3. / Yeşilgiresun, Y. 14, nr. 4887 (3 Ocak 1989 Salı), s. 3.

Açık Mektup / Anı /Deneme

Şahabeddin Uzunkaya, “Yarı Ciddi Yarı Şaka: Cennet Bileti - Ne Mâlum? - Sivrisinek” (Deneme), Servetifünun Uyanış, Y. 51, C. 90, nr. 2333 (8 Mayıs 1941 Perşembe), s. 291.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Seyahat Hatırası ve Netice: Van Kıyısında” (Anı), Gündüz, Y. 6, nr. 160 (21 Ocak 1953 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Hasan Saka’ya Açık Mektup: Belki İyi Bir İktisat Profesörü Olabilirsiniz; Fakat Demokrasi Dersinde Orta Notlu Bir Talebe Bile Değilsiniz” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 1, nr. 36 (22 Ekim 1948 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakana Açık Mektup” (Başbakan Şemsettin Günaltay’a Giresun hk. Açık Mektup), Gündüz, Y. 3, nr. 100 (14 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Belediye Azalarına Açık Mektup” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 7, nr. 437 (18 Aralık 1953 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçime Katılacak Partilerin Yoklama Heyeti Azalarına Açık Mektup” (Açık Mektup), Gündüz, Y. 10, nr. 1582 (23 Eylül 1957 Pazartesi), s. 1.

Gezi Yazısı / Röportaj / Mülakat

Çenebaz, “Kadın Çorapları” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Çenebaz, “Sinema Kapılarında” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Çenebaz, “Tramvay Derdi” (Röportaj), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Ş. U. “Refik Halit Dedi Ki” (Mülakat), Çenebaz, Y. 1, nr. 11 (19 Şubat 1947 Çarşamba), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Atina’da Bir Gün” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 381 (14 Ekim 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 1: Akdeniz Vapuru Bizi İspanya’ya Götürüyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5782 (27 Eylül 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 11: Hyde Park’ta Sonsuz Bir Hürriyet Havası Var” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5794 (11 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 12: Amsterdam’da Açık Saçık Kitap ve Resim Satışı Serbest” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5795 (12 Ekim 1971 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 13: Hollanda’daki Oyuncak Şehirde Neler Yok Ki” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5796 (13 Ekim 1971 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 14: Denizi Boşaltıyorlar!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5797 (14 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 15: Kopenhag’ta Bizim Turisler Önce Seks Fuarını Aradılar” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5798 (15 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 20: Demir Perde’yi Aşarken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5804 (22 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 21: Beyaz Geceler Yaşıyan Leningard” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5806 (25 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 22: Rusya’da İnturist’in Gezi Programı Dışına Çıkmak Yok” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5807 (26 Ekim 1971 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 24: Moskova’daki Sanayi Sergisini Gezerken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5809 (28 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 26: Lenin Camdan Bir Tabut İçinde Yatıyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5812 (1 Kasım 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 3: Monte-Kristo Adası” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5784 (29 Eylül 1971 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 4: Barselona’da Teleferik Hattı Kalebayırını Hatırlattı” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5785 (30 Eylül 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 5 Kanlı Meydan: Boğa Güreşi Nasıl Yapılıyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5786 (1 Ekim 1971 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 6: Avrupa’da Büyük Şehirler Niçin Tenha Görünüyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5788 (4 Ekim 1971 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Avrupa İzlenimleri 9: Paris’te Turistler Renkli Geceler Yaşıyor” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 24, nr. 5791 (7 Ekim 1971 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Eiffel Kulesinde” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 399 (4 Kasım 1953 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Folies - Bergere” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 391 (26 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Marsilya Caddelerinde” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 383 (16 Ekim 1953 Cuma), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Marsilya Yolu” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 379 (12 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mehtap Altında” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 380 (13 Ekim 1953 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Napoli’den Geçerken” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 382 (15 Ekim 1953 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris Nasıl Eğleniyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 388 (22 Ekim 1953 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris’in Sinemaları” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 392 (27 Ekim 1953 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paris’te Başıma Gelenler!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 385 (19 Ekim 1953 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Refik Halid’le Mülakat” (Mülakat), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ş. Karahisar Yolunda” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 314 (23 Temmuz 1953 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ş. Karahisar’da İki Gün” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 6, nr. 315 (24 Temmuz 1953 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Verem Hastahanesi” (Röportaj), Gündüz, Y. 6, nr. 215 (20 Nisan 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut Şehri Nasıl Eğleniyor?” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 5 (18 Temmuz 1952 Cuma), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut’a Doğru” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 3 (16 Temmuz 1952 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut’ta Falcı Bir Ermeni Şair” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 4 (17 Temmuz 1952 Perşembe), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut’ta Siyasi Münakaşalar” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 6 (19 Temmuz 1952 Cumartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakınoğu Röportajları: Halep de Burda Arşın da Burda!” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 1 (14 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Şam Barlarında Türk Kızları” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 2 (15 Temmuz 1952 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yakındoğu Röportajları: Yurda Dönüş” (Gezi Yazısı), Gündüz, Y. 5, nr. 7 (21 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 1-2.

Köşe Yazısı

Şahabeddin Uzunkaya “Dürbünün Tersile: Bunu Herkes Okumasın – Yeni Şiir Denemesi” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 693 (19 Temmuz 1941), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya “Dürbünün Tersile: İskele Değil İskelet – Yenilir Yutulur Olmak” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 692 (12 Temmuz 1941), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dedi Ki – Sırta Kadem Bastı! – Kaçırmak! – Faydası Zararlıdır! – Çöp Fırını – Korkmadan Çekinmeden!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Açık İtiraf! – Kimbilir? – Lâfla Peynir Gemisi Yürümez! – Bayan Şapkaları” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Akşamcıların Gözü Aydın – Bilen İdam Olunur! – Rapor – Kumar – Namuslu İnsanlar” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Ayakkabı Vergisi ve Bobstiller – Gazete Sayfaları – Deniz Tavuğu – Öpüşme Sahneleri” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bazı Muharrirlerimize Yılbaşı Hediyesi – Nasıl Yazmalı? – Diktatör Menedilmiş – Yıldız Aranıyor! – R. Halid II” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bilmediğini Kimler İtiraf Eder? – Asrî Çop Çatanlar – Necip Fazıl ve Yarış Atı – Sinema Baskınları Bir Şiir İlham Etti: Bir Perdelik Facia” (Köşe yazısı), İstiklâl, Y. 1, nr. 46 (10 Mayıs 1942), s.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biraz Dikkat! – Kâfi Değildir! - Yürütmüşler” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biraz Dikkat! – Sivrisinek Vapurları – Plâjlara Dair” (Köşe Yazısı), En Son Havadis.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Birkaç Gün Değil – Binayı Çöktürmesin! – Ağızlarda Tad Bırakmadı Ki – Avlanır Da... - Sonunu Hayretsin! – Diyeceği Geliyor” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Biz Türküz! – Boşuna Merak... - Zincirleme İhtikâr – Etme Bulma Dünyası! – Ucuz Muydu Ki!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Bizde Muharrir – Pek Çok Azalır – Her Zaman Tatlı Değildir?” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3 (26 İkcinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Canı Dayak İstiyor! – Görünmez Bilinmez Kaza? –Traş!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Ciğer ve Beyne Dair – Çarpılmaktan Korkmuyor Mu? – Kılıbık Bir Koca Aranıyor?” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Çivi Muhtekiri – Körler Orkestrası – Çocuk Düşürenler” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Daha Çürükmüş! – Kökleri Kurusun – Ben Deli Miyim? – Sonu ve Mabadi!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Dilenen Çocuklar – Yeni Şiirler” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (9 Mayıs Cuma).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Dövüşmek!.. – Şikâyet Edebilir Mi?” (Köşe Yazısı), İstiklal.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Düşmek – Eski Harblerde – Kulaklarınızı Tıkayınız” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Fetva Mı Bekleniyor? – Besle Kargayı Oysun Gözünü! – Kısa Etekliler” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: General Kadın – Kapalı Tramvay Durakları – Yeni Adam’a Dair – İğnesiz Arılar – Gizli İkramiye” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Gururlansa Hakkıdır – Hayvan Kardeşlerimiz – Üç Başlı Yılan” (Köşe Yazısı), En Son Havadis.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Hayvanlar Da Bu Gruptan... - Ne Oldu? – Yutan Olmaz! – Dünya Tersine Dönüyor!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Hem Suçlu Hem Güçlü! – Davulun Sesi Uzaktan Hoş Gelir - Kaymak” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Irak Harbi – Ceza Tarifesi” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (Mayıs Pazartesi).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: İhtikâra Dair – Tehlikeli Oyun – Namuslu İnsan – Rüşvet ” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: İtalyanların Bir Muvaffakiyeti – Tersine Dönmüş – Ne Dersiniz – İtizar – Sebebi Ne İmiş?” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Kadınlar Vazife Başına! – Üstadıasgar” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Kerameti Ne? – Bir Tane Daha – Ne Bahtiyarlık - Nasıl Çıkacaklar?” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 694 (24 Temmuz 1941), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Maharet Sahibidirler... - Yere Düşüyor...” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 2 (19 İkciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Maskeleri Takınız! – İtalyanların Plânı – Şikâyet Meselesi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Milli Piyango – İnsafsızlık – Güzellik Müesseseleri” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (8 Mayıs 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Nasıl Yazmalı İmiş?! – Münasebetli Mi? Münasebetsiz Mi? – Nane Yemek!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Neler Söylüyorlar? – Halteden Biri Varsa – Lüks Derdi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Nutuk Yağmuru – Açık Yazı” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (2 Mayıs Cuma 1941).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Otobüsle Yolculuk – Havlayan Köpek” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2 (4 Mayıs Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Palavra ve Tarih – Mirasyedi Kediler – Acaba? – Uzatmaz Kısaltır!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Randıman – Muhtekir Eczacı – Hava Aldılar” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2, (1 Mayıs Cuma).

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Refik Halid İki leşti – Cennetkuşu – Bayan Boyan – Akbaba’cıların Gazatesi” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sahife Kavgası – İnsanların Yüzüne Tüküren Hayvan – Ah Bu Tramvaylar! – Eşeğe Medhiye – Futbola Dair” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sinirlerimiz Sağlamdır – Haliç Harbiye – Yarı Yarıya Su – Kadın Şapkaları” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 1, 24 Nisan Perşembe.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Sudan Para Kazanmak – Zehire Çevirecektir – İşte Bu Olmadı! – Oğlunu Yaralıyan Baba” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, Y. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Talih Düğmesi – Yeni Gazete – Kahveci Güzeli” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tercih Etmezler Mi? – İstifade Edebilirdi!.. – Aklınız Varsa – Tertemiz Olmaz Mıydı?” (Köşe yazısı), Yürüyüş, Y. 1, nr. 1 (12 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tramvayda – Kadın Düşmanlığı” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tuhaf Değil Mi? – Bir Hiyle – Kaptansız Gemi – Gene Tramvay! – Torpil – Yanıyor!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Tünelden Yürüyerek Geçiş - Para İle Pulla Değil!” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Yazı Yazmak ve Söz Söylemek” (Köşe Yazısı), En Son Havadis, (25 Mayıs Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Zaten Malûmdur! – Daha İyi Değil Mi? – Kitapçılar Da İhtikâr Yapıyor! – Bomba İle Oynanmaz - Dar” (Köşe Yazısı), Hakikat.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Açık Mektup – Arslan Sütünü Tavsiye – Kâşif Muharrir” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 192 (3 Mart 1941 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Biz Buna Şaşıyoruz – Deri İhracı – Bir Tuhaf Vaka” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 198 (9 Mart 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Çarpılmak Tehlikesi – Zehirlenmek – Kitapsız Profesör – Çorap Örmek!..” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 199 (10 Mart 1941 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Daha Çok Gülüyorlarmış – Lüks Kaşar – Azaltacak Yerde – Kahveye Dair” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 197 (8 Mart 1941 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Dert Dağıtan Doktor – Kıyamet Alameti – Yolsuzluk – Pamuk İpliği İşleri – Adı Üstünde” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 188 (27 Şubat 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Dövüşmek – Şehir Orkestrası – Halı Günü – Eğer Takımı Hırsız” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 196 (7 Mart 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Fatura – Alın Damgası – Mesut Japonlar” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 193 (4 Mart 1941 Salı), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Foya – Kum İhtikârı – Sebebi Ne? – Nasıl Konuşmuş? – Daha mı Zor?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 185 (24 Şubat 1941 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Kadın Tahsildarlar – Duçe’nin Nutku” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 186 (25 Şubat 1941 Salı), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Kürkçü Çarşısı – Hayvanları Koruma Cemiyetine İş – Fenni Şekilde Ölüm – Nizameddin’den Örnek Alsın” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 195 (6 Mart 1941 Perşembe), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Lüküs Hayat – Yerli Çivi – Nerede? – Olur Amma!..” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 191 (2 Mart 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Mazeret – Basit İstatistik – Kadın Ticareti – Kime İnanalım?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 194 (5 Mart 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Niçin Masal Bilmiyorlar? – Doğru mu Yanlış mı? - Vazgeçsinler” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 189 (28 Şubat 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Şüphe mi Ediyor? – Antika – Bazı Sütçülerin Hüneri – Diyor ki – Yün Kaçakçıları” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 182 (21 Şubat 1941 Cuma), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yağlı İş – Çöpün Tarifi – Kadınları Çenesi – Karışık” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 184 (23 Şubat 1941 Pazar), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yoksa – Boşuna Çene Yormak? – Meğer – Bu Ne Dikkatsizlik?” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 190 (1 Mart 1941 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Günden Güne: Yüksek Görünmek – Kürsüsüz Profesörler – Kaşarlanmış – Yanmak Tehlikesi” (Köşe Yazısı), Vatan, Y. 1, nr. 187 (26 Şubat 1941 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dürbünün Tersile: Aza Kanaat Etmeyen – İçinden Çıkılmaz - Çekememek” (Köşe Yazısı), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 691 (5 Temmuz 1941), s. 1.

Aksaklıklar ve Eleştiriler

Çenebaz, “Sözün Kısası: Kimin İçin Çalışıyorlar” (Hayır cemiyetleri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 67 (2 Ağustos 1949 Salı), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Canımızın Kıymetini Bilelim!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Hakikati Görelim!” (İnsana verilen değer hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Vapur ve Tren” (Tren ve vapur seyahatlerinde aksaklıklardan dolayı seyahatin uzaması hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “...” (Uçak ve Otomobil kazaları hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 80 (18 Kasım 1949 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Bir Taşla İki Kuş” (Yere tükürenler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1730 (15 Mart 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Bozuk Olmayan Ne Var?” (Kelkâhya ile Meraklı’nın konuşmaları), Demokrasi, Y. 1, nr. 12 (14 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Canımız Allah’a Emanet!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1818 (5 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Dünya Varmış ya da Yokmuş” (Alkol tüketimi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1791 (30 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Haram Para” (Karaborsacılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1814 (27 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Hep Alafranga Olduk” (Alafrangalaşmak hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 79 (17 Kasım 1949 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Hep O Dert” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 89 (29 Kasım 1949 Salı), s. 1-2.

Kelkâhya, “Kâtip Türküsü” (Fındık Kooperatifleri müdürü hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 85 (24 Kasım 1949 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (Kelkahya ve Meraklı’nın menfaat hakkındaki diyalogları), Demokrasi, Y. 1, nr. 7 (9 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Nasıl Çatayım” (Karagöz ve Hacivat’ın vapur bileti üzerine diyalogları), Çenebaz, Y. 1, nr. 13 (5 Mart 1947 Çarşamba), s. 3.

Kelkâhya, “Ne Allah Taksimi Ne Kul Taksimi” (Haksızlık hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1450 (11 Nisan 1957 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Ne Sen Sor, Ne Ben Söyleyeyim!” (Gazetelerdeki evlenme ilanları hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 24 (28 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Sahne ve Bayan” (Kadınların sahnede yer alması hk.), Y. 1, nr. 13 (28 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Sevap Değil Günah” (Dolandırıcılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1830 (19 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Tahsildarlardan Şikâyet” (Tahsildarların yanlışlıkları hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 81 (19 Kasım 1949 Cumartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Umum Müdüre Benzemiş” (Fındık Kooperatifleri müdürü hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 84 (23 Kasım 1949 Çarşamba), s. 1.

Ş. U., “Hür Kalem: Adam Kayırmak” (Ayrımcılık hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1729 (14 Mart 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Canımız Allah’a Emanet!” (Trafik kazaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2773 (5 Eylül 1961 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Erkekleşen Kadınlar!.” (Kadınların çalışması hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 6 (8 Mart 1949 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fiskobirlik İçin Hesap Vermek Saati Çaldı” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2410 (13 Haziran 1960 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fiskobirlik’i Islah Gerek” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1895 (4 Ekim 1958 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hesap Vermek Saati Çaldı” (Tekel Genel Müdürlüğü yolsuzluk davası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 19 (10 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Adam Kayırma İlleti” (Ayrımcılık hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2423 (28 Haziran 1960 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Araba Saltanı” (Siyasilere tahsis edilen arabalar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 520 (25 Mart 1954 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadeniz Vapur Seferlerinden Şikâyet” (Vapur seferleri hk.), Cumhuriyet (28 Haziran 1948), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadeniz Yolculuğu Çok Zorlaştı” (Vapur yolculuğu hk.), Cumhuriyet, (11 Eylül 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Komünistlerden Sakıyalım” (Türkiye’de komünizmin yayılımı hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 131 (16 Aralık 1952 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Komünizmle Savaş” (Komünizm hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Resmi Araba Saltanatı Devrimle Bağdaşamaz!” (Makam araçları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2596 (16 Ocak 1961 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Vapur Postaları Niçin Aksıyor?” (Karadeniz vapur seferlerindeki aksaklıklar hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 974 (29 Mart 1947), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yanlış ve Ölçüsüz İş Yapmayalım” (Trabzon demiryolu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 1

Şahabeddin Uzunkaya, “Yolculuk Değil Kabir Azabı” (İç hatlar yolculuğunda çıkan sorunlar hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1532 (24 Temmuz 1957 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yolsuzluklar ve Bakımsızlıklar” (Yolsuzluk hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 958 (7 Aralık 1946), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Zihniyet Değişmelidir!” (Devlet içindeki düzen bozukluğu hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2765 (21 Ağustos 1961 Pazartesi), s. 1.

Haber

Kelkâhya, “Bu Nasıl Maç?” (Futbol maçında çıkan kavga hk.), Gündüz, Gündüz, Y. 1, nr. 12 (21 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Doğuda Zelzele Devam Ediyor” (Deprem haberi), Cumhuriyet (29 Ağustos 1949), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Fırtına Tekrar Başladı” (İklim ve hava durumu hk.), Cumhuriyet (3 Şubat 1949), s. 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Müthiş Bir Kar Fırtınası Hüküm Sürüyor” (İklim hk.), Cumhuriyet (27 Aralık 1948), s. 1/3.

Sağlık ve Temizlik Hakkında

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Bitten Sakınınız!” (Bit ve sağlık hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Temizlik Gerekir!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Hasta Olmak Ayıp Değildir!” (Verem hastalığı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1913 (25 Ekim 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Temizlik Şarttır!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2885 (16 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Veremle Savaş” (Verem hastalığı hk. bilgiler), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Temizlik Şarttır!” (Temizlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1767 (2 Mayıs 1958 Ccuma), s. 2.

Ahlak Hakkında

Kelkâhya, “Bu Derdi Halletmek Gerek” (Toplumsal ahlakı bozan hâller hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2891 (23 Nisan 1962 Pazartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Bu Derdi Halletmeliyiz!” (Toplumsal ahlak hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1804 (16 Haziran 1958 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozucu Neşriyat” (Romanlar hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 6 (10 Mart 1949 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozucu Neşriyat” (Romanlar hk.), Gündüz, Y. 2, nr. (15 Mart 1949 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Bozuluyor” (Ahlak bozukluğu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 24 (14 Nisan 1948 Çarşamba), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Ahlak hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 508 (11 Mart 1954 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Harp sonrası oluşan ahlaksız durumlar ve işsizlik), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ahlak Buhranı” (Savaşlardan kaynaklı oluşan ahlak buhranı hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 2 (3 Mart 1949 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Beyaz Kadın Ticareti Kalmış Sayılır Mı?” (Ahlak buhranı hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 4 (7 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Cinayetler ve Zararları” (Ahlak buhranı hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 973 (22 Mart 1947), s. 1-2.

Halkevi Hakkında

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevlerinin Kapısına Kilit Vurulmamalıydı” (Halkevleri hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 194 (3 Mart 1953 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevi Geceleri ve Temsil” (Giresun halkevi hk.), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 570 (28 İkincikanun 1939), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkevi ve Gençlik” (Giresun halkevi ve dergisi hk.), Yeşilgireson, Y. 16, nr. 647 (10 Ağustos 1940), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ankara Haberleri: Ankara’ya Giden Saz Grubumuzun Büyük Başarısı” (Giresun halkevi saz grubu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 17 (25 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Memurlar Hakkında

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Yazıktır!” (Memurlar ihmalkârlıkları hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Memur Bayanlara Dair!” (Memurlar hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 1

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Memur Bolluğu” (Memurların sayısı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Yaz Mesaisi” (Memurların çalışma saatleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27-1 (1 Ağustos 1948), s. 13.

Kelkâhya, “Kadın Memurlara Dair!” (Kadınların iş hayatındaki yeri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 27-1 (1 Ağustos 1948), s. 10-11.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi ve Memur” (Memurların halka davranışları hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 7 (9 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kadın Memurlar Hakkında” (Kadın memurlar hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 944 (24 Ağustos 1946), s. 1.

Gazetecilik ve Gazeteler Hakkında

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Hem Kel, Hem Fodul!” (Karadeniz Postasında neşredilen “Hacılar Tımarhanede” adlı yazı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Allah İftiradan Saklasın” (Demokrasi ve Samsun gazeteleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 9 (11 Mart 1949 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Asıl Marifet...” (Gazetecilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Bu Ne Perhiz, Bu Ne Lahana Turşusu” (Gündüz gazetesinin tarafsızlığı hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 78 (16 Kasım 1949 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Etliye Sütliye Karışmamak Gerek” (Kelkâhya hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1763 (28 Nisan 1958 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Gazete Halkın Gözü Kulağı Dilidir” (Gazeteciler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Halkın Herşeyi Bilmesi Gerekirse” (Doğan Köymen’in Giresun gazetesinde çıkan bir makalesi hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 58 (22 Eylül 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “İşin İçinde İş Varmış” (Gazetecilik ve Yeşilgireson matbaası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şey” (Gazetecilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şeyler!.” (Samsun gazetesi yazarlarından İrfan Yankutan hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 20 (23 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Yalancılar Çoğaldı” (Gazetelerdeki yalan haberler hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 26 (22 Nisan 1948 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, Şahabeddin, “Böyle Alışverişe Can Kurban” (Yeşilgireson’da çıkan bir haber hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 118 (5 Ocak 1950 Çarşamba), s. 1.

Ş. U, “Hür Kalem: Matbuat ve Söz Hürriyeti” (Basın özgürlüğü hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 5 (18 Temmuz 1952 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Adımız Yolumuzdur!.” (Demokrasi gazetesinin yayıncılık ilkeleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (2 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Basın Kongresi Neden Baltalandı?” (Basın kongresi hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 3068 (20 Kasım 1962 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Böyle Belediye Reisliği Olmaz” (Gündüz gazetesi ve belediye hk.), Gündüz, Y. 17, nr. 3532 (29 Mayıs 1964 Cuma), s. 1. / Y. 17, nr. 3533 (30 Mayıs 1964 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P. den İstifa Ederken” (Şahabeddin Uzunkaya’nın C.H.P’den istifası hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 35 (9 Ekim 1948 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Canlı Kuklalar” (Samsun ve Demokrasi gazeteleri hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 18 (21 Mart 1949 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gazetemiz Elli Yaşında” (Gündüz Gazetesi ve Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, nr. 13987, (5 Kasım 1997 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz 44 Yaşında – Ben 53 Yıllık Gazeteciyim” (Şahabeddin Uzunkaya’nın gazeteciliği ve Gündüz Gazetesi hk.), Gündüz, Y. 44, nr. 11995 (6 Kasım 1989 Pazartesi), s. 1 / 4.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz Sekiz Yaşına Girdi” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 705 (5 Kasım 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hak ve Demokrasi Yolundayız!” (Giresun Gazetesinin yayıncılık ilkeleri hk.), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Gündüz Yedi Yaşında” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 400 (5 Kasım 1953 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İfrat ve Tefrit” (Basın ve yayıncılık kanunu hk.), Gündüz, Y. 9, nr. 1167 (8 Mayıs 1956 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İktidar Dizgini Nuri Demirağ’a Veriseydi” (Çenebaz’ın muhalif olması hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 1 (11 Aralık 1946), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üç Yaşına Basarken” (Gündüz gazetesi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 77 (15 Kasım 1949), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Bir Adım ve Bir Açıklama” (Gündüz Gazetesi ve Şahabeddin Uzunkaya hk.), Gündüz, Y. 33, nr. 9361 (28 Temmuz 1980 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Bir Matbuat Kanunu Lazımdır” (Matbuat hürriyeti hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 941 (3 Ağustos 1946), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Yazı Hakkında” (Yeşilgireson gazetesindeki bir yazı hk.), Akgün, Y. 1, nr. 10 (İkinci Kânun 1936 Perşembe), s. 3.

Şahıslar Hakkında

Şahabeddin Uzunkaya, “Atatürk’ün Yolundayız!” (Atatürk hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 305 (13 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Celal Bayar” (Celal Bayar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 681 (8 Ekim 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hüseyin Rahmi Gürpınar’la Bir Konuşma” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Ulus (11 Mart 1944 Cumartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Günlerinde: Üstad Hüseyin Rahmi Gürpınar Ne Anlatmıştı?” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 1 (Mart 1950), s. 9-11.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Halid Ziya Uşaklıgil Bana Dedi Ki” (Halit Ziya Uşaklıgil hk.), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 8-10.

Şahabeddin Uzunkaya, “Üstad Hüseyin Rahmi Gürpınar Neler Anlatmıştı?” (Hüseyin Rahmi Gürpınar hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 503 (5 Mart 1954 Cuma), s. 1 / Y. 7, nr. 504 (6 Mart 1954 Cumartesi), s. 1.

Giresun Hakkında

Çenebaz, “İnşallah” (Giresun sineması hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 30 (2 Temmuz 1947 Çarşamba) s. 3.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Sinema İstiyoruz!” (Sinema hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 12 (21 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Adaylığımı Koyacağım” (Giresun milletvekilliği hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 31 (10 Eylül 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Ağzına Gözüne Bulaştırıyorlar” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 152 (15 Şubat 1950 Çarşamba), s. 1-2.

Kelkâhya, “Derdin Büyüğü” (Giresun’daki su sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2534 (4 Kasım 1960 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Gevezelik” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 95 (7 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Giresun Türküsü” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 101 (15 Aralık 1949 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Güler Yüz” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 158 (23 Şubat 1950 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Halimiz Ne Olacak?” (Giresun ekonomisi hk.), Gündüz, Y.1, nr. 30 (3 Eylül 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Hasan Saka Gelirken” (Başbakan Hasan Saka’nın Giresun’a gelişi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 34 (1 Ekim 1948 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Ne Bitmez İnşaat Bu?” (Giresun’daki hamam inşaatı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1864 (29 Ağustos 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Olur Şey Değil” (Gazetelerin Giresun hk. haberleri), Gündüz, Y. 6, nr. 250 (7 Mayıs 1953 Perşembe), s. 1.

Kelkâhya, “Pek Akıl Kârı Değil” (Giresun hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 93 (5 Aralık 1949 Pazartesi), s. 1-2.

Kelkâhya, “Pişmiş Aşa Su Katmak” (Giresun limanının konumu hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1749 (8 Nisan 1958 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Seçmek Kolay Değildir” (Giresun’a seçilecek olan milletvekili hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Şaşılacak Şey!” (Giresun Valisi Fevzi Gürel’in emekliye ayrılması hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Anketimizin Neticesi ve Hakikat” (Giresun’a seçilecek milletvekili için yapılan anket hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediye ve Hamamsız Şehir” (Giresun’daki hamamlar hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 334 (17 Ağustos 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Şehir Plânı Tatbik Edilemez!” (Giresun Gazi caddesine yapılacak yeni binalar hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 142 (31 Aralık 1952 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Çimento Fabrikası Kurulamaz Mı?” (Giresun’daki işsizlik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gireson mu? Giresun mu?” (Giresun hk.), Yeşilgireson, Y. 14, nr. 569 (21 İkinci kânun 1939 Cumartesi), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Civarında Feci Bir Kamyon Kazası” (Trafik kazası haberi), Cumhuriyet (31 Temmuz 1949), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun Sineması Süslendi” (Giresun ve İnci sinemaları hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 47 (21 Ocak 1949), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Giresun’da Feci Bir Cinayet” (Cinayet haberi), Cumhuriyet (17 Ocak 1948), s. 1/4/7.

Şahabeddin Uzunkaya, “İlimize Atanan Samsun Valisi Yakında Geliyor” (Giresun’a vali olarak atanan Orhan Güvenç hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 15 (11 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İskelemiz” (Giresun iskelesinin genişletilmesi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 14 (4 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İşsizlik” (Giresun’daki işsizlik mevzusu hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İyisini ve Layık Olanı Seçelim” (Şehir meclisi hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 956 (1 Eylül 1955 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karadenizde Liman İnşaatı Yavaş Gidiyor” (Trabzon – Samsun limanı ve Giresun iskelesi hk.), Cumhuriyet (3 Ocak 1949), s. 1/3

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebuslarımız” (Giresun mebusları hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 470 (26 Ocak 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şehir Meclisi Toptan İstifa Etmelidir!” (Giresun belediye reisliği hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 372 (3 Ekim 1953 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Uçakların Gelişi” (Teyyaredüzüne Türk Hava Kurumu uçaklarının gelişi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 79 (17 Kasım 1949 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Valimiz Niçin Değiştirildi?” (Vali Nihat Danışman hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 473 (29 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yarım Kalan Hastane Binası” (Giresun’a yapılacak hastane hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 719 (14 Şubat 1942), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yola Kavuşan Köyler” (Köy yolları hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 15 (30 Temmuz 1952 Çarşamba), s. 1.

Siyaset Hakkında

Kelkâhya, “Belediyede Laf Yarışı” (Belediyelerin faaliyetleri hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 284 (18 Haziran 1953 Perşembe), s. 1.

Kelkahya, “Bu Nasıl Yardım?” (Amerika’nın Türkiye’ye yapacağı yardım hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 14 (4 Şubat 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Dayın Dümende Mi?” (Siyaset ve iş bulma hk.), Giresun, Y. 1, nr. 1 (28 Şubat 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Etme Bulma Dünyası” (Suriye’de kurulan darbe hükümetleri hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 106 (21 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Etyemezler Partisi” (Amerika’da kurulan Etyemezler Partisi hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 36 (13 Ağustos 1947), s. 3.

Kelkahya, “Halimize Allah Acısın!” (Siyasetçiler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1877 (13 Eylül 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Her İşe Parti Karıştırılmaz!” (Siyaset ve eğitim hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1797 (6 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Ne Allah Taksimi Ne Kul Taksimi” (Dünya siyaseti hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1754 (14 Nisan 1958), s. 1.

Kelkâhya, “Öptükleri Eli Isıranlar” (İsmet İnönü’nün iktidardan düşüşü hk.), Demokrasi, (Ekim 1950), s. 7-8.

Kelkâhya, “Öyle Bir Parti Kuracağım Ki..” (Particilik hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 24 (14 Nisan 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Rezaletin Daniskası” (Japon kabinesinin düşmesi hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 45 (1949), s. 2.

Kelkâhya, “Yeni Bir Dünya Harbi Kopacak Mı?” (Harp ve silahlanma yarışı hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 46 (8 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “1954 Yılına Başlarken” (Dünya siyaseti hk. değerlendirme), Gündüz, Y. 7, nr. 449 (1 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ankara Haberleri” (General Sadık Aldoğan’ın dokunulmazlığı hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 16 (18 Şubat 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Ankara’ya Dönüyor” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (6 Ekim 1948), s. 1/3/6.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakan Konuşmalarına ve Gezisine Devam Ediyor” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (26 Eylül 1948), s. 1 /3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakanın Dünkü Konuşması” (Hasan Saka hk.), Cumhuriyet (28 Eylül 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Başbakanın Seçim Hakkında Sözleri” (Hasan Saka’nın muhalif siyasetçilere dair sözleri hk.), Cumhuriyet (29 Eylül 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediyedeki Huzursuzluk” (Belediye işleyişi hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 311 (20 Temmuz 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Boğazlar Bizim Candamarımız” (Boğazlar meselesi hk.), Yeşilgiresson, Y. 22, nr. 943 (17 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dananın Kuyruğu Kopabilir” (Moskova’daki dışişleri konferansı hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 13 (5 Mart 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Dünya Sulhu Bekliyor!” (Dünya barışı hk.), Yeşilgiresson, Y. 22, nr. 945 (7 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gönül İstiyor Ki...” (Dönemin siyaseti hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 11 (19 Şubat 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Harp Tehlikesi Geçmedi” (Dış politika hk.), Cumhuriyet (2 Ekim 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Harp Tehlikesi” (Savaş ihtimalleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 21 (24 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hilmi Uran’ın Dün Yaptığı Konuşma” (C.H.P başkan vekili Hilmi Uran’ın Giresun ziyareti ve çok partili dönem hk. düşünceleri), Cumhuriyet (3 Haziran 1948), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Kızıl Tehlike ve Amerikan Yardımı” (Uluslararası siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 3 (19 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Moskova Radyosunun Hezeyanları” (Moskova radyolarının Türkler hk. konuşması), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 935 (22 Haziran 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik, Köşe Kapmaca Oyunu Değildir” (Particilik hk.), Yeşilgireson, Y. 23, nr. 1016 (17 Ocak 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Siyasi Durum” (Dünya siyaseti hk.), Demokrasi, Y. 1, nr. 3 (4 Mart 1949 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Siyasi Durum” (Uluslararası siyaset hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 52 (8 Mart 1949 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Susturun Bu Reisleri” (Belediyeler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 467 (22 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yahudilerin Zoru Ne?” (Filistin hk.), Çenebaz, Y. 1, nr. 36 (13 Ağustos 1947), s. 1/3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Hasan Saka Kabinesi Dün Kuruldu” (Hasan Saka kabinesi hk.), Cumhuriyet (10 Haziran 1948), s. 1 /3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hilmi Uran Bugün Ankara’ya Gidecek” (Hilmi Uran hk.), Cumhuriyet, (9 Haziran 1948), s. 3.

Siyasi Partiler Hakkında

Kelkâhya, “Aradaki Fark Nedir?” (Partilerin il kongreleri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 46 (14 Ocak 1949), s. 2.

Kelkâhya, “Bir Yarenlik” (Siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 1 (14 Temmuz 1952 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Demokrasi Komedyası” (Demokrat parti hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 52 (15 Eylül 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Yolu” (C.H.P. kongresi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1894 (3 Ekim 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrat Parti Zehirlenmiş Mi?” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Gelen Ağam, Giden Paşam” (Cumhuriyet Halk Partisi ve Demokrat Parti hk.), Demokrasi, (Haziran 1950), s. 6.

Kelkâhya, “Görünüşe Aldanma” (Demokrat Parti’nin Ege’de zayıflaması hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 156 (21 Şubat 1950 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Haram Para” (Yassıada duruşmaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2568 (14 Aralık 1960 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Hey Gidi Dünya Hey!” (Millet Partisi’nin kuruluşu hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 110 (26 Aralık 1949 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Kısa Laf” (C.H.P kongresi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 150 (13 Şubat 1950 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Kimi Seçelim?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 1-2.

Kelkâhya, “Rüzgâra Göre Yelken” (Siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1743 (31 Mart 1958 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Salla Başını Al Maaşını” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1723 (7 Mart 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Suç Ortakları” (Yassıada duruşmaları hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2566 (12 Aralık 1960 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Şikâyetlerin Sebebi Ne?” (Demokrat Parti ve Karadeniz Gazetesi hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 306 (14 Temmuz 1953 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Yolumuz Millet Yoludur!” (Halk Partisi ve Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bay Adnan Menderes İktidardan Düşmelidir!” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Ne Haldir Ey Demokratlar?” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 483 (10 Şubat 1954 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.H.P Hala Rehavet İçinde” (Parti nizamnameleri hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 78 (16 Kasım 1949 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “C.K.M.P. Büyük Kongresi” (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2771 (1 Eylül 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “D.P. Davayı Kaybetti!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 481 (8 Şubat 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrat Parti Demek Menderes Demektir!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 463 (18 Ocak 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrat Partide Temizlik” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 177 (10 Şubat 1953 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokratların Yurdun Dört Köşesindeki Dünkü Mitingleri” (D.P. Mitingleri hk.), Cumhuriyet, (21 Haziran 1948), s. 1/3/5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Diktatör Taslağı Menderes” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 13, nr. 2426 (1 Temmuz 1960 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Adnan Menderes Halk Seni İmtihana Çekcek” (Adnan Menderes hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 521 (26 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ey Menderes Bir Düşün Hele” (Adnan Menderes hükümeti ve İsmet İnönü hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 10 (24 Temmuz 1952 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halk Partisinde Yeni Bir Zihniyet Hâkimdir” (C.H.P. hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 505 (8 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Halkçılar Demokrat Demokratçılar Halkçı Oldu!” (Siyaset hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1889 (27 Eylül 1958 Cumartesi), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hey Demokrat Parti Hey!” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 20 (17 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: D. P. Ocak Başkanı Bile Valiye ve Ziraat Benkası Md. Ne Baskı Yapmaya Yelteniyor” (Demokrat Parti hk.), Gündüz, Y. 5, nr. 89 (28 Ekim 1952 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: İbret Alınacak Bir Manzara” (Partilerini değiştirenler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 455 (8 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hür Kalem: Küçük Politikacılar” (Particilik hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 96 (5 Kasım 1952 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İbret Sahnesi” (İsmet İnönü ve Adnan Menderes’in meclisteki münakaşaları hk.), Gündüz, Y. 6, nr. (5 Aralık 1952 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “İnönü’nün Nutuklarından Sonra” (Siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 4 (27 Kasım 1947 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Menderes Kabinede Tadilat Yapmakla Memleket İçin Hayırlı Bir Yol Tuttu” (Kabinedeki değişiklikler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 229 (13 Nisan 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik Köşe Kapmaca Oyunu Değildir” (Demokrat Parti ve Cumhuriyet Halk Partisi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Paylaşılmayan Miras” (Yeni Türkiye Partisi ve Adalet Partisi hk.), Gündüz, Y. 2772, nr. 4 Eylül 1961 Pazartesi (4 Eylül 1961 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sinop’ta M. P. nin Kuvveti” (Millet Partisi hk.), Cumhuriyet (10 Mayıs 1950), s. 5.

Seçimler Hakkında

Kelkâhya, “Belediye Başkanı Kim Olacak?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 135 (22 Aralık 1952 Pazartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Belediye Reisi Olursam!..” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1836 (25 Temmuz 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Buna Kalleşlik Derler” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1839 (30 Temmuz 1958 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Doğru Söze Can Kurban” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 100 (14 Aralık 1949 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Hangi Parti Kazanacak?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 488 (16 Şubat 1954 Salı), s. 2.

Kelkâhya, “Herşeyden Önce Vatan!” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 10 (7 Ocak 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Hodri Maydan” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2765 (21 Ağustos 1961 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Koltuk Kavgasının Sonu Acaba Nereye Varacak?” (Belediye seçimleri hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 410 (17 Kasım 1953 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Milletin İsteddiği Olacak” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1580 (20 Eylül 1957 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Tutulmayan Vaatler” (Seçim vaatleri hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2797 (25 Aralık 1961 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Ucuzlayan Şeyler” (Belediye seçimleri hk.), Gündüz, Y. 12, nr. 1948 (5 Aralık 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “13 İlde Yapılan Seçimi C.H.P. Adayları Kazandılar” (Seçimler hk.), Cumhuriyet (19 Ekim 1948), s. 1/4/6.

Şahabeddin Uzunkaya, “27 Ekim Seçimlerinin Bize Verdiği Dersler” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1617 (4 Kasım 1957 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Adaylar Seçilirken” (Seçimler hk), Gündüz, Y. 14, nr. 2777 (15 Eylül 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Belediye Reisliği Meselesi” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 205 (16 Mart 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Generaller Listesi” (Seçimlerde generallerin aday gösterilmesi hk.), Cumhuriyet (2 Mayıs 1950), s. 5.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hayırlı Günlere Doğru” (Seçimler sonrası oluşan düzen hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 942 (10 Ağustos 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ordu’da Sandık Başlarında Münakaşalar Oldu” (Seçimler ve Fevzi Boztepe hk.), Cumhuriyet (18 Ekim 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Oyumuza Sahip Çıkmayı Öğrenmeliyiz” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 108 (23 Aralık 1949 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Particilik Nedir Bilmiyoruz!” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1590 (2 Ekim 1957 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçim’den Sonra” (Seçimler hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 940 (27 Temmuz 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Seçmek Hakkı” (Seçme ve seçilme hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2767 (24 Ağustos 1961 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Söz Milletindir!” (Seçme ve seçilme hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2759 (11 Ağustos 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Karar Günü” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2794 (13 Ekim 1961 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Milletvekili Seçimleri Yaklaşırken” (Seçimler hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 936 (29 Haziran 1946), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebusluk İsteyenler” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 14, nr. 2762 (16 Ağustos 1961 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebusluk İsteyenler” (Partilerin mebus adayları hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 488 (16 Şubat 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Netice” (Milletvekili seçimleri hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 553 (4 Mayıs 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Niçin Mebusluk İstiyorlar?” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 529 (6 Nisan 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Niçin Milletvekili Olmak İstiyorlar” (Seçimler hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 101 (15 Aralık 1949 Perşembe), s. 1.

Demokrasi Hakkında

Kelkâhya, “Demokrasi Gerilik Mi?” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 159 (20 Ocak 1953 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Komedyası” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 449 (1 Ocak 1954 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Demokrasi Nedir?” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 77 (15 Kasım 1949), s. 2.

Kelkâhya, “Demokrasi Oyunu Bu” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1908 (20 Ekim 1958 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bu Gidiş İyi Değil!” (Demokrasi ve siyaset hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Hak ve Müsavat Rejimidir” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 628 (3 Ağustos 1954 Salı), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Masalı” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1900 (10 Ekim 1958 Cuma), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Demokrasi Yolu” (Demokrasi hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 590 (19 Haziran 1954 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Hükmümüzü İyice Düşündükten Sonra Verelim!” (Demokrasi ve siyasi partiler hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Mebus Sayısını Azaltmalıyız” (Milletvekilleri hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 524 (31 Mart 1954 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ordu’da Bağımsız Adayın Kazanması Bekleniyor” (Bağımsız aday Fevzi Boztepe hk.), Cumhuriyet (17 Ekim 1948), s. 1/4/7.

Şahabeddin Uzunkaya, “Söz Milletindir!” (Millet hâkimiyeti hk.), Gündüz, Y. 7, nr. 509 (12 Mart 1954 Cuma), s. 1.

Ekonomi – Ticaret Hakkında

Çenebaz, “Kısaca: Bir Varmış Bir Yokmuş” (Kundura fiyatları hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 945 (7 Ağustos 1946), s. 1.

Çenebaz, “Şeytan Diyor Ki: Bir Taşla İki Kuş” (Milletvekili maaşlarına yapılan zam hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 13 (28 Ocak 1948 Çarşamba), s. 1.

Kelkâhya, “Allah Yardımcımız Olsun!” (Pahalılık hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 8 (24 Aralık 1947), s. 2.

Kelkâhya, “Başka Çare Yok” (İşsizlik hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 87 (26 Kasım 1949 Cumartesi), s.1-2.

Kelkâhya, “Battı Balık Yan Gider!” (Fındık fiyatları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1882 (19 Eylül 1958), s. 1.

Kelkâhya, “Bu Nasıl Vergi Yahu?..” (Lüks vergisi hk.), Gündüz, Y. 2, nr. (24 Aralık 1948b Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Cümlemizin Derdi” (Fındık hk.), Gündüz, Y. 10, nr. 1315 (5 Kasım 1956 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Dua Edeceğiz” (Fındık mahsulü hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1785 (23 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Halka da Sıra Gelir İnşallah!” (Yakacak ihtiyacı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1859 (22 Ağustos 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “İnsan Şaşıyor” (Pahalılık hk.), Gündüz, Y. 12, nr. 1955 (13 Aralık 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Kime Yalvarıyorum!” (Eğitim masrafları hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1903 (14 Ekim 1958 Salı), s. 1.

Kelkâhya, “Ufak Paradan Daha Çok” (Kuruş sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1887 (25 Eylül 1958 Perşembe), s. 1.

Ş.U., “Giresun Trabzon Neden Susuyor” (Fındık ticareti hk.), Gündüz, Y. 8, nr. 911 (7 Temmuz 1955 Perşembe), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Artık Pahalılığa Alışmalıyız” (Yaşam pahalılığı hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 952 (30 Kasım 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Erkekleşen Kadınlar” (Kadınların çalışması hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 55 (29 Mart 1949 Salı), s. 1-2.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fındık İhracatı Meselesi” (Fındık hk.), Cumhuriyet (25 Haziran 1948), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “İşsizlik” (Gündüz’den), Yeşilgireson, Y. 23, nr. 1010 (13 Aralık 1947), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Ne Umduk Ne Bulduk” (Geçim sıkıntısı hk.), Gündüz, Y. 6, nr. 247 (4 Mayıs 1953 Pazartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Şeker Satışına Dair” (Şeker satışı hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 717 (31 İkinci Kânun 1942 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yapılan Alivreler Münasebetiyle” (Fındık hk.), Yeşilgireson, Y. 18, nr. 739 (18 Temmuz 1942), s. 1.

Diğer

Çenebaz, “1949 Yılıının Eşiğinde” (Yeni yıl temennileri hk.), Gündüz, Y. 2, nr. 45 (1949), s. 1.

Çenebaz, “Bir Çift Söz: Açıklama” (Açıklama), Gündüz, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

Çenebaz, “Kısaca: Rey ve Oy” (Rey ve oy kelimeleri hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 943 (17 Ağustos 1946), s. 1.

Çenebaz, “Yılbaşı hediyeleri” (Çenebaz’ın siyasetçilere dağıttığı hediyeler), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 4.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası” (İyilik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1808 (20 Haziran 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Acı Bir Hakikat” (Doğru söz hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 23 (7 Nisan 1948 Çarşamba), s. 2.

Kelkâhya, “Bu Davayı Güdeceğiz” (Köy okulları inşaatı ve okuma-yazma öğrenimi hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 5 (4 Aralık 1947 Perşembe), s. 2.

Kelkâhya, “Dünya Varmış ya da Yokmuş” (Alkol tüketimi hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2871 (30 Mart 1962 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “Gel de Kızma” (Kelkâhya diyalogları), Gündüz, Y. 12, nr. 1960 (19 Aralık 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Her Koyun Kendi Bacağından Asılır” (Ramazan hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1735 (21 Mart 1958 Cuma), s. 2.

Kelkâhya, “İç Bâde Güzel Sev” (Kelkâhya ile Meraklı’nın konuşmaları), Gündüz, Y. 9, nr. 1059 (2 Ocak 1956), s. 2.

Kelkâhya, “Meşin Topun Ardında” (Futbol ve gençler hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1773 (9 Mayıs 1958 Cuma), s. 1.

Kelkâhya, “Meşin Topun Ardında” (Gençlerin futbol merakı hk.), Gündüz, Y. 15, nr. 2884 (14 Nisan 1962 Cumartesi), s. 4.

Kelkâhya, “Para Beraber Gitmez” (Fiskobirlik hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1780 (17 Mayıs 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Ümit Dünyası” (Beklemek hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1824 (12 Temmuz 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkâhya, “Yer Yerinden Oynuyor” (Liman inşaatı hk.), Gündüz, Y. 11, nr. 1848 (9 Ağustos 1958 Cumartesi), s. 1.

Kelkahya, “Yılbaşı Sohbeti” (Çenebaz’ın yılbaşı hediyeleri hk.), Çenebaz, Y. 3, nr. 116 (1950), s. 3.

Kelkâhya, “Yılbaşı Sohbeti” (Yeni yıl hk.), Gündüz, Y. 3, nr. 116 (1 Ocak 1950), s. 3.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bir Temmuz” (Denizcilik Bayramı hk.), Aksu, C. 4, nr. 40 (1 Temmuz 1946), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Gündüz Gazetesi 40. Yılın Eşiğinde” (Gündüz gazetesi hk.) Gündüz, Y. 40 nr. 10301 (5 Kasım 1985), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Sokak” (Sokak hk.), Aksu, C. 2. nr. 17 (1 Şubat 1940), s. 20-21.

Şahabeddin Uzunkaya, “Fikir Kırıntıları” (Aforizmalar), Aksu, C. 3, nr. 31 (Şubat 1942), s. 27.

Şahabeddin Uzunkaya, “1948 Yılıının Eşiğinde” (1948 yılı öncesi genel değerlendirme), Gündüz, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “1955 Yılına Başlarken” (Yeni yıl temennisi ve siyasi değerlendirme), Gündüz, Y. 8, nr. 754 (1 Ocak 1955 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “1956 Yılıının Eşiğinde” (Değerlendirme), Gündüz, Y. 9, nr. 1059 (2 Ocak 1956), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Bize Göre Spor” (Futbol ve spor branşları hk.), Yeşilgireson, Y. 22, nr. 975 (5 Nisan 1947), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Profesör Kime Derler?” (Profesörlük unvanı hk.), Yürüyüş, Y. 1, nr. 3, (26 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Son Yangınların Sebebi Ne?” (Yangınlar hk.), Gündüz, Y. 1, nr. 23 (7 Nisan 1948 Çarşamba), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Yeni Yıla Girerken” (Yeni yıl öncesi değerlendirme), Gündüz, Y. 14, nr. 2583 (31 Aralık 1960 Cumartesi), s. 1.

Şahabeddin Uzunkaya, “Çocuk Esirgeme Kurumunun Çalışmaları” (Çocuk esirgeme kuruma hk.), Yeşilgireson, Y. 17, nr. 720 (21 Şubat 1942), s. 1.



SONUÇ

Şahabeddin Uzunkaya ilk üç romanında aşk ve macera konularını işlerken son romanı Seyid Vakkas'ta tarihi unsurları ele alır. Yazarın gazetecilikten gelen üslubu romanlarına da yansır. Romanın içinde farklı bir konu yakaladığında yorum ve değerlendirme çabası içindedir. Romanların sonunda kullanılan atasözü ve deyimler romanın tek cümlelik sonucu gibidir. İlk iki romanın kurgusallığı oldukça benzerdir. Olayların gelişimi içinde tesadüflerin yeri oldukça fazladır. Romanlarını tefrika olarak yayınlayan Şahabeddin Uzunkaya kısa bölümler ile numaralandırdığı romanlarında merak unsurunu her zaman canlı tutar. “Mükemmeliyetçilik, elim kazalar, kılık değiştirme, komik yanlış anlaşılmalara, yakın arkadaşı kullanarak gerçek sevgiyi anlama ya da sevmediği kişiden kurtulma, eğlence ortamları” romanlardaki benzer unsurlardır. Mizah gazetesi çıkaran Şahabeddin Uzunkaya'nın romanlarının satır aralarında tebessüm ettirecek mizahi durumlar yer almakla birlikte fantastik bir kurgusu da vardır.

Şahabeddin Uzunkaya'nın şairlik yönü ilk yıllarında bireysel endişe ve duyguları işlerken ilerleyen yıllarda değiştirerek müstear isimlerinde toplumun kaygılarını ve demokrasiye olan hassasiyeti konu alır. Şiirlerindeki güçlü söylem Uzunkaya'nın temel motivasyonudur. Şiirler gerçeklik süzgecinden geçirilerek duygularla birlikte dışa vurumudur.

Gazetecilikten başka mesleğim yoktur diyen Uzunkaya, ömrünün sonuna kadar her an gazetecilik mesleği ile iç içedir. İstanbul, Samsun ve Giresun'da aynı anda gazete idare etmeyi başararak mesleğindeki yerini ispatlar. Uzunkaya çıkardığı gazetelerle Giresun halkına büyük hizmetlerde bulunur. Onun memleketine verdiği değer, yaptığı haberler ve kalem savaşları ile ortadır.

KAYNAKÇA

- Akgün, “Akgün Bir Yaşında”, **Akgün**, Y. 2, nr. 51 (30 Ağustos 1936 Pazar), s. 1-2.
- Çenebaz, “Hayalimdeki Güzel”, **Yürüyüş**, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941 Çarşamba), s. 2.
- Çenebaz, “Ucuzluk Duası”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 9 (31 Aralık 1947), s. 2.
- Çenebaz, “Yılbaşı Hediyeleri” **Gündüz**, Y. 2, nr. 45 (1949), s. 1.
- Çetin, Nurullah, **Roman Çözümleme Yöntemi**, Öncü Kitap, Ankara, 2013.
- Duyuru, “Gündüz Yenilik Yapıyor”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 6 (11 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.
- Duyuru, “İleri Gazetesi 2 Yaşında”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 7 (10 Aralık 1947 Perşembe), s. 1.
- Göka, Şenol, **İnsan ve Mekân**, Pınar Yayınları, İstanbul, 2001.
- Gülşen, Aydın, Giresun’da Sosyal, Ekonomik, Siyasi ve Kültürel Yaşam (1945–1960), Hacettepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara, 2014.
- Gündüz, “Yolumuz”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.
- İmzasız, “19 Mayıs Sabahı Demokrasi”, **Demokrasi**, Y. 1, nr. 26 (30 Mart 1949 Çarşamba), s. 1.
- İmzasız, “1949 Yılına Basarken Çenebaz Meydana Çıkıyor”, **Gündüz**, Y. 2, nr. 44 (24 Aralık 1948), s. 2.
- İmzasız, “Gündüz 19 Yaşında”, **Gündüz**, Y. 18, nr. 3975 (5 Kasım 1965 Cuma), s. 1.
- İmzasız, “Beyoğlu: Nedir, Ne Değildir?”, **Cumhuriyet**, (3 Şubat 1985), s. 1.
- İmzasız, “Ey Hemşeri Bu Satırları Dikkatle Oku!”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 19 (10 Mart 1948 Çarşamba), s. 1.
- İmzasız, “Şahabeddin Uzunkaya C.H.P.’den Adaylığını Koymaya Karar Verdi”, **Gündüz**, Y. 7, nr. 515 (19 Mart 1954 Cuma), s. 1.

İmzasız, “Teşekkür”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 2 (12 Kasım 1947 Çarşamba), s. 1.

İnan, Süleyman, “Atatürk Dönemi Entelektüel Politikacılarından Necip Ali Küçüka”, Geçmişten Günümüze Denizli Yerel Tarih ve Kültür Dergisi, (Ocak-Şubat-Mart 2008).

Kelkâhya, “Dünya Karıştı”, **Gündüz**, Y. 10, nr. 1315 (5 Kasım 1956 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Eski Hamam Eski Tas”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 46 (8 Eylül 1952 Pazartesi), s. 2.

Kelkâhya, “Ferman Senin”, **Gündüz**, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953), s. 2.

Kelkâhya, “Geçti Bor’un Pazarı”, **Demokrasi**, Y. 1, nr. 2 (3 Mart 1949), s. 2.

Kelkâhya, “Hak Yolunda”, **Gündüz**, Y. 8, nr. 767 (17 Ocak 1955), s. 1.

Kelkâhya, “Kadınlar Parti Kursun”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948), s. 2.

Kelkâhya, “Koltuk Peşinde”, **Gündüz**, Y. 7, nr. 415 (23 Kasım 1953), s. 2.

Kelkâhya, “Menfaat Dünyası”, **Gündüz**, Y. 14, nr. 2741 (14 Temmuz 1961), s. 1.

Kelkâhya, “Moskoflar Derde Düştü”, **Demokrasi**, Y. 1, nr. 17 (19 Mart 1949), s. 1.

Kelkâhya, “Pes Deriz!”, **Gündüz**, Y. 6, nr. 178 (11 Şubat 1953), s. 1.

Kelkâhya, “Şeytan İşi”, **Demokrasi**, Y. 1, nr. 25 (29 Mart 1949), s. 1.

Kelkâhya, “Ye Kürküm Ye”, **Gündüz**, Y. 10, nr. 1587 (30 Eylül 1957), s. 1.

Sarısakal, Baki. **Samsun Basın Tarihi (Samsun Araştırmaları 3)**. Barış Gazetesi Yayınları, 2003.

Ş. U. “Bir Dalgınlık”, **Hakikat**, Y. 1, nr. 166, (1940).

Ş. U. “Gönüllü Kahramanlar”, **Aksu**, C. 4, nr. 40 (1 Temmuz 1946), s. 5.

Ş. U., “Hortlak”, **Hakikat**, Y. 1, nr. 171, (1941).

Ş. U., “İntikam”, **Akgün**, Y. 2, nr. 54 (24 Eylül 1936), s. 3.

Şahabettin, “30 Ağustos”, **Akgün**, Y. 2, nr. 51 (30 Ağustos 1936), s. 3.

- Şa-Uz, “Günlerim”, **Akgün**, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936), s. 3.
- Şeytan, “Şeytan Diyor Ki: Demokrasi İmtihanı”, **Demokrasi**, Y. 1, nr. 4 (5 Mart 1949), s. 1.
- Tokgöz, Ahmet İhsan, “Jurnal Dö Jenev’den Çok İbretli Bir Yazı – Cihan Harbinin Kara Dumanları – Tiyatro Anketi ve Anketi Yapan Şahabeddin Uzunkaya’nın Yazdıkları”, **Servetifünun Uyanış**, Y. 52, C. 92, nr. 2387 (21 Mayıs 1941), s. 1-2.
- Topallı, Osman Fikret, **Müdafaa-i Hukuk ve İstiklâl Harbi Tarihlerinde Giresun**, (Haz. Veysel Usta-Mustafa Çulfaz), Serander, Trabzon, 2017.
- Türk, Hatem, “Şahabeddin Uzunkaya: Seyid Vakkas Romanı”, **Karadeniz İncelemeleri Dergisi**, Bahar 2018, s. 260-290.
- Uzunkaya, Ş., “Bir Taşla İki Kuş!..”, **Yeşilgireson**, Y. 16, nr. 622 (24 Şubat 1940), s. 3.
- Uzunkaya, Ş., “Çavuş Dayı”, **Yürüyüş**, Y. 1, nr. 2 (19 İkinciteşrin 1941), s. 1.
- Uzunkaya, Ş., “Düğün Hediyesi”, **Hakikat**, Y. 1, nr. 175, (1940).
- Uzunkaya, Ş., “İçki ve ...”, **Hakikat**, Y. 1, nr. 183.
- Uzunkaya, Ş., “İyilik”, **Yürüyüş**, Y. 1, nr. 1 (12 İkinciteşrin 1941), s. 2/4.
- Uzunkaya, Ş., “Mektup”, **Yürüyüş**, Y. 1, nr. 3 (26 İkinciteşrin 1941), s. 2.
- Uzunkaya, Ş., “Utku ve Devrimlerimiz”, **Akgün**, Y. 2, nr. 55 (Birinci Teşrin 1936), s. 3.
- Uzunkaya, Şahabeddin, “Adımız Yolumuzdur!.” **Demokrasi**, Y. 1, nr. 1 (2 Mart 1949), s. 1.
- Uzunkaya, Şahabeddin, “Avrupa İzlenimleri 6: Avrupa’da Büyük Şehirler Niçin Tenha Görünüyor?”, **Gündüz**, Y. 24, nr. 5788 (4 Ekim 1971), s. 1.
- Uzunkaya, Şahabeddin, “Basın Yayın ve Genel Müdürlüğüne Açık Dilekçe” **Gündüz**, Y. 1, nr. 11 (14 Ocak 1948), s. 1.
- Uzunkaya, Şahabeddin, “Baskın”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 22 (31 Mart 1948), s. 2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Başbakan Hasan Saka’ya Açık Mektup: Belki İyi Bir İktisat Profesörü Olabilirsiniz; Fakat Demokrasi Dersinde Orta Notlu Bir Talebe Bile Değilsiniz”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 36 (22 Ekim 1948 Cumartesi), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Başbakana Açık Mektup”, **Gündüz**, Y. 3, nr. 100 (14 Aralık 1949), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Büyük Üstad”, **İstiklal**, (1 Şubat 1941), s. 4.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Cumhuriyet”, **Akgün**, Y. 1, nr. 43 (2 Temmuz 1936), s. 3.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Dolandırıcılık”, **Yeşilgireson**, Y. 12, nr. 455 (26 Eylül 1936), s. 3.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Dubara”, **Gündüz**, Y. 15, nr. 2799 (1 Ocak 1962), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Ey Hasan Saka!”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 21 (24 Mart 1948), s. 2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Giresun Belediye Azalarına Açık Mektup”, **Gündüz**, Y. 7, nr. 437 (18 Aralık 1953), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Gündüz Gazetesi 40. Yılın Eşiğinde”, **Gündüz**, Y. 40 nr. 10301 (5 Kasım 1985), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Hortlayan Gangster”, **Gündüz**, Y. 15, nr. 2798 (27 Aralık 1961), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Hükmümüzü İyice Düşündükten Sonra Verelim!”, **Gündüz**, Y. 1, nr. 1 (5 Kasım 1947), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “İtiraf”, **Gündüz**, Y. 3, nr. 116 (1 Ocak 1950), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Keramet”, **Akgün**, Y. 2, nr. 53 (17 Eylül 1936), s. 3-4.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Kibar Hırsız”, **Gündüz**, Y. 7, nr. 498 (1 Mart 1954 Pazartesi), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Marsilya Caddelerinde”, **Gündüz**, Y. 6, nr. 383 (16 Ekim 1953), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Namus”, **Yeşilgireson**, Y. 12, nr. 453 (12 Eylül 1936), s. 3.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Napoli’den Geçerken”, **Gündüz**, Y. 6, nr. 382 (15 Ekim 1953), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Ön Söz”, **Demokrasi Yolunda**, (1961), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Paris Nasıl Eğleniyor?”, **Gündüz**, Y. 6, nr. 388 (22 Ekim 1953), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Post Kapmak”, **Demokrasi Yolunda**, (1961), s. 4.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Refik Halid’le Mülakat”, **Yürüyüş**, Y. 1, nr. 2 (19 İkcinciteşrin 1941), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Son Söz”, **Demokrasi Yolunda**, (1961), s. 8.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Şans”, **Gündüz**, Y. 10, nr. 1447 (8 Nisan 1957), s. 1-2. / Y. 10, nr. 1448 (9 Nisan 1957), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Türk Askeri”, **Akgün**, Y. 1, nr. 40 (11 Haziran 1936), s. 3.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Verem Hastahanesi”, **Gündüz**, Y. 6, nr. 215 (20 Nisan 1953), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Veresiye”, **Gündüz**, Y. 13, nr. 2440 (18 Temmuz 1960), s. 1.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut Şehri Nasıl Eğleniyor?”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 5 (18 Temmuz 1952), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut’a Doğru”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 3 (16 Temmuz 1952), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Yakınoğu Röportajları: Beyrut’ta Falcı Bir Ermeni Şair”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 4 (17 Temmuz 1952), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Yakınoğu Röportajları: Halep de Burda Arşın da Burda!”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 1 (14 Temmuz 1952), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, “Yakınoğu Röportajları: Şam Barlarında Türk Kızları”, **Gündüz**, Y. 5, nr. 2 (15 Temmuz 1952), s. 1-2.

Uzunkaya, Şahabeddin, **Aşk Çılgınlıkları**, İbrahim Berkalp Kitapevi, Ankara, 1944.

Uzunkaya, Şahabeddin, **Evlenecek Kız Aranıyor**, Arif Bolat Kitapevi, İstanbul, 1943.

Uzunkaya, Şahabeddin, **Namus Pazarı**, Gündüz Matbaası, 1953.

Uzunkaya, Şahabeddin, **Seyid Vakkas**, Gündüz Matbaası.

Yalman, Ahmet Emin, **Yakın Tarihimizde Gördüklerimiz ve Geçirdiklerimiz**, 2.

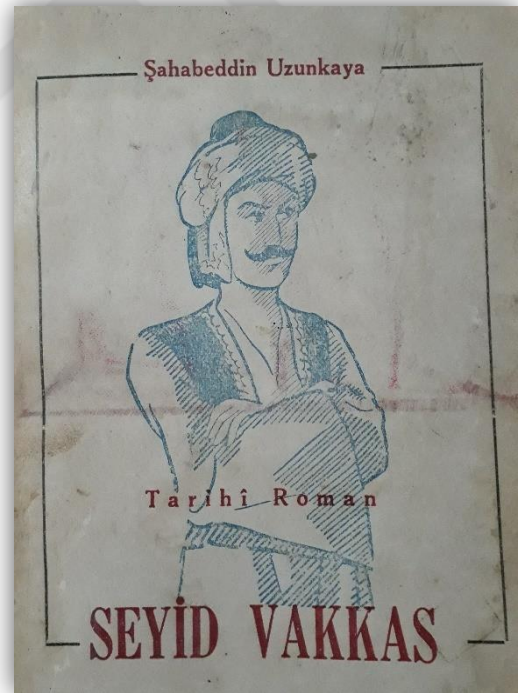
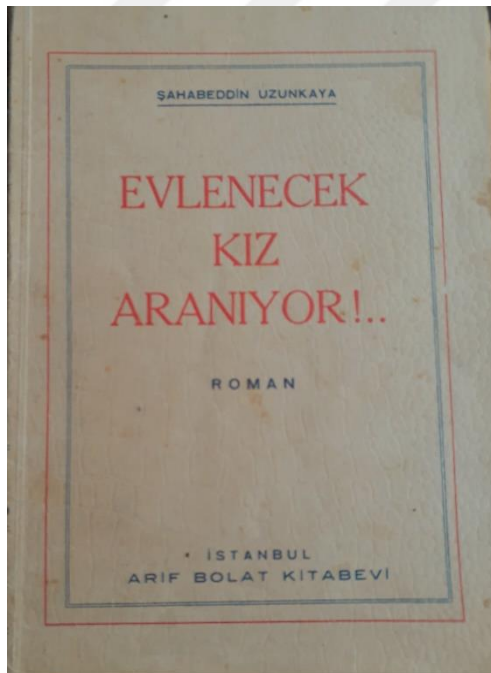
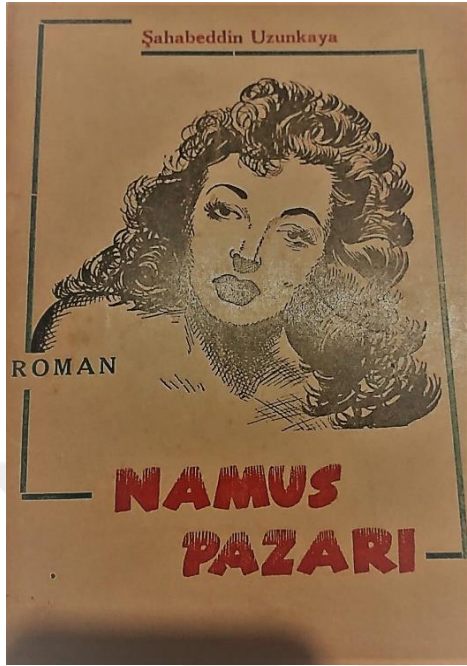
Baskı: Pera Turizm ve Ticaret A.Ş.- İstanbul, 1997.

(<https://www.atasozlerimiz.com/atasozu/yavuz-hirsiz-ev-sahibini-bastirir/>)

[Erişim tarihi: 01.10.2020].

(<http://www.lugatim.com/s/bobstil#:~:text=1.%201940'larda%20Amerika',kravat%20uzun%20ve%20k%C3%BC%C3%A7%C3%BCk%20d%C3%BC%C4%9F%C3%BCml%C3%BCd%C3%BCr%5D.>) [Erişim tarihi: 05.11.2020].

EKLER



ÖZ GEÇMİŞ

1994’te Giresun’da doğdu. İlk ve ortaokulu Giresun Kanuni İlköğretim Okulunda, lise öğrenimini Giresun Atatürk Anadolu Lisesinde tamamladı. 2013’te başladığı Giresun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden 2017 yılında mezun oldu. 2018’de Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalına kayıt oldu.

